

شاعری دل

عناوات
دیوانی

سہید کامیابی ٹیمام زہنبیلی (کامیل شا)

بۆدابه‌زاندنی جووره‌ها کتیب: سه‌ردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

شاری دل

نشر آنا

۱۳۹۲

شاری دل

دیوانی سید کامیلی نیمامزه نیلی (ثاوات)
(کامیل شا)

ناماده کار:

سید جه عفر نیمامزه نیلی

۲۰۱۳ / ۱۳۹۲

سرشناسه	: امامی زنبیلی، کامل
عنوان و نام پدیدآور	: شاری دل : دیوانی سید کامیلی نیمام زنبیلی (ناوات) (کامل‌شا) / ناماده‌کار سید جعفر نیمام زنبیلی.
مشخصات نشر	: تهران: آنا، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	: ۴۶۳ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۶۲۹۲-۲۰-۵
وضعیت فهرست‌نویسی	: فیبا
پادداشت	: کردی
موضوع	: شعر کردی -- قرن ۱۴
شناسه افزوده	: امام زنبیلی، سید جعفر، گردآورنده
رده بندی کنگره	: PIR ۳۲۵۶ نس ۱۷۴۳ الف ۷۳ ۱۳۹۲
رده بندی دیوبی	: ۲۱/۹۶۸
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۳۹۶۹۶۷

شاری دل

شاه‌میر: سید کامیل نیمام زنبیلی (کامل‌شا)

ناماده‌کار: سید جعفر نیمام زنبیلی

پیداچوونه‌وه: نه‌حمهد مه‌ولانی و سه‌لا‌حه‌ددین ناشتی

پیتپن: محمه‌ده‌مین شاسه‌نهم

رووبه‌رگا: مه‌سعوود نیک‌خاه

سه‌رپه‌رشتی چاپ: شوانه تاهیری

بلاوکه‌رموه: ئانا - تاران

نۆره‌ی چاپ: ئه‌وه‌لی ئانا، ۲۰۱۳/۱۳۹۲

ئه‌ژمار: ۳۰۰۰ دانه

نرخ: ۱۸۰۰۰ تمهن

ناوهندی بلاو کردنه‌وه: سنه - کتیبی کانی - ۰۸۷۱-۲۲۲۵۲۵۹

سه‌قر - فه‌ره‌نگ‌سه‌رای هونه‌ر و ئه‌ندیشه - ۰۹۱۸۷۷۷۱۵۸۵

نشر آنا

نیوہرؤک
(بہینی ناوی شیعہ کان)

- ۲۹ پیشہ کی
- ۵۵ بوجوونی ماموستا ہزار
- ۵۷ غہزل
- ۵۹ پارانہ وہ
- ۶۰ جہزنی ٹیمہ
- ۶۱ ہات بہ ہار
- ۶۳ بہ ہار ہاتہ وہ
- ۶۴ زستانی شیخ چوپان
- ۶۶ بای وادہ
- ۶۸ ناموزگاری
- ۶۹ نیرگسی مہست
- ۷۰ نالا
- ۷۲ بولبولی گولزاری ئەدەب
- ۷۳ گیانہ کہم
- ۷۴ قہزات لہ من کہوی
- ۷۵ نہ سیمی نہ وہ ہار
- ۷۶ خہلات
- ۷۷ شاری موحہ بہت
- ۷۸ تہ شریفی دی یار
- ۷۹ بہ سہرت

- ۸۰ سہ ماہی سہر
- ۸۱ پارانہ وہ
- ۸۲ پیری لہ ناکاؤ
- ۸۳ ٹیسی حاجی بابہ شیخ
- ۸۴ بہ یداغ
- ۸۵ پہ یوہند
- ۸۶ سکالا
- ۸۷ بہ ہارستان
- ۸۹ سروہی سہ حہر
- ۹۱ ٹہمہ ژینہ؟
- ۹۲ شاری مہستان
- ۹۳ نالای پیروز
- ۹۴ لہ شکری نہ گریجہ
- ۹۵ سہروی نہورہس
- ۹۶ سکالا
- ۹۷ دہ خولیمہ وہ
- ۹۸ نامہی بانگہشتن
- ۹۹ کہرہی کرد بہ زہنگ؟
- ۱۰۱ زستان
- ۱۰۳ بہ ناوی تو
- ۱۰۴ بین چارہ یہ کامیل
- ۱۰۵ سات وسہودا

- ۱۰۶..... به فری خهم
- ۱۰۷..... زمانی دل
- ۱۰۸..... دیوی سپی
- ۱۰۹..... مه جنون وهره
- ۱۱۰..... مافی خومه
- ۱۱۲..... پارانه وه
- ۱۱۳..... قوریانی وه فاتم
- ۱۱۴..... بی هستم
- ۱۱۵..... نه سپی نه گبت
- ۱۱۶..... له قه له م که وتووم
- ۱۱۸..... ته خته ی سهر تاو
- ۱۱۹..... بی پهستم
- ۱۲۰..... دهوای دلی زارم
- ۱۲۱..... حسره تی دل
- ۱۲۳..... زیاره تی سهر وهر
- ۱۲۴..... بهرز و نهوی
- ۱۲۵..... یاران رویشتن
- ۱۲۶..... ته رازووی خیر و شهر
- ۱۲۷..... چرای خانه دان
- ۱۲۸..... شه ونم
- ۱۲۹..... وه کوو فراهاد
- ۱۳۰..... له ده رکی مه یکه ده

- ۱۳۱ مافی گهل
- ۱۳۲ چی بدرووم؟
- ۱۳۳ بو هاوالی رۆشتوو
- ۱۳۴ بئ پەر و بال
- ۱۳۵ دووری یاران
- ۱۳۶ رهش و سپی
- ۱۳۷ پارانهوه
- ۱۳۸ تال و سوزی
- ۱۳۹ نازاره کم
- ۱۴۰ چ بکه م؟
- ۱۴۱ عهزیزی میسری دل
- ۱۴۲ ده رویشم و دل ریشم
- ۱۴۴ دهستی ماندوو و زگی برسی
- ۱۴۵ با بسووتیم
- ۱۴۶ من و شادی
- ۱۴۷ یا کهریم
- ۱۴۸ رپه ری سیادهت
- ۱۵۰ پاییز
- ۱۵۲ غه ری بی خوشه ویست
- ۱۵۳ باسی سه ر
- ۱۵۴ ده ردی کورد
- ۱۵۵ ئیما می ش دیتن

۱۵۶	حاسلی من
۱۵۷	تینوی شهواو
۱۵۹	بای واده
۱۶۰	ناخ و سکالا
۱۶۱	یه کیه تی
۱۶۲	په روین
۱۶۴	وه عز و تهلقین
۱۶۵	یه کگرتن
۱۶۶	بیشکهی شکاو
۱۶۷	دوورکه و تنه وه
۱۶۸	تورجانی خروشاو
۱۷۰	چش لهم و لهو
۱۷۱	نهوشو
۱۷۳	کزه بای شه مال
۱۷۴	شه و
۱۷۵	سه ودا
۱۷۶	بالای مهوزوون
۱۷۷	غزه ملی ناقیس
۱۷۸	کاتی به هاره
۱۷۹	گولبه ریشم چوو
۱۸۰	بهوری به بیان
۱۸۱	خهت و خال

- ۱۸۲ داخوازی ئىمداد
- ۱۸۳ پىرى
- ۱۸۵ چاۋەكانم
- ۱۸۶ كاروانى نەمان
- ۱۸۷ دانەخۆرە
- ۱۸۸ رېبەرى گەورە
- ۱۸۹ چ خۇشە
- ۱۹۰ نان و خوان
- ۱۹۱ كاسەى بەتال
- ۱۹۲ نىشتمان
- ۱۹۳ رۆزى ھەل
- ۱۹۴ رۆز و تەم
- ۱۹۵ پىرەغولام
- ۱۹۷ لىيوردن
- ۱۹۸ لە خەو ھەستان
- ۱۹۹ خەوى من
- ۲۰۰ مەفەرموو من نەماوم
- ۲۰۱ رۆزى زەفەر
- ۲۰۲ پاشاى بەھار
- ۲۰۴ مەحشەر
- ۲۰۵ نۆرە ھەنگاوى منە
- ۲۰۶ زستان

- ۲۰۷..... تیر و کهوان.....
- ۲۰۸..... شووشه‌ی دل.....
- ۲۱۰..... دهردی دل.....
- ۲۱۱..... توبه.....
- ۲۱۳..... گواره.....
- ۲۱۴..... بهاری تازه.....
- ۲۱۶..... دزیومه‌ته‌وه.....
- ۲۱۸..... داخلی تو سه‌خته.....
- ۲۲۰..... شه‌معی کامیل.....
- ۲۲۱..... نابورژیمه‌وه.....
- ۲۲۲..... بهختی خه‌والوو.....
- ۲۲۳..... شاباشی به‌هار.....
- ۲۲۴..... هر درویه.....
- ۲۲۵..... شایی.....
- ۲۲۶..... به‌هاری ناخوش.....
- ۲۲۷..... بو شه‌هیدانی بانه.....
- ۲۲۸..... شاباز.....
- ۲۲۹..... ناردی نیو دروو.....
- ۲۳۰..... نال‌ووالا.....
- ۲۳۱..... ساقی نه‌یه نابین!.....
- ۲۳۲..... به‌فری خهم.....
- ۲۳۳..... توبه بی.....

- ۲۳۴برایه‌تی
- ۲۳۵کوچی خیر
- ۲۳۶شاری دل
- ۲۳۷خه‌میکدی دی
- ۲۳۸نالهی بی‌دلان
- ۲۳۹بوراقی بالدار
- ۲۴۱به‌فری به‌ران
- ۲۴۲ئاخری زه‌مانه
- ۲۴۳دافیعی نه‌لم
- ۲۴۴سوزی دل
- ۲۴۵بولوبولی ناواره
- ۲۴۷مه‌نجه‌لی دل
- ۲۴۸که‌ی به‌هار وایه؟
- ۲۴۹وه‌روه گیانه
- ۲۵۱نه‌ی نه‌مامی تازه
- ۲۵۲گولی هیوا
- ۲۵۴ئاواتی هونه‌ر
- ۲۵۵دوعای رۆژان
- ۲۵۶رۆیی
- ۲۵۸کاری واکه‌ی
- ۲۵۹نه‌ی خودا
- ۲۶۰رۆژگاری تال

پنج خشته کی.....۲۶۱

- ۲۶۳..... پارانه وه
- ۲۶۵..... بهاری تازه
- ۲۶۷..... شین و پیکه نین
- ۲۶۹..... مه گره به هانه
- ۲۷۱..... یارم ته شی ده رینسی
- ۲۷۳..... بهرخی نیر

ته رجیع بهند، ته رکیب بهند.....۲۷۵

- ۲۷۷..... ستایشی پیغه مبر
- ۲۸۰..... دلی مه فتوون
- ۲۸۴..... کام خه بات
- ۲۸۶..... نیشتمانی کورد
- ۲۸۹..... نه وپه ری کوردایه تی

مه سنه وی.....۲۹۱

- ۲۹۳..... ستایشی خودا
- ۲۹۵..... بو خوشه ویستی خوا
- ۲۹۷..... مه ولوودی
- ۲۹۹..... خاسه کهو (۱)
- ۳۰۱..... خاسه کهو (۲)
- ۳۰۴..... خوشک و براین
- ۳۰۶..... شنه ی به هار
- ۳۰۸..... له بهرچاوان ده کهوم
- ۳۱۰..... شین بو خه مین

- ۳۱۲ وهك مهسنهوى
- ۳۱۴ هات و نههات
- ۳۱۶ رېوژى ههستان
- ۳۱۸ گهسكه كزله
- ۳۲۰ كاسهى به تال
- ۳۲۲ سوزى دهروون
- ۳۲۴ لافاو
- ۳۲۶ سهفهرى چهستم
- ۳۲۸ بههارى ناخوش
- ۳۳۰ بهخشين
- ۳۳۲ شايى و شين
- ۳۳۳ گروو
- ۳۳۴ تو ناگادارى
- ۳۳۵ هه رچى هم
- ۳۳۶ تاونهديو
- ۳۳۷ هاتهوه بو بوكانى
- ۳۳۸ ئينقلابى ئيران
- ۳۴۰ قارهمانى نهبهزى كوردستان
- ۳۴۱ بو محهمه دسالج ئيبراهيمى (شه پول)
- ۳۴۳ چوارينه
- ۳۵۲ تاك

به‌شبی فارسی.....۳۵۳

- ۳۵۵ رشته‌ی مهر
- ۳۵۶ شفا
- ۳۵۷ در وفات رهی معیری
- ۳۵۸ هوشیار نیست
- ۳۶۰ زخم مژه
- ۳۶۱ مردمان خدا
- ۳۶۲ گل جامه درید
- ۳۶۳ دوران مهر
- ۳۶۴ از کارزار افتاده‌ام
- ۳۶۵ صید حرم
- ۳۶۶ متاع محبت
- ۳۶۸ پر بسته
- ۳۶۹ شمع شبستان
- ۳۷۰ هیچ و هیچ
- ۳۷۱ مناجات
- ۳۷۲ روزگار من
- ۳۷۳ معراج
- ۳۷۴ ستایش
- ۳۷۵ فشار زندگی
- ۳۷۶ راز و نیاز
- ۳۷۷ بر درگه تو

- ۳۷۸.....بخت بی وفا
- ۳۸۰.....در وفات محمدخان بداقی "حه مه خان"
- ۳۸۲.....رباعی و دوبیتی
- ۳۸۳.....باشکۆ: نامه گۆرینه وه. شیوهن
- ۳۸۵.....نامه گۆرینه وه
- ۳۸۷.....جواب حقیقی به آوات
- ۳۹۰.....نامه ی آوات به حقیقی
- ۳۹۱.....جواب حقیقی به آوات
- ۳۹۳.....نامه ی ئاوات بۆ حقیقی (۲)
- ۳۹۴.....وهلامی حقیقی
- ۳۹۵.....نامه ی ئاوات بۆ حقیقی (۳)
- ۳۹۶.....وهلامی حقیقی
- ۳۹۷.....نامه ی ئاوات بۆ حقیقی (۴)
- ۳۹۸.....وهلامی حقیقی
- ۳۹۹.....نامه ی ئاوات بۆ حقیقی (۵)
- ۴۰۰.....وهلامی حقیقی
- ۴۰۱.....نامه ی حقیقی بۆ "ئاوات" (۶)
- ۴۰۲.....نامه ی سه یید بۆ غالب و ئاوات (۱)
- ۴۰۳.....نامه ی سه یید بۆ ئاوات (۲)
- ۴۰۴.....وهلامی ئاوات بۆ سه یید
- ۴۰۵.....وهلامی سه یید بۆ ئاوات (۳)
- ۴۰۶.....وهلامی ئاوات بۆ سه یید
- ۴۰۷.....نامه ی ئاوات بۆ سه یید (۴)

- ۴۰۸..... نامهی سهید بۆ ئاوات (۵)
- ۴۰۹..... نامهی سهید بۆ ئاوات (۶)
- ۴۱۰..... نامهی ئاوات بۆ سهید (۷)
- ۴۱۱..... نامهی سهید بۆ ئاوات (۸)
- ۴۱۳..... وهلامی شیعری ناغا سهید قادری سهیادهت
- ۴۱۴..... وهلامی سواره ئیلخانی زاده بۆ ئاوات
- ۴۱۵..... وهلامی ئاوات بۆ مستهفا ئیلخانی زاده
- ۴۱۶..... نامهی ئاوات بۆ نووری
- ۴۱۷..... وهلامی نووری بۆ ئاوات (۱)
- ۴۱۸..... نامهی ئاوات بۆ نووری (۲)
- ۴۱۹..... وهلامی نووری بۆ ئاوات
- ۴۲۰..... نامهی ئاوات بۆ نووری (۳)
- ۴۲۱..... وهلامی نووری بۆ ئاوات
- ۴۲۲..... نامهی ئاوات بۆ خاله‌مینى بهرزهنجی (۱)
- ۴۲۳..... نامهی خاله‌مین بۆ ئاوات
- ۴۲۴..... وهلامی ئاوات بۆ خاله‌مین
- ۴۲۶..... نامهی ئاوات بۆ خاله‌مین (۲)
- ۴۲۸..... نامهی سه‌لاحه‌ددین ناشتی بۆ ئاوات
- ۴۲۹..... وهلامی ئاوات بۆ ناشتی
- ۴۳۰..... نامهی هیدی به آوات
- ۴۳۱..... جواب آوات به هیدی
- ۴۳۲..... زه‌ماوه‌ندی به‌هار

شېۋەن.....۴۳۵

- ۴۳۷..... شىنى ئاۋات: حەقىقى
- ۴۳۹..... بۆ ۋە فاتى ئاۋات: حەقىقى
- ۴۴۲..... بۆ چەلى ئاۋات: سەيىد
- ۴۴۳..... دەردى گىران: عەبدوللا ئەفراز
- ۴۴۵..... شىن بۆ ئاۋات: عەلايى
- ۴۵۰..... بۆ ۋە فاتى ئاۋات: ھاشىمى
- ۴۵۱..... بۆ مەرگى ئاۋات: رابوچى
- ۴۵۳..... تۈزى خەمى: ئاسو

ۋېنەكان.....۴۵۵

نیوه روک

(به پنی میسره عی به کمی شینره کان)

غزه زل..... ۵۷

- ۵۹..... پروپه شی ده رگای خودام و سهر فکه ندهی موسته فا.....
- ۶۰..... وهک ده لنین نازاد بووه سهد شوکر کاک سهد مسته فا.....
- ۶۱..... هات به هار، هینای به بار تووی گول و موشکی خه تا.....
- ۶۳..... به هار هاته وه، گول ده بن پهیدا.....
- ۶۴..... زمهه ریرینک بوو به نیو زستان و هات و رابرا.....
- ۶۶..... نهی شنه ی خو شی به هار، بای واده! هه ر تو ی شاره زا.....
- ۶۸..... تو له گه ل هاوال به مؤلته به، هه تا بتکه ن به شا.....
- ۶۹..... نیرگسی مهستی نه و که وا سهیری گول و چه من ده کا.....
- ۷۰..... له و پارچه سن رهنگه ی وهک بالی هوما ی ئالا.....
- ۷۲..... کوچی کرد بولبولی گولزاری نه ده ب.....
- ۷۳..... گیانه کهم! چت لئی بکه م؟ داخه له دل بوته قه لات.....
- ۷۴..... دو ی نه خو ش بووی که نه من هاتمه لات.....
- ۷۵..... به ته ردهستی نه سیمی نه وه به هار هات.....
- ۷۶..... بو گه لی تیکو شه ره نه ورؤ که هات.....
- ۷۷..... باش خهسته وو بن چاره وو ناواره یه بابت.....
- ۷۸..... فهلهک نالیم ده گه ل من راست به، هه ر که چرؤینه کارت!.....
- ۷۹..... گیانه، شم شیر ی برؤت خوین ده رژیته، به سه رت!.....
- ۸۰..... شیوا و په ریشانم، وهک زولفی په ریشانته.....
- ۸۱..... رووم له ده رگاته وه کوو سائیلی رووت.....
- ۸۲..... له ناکاو پیریم لئی وه ده رکهوت.....
- ۸۳..... هه ر به ناسوره هه میسه ئیشی حاجی بابه شینخ.....
- ۸۴..... هاته ده ر نه ورؤ له میحنه ت میله ته مه غدووری کورد.....
- ۸۵..... نه ی زیبی گولستانم، ته شریفی قه دت دل به ندا!.....
- ۸۶..... بوچی لیم تورای شوخی جه رگه ر؟!.....
- ۸۷..... شه ورؤ به هاره، سهیری چه من خو شه، خوار و ژورر.....

- ۸۹.....قوربانی تۆزی رینگەتم ئەى سروەكەى سەحەرا!
- ۹۱.....تۆخوا ئەمە ژینە كە وەها كە و تەمە شەشەدەر؟
- ۹۲.....ئیزە وشكارۆى هەموو جینگە و ولاتانە مەگەر؟
- ۹۳.....لە هەموو كوردى ولات بن پیرۆز.....
- ۹۴.....دەستە دەستە بە سەفى لەشكرى ئەگرىجە بە ریز.....
- ۹۵.....بە ناگرى دوورى تۆبە بوومە قەفەس.....
- ۹۶.....رۈورەشى دەرگای خوداوەندم لە بەر نەفسى خەبیس.....
- ۹۷.....هەر و بە داخى خونچەو دەخولیمەو لە باغ.....
- ۹۸.....قەدەم هەلیننە خوش كە خاترى تەنگ.....
- ۹۹.....ئەوشۆ لە بەزمى یارى شوخ و شەنگ.....
- ۱۰۱.....زستانە، بەفرە، حەشرە، ولات پر لە نالەنال.....
- ۱۰۳.....بە یادى تۆبە دەچنم خونچە وو گول!.....
- ۱۰۴.....بروانە چ بەدبەخت و چ بن چارەبە كامیل!.....
- ۱۰۵.....عاشقى رۈوى دلپەرى بن گەردى وەك مینایە دل.....
- ۱۰۶.....بەفرى خەم دیسان لە سەر كوستانى دل.....
- ۱۰۷.....موددیکە نووكى خامە لە وەسفى جەمالى دل.....
- ۱۰۸.....خىلى جیحىلى رۆنۆه، پىرى گەپشە لام.....
- ۱۰۹.....مەجنون، وەرە قوربانى سىقاتى حەسەنت بم!.....
- ۱۱۰.....مافى خۆمە لىم گەرىن با هەر وەها بن چارە بم.....
- ۱۱۲.....من سەگىكم، سەگىكى دەرگاتم.....
- ۱۱۳.....غەرقم لە غەمى هىجرى تو، بۆبە كز و ماتم.....
- ۱۱۴.....لەمىزە من كە زەدەى غەمزەبى دوو نىرگسى مەستم.....
- ۱۱۵.....من ئەوا غەرقى گوناھ و قەسوەتم.....
- ۱۱۶.....رەحمى بە دلى شىتم، بن تاقەت و خەمبارم.....
- ۱۱۸.....سازام بە خودا چابوو لە گەل هەر خەم و دەردم.....
- ۱۱۹.....وەك قەلەم دايمەن سىكارم.....
- ۱۲۰.....بە گوینى زەمانە بگا گیانە ناخۆ هاوارم؟.....
- ۱۲۱.....لە نیش و حەسرەتى دل وەختە بمرم.....
- ۱۲۳.....رۆح ئەوا كەوتۆتە پەرەواز بۆ حوزوورى دلپەرم.....
- ۱۲۴.....ئەوینم خوش دەوى چونكى بە هوى تو هاتە نامیزم.....
- ۱۲۵.....فكرى چ بكەم نىستە لە پاش عومرى درىزم؟.....

- ۱۲۶.....حیسانی خۆم ده کرد ئەمرۆ لە گەل ئیحسان و عیسانم
 ۱۲۷.....ئەوند سەرگەرمی دەرد و میحنت و ئەندووه و حیرمانم
 ۱۲۸.....لە عومری کورتی خۆی چاوم گلە تا سەر دەکا شەونم
 ۱۲۹.....بە وتاری وە کوو قەند تووتیی شەککەرشکەنم
 ۱۳۰.....لە دەرکی مەیکەدە کەولم بە عەرزا داوه ئەی چاوم!
 ۱۳۱.....لە قازانی خەمت دا هەلکزاوم
 ۱۳۲.....مەزرەعی خالیی خۆم دیوه من و داسی کول
 ۱۳۳.....لەو وەختەوێ رۆشتووێ لام هیزی دوو ئەژنۆم
 ۱۳۴.....قەت بە غەمی کۆنەوێ وەرناکەوم
 ۱۳۵.....رۆرەشی دەرگای خودا و ئەحمەدی موختار خۆم
 ۱۳۶.....رۆوم رەش بوو بە مەعسەت و مووم سپی بە خەم
 ۱۳۷.....یاخووا! خودایی عەززەوێ جەل، بێتە سەر کەرەم
 ۱۳۸.....کوتم با رۆو لە یار و ئاشنا کەم
 ۱۳۹.....کوئی چووێ ئەمسال برا خەم خوارە کەم؟
 ۱۴۰.....بە یادی شەمعی رۆخساریکی، دل ئیحیا نە کەم چ بکەم؟
 ۱۴۱.....دەلێن گیراوه ئەو رۆکە عەزیزی میسری دل، چ بکەم؟
 ۱۴۲.....دەرۆشتم و دل ریشتم، دینوانەم و بێ لانەم
 ۱۴۴.....دەبێ بگرم، بنالینم، هەتا هەم
 ۱۴۵.....خۆشە پینم شەم بێم، لە نیو جەرگ و دلی شەودا بسووتیم
 ۱۴۶.....فکر و حەواس و هۆش و عەقل، رێک براوه لێم
 ۱۴۷.....هەرچەند نەخۆشی عیشق و زە دەی پەنجەیی پەریم
 ۱۴۸.....بروانە کاروباری خوداوەندی ئینس و جان
 ۱۵۰.....ماوم عەجەب لە سونعی خوداوەندی ئینس و جان
 ۱۵۲.....ئەی غەریبی خۆشەویست، ئەی دەرەدەر بۆ نیشتمان!
 ۱۵۳.....مەمکی خەر کردووێ یارم، دوو هەناری ساوان
 ۱۵۴.....دەردی کوردەم گرتووێ، چ بکەم ئەمن؟!
 ۱۵۵.....وەرە نیو باغ و نیو گولزار و چیمەن وا لە سەر ریتن
 ۱۵۶.....وەی کە هەر کاتێ شین بێن گولی من
 ۱۵۷.....خزمیتە! وە کۆبێن کە ئەگەر عاقل و پیاون
 ۱۵۹.....ئەوا بای وادە هات و سەوزە چیمەن
 ۱۶۰.....من و بسکی لە بەژنی بەرزی هالاین

- ۱۶۱ کارگر و رهنجهر و وهرزیر و هموو چین و دهچین
 ۱۶۲ نوری و اخاکی رهشی بۆته سهرین
 ۱۶۴ من و دل عاشقی هدر زهرقی و بهرقین
 ۱۶۵ راپهرین، یهک دهگهوین، یهک بکهوین سهردهکهوین
 ۱۶۶ من فهقیرینگی رهش ورووت و له دهرکان دهراو
 ۱۶۷ تو چوویه ولاتی که نهینم نهسهری تو!
 ۱۶۸ عالم و عامی له تورجانی وهخر بوون بی درؤ
 ۱۷۰ نهی خالیقی رۆژ و شهوا رۆژم رهشه ههروهک شهو
 ۱۷۱ چ خوش بهزمینگه بهزمی یاره نهوشؤ
 ۱۷۳ به سروهت بی دهلیم چاوم، کزهی دی بای شهمال نهوشؤ
 ۱۷۴ نووری روخصارت وهدهرخه، هدردی بی دهرمانه شهو
 ۱۷۵ به یادی دلبری سهوداگرم ویزانه ناوا بوو
 ۱۷۶ نه تنیا بهندهیی بالایی مهوزونت سنهویهر بوو
 ۱۷۷ چ شهوی بوو شهوی جومعه، که شهوی زهلهزه بوو!
 ۱۷۸ کاتی بههاره چاوهکه! بی بهچینه باغی دووبه دوو
 ۱۷۹ هموو سالی بخهزانی گول بوو بو من، گولبه ریشم چوو
 ۱۸۰ له گهله رۆژمن "گامی" ههروه کوو شیزی زیان وابه
 ۱۸۱ خهیت و جمال و زولف و برزؤل له نزیکی چاری مهسته
 ۱۸۲ نزام بو تو به ره به له بیتا دلم داخواری نیمداده
 ۱۸۳ پیری واهات و نه جهل لیم دیاره
 ۱۸۵ تو نه خوش بی ژبانی من سویره
 ۱۸۶ کاروانی نیستی! توژی سهر ته شریف بهره
 ۱۸۷ نایهتی گیان و دل "گامیل" جه مالی دل بهره
 ۱۸۸ نهو ره بهره که گه ورهیی نیمه و هموو کهسه
 ۱۸۹ نه گهر دل بهر دل نارا بی چ خوشه!
 ۱۹۰ دلی من مو به لای بالابندی نوجوانیگه
 ۱۹۱ سه ری شوری نه بن، کاسه ی به تاله
 ۱۹۲ ته ماشا نیشتیمان، رینک چنگه موله
 ۱۹۳ سهو شوکر کورده! نه ورو رۆژی ههله
 ۱۹۴ په چهم و زولفی له سهر روومه تی وهک رۆژ و ته مه
 ۱۹۵ موددیکه دلم لی ونه، نهو شینه نه فامه

- ۱۹۷.....بین پاس و وهږ و خوږیزې، وهک سهگ له قهسابخانه
 ۱۹۸.....سد به هار نسته به قوربانی چلهی زستانه
 ۱۹۹.....کهنې بېته دهرکوبانت، تو بزانه بن نه مانه
 ۲۰۰.....له خه لوه خانه یی عزیزه ت، براکم! جنت نومایانه
 ۲۰۱.....وهرن توخوا، که چاوم وا له مه لهنه و گوزهرتانه!
 ۲۰۲.....نهوا کاتی خه باتی بولبولانه
 ۲۰۴.....خالی نوستووا ههسته، بهسته؛ نسته روژی مردنه
 ۲۰۵.....تک تکه ی بارانی پاییز وهک تکه ی چاوی منه
 ۲۰۶.....یاخودا رستان به خوږیزې، چونکه وهک یاری منه
 ۲۰۷.....نهو نیرگسی پرفیتنه و شوره چ به قینه!
 ۲۰۸.....که هینم روږی، شووشه ی دل شکاره
 ۲۱۰.....پشتم به یاری میننه تی خه لکی جده و بووه
 ۲۱۱.....واعیزې ده یگوت که سنی زانا بن، تویه ی کردوه
 ۲۱۳.....چیبه گواره به گوږی هه لئاوه سیوه؟
 ۲۱۴.....نهوا چه من به عیشقی گول، دهری شه عهف ده کاته وه
 ۲۱۶.....یار دلی بردبووم شه ویک به دزی
 ۲۱۸.....داخی تو سهخته له سیر دل، چل دده و ده کولیته وه
 ۲۲۰.....چون دلته هات تو به جنت هینتم، به ته نیا مامه وه؟
 ۲۲۱.....تو به زه خمی مه عده وه ده تلنیه وه
 ۲۲۲.....نهو به ختی خه والووی من، تاکه ی وه خه بهر نایه؟
 ۲۲۳.....وهی وهی چ به هارنکه! وهک جهینه تی مه نوايه
 ۲۲۴.....سه راپا هه رچی فهرمووت هه ر دروږیه
 ۲۲۵.....یاخودا کاکه! موباره ک بن له تو نه م شایې به
 ۲۲۶.....وا به هار هات و به لام بولبولی دل بن نه شه به
 ۲۲۷.....نیشتمان نه مروکه رهش پوښي شه هیدی پانه به
 ۲۲۸.....له ی سه هیدی کائنات و جنی شانازی!
 ۲۲۹.....نیشتمانی خوشه ویستا یو پاره پاره و له ت کرای؟
 ۲۳۰.....چ شوخه به ژنی بورز و قه دد و بالای
 ۲۳۱.....هه تاکه ی عاشقی بن چاره چاوی هه ر له دهرگا بن؟
 ۲۳۲.....با به یادی شه به یی رووت، په روانه بن
 ۲۳۳.....من سه گینکی رووت وقووتی رانه که ی تو م، تویه بن!

- ۲۳۴ چهنده به نرخ و چاکه، براکهم! برابته تی.....
- ۲۳۵ باری بهست، خیزی، ده لئین بۆ جهننه تول مه نوا ده چی.....
- ۲۳۶ من ده لئیم شاری دلم باغ و گولستانه، که چی.....
- ۲۳۷ وه کوو بیستم خه مت خواردم، نه ویش بۆ من خه مینکی دی.....
- ۲۳۸ دلئیکی وام ئەمن نارئ به ناله ی بئ دلان نه گری.....
- ۲۳۹ ئە ی سهر اپای وجودت له هه موو عه یب به ری!.....
- ۲۴۱ سهیری چهنده سهخت و ناخۆشه بیساتی پاییزی!.....
- ۲۴۲ هه روا خودا خودامه که ماوینک بئ، ده می.....
- ۲۴۳ ئە تۆی چه کیمی هه موو دهرد و دافعی ئە له می.....
- ۲۴۴ به ته نیا گیانه کهم! سوزی دلم په روانه ده بزانی.....
- ۲۴۵ ئە ی تهیری دلئ و ه حشی! تا کهنگی په ریشانی؟.....
- ۲۴۷ وه کول هات مه نجه لئ دل، ده سه به چی ئە ی دیده گریانئ!.....
- ۲۴۸ که ی به هار وایه گولم! خونچه ده می پینه که نئ.....
- ۲۴۹ کینه وهک تۆ له مه بهست رامینئ؟.....
- ۲۵۱ وه ره ئە ی نه مامی تازه! تۆ له باغی کئ رووای؟.....
- ۲۵۲ کئ دی وه ها له پر گولئ هیوا پیشکوی!.....
- ۲۵۴ هه ر کاتی نه وه به هاره که دنیا ده کا نوئ.....
- ۲۵۵ هه ر رۆژ هه لات، دوعا و ته مه نامه تا شهوی.....
- ۲۵۶ ده لئین یارم له بۆکانئ به سه د ناه و فوغان رۆیی.....
- ۲۵۸ خودا! بۆچی منی بئ چاره بئ دهرد و به لا ناکه ی؟.....
- ۲۵۹ ده مکوزئ به م دهرده وه یا چاره یی دهردم ده که ی؟.....
- ۲۶۰ گری ته نووری کلؤلیم به تین بوو، بوومه پنه ی.....

پینج خشته کی..... ۲۶۱

- ۲۶۳ سه گینکی ده م ره شی بئ که لپه، پیر و کولکن و نووزن.....
- ۲۶۵ وا هات به هاری تازه، شنه ی بای شه ماله دئ.....
- ۲۶۷ ئەو عالمه چی لئ هات؟! جارن که ئەمن ده مدین.....
- ۲۶۹ قوربانی برۆتم که سه کهم! چه شنی که وانه.....
- ۲۷۱ زولفی ره شی له سه ر روو، وهک نیلوو په ر له ناوا.....
- ۲۷۳ نیشتمان! قوربانی کانیوا و زنه ی زه نویرتم.....

نەرجىبەند، نەركىببەند..... ۲۷۵

- ۲۷۷..... ئەى خوداۋەندى ئاسمان و زەمىن!
۲۸۰..... دلبەرى من كە ئىنقلابى كرد
۲۸۴..... لەگەل يارى خۇم بە جوانى دەدوئىم
۲۸۶..... ئەو نىشتمانى بەرز و بەرپىز و جوانى كورد
۲۸۹..... دەمىك بە باسى كورد نەكرىتەۋە

مەسنەۋى..... ۲۹۱

- ۲۹۳..... (مرغان چمن بە هر صباحى
۲۹۵..... ئەى بەدەنت پاكە ۋەكوو رۇحى پاك!
۲۹۷..... بە دلىكى خاۋىن مەولوودى دەكەم
۲۹۹..... خاسەكەۋى لئو كەژە ھەلىشتۋە
۳۰۱..... خاسەكەۋى لئو بەندەنى
۳۰۴..... ئەى دوژمنى گەلى كورد!
۳۰۶..... بەھارە و شنەى ماىەى ژىانە
۳۰۸..... وردەورده لە بەر دل و چاۋان
۳۱۰..... رۇبى ئەو بولبولى باغى مەلەكووت
۳۱۲..... ببە لەۋ قامىشە، چۇنت پى دەلى
۳۱۴..... بانگى خزمان و ھاۋالان دەكەم
۳۱۶..... رۇژى ھەستان و راپەرىنە ۋەرن!
۳۱۸..... ھەرچەندە رزىو و گەسكەكۆلەم
۳۲۰..... ئەى زەمان! ئەى كات! ئەى رۇژى رەشم!
۳۲۲..... ئەى سۇزى دەروونى پر لە ئىشم!
۳۲۴..... ھەستا لە ولاتى ئىمە توفان
۳۲۶..... ئەو دەردەى ئەۋسال لە من رووى داۋە
۳۲۸..... شەمال ھات بۇ لام، سەربەقور، عاجز
۳۳۰..... ھەى ھاۋار ھاۋال! بارم گرانە
۳۳۲..... لايەك شايى يە، لە لايەك شىنە
۳۳۳..... كوانى خورشيدى شەۋى دەيجوورى من؟
۳۳۴..... لە ھەست و خوست و خورپە و خەياللات
۳۳۵..... ئەى سەگى دەرگات لە من پاكتر!
۳۳۶..... تەۋژمى چەرخى كۆنى پىرەدنيا

- ۳۳۷ وهک ده‌لین هاته‌وه یۆ بۆکانی
- ۳۳۸ ئینقلابی که له ئیتران رووی دا
- ۳۴۰ قاره‌مانی نه‌به‌زی کوردستان
- ۳۴۱ شه‌پۆل به‌ نامه‌ت "ئاوات" زیاره

چوارینه..... ۳۴۳

ناک..... ۳۵۲

به‌ششی فارسی..... ۳۵۳

- ۳۵۵ رشته‌ی مهر به هر بی‌سر و پا نتوان بست
- ۳۵۶ تو دانی با تو مرا عهد و ماجرای هست
- ۳۵۷ "رهی" راه فرار از خیل ابنای زمان بگرفت
- ۳۵۸ تو بمان ای چون تو کس غم‌خوار نیست!
- ۳۶۰ باغبانی که به گلزار تو محرم نشود
- ۳۶۱ صوفیان وردشان (انا الحق) بود
- ۳۶۲ شب آمد و رفت و نوبت صبح امید
- ۳۶۳ با دل شوریده گیرم بعد از این دامان مهر
- ۳۶۴ قطره‌ای از آب دریایم، کنار افتاده‌ام
- ۳۶۵ من بیچاره بر گرد رخ جانانه می‌گردم
- ۳۶۶ چو آفتاب سراسیمه شوق و غرب دویدم
- ۳۶۸ سر ز پا نشناسم و پا از سر سوداگرم
- ۳۶۹ می‌گیرم و می‌خندم چون شمع شبستانم
- ۳۷۰ جانا بیا که درد دل خود دوا کنیم!
- ۳۷۱ یا رب به کرم رحمی! دیوانه‌ی هر کویم
- ۳۷۲ دانی چه‌سان گذشت به من روزگار من؟
- ۳۷۳ از بلندا جای بالا آمدی
- ۳۷۴ چه شود اگر به رحمت، من بینوا نوازی؟
- ۳۷۵ سخت بیزارم ز جانم از فشار زندگی
- ۳۷۶ رفتی و پیش چشم من حاضر و ناز می‌کنی
- ۳۷۷ ای در نظرت جهان چو پرکاهی!
- ۳۷۸ ای که نالانی ز بخت بی‌وفای خویشتن!
- ۳۸۰ در فصل بهار کی خزان است؟

باشکۆ: نامه گۆرینهوه. شیوهن..... ۳۸۳

نامه گۆرینهوه..... ۳۸۵

- ۳۸۷..... نامه‌ی نامیت ای سید فرخنده تبار!
- ۳۹۰..... دیری است که از دوست پیامی نرسیده
- ۳۹۱..... روشن شد از آن نامه‌ی نامی دل و دیده
- ۳۹۳..... گەر ده‌پرسی چۆنه کامیل؟ کاکه! ده‌ردی کارییه
- ۳۹۴..... "کامیل!" ئەو مانگی موباره‌ک فه‌رز و ئەمری بارییه
- ۳۹۵..... "چ خوش‌بوو قاسیدی یار شیعری ئاودار و تەری هینا
- ۳۹۶..... ئەوا سۆزه‌ی به‌یان دیسان په‌یامی دل‌به‌ری هینا
- ۳۹۷..... له ئەحوالی "تیمامی" گەر ده‌پرسن چۆنه بێ ئیوه!
- ۳۹۸..... قاسید په‌یامی دل‌به‌ری دا، دل نه‌ما خه‌می
- ۳۹۹..... ئەوا باکه‌ی شه‌مال هینای له خزمه‌ت یاره‌که‌م کاغه‌ز
- ۴۰۰..... "تیمامی!" نامه‌که‌ی نامی گه‌یشت و نامه سه‌رچاوم
- ۴۰۱..... ده‌میکه‌ دل له دووریت ناگرینه
- ۴۰۲..... "غالیب" و "ئاوات" دوو شه‌م بوون و دل‌م په‌روانه‌یه‌ک
- ۴۰۳..... وهرنه‌ سه‌ر سه‌رچاوه‌که‌ی چاوم که سه‌یرانی هه‌یه
- ۴۰۴..... هۆنه‌ریکی پیری وه‌ک من، کوا و ته‌ی جوانی هه‌یه؟
- ۴۰۵..... ئە‌ی مه‌نبه‌عی فه‌یز و جوود! ئە‌ی شاعیری پرمايه!
- ۴۰۶..... "قادر" به‌خودا ئە‌له‌حق ئوستادی به‌یاناتی!
- ۴۰۷..... من هاتم و تو ریوی، تو ریوی و من هاتم
- ۴۰۸..... ژبانی من به‌ ده‌رد و داخ و ژانه‌ هه‌ر به‌ ئیو ژینه
- ۴۰۹..... ده‌میکه‌ زه‌مه‌مه‌ی شیعریکی تۆم کاکه! له‌ گوی نایه
- ۴۱۰..... قادر! ئە‌من - ده‌زانی - عه‌سام گرت به‌ ده‌سته‌وه
- ۴۱۱..... چوومه "قاقلاوا" مالی "تیمامی"
- ۴۱۳..... بۆ وه‌لام هۆنه‌ر ده‌لی: من قامه‌تی یارم ده‌وی
- ۴۱۴..... نامه‌که‌ی نامی که حاککی لوتقی سه‌رشار بوو گه‌یی
- ۴۱۵..... چلۆن ساپیژ ده‌بی زامی ئە‌ویندار
- ۴۱۶..... نووری! ئە‌ی مایه‌یی ژین و گوڤ و تینی ئاوات!
- ۴۱۷..... ئە‌ی به‌ سه‌ره‌رزی ژباوی له‌ هه‌موو کاتی حه‌یات!
- ۴۱۸..... ته‌بری دل بێ په‌رپۆ، ته‌پکه‌ شکاویکی به‌سه
- ۴۱۹..... هه‌ستی نیژراوی ده‌ریتاوه له‌ ناو گۆری سکوت

- ۴۲۰ بۆ نه هاتی گیانه کهم، ده عوهت کرای
 ۴۲۱ سه روهرم وا هه لکهوت ئه ورۆژه وا ده عوهت کرام!
 ۴۲۲ هه روه کوو ماسی له نیو گۆلای لیلاوم ئه من
 ۴۲۳ ههسته نا قیس! بنووسه بۆ "کامیل"
 ۴۲۴ ههسته کامیل! که خاله مین ده دوی
 ۴۲۶ هاوین بوو، گهرم بوو، سالی شهست و سنی بوو
 ۴۲۸ سه ییدی پیروزی نازیز! یادی تو ده مدا دنه
 ۴۲۹ هۆنهری زانا و بهرینم! یادی تو یاری منه
 ۴۳۰ به کویت ایم و گریانم و روی تو می جویم
 ۴۳۱ رسید آن نامه ی پر مهر تو من نیز می گویم:
 ۴۳۲ وهرن سو فی! وه کوو ده رویش بکهونه گاله گال ئه وشو

شیوهن..... ۴۳۵

- ۴۳۷ ته م به سه ر چاوم کشاوه، یا نه رۆژ ئاوا بووه؟
 ۴۳۹ کامیل! ئاور ده وه، بروانه دلم
 ۴۴۲ کاکه له دوا ی تو نه ما تین و گر و هانا وه کهم!
 ۴۴۳ مه یگنیر بگه یه ده ردم گرانه
 ۴۴۵ به ره و وه رزی خه زانه و هه وری ماتهم
 ۴۵۰ بۆ خوداناسی گه لی پیر و جه وان، با بگرم
 ۴۵۱ فه لک نه یه نشته وه بۆمان پشوویه ک
 ۴۵۳ تو زی خه منی له م گه له وا نیشه توه

پیشه کی

کورته میژووی بنه مالہی شیخانی زہنبیل

سہید عہدولکھریم، کورپی سہید عہدورپرہ حمانی «کانی توو»، کورپی سہید محہمدی تہرہ تہوہن، بہ پینی بۆچوون دہ بیئ سالی ۱۲۱۷ – ۱۲۱۸ی ہتتاوی (۱۸۳۸ – ۱۸۳۹ی زایینی) لہ یہ کیک لہ گوندہ کانی «کانی توو، بیژاوا یا بی لہنگہ» ی سہر بہ شاری "ہلہ بجه" لہ دایک بووی، کہ شیخ عہدورپرہ حمان لہو سنی دینیہ نیشته جی بووہ و بہ یازدہ پشت دہ چیتہوہ سہر مہلا تہ بووہ کری «موسہ ننیف» ی چوڑی و زہمانی خوی لہ لایہن «شیخ عہدورپرہ حمانی تالہ بان» یہوہ کہ لہ شیخانی تہریقہ تی قادری بووہ دہ کرتہ خہلیفہ.

بہ پینی نازوانی رۆژگار، سہید عہدورپرہ حمان ناو و ناوبانگی بہ «شیخ» دہ روا و وہ کوو پیاوماقوولنکی ئایینی دہ ناسرئ. لہو ہل و ہات و کاتہ دا شیخ عوسمانی تہوینلہ، ناسراو بہ شیخی سیراجہ ددین، سہیدزادہ «تہیبہ» ی کچی شیخ عہدورپرہ حمان دہ خوازئی بۆ شیخ محہمد بہ ہائہ ددینی کورہ گہورہ ی خوی. تیکہ لاوی و خزمایہ تی لہ گہل شیخانی تہوینلہ ہل بۆ سہید عہدولکھریم دہرہ خسیننی ہتا بۆ خویندن روو بکاتہ خانہ قا و حوجرہ ی تہوینلہ و لہوئی دہ گیرسیتہوہ و ہتا دہ بیتہ «موستہ عید» لہوئی دہ خویتی. ہر لہو سہر دہ مہش دا دہ ستوری تہریقہ ت لہ خزمہت شیخی سیراجہ ددین و ہر دہ گری و تہویش دہ یکاتہ زاوی خوی و شینخزادہ «نامینہ» ی کچی دہ داتی.

پاش تپیه‌ربوونی ئەم قوناخەى ژيان، سالى ۱۲۳۷ يا ۱۲۳۸ى
هەتايى (۱۸۵۸- ۱۸۵۹ى.ز) بۆ دريژەى خويندن دەينيرتە گوندى
«تورجان» لە ناوچەى موکريان.

تورجان لەو سەر دەمەدا لەبەر وجوودى عەللامە مەلا عەلى
قزلبجى تورجانى (۱۲۲۵ - ۱۲۹۵ى کۆچى = ۱۸۱۰ - ۱۸۷۸ى.ز)
ناوبانگى بە «دارولعيلم» رۆيشتوو و لە کوردستان بە يەکيک لە
ناوەندە گرینگەکانى زانست و خويندن داندراو. وەک دەلەين
ئەگەرچى خوالنخوشبوو قزلبجى نەچۆتە سوينى دەرس و دەورى
فەقىي بەرە ژيژر، بەلام چونکە سەيد عەبدولکەریم هەلگري نامە و
راسپاردەى شىخى سىراجەددين بوو، لە حەوتوودا دوو يا سى
دەرسى پىن کۆتوو.

حاجى سەيد عەبدولکەریم پاش وەرگرتنى ئىجازەى مەلايەتى
دەگەرپتەو بۆ هەورامان و گوندى تەويلە، بەلام هەتا دەگاتەو،
ئامينه خاتوونى خيزانى بە سەر مندالیکەو دەچى، بە ناوى
«عەبدولحەکیم». پاش نەمانى ئامينه خاتوون، هەر لەو بنەمالەيه
کچىکى دیکە دەدەن بە سەيد عەبدولکەریم بە ناوى شىخزادە
«حەيبە» کە هەر کچى شىخى سىراجەددين بوو. ئەم ژنەش لە
تەمەنى لاوى دا لە سەر کچىک دەچى بە ناوى سەيدزادە «مەهتاب».
لە مەوداى تپيرينى زەماندا سەيد عەبدولحەکیم و سەيدزادە
مەهتاب کە هەم خوشک و برا بوون و هەم پوورزا، لە هەورامان
خەرەکە دەبن. لە جەنگەى گەرانەوئەى باوکياندا بۆ موکريان،
ئەوانيش دين و دەبنە هاوسەفەرى.

دواى ماوئەيەک ئەوجار شىخ محەمەد يەهائەددين، شىخزادە
«حەليمە»ى کچى خوى دەدا بە سەيد عەبدولکەریم. لە دريژەى
رۆژگاردا سى کور لە داويتى ئەم شىخزادەيه بەر دەبنەو. کە بریتين
لە: عەبدوورپەحمان (حاجى بابەشىخ)، حوسين و موئمين. پاش ئەم

کورانه هیندهی پیناچن که شیخزاده «حعلیمه»ش بهره و باره‌گای
خودا ده‌گه‌رپته‌وه و له «مهرقه‌دان»^۱ی دینی زه‌نبیل ده‌نیژری.

دواتر حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم کچی شیخولئیسلامی
سه‌رده‌شت ده‌خوای و دوو کور و دوو کچی لئی ده‌بئی که بریتین
له عه‌بدوسسه‌لام، حه‌مه‌ده‌مین، خاسان و ئافتاب. سه‌یدزاده خاسان
ده‌دری به برا چکۆله‌ی شیخ‌عه‌لی حیسامه‌ددین به ناوی «کاکه‌شیخ»
که جوانه‌مه‌رگ بووه و سه‌یدزاده‌ی خیزانی هه‌تا ئاخری ته‌مه‌نی
شوو ناکاته‌وه و هه‌ر له ته‌ویلله ده‌مینیتته‌وه و پاشه‌واری له پاش
به‌جی نامینتی و هه‌ر له‌ویش ده‌نیژری. سه‌یدزاده ئافتاب ده‌دری به
شیخی ته‌ویلله واته شیخ‌عه‌لی حیسامه‌ددین و نه‌ویش به‌بئی من‌دال
له ته‌مه‌نی گه‌نجی‌دا بهره و خه‌زینته‌ی خوایی ده‌گه‌رپته‌وه و له ته‌ویلله
ده‌نیژری.

حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم له مه‌ودای سالانی ۱۲۴۱-۱۲۴۲ی
هه‌تاوی (۱۸۶۲-۱۸۶۳ی.ز) له لایه‌ن شیخی سیراجه‌ددینه‌وه ده‌کرپته
خه‌لیفه و دئی له گوندی «تورجان»ی ناوچه‌ی موکریان بنه‌ی
داده‌مه‌زرتینی و ده‌بیته پینشه‌نگی ئیرشادی «ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی». له
سه‌ره‌تاوه وه‌کوو ده‌رویشینک له مووچه‌ی «گوزان»ی پشت مالی

^۱ مهرقه‌دان یان حه‌وت‌مه‌رقه‌دانی زه‌نبیل، له‌گه‌ل وه‌فاتی سه‌رجه‌له و بناغه‌دارپژی
بنه‌ماله‌ی شیخانی زه‌نبیل واته خوالئخوژشبوو حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم هاتۆته دی.
ئه‌و حه‌وت که‌سه‌ی دوا‌به‌دوای یه‌کتر له‌وئ نیژراون بریتین له: ۱. حاجی سه‌ید
عه‌بدولکه‌ریم ۲. سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم (شای‌حه‌کیم) ۳. شیخزاده «حعلیمه»ی کچی شیخ
محهمه‌د به‌هائه‌ددین و خیزانی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم ۴. دایه «خاتوون»ه‌ی خیزانی
حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم و کچی «شیخولئیسلامی سه‌رده‌شت» ۵. حاجی سه‌ید
حه‌مه‌ده‌مینی کورپی حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم ۶. سه‌یدزاده تووبا کچی شای‌حه‌کیم ۷.
سه‌ید مومنین کورپی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم. ئه‌م حه‌وت که‌سه قسنتیکان له ده‌وره‌ی
ده‌کیشری و به «حه‌وت‌مه‌رقه‌دان» ناودیز ده‌کری.

تورجان خانو وچکه و ساباتیک پینکوه دهنی و دست دهکا به
ئیرشاد و بلاوکردنهوی بیر و باوه‌ری عیرفانی.

خاوه‌ن مولکی «تورجان» و ده‌ورو به‌ره‌که‌ی یانی ئاغا
حه‌مه‌ده‌مین به‌گی گه‌وره له پیاوچاکانی زه‌مانی خوی بووه و کوری
ئاغا «قوج‌به‌گ» ی گه‌وره و «نورنیساخانم» بووه که هر به بنه‌ماله
به خیر و مه‌ند و چاودیزی مه‌لا و فه‌قی ناوبانگیان رویشتوه،
مه‌زرای «زه‌نبیل» باربووی حاجی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم ده‌که‌ن و ده‌بنه
ده‌سگریوی سازکردنی خانه‌قا له «جه‌میان».

حاجی سه‌ید دواي چهند سالیکی دیکه، مه‌زرای زه‌نبیلش
ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه و خانه‌قایه‌کی لی دروست ده‌کا و «شای‌حه‌کیم» ی
کوره‌گه‌وره و جینشینی خوی لی داده‌نی. سه‌ره‌نجام سالی ۱۲۹۱ ی
هه‌تاوی (۱۹۱۲ ی.ز) ده‌ستی له داویتی ژبانی نه‌مین به‌رده‌دا و به‌ره‌و
هه‌وارگه‌ی یارانی رابردووی ده‌گه‌رپته‌وه.

پاش نه‌مانی سه‌ید عه‌بدولکه‌ریم، مال و خانه‌قا له گوندی
جه‌میان کۆده‌بیتته‌وه و گوندی زه‌نبیل ده‌بیتته‌ ناوه‌ندی خانه‌قا و
عیرفان. به‌م شیویه بناغه‌ی بنه‌ماله‌ی زه‌نبیل له ناوچه‌ی موکریان
داده‌رپژری.

سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم له زه‌مانی باوکی دا ده‌بیتته‌ زاوای حاجی
ئه‌حه‌مه‌به‌گی «که‌نده‌سووره» ی بانه و فاته‌مه‌ خانمی کچی ده‌خوازی.
ئه‌م به‌گژاده‌یه‌ چوار مندالی ده‌بن که ده‌بنه‌ محمه‌د، کامیل، توویا و
ئامینه.

پاش ئه‌وه‌ی کچه‌کان ره‌سیده‌ ده‌بن، سه‌یدزاده‌ توویا ده‌ده‌ن به
شینخ عوسمانی برا چکۆله‌ی شینخ عه‌لی حیسامه‌ددین (شینخی
حیسامه‌ددین)، به‌لام شینخ جوانه‌مه‌رگ ده‌بنی و سه‌یدزاده‌ش میرد
ناکاته‌وه هه‌تا ته‌مه‌نی ده‌برپته‌وه. ئامینه‌ خاتون ده‌ده‌ن به شینخ
«موغته‌سه‌م» ی کوری شینخی حیسامه‌ددین، به‌لام پاشان تووشی

ته لاق ده بی و سالی ۱۳۲۴ ای هه تاوی (۱۹۴۵ ی.ز) له شاری مه هاباد
ئه مری خودا به جی دیتی و هر له و شاره دهنیژری.

حاجی سهد محهمهد نوورانی کوری گه وره و جینشینی سهد
عه بدولحه کیم، شیخی ئیرشاد و خواناس و پیاوینکی هه ره باش و
نه ته وه دۆستی سهردمی خوئی بووه. شیخ که له مهیدانی دین و
عیرفان دا توانیوه تی ئه سپی فام و زاینی تاویدا، له بووار و به ستینی
شیر و ئه ده بیاتیش دا که م و کورتی نه هیناوه و دهستی خوئی ره پیش
داوه و به کوردی و فارسی و عه ره بی شیری هونیوه ته وه. نامه وی
به هینانه بهر باسی ئه و به ستینه بهرین و بی سنوره بابه ته که به ره و
بوارگه ی دیکه بال بنگیوی، هر بوئه به هینانی پارچه شیریک له
کۆمه له شیره کانی حاجی سهد محهمهد (شای نوورانی = غالب)،
ئه م به شه داده کووژیتیم. ئه م غه زه له به پیره وه چوونی غه زه له
مه شه و ره که ی سهد کامیلی برا چو و که به تی که ئاوا ده ست بی ده کا:
نووری روخسارت وه ده رخه، ده ردی بی ده زمانه شه و
زولمه تی زولفت له سهر رووته، له رۆژ میوانه شه و

سوچ

ته لعه تت با ده رکه وی، بی تاقه تی هیجرانه سوچ
ناه سهرد و نائومید و هه مده می حیرمانه سوچ
خوین له داویتی فه له ک نیشته و گه واهی دا شه فه ق
به عنی بو شه مسی جه مالت، کوشته و قوربانه سوچ
گول دورئه فشانی ده کا به و قه تره قه تره شه ونمه
تاوه کوو رووی تو ده بینن، کاری هر گریانه سوچ
گر ده م و چاو و قه دی ره عنای دلارامی نه دی
چون به خونچه و نه رگس و سهروی سه ی خه ندانه سوچ؟

گوی له بولبول بگره سبجه‌ینان به سۆزی دل ده‌لی
موسمی شاه و فوغانی دل‌بریندارانه سوچ
هسته «غالیب» به‌سته خه‌و، وه‌خته بینایت کویر بکا
سه‌یقه‌لی ژه‌نگی گلینه‌ی چاوی بیندارانه سوچ

ژیان‌نامه‌ی سه‌ید کامیل (ئاوات)

سه‌ید کامیل له ژیان‌نامه‌یه‌ک‌دا که به قه‌له‌می خۆی نووسیویه‌تی
ده‌لی:

له رابردوی ژیانم گهر ده‌پرسن
ئه‌گهر بیلیم، ده‌ترسم لیم بترسن
بلین چۆن به‌و هه‌موو ده‌ردانه ههر ما
مه‌گهر دینو و درنج بی کابرای وا!

سه‌ید کامیل (کامیل‌شا)^۱ کوری سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم (شای‌حه‌کیم
یا شاه‌حه‌کیم)، سالی ۱۲۸۲ی هه‌تاوی (۱۹۰۳ی. ز) له دئی زه‌نبیل له
دایک بووه و له ته‌مه‌نی ۹ سالییه‌وه خراوه‌ته به‌ر خویندن. سه‌ره‌تا له

^۱ به‌نگه‌گه‌وره‌ترین و به‌رچاوترین خالی دره‌شاوه‌ی بنه‌ماله‌ی شیخانی زه‌نبیل، نه‌وه
بین که زیاتر له هه‌موو هاوشانه‌کانی خۆیان له ته‌ریقه‌ت‌دا، چوونه نیو دلی خه‌لک و
تیکه‌لاویان بوون و خۆیان لێ هه‌لنه‌بواردوون. نه‌و سه‌رده‌مه که ناغا و خان و به‌گ به
خه‌لک‌دا راشکاوان، شیخ نه‌گه‌رچی بۆ پله‌ی دنیایی نه‌گه‌بیشتره‌نه شانی نه‌وان، به‌لام
خانه‌دانیکی وه‌کوو شیخانی زه‌نبیل نه‌ه‌نده خوشه‌ویست و جینگای ریز بوون که به
به‌رچاوی خه‌لکه‌وه به‌رز ویتاون و له‌م سۆنگه‌به‌وه به «شاه‌ ناودیز کراون. نه‌م
سه‌رناوه‌ش له سه‌ید عه‌بدولحه‌کیم‌وه داکه‌وتوه و بوته‌ی «شای‌حه‌کیم یان شاه‌حه‌کیم»؛
پاشان نه‌م سه‌رناوه‌ گوێزراوه‌ته‌وه و له‌گه‌ل ناوی چه‌ند که‌سی دیکه‌یان تیکه‌لاو بووه،
وه‌کوو: حاجی سه‌ید محه‌مد نوورانی «شای‌نوورانی»، سه‌ید کامیل ئیمامی
«کامیل‌شاه» و سه‌ید عه‌لی کوری گه‌وره و جینگه‌وه‌ی سه‌یدی زه‌نبیل که به «عه‌لی‌شاه»
ناسراوه.

خزمت «مەلا مەحموود»ی ناسراو بە «مەلارەشە» سیپارە و دەرسە فارسی و عەرەببەکانی ئەو سەر دەمە ی لە زەنبیل خویتندوو. دوای دوو سال لە گەل کاکێ (سەید محەمەد نوورانێ)، چوونە دینی جەمیان و بوونە فەقیی حوجرە ی مەرحوومی حاجی بابە شینخی مامیان و دوو سالیکی لەو ئی ماونەو. ئەم جار چوونە ناوایی تورجان و لە لای خودالینخو شیبو ماموستا مەلا سادقی «واسیقوبیللا» درێژەیان بە خویندن داو و سال و نیوینکیش لەو ئی بوون. پاش برینی ئەم قووناخە، سەید کامیل لە خزمت ماموستا مەلا عەولای فەهیمی، ناسراو بە «مەلای دەرزیوولی = خەلیفە ی کانی سیو» درێژە بە خویندن دەدا؛ بەلام هیندە ی پی ناچنی کە ماموستا کۆچواری تیکدەنی و لە زەنبیل دەروا و سەید کامیلیش بۆ ماوێ سالیکی بی دەرس و دەور دەمینیتەو.

لە گەرمە ی تیپەرینی رۆژگارد، سەید کامیل لە گەل کاک هەباسی حەقیقی دەبیته دۆست و ئاشنا و ئەو کاتە ی کە حەقیقی لە «قولقوڵە» و «ئیسکی بەغدا» فەقی دەبی، وای دادەنین کە زۆربە ی رۆژانی سی شەممە و هەینی کە جەنگە ی پشوودانی فەقییان بوو، چاویان بە یەکتەری بکووی. بە کورتی حەقیقی و سەید کامیل بۆ دیدار تازە کردنەوێان گونداو گوند رۆشتوون و زەنبیل و جەمیان و قولقوڵە و ئیسکی بەغدا ی دراوسینیان بە گەوی زنجیری خوشەویستی تیک خستۆتەو.

شەو دێ و رۆژ دەبیتهو و چەرخێ زەمانە وا دەسوورێ کە سالی ۱۳۰۷ ی هەتاوی (۱۹۲۸ ی. ز)، کامیل و حەقیقی پێکەو بە بارگە و بنبەیان دەگوینزەو و دەچنە گەورە دینی «باخچە» ی سەر بە شاری مەهاباد و لە خزمت ماموستا مەلا سەید عەبدولکەریمی مودەرپیس، شان لە خویندن شل دەکەنەو. ئاوا ئاواتی سەید کامیل وەدی دێ کە خودا خودای بوو، رۆژنیک هەلینکی وای بۆ برەخسێ و

له شویتیک بتوانی شان به شانی حقیقی برّوا و سهر وه بهر
په ساریکی حهسانه وه بینن.

وه کوو ناشکرایه گه رای شیعر له دهروونی ئەم دوو ئاواله‌دا وا
ده‌گورنئ که ده‌بیته هه‌وینی ژیان و پیکه‌وه‌مانیان. ورته‌ورتی
فه‌قیان و زه‌نازه‌نای دهروونی خویان و به‌رچاوی پرونیان به
راوکه‌ی شیعر داده‌نین و هه‌ل و هاتی مه‌یدانی که لام له کیس ناده‌ن.
ئه‌وه‌نده‌ی بزیان کراوه شیعیریان گوتوه و بۆ به‌کتریان
خویندۆتوه و به‌ده‌سته‌واش له تاریف و پینداه‌لدانی به‌کتر
رانه‌وه‌ستاون. سه‌ید کامیل ده‌لی: «مه‌گه‌ر له خه‌ودا، ده‌نا هه‌ر
مووشه‌رعین و شه‌ره‌شیعر و گالته و گۆرانی و شادمانی بوو. دل‌مان
ئه‌وه‌نده‌ خوش بوو هه‌ر ده‌رسیکی ده‌مانخویند، خیرایه‌کی له به‌رمان
ده‌کرد و مامۆستا زۆرمان لێ‌رازی بوو؛ هه‌روه‌ها ئیمه‌ش به‌ ته‌واوی
له‌و ژیان و پیکه‌وه بوونه‌مان رازی بووین. کورد گوته‌نی سه‌د بریا
هه‌ر ئه‌و ده‌م مردبام، چونکه نه‌ له پیش‌دا خوشی وام دیبوو، نه‌ له
دوایش‌دا تووشی هاتمه‌وه؛ به‌لام ئه‌و سه‌رده‌مه‌ خوشه‌ ته‌نیا سالیک
بوو، وه‌ک باخچه‌یه‌کی پر گول له مه‌زرای که‌س نه‌کێل و به‌رده‌ره‌قی
ژیانم‌دا.»

پاش تپه‌رپنسی ئەم ماوه‌یه و داهاتی سالی ۱۳۰۹ی.ه
(۱۹۳۰ی.ز)، سه‌ید کامیل له به‌ر نه‌خوشی و بناوبیربوونی باوکی،
ده‌ست له خویندن هه‌لده‌گرئ و به‌ره‌و باو ده‌بیته‌وه. سالی ۱۳۱۰
ده‌بیته‌ زاوای خه‌لیفه‌ مه‌لا عه‌لی عایلی و هاجه‌ره‌ خاتوونی کچی ئەم
خواناسه‌ عالم و عارفه‌ی بۆ ده‌خوازن. خه‌لیفه‌ مه‌لا عه‌لی به‌کینک
بووه له خه‌لیفه‌ دیار و ناوبه‌ده‌ره‌وه‌کانی حاجی سه‌ید
عه‌بدولکه‌ریم و وه‌ک شه‌نگه‌سواریکی بواری شیعر و ئه‌ده‌بی
سه‌رده‌می خوشی ناسراوه و خه‌لکی دێی «چاخلوو» یا «چاغ‌رلوو»ی
به‌شی به‌گزاده‌ی سه‌قز بووه. سالی ۱۳۱۱ (۱۹۳۲) به‌که‌م به‌ره‌می

نهم زه ماوئنده پي ده نيته جه غزي ژيان و به «زبينده» ناودير ده كړي. نهم زبينده خاتوونه سالي ۱۳۳۶ (۱۹۵۷) ددري به حه سه ن ئاغاي كوري شيخ ئه حمه دي «حيسام قازي» ي «سريلاوا» و سه ره نجام له رينكه وتي ۱۳۸۹/۱/۲۲ له شاري بوكان ده چي ته وه بهر دلوانوي خودا. سالي ۱۳۱۴ (۱۹۳۵) خودا كور په يه كي ديكه به كاميل شاعه تا ده كا و ناوي دهنئ «تاهير». سه يد تاهير پاش ئه وه ي بووژه له دهنئ و ده خويئي و پي ده كا، له هه موو بابه تي كه وه به پياويكي هه لكه وتوو داده ندرئ. له كوري روون و چراخاني بنه ماله ي دا ده كه ويته نيو مهيداني ئه دهب و عيرفان و به باري ئه خلاق و ئاكار ي له باري پياوانه و نيشتمان په روهري و گهل خوشه ويستي دا ده كه وي و ههنگاوي پته و داده نئ. هه ر له ته مهنئ لاوه تي دا بازي نيو بازو بردي ئالقه ي عيرفان له سه ر شاني دهنيشني و لاي ئوستاد و مامي خوي حاجي سه يد محه مد نووراني (سه يدي زه نبيل) ده بيته توبه كار. هاوكات له گهل ئه و سه رده مه ده چي ته نيو كوري ياراني سوئندخوري رينگاي رزگار بووني گه له كه ي و دواتر ماوه ي پتر له ساليك ده روا بو كوردستاني گه رمين و پاش گه رانه وه ي چند مانگنيك ده گيري. به پني تپنه ريني زه مان و به رنه داني رينازي نه ته وه يي، سالي ۱۳۵۰ (۱۹۷۱) بو ماوه ي ساليك تووشي زيندان ده بيته وه. ئه و جار مامي مورشيد ي ده يكاته خه ليفه و ده بيترته گوندي «وه ليو» ي ناوچه ي گه وركي سه رده شت. پاش چند ساليك رووده كاته شارده ني ره بت و به كاروباري خانه قسا و ته ريقه ته وه سه رگرم دهنئ و سه رنه نجام رينكه وتي ۱۳۸۱/۷/۱۷ (۲۰۰۲ ي.ز) له و شوئنه وه فات ده كا و هه ر له ويث ده نيژري.

سالي ۱۳۱۸ (۱۹۳۹) خودا كورنيكي ديكه ش به سه يد كاميل ده به خشي، به لام پينج ساليكي پتر پي ناچي كه خودا ئه و كوره ي بو

خوئی ده‌بته‌وه. پاش قه‌ده‌رعه‌یامینکی دوور سه‌رله‌نوئ هاجه‌ره خاتوونی خیزانی، کورینکی دیکه له داویتی بهر ده‌بیته‌وه و به «جه‌عفر» ناودیز ده‌کری. ئەو تووله‌نهمامه‌ی دویتنی و ئەم سه‌خته‌داره‌ی ئەمرۆ، منی نووسه‌ره‌وه‌ی ئەم پیشه‌کیه‌م که پنی‌دا ده‌رۆنه‌ خوار و ره‌نگه‌ تینی‌دا تووشی پنیج و گه‌وه‌ی ناخوش و تاقه‌ت‌پروو‌کینیش بین. جا ئیستا ده‌بنی بلنیم سالی ۱۳۳۲ خودا دوو کچی دووانه به سەید کامیل ده‌به‌خشی، به‌لام سالانی ۳۴ و ۳۵ به نه‌خووشی که‌وتوویی ده‌مردن و ده‌بنه‌ پنیشاری قیامه‌تی دایک و بابیان.

سالی ۱۳۱۲، سەید کامیل له سه‌ر ده‌ستووری باوکی ده‌بیته‌ زاوای سەیدانی «ماوه‌لۆ»یه و سەیدزاده‌ مه‌نیج ده‌خوای و سالی ۱۳۱۵ کچینکی لینی ده‌بنی به‌ ناوی «نایشی» خوشکه‌ گه‌وره‌ی منه و ئیستا که ئەم دیرانه‌ ده‌نووسم، هەر ماوه و له شاری سه‌قز سه‌رمان به سه‌ری یه‌که‌وه‌ ناوه و وه‌ک دایک، منی ژیر بالی خوئی گرتووه. سەیدزاده‌ مه‌نیج سالی ۱۳۶۳ وه‌فاتی کردووه و هه‌تا له بیرمه‌ با بلنیم که سەیدزاده‌ نایشینی خوشکم، خیزانی حاجی کاکه‌ محهمه‌دی عایلی، کوری خه‌لیفه‌ مه‌لا عەلیی خه‌زووری ئاوات بوو، که ئەویش چه‌ند سالیکه‌ به‌ره‌و ده‌رگانه‌ی هه‌ق گه‌راوه‌ته‌وه.

سالی ۱۳۲۳ (۱۹۴۴) سەید کامیل خه‌جیجه‌ خاتوونی کچی مام عەزیزی حاجی، خه‌لکی دینی گه‌ردیگلان ماره‌ ده‌کا و له‌ جه‌نگه‌ی رۆژانی گواسته‌وه‌ی‌دا ر‌ووداوینک ده‌قه‌ومنی که‌ گینرانه‌وه‌که‌ی جینی سه‌رنج و سه‌رسوورمانه‌. سەید کامیل قه‌ولی داوه و قه‌راری داناه‌ رۆژینکی دیاری‌کراو وه‌کوو «سێ شه‌مه‌» بووک بگو‌یزیته‌وه، به‌لام به‌ هۆی په‌یدا بوونی ره‌ش‌بگیری سه‌ربازی، ولات ته‌ق‌ورپه‌وی

تیده که وئ و پیاوانی حکوومهت هەر که سێکی وه بهردهستیان ده که وئ، ده یگرن و راپنچی ده دن و ده یانبه ن. سهد کامیل هه ودای کارانی لی هالۆز ده بن و ده که ویتته بن وشویتی گیراوه کان و ده رباز کردنیان. ئهم ههرا و هاواره زوری پنده چنی و سهد کامیل ناتوانی رۆژی دیاری کراری ژن هینانی بگه ریتته وه مال. لهو کاته دا هاجه ره خاتوونی خیزانی ده که ویتته ده ست و پینی که یخودا کان و خه لکی نیو دئ کۆ ده کاته وه و نان و چیشتی زه ماوه ند ده رازیتته وه و پاش نان خواردنی شه وئ، برازاوا ده نیئری و به ئاویته و چراتسۆر بووک ده گو یزیتته وه. خه لک لینی ده پرسن هاجه ره خاتوون بو وا ده که ی؟ ئه ویش له وه لام دا ده ئن: «سهد کامیل پیاوینکی ماقوله و قه ولی دابوو ئه وشۆ بوو که که ی بگو یزیتته وه و ئیستاش که کاروباری له شاری ته واو نه بووه و نه یوانیوه بیتته وه و قه وله که ی به ریتته سه ری، من ناهیلیم وه عده به خیلاف ده رچی...» وه ختایه ک دوا ی چهن د رۆژان کاروباری راده په ریتی و دیتته وه گه ردیگلان، ته ماشا ده کا ئه وه بووکی بو دابه زیوه و پلاویش خوراوه. هم زوری بن رووداوینکی سه یر و بن ویتته ده بن و هم زوریش لای هاجه ره خاتوونی خیزانی کونی به خوی دا ده شکیتته وه که ژنی به سه ر هیناوه. سنی مانگینکی پتر پیناچنی که لهو خاتوونه جیا ده بیتته وه و ئاو به ئاگر دا ده کری. ماوه یه کی دیکه ی وای پیناچنی که دیسان سهد کامیل تیه لده چیتته وه و ئایشنی خاتوونی کچی سو قی «حه ییب» ی گه ردیگلان ده خوازی و هینده له گه ل ئه ویش ناسازی و ژنه ی چواره می به ره و مالی باوان ده بیتته وه.

پنیویست به وهبیر هینانه وه به که سهید کامیل پاش وهفاتی باوکی، سالی ۱۳۱۳ (۱۹۳۴) ده چیتته ناشی چۆمی زهنبیل^۱ و سالتیک لهوئی نیشته جئ ده بی. پاشان به شیوه به کی ره سمی له گهل کاک، یانی سهیدی زهنبیل، مال جودا ده که نه وه. حاجی سهیدی کاک زور دهست و دلوا بووه و له ملک و مال دابهش کردن دا دینه کی که م داها تانی وهک زهنبیل و خانه قایه کی ره ق و رووت بو خوی داده نئ و سئ دانگهی گهردیگلانی دراوسنی زهنبیل که مولکیکی ئاوه دان و به داها ت و زهوی وزار بووه، ده دا به سهید کامیل و له سالی ۱۳۱۵ به ولاره لهوئی بنه گرده بی.

ئاوات و سیاست

ده لئین ههر له مندالییه وه ههستی به کۆیله تی و ژێردهستی گه له که ی و پینخوست کرانی نیشتمان که ی کردووه و ئه وه ی بو بوته ههوینی ژیان و سه ره بند و بن به ندی شیعه ره کانی. ههر له وه سه رده مانه وه به زمان و قه له م و هه لویست، وهک مرۆیه کی سیاسی خه ریکی کاروباری نهینی و هان دان و روون کردنه وه ی خه لک و

^۱ گوندی زهنبیل مهزرا و قوی و میشه به کی هه به که به شیکه له مولکی ئه وه دینه. له بهروه ی له سه ر چۆمه، له زور زووه وه به نداوی بو هه له به ستراوه و جیگایه کی به راو و خاوه ن داها ت بووه و له بهر به شیک له و ئاوه ش دا، جۆگه به کی ئاشگنر هه له به ستراوه و ئاشیکی ئی سازکراوه. ئه م کاره وای کردووه که ناشی چۆمی زهنبیل ناویانگی برۆا. ههر له کۆنیشه وه کوره خانه به کی ئی دروست کراوه که خشتی کالی ئی سوور کراوه ته وه و گردی سه رووی به نداوه که پنی ده لئین ته پکی کوره خانه. له وه سه رده مانه دا که ئاو زور بووه، برینجیان ئی کردووه و وهک ده لئین هه م برینجه که ی زور باش بووه و هه م زۆریشی بریوه و برشتی چاک بووه. دیاره له بهر ناش و کوره خانه و کشت و کال جیگایه کی ئاوه دان بووه و سهید کامیلیش له په نا مالان چهند چاوه خانوویه کی پیکه وه ناوه و ماوه ی سالتیکی ئی ژیاوه.

ده‌وروبهر و باوه‌رپټکراوانی خوۍ بووه و هم‌میشه به پیاوینکی
نیشتمان‌په‌روهر و تیکوښه‌ر ناسراوه.

سالانی ۲۱-۲۴ هی هه‌تاوی (۱۹۴۲-۱۹۴۵ ای.ز.) له‌گه‌ل گوزران و
سه‌ره‌لدان و ته‌نینه‌وهی «کومه‌له‌ی ژ.ک»، ده‌بیته‌نه‌ندام و
سویندخوړی رینگای رزگاریی گه‌له‌که‌ی و به‌ناشکرا و نه‌پنی. وه‌ک
چالاک و هه‌لسووراوی ئه‌م رپیازه، هه‌نگاو ده‌نی. زور وینده‌چنی که
نازناوی «زرنگ» له‌چهند شیعریکی دا ناوی نه‌پنی و باربووکراوی
کومه‌له‌ی ژ.ک بڼ، چونکه هه‌رکام له‌نه‌ندامانی چالاکي کومه‌له
ده‌بوو بو شویتنه‌ونکه، خاوه‌نی ناوینکی نه‌پنی بووبان.^۱ دواي
کوټرکرانه‌وهی کومه‌له‌ی ژ.ک، سه‌ید کامیل ده‌ست له‌خه‌بات
هه‌لناگرئ و سالی ۱۳۲۴ (۱۹۴۵) پیشه‌وا قازی محمده‌ده‌یکاته
به‌رپرسی سیاسی و نیزامی و "سه‌دری کومیت‌هی گه‌ردیگلان و
ناوچه". سالی ۱۳۲۵ هی هه‌تاوی، پاش جوانه‌مه‌رگ‌بوونی کومار،
وه‌ک ته‌واوی تیکوښه‌ران و خه‌باتکارانی ئه‌و رینگایه‌ده‌گیری و
ماوه‌ی دوو سالیک له‌زیندانه‌کانی بۆکان، سه‌قز، مه‌هاباد، ورمی و
قه‌زوین‌دا ده‌مینیتنه‌وه. دواي ئازار و ده‌رد و مه‌ره‌دینکی زور و
قوتاربوون له‌کوژران و خنکان، سالی ۱۳۲۷ (۱۹۴۸) ئازاد
ده‌کری و دیتنه‌وه مالیکي ساردوسر و بڼ‌نان و ئاو. دیاره له‌ماوه‌ی
گیرانه‌که‌ی‌دا به‌خپوکرانی مال و مندالی، ده‌که‌ویتنه‌سه‌ر شانی حاجی
سه‌ید محمده‌نوورانی کاکي و ناهیلنی که‌مايه‌سی ببین.

ئهم هه‌ل‌ومه‌رجه‌ناله‌باره‌ی ژبان‌وا ده‌کا که‌ئیت‌سه‌ید کامیل
خوۍ بو ناگیریتنه‌وه و ده‌که‌ویتنه‌کوچاوکوچ و گه‌رمین و کویستان

^۱ سیه‌ری نازادی، هه‌وراز و نشیوه‌کانی میژووی خه‌باتی کومه‌له‌ی ژ.ک، ۱۳۲۱-۱۳۲۴،
که‌مال عه‌بدوللاهی، سلیمانی، بنکه‌ی ژین، لاپه‌ره‌ی ۲۴۱. (کاک که‌مال نووسیه‌تی
«زرنگ»، به‌لام به‌پنی شیعریکی که‌لیزه‌دا هاتووه «زرنگ»)

کردن، به لأم له باری بیر و باوه په وه ناگورپی و هیچ چاوسوورکردنه و هیهک نایشه مزیتنی و ده ست له ریبازی نازاد یخوازانه ی هه لئاگرئ. جا هه ربویه ساواک چاوی دووسه ری پنی هه لئایه و هه میسه گوئقولاغی وه دووده خا. هه رکات شیعرئکی نیشتمانی و بهر چا وروونانه ی لی بلاوده بووه و ده که وته زار و زمانان، خیرایه کی ده گه یشتنه سه ری و هه لئانده پیچا و ئه ویش ده بوو به پینه و په رۆ و هینانه وه ی شیرو ریوی، خوی دهر باز بکا یان ده بوو ماوه یه کی زۆر قاچاغ و له خووریا و شه و به کتو بووبا.

گومانم نییه که سید کامیل وه کسوو زۆربه ی ئاواله پته وه کانی، هه تا ئه و رۆژه ی ژیا، له سه ر سوینده که ی کۆمه له ی ژک رویشت و وه فادار بوو به ئامانجه به رزه کانی. هه رگیز کۆلی نه دا و به پیسی ده یگوت:

ته مه نی من له سالی سی و دوو بوو^۱
 ئاگری سه ره خویی گه له هه لبوو
 نه کوژاوه گه یشته هه فته سال
 ته مه نم، ئه ی عه زیزی کیژ و کال
 ئیسه ته که ش وا ده زانم هه ر لاوم
 هه ر له سه ر بیر و باوه پم ماوم
 یا به ئاواتی خو مه وه ده مرم
 یا نه، ئاوات له باوه شم ده گرم

^۱ بهم پینه ده بن مه بهستی سید کامیل بو چند سالیک بهر له دامه زرانی کۆمه له ی ژک و کۆمار بن.

هه‌لکرانی ئالای له گهردیگلان

به‌پێی ده‌قی ژماره 55 ی رۆژنامه‌ی کوردستان، لاپه‌ره 3-4 (1325/3/18 - 1946/6/9)، به‌بۆنه‌ی هه‌لکرانی ئالای کوردستان له گهردیگلان، رپی‌وره‌سمیک به‌ری‌وه‌ده‌چی که ئیمه‌ش ده‌قه‌که‌ی کوردستان بلاو ده‌که‌ینه‌وه. هه‌رچی له ده‌قه‌که‌ زیاد کرابێ خراوه‌ته‌ نیو قولاپه‌وه و ته‌نیا به‌ باری ریتووس دا گۆرانی به‌ سه‌ردا هاتووه. تینی له سه‌ر شیعه‌که‌ که‌راوه‌ته‌ په‌راوێز.

هه‌لکردنی ئالای موقه‌ده‌سه‌ له کومیته‌ی محه‌للی گهردیگلان رۆژی 1325/3/9 له حوزووری ژماریکی زۆر له مالکین و زانایان و سادات و موخته‌ره‌مین و جووتیر و زه‌حمه‌ت‌کیشان که ژماره‌یان به 600 که‌س گه‌یشتبوو، ئالای موقه‌ده‌سه‌ی کوردستان که له لایه‌ن چه‌زه‌ته‌ی پێشه‌وا‌را بو کومیته‌ی ناوبراو به‌ خه‌لات ناردرابوو، پێشوازییه‌کی یه‌که‌جار شایان که‌راوه و به‌ سه‌روودی میلی خویندنه‌وه و ده‌سه‌ریژی تهنگان و گاوگه‌ردوون ئالای موقه‌ده‌سه‌ وارید و له سه‌ربانی کومیته‌ی محه‌للی گهردیگلان چه‌قیندراوه. له کاتی رۆبه‌روو بوون به‌ ئالای موقه‌ده‌سه‌، سه‌دری کومیته‌ی نیوبراو ئاغای سه‌ید کامیل له ئه‌سه‌پ دابه‌زی و به‌م جو‌ره‌ی خه‌تاب به‌ ئالای موقه‌ده‌سه‌ کرد: به‌خیر بێی ئه‌ی سه‌مه‌ری زه‌حمه‌ت‌کیشانی رینگای ئازادی! به‌خیر بێی ئه‌ی مایه‌ی سه‌ربه‌رزیه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد! به‌خیر بێی ئه‌ی گو‌لی باغی کوردستان و چق‌لی چاوی دوژمنان! [پاشان] له لایه‌ن ئاغای سه‌ید عب‌دولعه‌زیز سه‌یاده‌ت، مه‌لا عب‌دولمه‌جید موده‌رپسی تورجان، مه‌لا سه‌ید عه‌زیزی شیلاناوی [و] خه‌لیفه مه‌لا عه‌لی [عایلی]، چه‌ند وتاریکی گه‌رم‌و‌گور خویندرايه‌وه و ئه‌م شیعه‌نه‌ی ژیره‌وه‌ش له لایه‌ن ئاغای سه‌ید کامیل، سه‌دری کومیته‌ی [گهردیگلانه‌وه] ئیراد کرا!

لهو پارچه سئ رهنگهی وهک بالی هومای ئالا
ههودایهکی لئ بووه، فهوری له ملم ئالا^۱
ئهو رشتهیه تا مهحشر، مهحکم له ملمدایه
کیشامیه ژیر سایهیی، ئیستیکه بهبئ پهروا^۲
پهروام نییه تا مردن، لهو وهختهوه دیتوومه
گرتوومهته ئامیزم، ههر زالهیهتی بهدخوا
ئهو داره چ داریکه؟ تیری جگهری دوژمن
بهروانه به شابالی، چهن زاله به سههر زالا
ئهو حاسله پیم وایه، گهنم یهک و سهده دهبرئ
بهو دوو گوله گهنمانه، وا دیاره له رووی ئالا^۳
نووکی قهلهمی یهعنی، بینووسه لهبو دوژمن
بهو رۆژه له رووی ئالا، مهعلوومه که لیت قهوما^۴
تهعرفی نییه ئالا، ئالایهکی رهنگینه
سوور و سپیی و سهوزه، رۆح حازره بو سهودا
کالایهکی پر قیمهت، بو میللهتی کوردستان
نرخیی بهدهر و زیاده، ئهمرۆ له سههر و مالا

^۱ له دهقه سههرهکییهکهدا به ههله نووسراوه: ههودایکی لئ بووو....

^۲ له دهقهکهدا نووسراوه: کیشامیه ژیر سایهیی ئیستا بهبئ پهروا. ئهمهش ههلهی تیندا نییه، بهلام دواتر شاعیر خوی گۆریویهتی.

^۳ له دهقهکهدا هاتووه:

ئهو حاسله پینم وایه یهک سهده دهبرئ گهنم

ئهو دوو گوله گهنمانهیی وا دیاره له رووی ئالا

میسرهعی یهکه مانای تهواوه، بهلام دواتر سهید کامیل رینکتیری کردووه. میسرهعی دووهم، ههلهی چایی تیندایه و «بهو» دروسته نهک «ئهو».

^۴ له دهقهکهدا نووسراوه: بو رۆژی له رووی ئالا مهعلوومه که لیت قهوما بن گومان ههلهی چاپه و «بهو» دروسته نهک «بو».

ھەر جینگەيىن رووى تىكا، دەيكا بە گول و گولشەن
 دوژمن كە ئەوھى بىنى، ۋەك جوو خمى لى شىوا
 ئەمپوۋكە لە گەردىگلان رۆژنىكە كە كوردستان
 نەيدىوھ ھەتائىستا حاسل لە سەھرى ساللا
 ئەھى كاكي "زىنگ" شىعەرت، پاكي ۋە كوو قەند وايە
 تىفلى دلى كوردستان، بۆھى ھەر لە گوروكالا
 تۆھاتى بە سەر ھاتم، بۆ زيارەتى بالاكەت
 ۋا نووكى قەلەم نووسى، تارىفى قەد و بالا

كوچاوكوچ

ھەرۋەك پىشتەر باس كرا، سەيد كامىل پاش دوو سالىك زىندانى،
 سالى ۱۳۲۷ھى ھەتاۋى ئازاددەكەرى، بەلام كە دىتەوھ بە سەر
 خەزنىھى بەتال و ھەۋارى خالى دا دەكەۋى و مالىكى رەق و پروتى
 بۆ دەمىنىتتەوھ. بۆ ئەوھى دەستى بىكرىتەوھ، ئەو سى دانگە ملكەھى
 گەردىگلان كە بوۋىتە دىدا بە گوندى جەمىيان و لەگەل مامى
 دەگورپىتەوھ و لە باقى دا مىگەلەمەرىنكىش ۋەردەگىرەتەوھ و مالى
 دەچى بۆ ۋى. بە كورتى و كوردى، پاش ئەوھى سەۋداكەھى
 سەردەگىرى و كاروبارى تەۋاۋ دەبى و دەكەۋىتە پىنوشوئىنى سەنەدى
 دىنى جەمىيان، بۆى جى بەجى نابى و لەبەر ئابروۋى خۇى و
 بىنەمالەھى دەنگ ناكا و بە دارى دەستى دەچىتەوھ زەنبىل و لە مالى
 كاكي پەنادەگىرى. دواى سالىك بەشىك لە مەرەكانى دەفرۇشى و
 گوندى «كانى بەن»ى سەر بە گەوركى مەرەدىنى سەقز دەكەرى و مالى
 دەگوزىتەوھ بۆ ئەو شوئە. سالىك دواتر «كانى بەن» دەگورپىتەوھ
 لەگەل دىنى «شىخ چوپان» ھەر لەو ناۋچەھى و ھەتا سالى ۱۳۳۳
 (۱۹۵۴) كە دەيفرۇشى لەۋى دەبى. پاش فرۇشتى شىخ چوپان، سى

دانگی دینی «قافلاوا»ی دراوسنی زهنبیل له که سینی خوی ده کړی و بارگه وینهی دهبا و ههتا ناخری ته مهنی لهوی ده مینیتته وه. سهد کامیل ئەم جار هشیان سه ودا که ی چاک ده رناچی و پاش ماوه یه ک بوی روون ده بیته وه که نه وه ی کریویه تی مولکی نه وقافه و ئاوا، دهستی له بنی هه بنانه وه دیتته ده ر. ئەم جار هس له بهر پاراستنی حورمه تی بنه مال، بیده نگه ی لئ ده کا. ئیتر به هه ژاری و که م و کووری و ده سکورتی و کشت و کالکی نه مرنه ژری ده یگوزه ری تی و له هه وراز و لیژه کانی ژیانی دا خوی نادو ری تی.

کامیل شا هه تا سالی ۱۳۶۸ له قافلاوا ده بن، به لام نه خو شی تی نی بو دیتی و دیته مالی سهد تاهیری کوره گه وری له شاری سه قز و به داو ده رمان و پزیشکه وه ده خافلئ. نه خو شی و مانه وه ی گری و گوله کانی ده روونی و وه دی نه هاتنی ئاوا ته کانی سایه به سایه ی دین و سه ره نجام رۆژی ۱۳۶۸/۶/۵ (۱۹۸۹) له شاری سه قز دلی پر تین و تاوی له لئدان ده که وی. کوچی سهد کامیلی نامراد، حه شیمه تی کی بی وینه وه جو ش دیتی و وه ک شه پۆل ته رمی تامه زرو ی عیشق و ئاواتی کوردا یه تی به ره و زه نبیل ده به ن و له «مه رقه دان» نه سپارده ی خودا و خاکی نی شتمان ه که ی ده که ن.

تایبه تمه ندیه کانی دیکه ی سهد کامیل

ئاواتی شاعیر، پیاوینکی میوانگر، سه رو روو خو ش، سوارچاک، راوچی و نه نگیه بوو. نه وه نده میوانگر و نان و مال خو ش و به خو لک و ده رگا کراوه بوو، که نه گه ر رۆژی کی میوانی نه بووبا، به ژیانی دانه دنا و وه ره ز ده بوو. هینده ی پی تیکده چوو که مال و مندال خو یان لئ که نارد ه گرت و وه په نایان ده که وتن. نه گه ر هه ر نه بووبا، مه لای ئاوه دانی و چه ند که سینی دیکه ی بانگ ده کردن و نانی له گه ل ده خو اردن و ئوخ ژنی ده گه ی شته دل و ده روونی. هه می شه

کو تو وویه تی: «مالیک میوان پرووی تی نه کا یا خوا به سه ر
خواه نه که ی دا ویران بی.»

بو سه رو رو و خووشی و ره زاسو وکی، به قه ولی کوردی که س
تای نه ده کرد و له پیر، پیر و له جهوان، جهوان بوو. به ئاده میزادی
مرچ و مۆن و ره زاتاله وه که یفی ده ژا کا و هه ولی ده دا نو قلی کو پ و
کو بو و نه وان بی.

وه ختایه ک باسی یه کسم و چاره وی و سواری و سوارچاکی دیته
گۆری، پیش هه موو که س له مو کریان سه ید کامیل دیته بهر زه ین و
نه زه ری هاو چه ره خه کانی. ئه م شو پ ره سواره تا قانه یه ی ئه و مه له بنده،
به م جو ره ی لی ده گیر نه وه، له شو ینی دوور و نیزی که وه چاره وی ینان
هینا وه بو لای، هه تا رایا نیننی و فیری غار و قو رته و و یرغه و
قه دم و مقه سته یان بکا بو ئه وه ی سوار بتوانی ته قله و جلیت و
ریمازیان بی بکا. ئه وه نده ی ژیا وه، هه می شه ئه سپ و ماینی ره سه ن و
باشی بو وه و هه لی را و و رکینف و مامزه کوتانی له کیس نه دا وه.

سه باره ت به سه رده می تین و گوری ده ورانی پیشووی ده لی:

ئو کاته جحیلی توندوتول بووم
راوچی که وی کینو و شیو و دۆل بووم
سوارچاکی ولاتی کورده واری
من بووم به تهنی، له دئ، له شاری
سواریک نه بوو بی و بلی منیش هه م
سوارچاکم و ته قله باز و بی خه م
هه رخۆم به تهنی جلیت به ده س بووم
خواه ن گوروتین و هینز و هه س بووم

له نه نگیه ویش دا ئه وه نده ده ست راست و بر وابه خو بو وه که زۆر
جاران گره وی بردۆته وه و ده نگی دا وه ته وه.

ئاوات له بواری ئایین و خواپهرستیش دا هه‌رچه‌ند زۆر ویشک
 نه‌بوو، به‌لام هم نه‌هلی دین بوو، هم نه‌هلی عیرفان. به
 پاریزگاری و له‌خواترسی ده‌ژیا و خزی له هه‌له و په‌له‌ی زه‌مانه
 ده‌پاراست. وه‌ک موسولمانیکی بی‌گری و سه‌رپاست و سروشتی
 هه‌رگیز خزی به‌ دینه‌وه نه‌ده‌نواند و له‌ ده‌رگای که‌ره‌می خودا،
 خزی به‌ که‌تره‌خهم و ده‌رده‌دار ده‌زانسی و هانای بو‌ده‌برد و
 ده‌یکوت:

خودا! بۆچی منی بی‌چاره‌ بی‌ده‌رد و به‌لا ناکه‌ی؟
 ئیلاهی! بۆچی ده‌ردی من به‌ ره‌حمی خۆت ده‌وا ناکه‌ی؟
 شه‌وی تا به‌ربه‌یان یاره‌ب، ته‌مادارم له‌ ده‌رکی تو
 له‌به‌رچی من به‌ خاسانت شه‌ویکی ناشنا ناکه‌ی؟
 نه‌گه‌رچی زۆر گوناکار و هه‌له‌م، نه‌مما نه‌تو یاره‌ب
 که‌ریمی و جه‌زام لی‌ناستینی، کاری وا ناکه‌ی!
 فه‌قیر و ده‌سته‌وه‌ئه‌ژنوم و نه‌تو کانی که‌ره‌م، ره‌بیی!
 ده‌زانم فه‌رقی خاوه‌ن تاج و ته‌ختیک و گه‌دا ناکه‌ی
 دل‌ی هه‌ر بویه‌ خوشه "کامیلی" بی‌ده‌ست و پی، ئیستی
 که‌ فه‌رقی رۆسته‌م و پیاویکی وا بی‌ده‌ست‌وپا ناکه‌ی

به‌لام وه‌کوو پیشتریش باسی کرا، هه‌ستی کوردایه‌تی و
 ئازادبخوازییه‌که‌ی به‌ سه‌ر هه‌موو لایه‌نیک‌ی دا سواربووه و هاوسه‌نگی
 هه‌موو تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی هاتوته‌وه و به‌ پیوستی نازانم چی دیکه‌ی
 درێژه‌ بده‌می، چونکه‌ له‌ خودی شینعه‌کانی دا ته‌واو ره‌نگی داوه‌ته‌وه.
 نه‌وه‌ی راستی بی، خو‌ده‌کرا به‌ر له‌وه‌ی بچمه‌ نیو به‌شینک له‌و
 بابه‌تانه‌ی پیشرو، زووتر باسی هه‌ست و هونه‌ر و هونراوه‌کانی بینمه
 گۆر، به‌لام وام به‌ باش زانی سه‌ره‌تا رابردووی سه‌رله‌به‌ری ژبانی
 به‌ کورتی و له‌ نووکه‌وه‌ بینم و هه‌مووی یه‌کلایی بکه‌مه‌وه، جا
 پاشان بابه‌مه‌وه سه‌ر نه‌و خاله‌ دره‌وشاوه‌ی که‌ زیاتری پیوه‌ ناسراوه.

سهید کامیل و سهره‌تای گورانی بیر شاعیرانه‌ی

بوخوی ده‌لئی ههرکه سه‌وادم په‌یدا کرد یا سه‌وادم بۆوه، شیعرم بی‌خوش بوو. له سهره‌تاوه له دانیشتنی خۆمانه و نیو حوجره‌ی فه‌قییان و کۆری شیعر و ئەده‌بدا، باب و مام و که‌س و کاره خوینده‌واره‌که‌م، که هه‌موویان ئەهلی شیعر و ئەده‌بیات بوون، چونکه ده‌متوانی شیعری شاعیره فارس و کورده‌کان به رینک و پینکی بخوینتمه‌وه، ئەگه‌ر له‌ویش نه‌بووبام، به‌دوایاندا ده‌ناردم و شیعریان بی‌ده‌خویندمه‌وه و ده‌یانگوت تینکی نادا و باشی ده‌خوینتته‌وه. ههر ئەو‌ده‌م ههر شیعریکم پین‌خوش بوویا، به باشی ده‌منووسیه‌وه و زوو له به‌رم ده‌کرد. دایم و ده‌ره‌هم هه‌وا و سه‌ودای وه‌زن و قافیه و ئاهه‌نگی شیعرم له دل‌دا ده‌گه‌را. دواتر وا دیاره ههر به‌وانه‌وه رانه‌وه‌ستام و رازی نه‌بووم و لاقم له به‌ره‌ی خۆم پتر راکیشا و هه‌لم‌کو‌تایه سه‌ر شیعر کوتن. ههر له‌و سه‌رده‌مانه‌وه ئیتر نه‌مپساندۆته‌وه و ده‌ستم لئ هه‌له‌گرتوه.

که‌وایه سه‌ید کامیل نه‌مامی شیعه‌کانی له نیو جه‌غزی دین و نه‌وین و تافی لاوی‌دا ده‌گورئی و ده‌که‌وینته ریزه‌ی شاعیرانی سه‌رده‌می خۆی له موکریان. کامیل له شیعه‌کانی‌دا چه‌ند نازناویکی هیناون که بریتین له «زرنگ، ئاوات، ئیمامی و کامیل» وه‌کوو پینشتریش باسم کرد و اوینده‌چی که «زرنگ» نازناوی «کۆمه‌له‌ی ژ.ک» ی بوویی و که‌وتبیتته نیو شیعه‌کانی.

شیوازی شیعیری سه‌ید کامیل (ئاوات)

ئاوات له هه‌موو قالب و چوارچینه‌یه‌کی وه‌کوو غه‌زله، قه‌سیده، مه‌سنه‌وی، دووبه‌یتی و چی‌وچی‌دا شیعری هۆنیوه‌ته‌وه؛ به‌لام وه‌کوو ئاشکرایه تایی ته‌رازووی غه‌زه‌له‌کانی سه‌نگیترن و ده‌کرئی بلنسی غه‌زه‌له‌بیژ بووه.

شیوهی کاره‌کانیسی ره‌نگ و بۆنی نالی و مه‌حوییان پنه‌ویه و سییه‌ری که‌لامی حاجی قادری کۆبی و دو‌اتر مه‌لا مارف و سه‌یفولقوزات کاریان تی‌کردوو. نه‌گه‌ر که‌سینک سه‌رگوریشه‌شی نه‌زانی، به‌خویندنه‌وه‌ی شیعه‌کانی ده‌زانی کیه و ده‌که‌ویته پال کام پۆله شاعیری نیشتمان‌وه.

ئاوات بابه‌تی شیعی زۆرن، به‌لام نه‌وانه‌ی دیار و به‌رچاون، هم ره‌خنه‌ی کۆمه‌لایه‌تین و هم به‌هه‌ویتسی بی‌ری ئازادیخوازانه ده‌ستاودراونه‌وه. راسته سروشت‌په‌سندی و لالانه‌وه‌ی نه‌ویندارانه و ئایینی ده‌بنه‌ به‌شی زۆری شیعه‌کانی، به‌لام کامیل کاتیک گول‌ده‌کا که‌ده‌می وه‌کوو گول‌ده‌پشکۆی بۆ پینداه‌لدانی ولاته‌که‌ی و که‌لامی ده‌بیته پۆلووی ئاگر بۆ گیانی خه‌نیمانی نیشتمانی.

ئاوات له‌ده‌ربرینی هه‌ست و سۆزی بزگاریخوازانه‌ی‌دا زۆر جاران له‌جه‌نگه‌ی تاریکی و نووته‌کی سه‌رده‌می ره‌شی پاشایه‌تیدا، په‌نای بردۆته‌ به‌ر سه‌مبوله‌کان و بۆ نمونه، گه‌لی به‌مه‌لیکی وه‌کوو که‌و شوبه‌اندوو یان وشه‌یه‌کی وه‌کوو «شه‌و»ی به‌تیل و به‌ندی ده‌سه‌لات داناوه.

ئاوات له‌زمان‌دا شاعیریکی ره‌وانیژه و هه‌ته‌لۆکه و مه‌ته‌لۆکه‌ی له‌خه‌لک دانه‌هیناوه و هه‌ر نه‌وه‌ش وای کردوو که‌له‌چاو شاعیرانی هاوته‌مه‌نی، زۆرتین شیعی بکریته‌ به‌سته و گۆرانی.

فه‌وتانی زۆربه‌ی شیعه‌کانی

وه‌کوو ئاشکرایه و پیویسته باسی بکری، له‌زه‌مانی ده‌سه‌لاتی پیشووش‌دا خویندن و نووسین به‌زمانی کوردی قه‌ده‌غه‌ بوو؛ نه‌گه‌ر کتیب یا نووسراوه‌یه‌ک - جا با سیاسیش نه‌بویه - به‌لام مادام شه‌وه‌ی که‌ کوردی بوو، ده‌رکه‌وتن و ئاشکرا بوونی، گیران و لیدان و ته‌نانه‌ت کۆژرانیسی به‌دواوه‌ بوو.

نهم ههل و مەرجه تال و دژواره وای کردبوو که ناواتیش وه کوو
 هاویرانی دیکه‌ی نه‌ونه‌ندی بۆی کرابا به‌ره‌مه‌کانی ده‌شارده‌وه و
 بن‌عه‌رزی ده‌کردن. جا له‌به‌روه‌ی عاده‌تی وا بوو که به‌جه‌وه‌هر
 ده‌ینووسی، نه‌وانه‌ی بن‌گل کرابوون یا که‌لیناوه‌که‌لینیان پین‌کرابوو، وا
 پاک بی‌وونه‌وه که ساغ نه‌بنه‌وه و بۆمان نه‌چنه‌وه سه‌ر یه‌ک. به‌راستی
 نه‌گه‌ر هۆنراوه‌کانی بنینه‌ی تایی ته‌رازوو، تا قورسه‌که‌ی نه‌ماوه و
 سه‌ری تینداچوو. ئیستاش جاروبار و لیروله‌وئ هیندیک به‌ره‌مه‌می
 له‌که‌سانیکی دل‌سۆزه‌وه ده‌که‌ونه‌ده‌ست که لای بنه‌ماله‌ نه‌ماون.

ده‌ردی سه‌رباری هه‌موو ده‌ردان و بزین و فه‌وتانی زۆربه‌ی
 هۆنراوه‌کانی، رووداویکی دلته‌زینه‌ له‌ سالی ۱۳۴۶د. رۆژنیک که
 سه‌ید کامیل و هه‌یچ‌کام له‌ ئیمه‌ کوره‌کانی له‌ ماله‌وه‌ نه‌بووین،
 پیاوه‌کانی ساواک ده‌چن و ده‌وری ماله‌که‌ی ده‌گرن. پیاویکی
 به‌وه‌فای سه‌ید کامیل که ده‌زانی گه‌له‌که‌ی ناسکه‌ و ره‌نگه‌ کتیب و
 ده‌فته‌ر و نووسراوه‌کانی بینه‌ خه‌نیمی گیانی خاوه‌ن‌مال، خه‌یرایه‌کی
 خو به‌ ژووره‌که‌ی سه‌ید کامیل دا ده‌کا و گورجیکی هه‌موویان کو
 ده‌کاته‌وه. له‌و کاته‌دا ته‌ندووور گره‌مشقه‌لانی ده‌بی و نه‌ویش له‌و
 جه‌نگه‌ ته‌نگه‌تاوییه‌دا چی پین‌شک‌نایه‌ غه‌یری نه‌وه‌ی بیانبا و بیانکاته
 ده‌سته‌چیله‌ی ناگر و ناوا ویشک و ته‌ری پینکه‌وه‌ ده‌سووتن. نه‌مه‌ش
 خه‌ساریکی گه‌وره‌ی بن‌گه‌رانه‌وه‌ بوو که تازه‌ ماریجه‌ی نه‌ده‌هات و
 نه‌شه‌ات. ناوات دوای نه‌وه‌ی ده‌گاته‌وه‌ و به‌ رووداوه‌که‌ ده‌زانی، چی
 پین‌نامینی غه‌یری نه‌وه‌ی بلی هه‌ی ده‌ستی شکاوم و تازه‌ هه‌زار
 هاواریش به‌ پوولنکه‌.

ئاوات و شاعیرانی هاوچه‌رخ‌ی

ئاوات له‌گه‌ل تیگرایی شاعیرانی هاوچه‌رخ‌ی خو‌ی له‌ موکریان
 نیوانی زۆر خو‌ش بووه‌ و له‌گه‌ل زۆر که‌سیان شیعرێ گۆریوه‌ته‌و،
 به‌لام به‌داخه‌وه‌ زۆربه‌یان نه‌ماون. مامۆستایانی گه‌وره‌ی وه‌ک

هینمن و ههژار به ماموستا ناویان بردووه، نهگهچی رهنگه له بهر
 شهوش بووین که لهوان بهتتهمهتر بووه و ویدهچی پتر رهنگی
 خوشهویستی لئ نیشتب. مامههژار کورتهوتارینکی له سهر چاپی
 ههوهلی دیوانهکهی نووسیوه که به دواي نهم پینشهکیهدها هاتووه.
 لهگهل ماموستایان خالهمین، هیدی و میرزا محهمهدی نووری نامه
 شیعریان پینکهوه ئال وگور کردوون. لهگهل خوالیخوشبوو ماموستا
 مهلا غهفووری دهبیاغی زور دوست بووه؛ پیی وا بوو نهگهر چاوی
 بووبا، رهنگه کهس به شاعر دهرهقهتی نههاتبا و توژی نهشکاندبا.
 دوستایهتی لهگهل ماموستا مهلا کهریمی ساردهکۆستانی (راوچی)
 بهکیکی دیکه لهو پهیوهندیانه بوو که خوی به دوستایهتییهکی
 راستهقینه و نهپساوهی دادهنا.

لهوانه بترازی، سهید کامیل له ههموو کهس زیاتر هۆگری
 ماموستا حهقیقی بوو، چونکه له ههرهتی میرمندیالی و باوخوشی را
 پینکهوه بیوونه ئالوالهفهقی و ئالوالشاعیر و یهکجار گهرم وگور و
 یهکدل و یهکزمان بوون. نامهگۆرینهوهی مابهینی نهم دووانه له
 ههموو شاعیرانی دیکه ی هاهوسهردهمی زیاتره. چهن نامهیهکی
 شاعیرانهی لهگهل ناغا سهید قادری سهیادهتی ئاموزای گۆریهتهوه
 که نیشانهی خوشهویستیان پینوه دیاره.

سهید کامیل نیوانی لهگهل شاعیران و نووسهرانی کهتتهمهتر له
 خوشی یهکجار خوش بووه و ههودای دریزی تهمن نهم رینگایه
 لئ نهتهنیوه و دهتوانین باسی کاک سهلاحهددین ناشتی، کاک
 نهحمهدهولانی، کاک سهعید نهججاری (ناسز) و کاک رهسوولی
 کهریمی (سووتاو) بکهین. نهم کهسانه بهپینی پلهی خوشهویستی و
 نیزیکایهتی روحی، ههرکام سهریان داوه و نهوهندهی بویان کراوه
 پینانلئ نهبریوه. بهتایبهت کاک سهلاحهددینی ناشتی ههر نهوهندهی
 ههلیکی بو ههلهکوتبا، له دینی قاقلاوا یان له ههر شارینک که سهید
 کامیل سهفهری بوو دهکرد، خوی دهگهیانده لای و رادهی

نیوان خوشییان له شینەرگۆرینهوه یان دا چاکی رهنگ داوه تهوه و پنیوست به شی کردنه وهی من ناکا. له گهل کاک «سواره»ش نیوانیان وهک مام و برازایهک زور خوش بووه و شینریان گۆریوه تهوه و هه میسه ده یگوت ههر به تنیا سواره جوانه مه رگه و کهسی تر.

چایی دیوانی ئاوات

سالی ۱۳۶۵ی ههتاوی (۱۹۸۶)، دیوانی ئاوات به ههول و تیکۆشانی کاک سهید نه جمه ددینی ئه نیسی، له چاپخانهی مه هاره تی تاران چاپ کرا، به لام به راستی له باری ریتووس و هه له بر کرانه وه به کجار کۆله وار بوو. ههر نه وه نده بوو چاپ کرابوو، ده نا هه چکام له و کارانهی که ده بی له گهل چایی به ره مه نیک بکری، وه به رچاو نه گیرابوو؛ که چی دیسانیش مالی ئاوا بی که توانی ئه مه ههنگاوه باوی و ئاوات چاوی به دیوانه چاپ کراوه که ی روون بیهته وه.

کاک نه جمه ددین جارینکی دیکه و سالی ۱۳۸۱ سه ره له نوێ ههر به و شکل و شیوه یه ی پیشوو دیوانه که چاپ ده کاته وه که تنیا رووبه رگه که ی ده گۆری و به راستی ئه م جاره یان جینگای ره خنه و هه له بینه وه یه، چونکه زور جاران گری و گۆل و گرفته کانی خرابوونه به رچاو و به گوینی دا درابزوه. ئه م جاره ی دووه م ره هه ره له مه هاباد چایی کردوو. جاری سینه مه یس سالی ۱۳۸۷ ره هه ره و چایی کردۆته وه و ههر کاری کاک نه جمه ددینه و وهک جاره کانی پیشوو ههر به نابوختی بلاو کراوه ته وه.

خوینه ری خوشه ویستا! نه وه ی راستی بی من وه کوو کوپی سهید کامیل هینه م گله و گازنده هاته وه سه ری و گویم پرکرا له پرته و بۆله ی هه ق و به جی، که سه باره ت به چایی دیوانه که ی، قۆلم هه لمالی و وئ که وتم و نه وه نده ی بۆم کرا که وتمه گو لچینه وه و دۆزینه وه و کۆکردنه وه و کړوکاشی شینره کانی. پاش ئه م کاره هاتم و له م رینگا سه خته و هه له مووته دا، به رۆکی کاک «حه مه ده مینی شاسه نه م»م گرت و نه ویش به و په ری له سه ره خوینی و رۆح سووکی

ئەرکی نووسینه‌وه و دیسان و دیسان نووسینه‌وه و بەسەردادانە‌وه و راست‌کردنە‌وه‌ی وەئەستۆ گرت و پرتە‌بوژلە و بروییان‌نووی هەلە‌گرانی بە‌رووخۆشی وەرگرت و رە‌چاوی کردن. لە‌گەل سپاس و پێزانینی زۆر لە‌خودا دە‌خووازم بۆ‌خزمەت بە‌فەرەنگ و زمانە‌که‌مان هەر ساغ و تە‌مەن‌دریژ بێ. دواتر هانام برده بەر دوو خۆشە‌ویستی با‌وه‌رپینکراوی ئاوات، زانا و کارزان و کارناس و کارجوان و وردبێن و نە‌وه‌ستاو و دا‌یمە‌کار و جینی‌متمانە‌ی هە‌مووان: بە‌رپێزان کاک «ئە‌حمە‌دی مە‌ولانی» و کاک «سە‌لاحە‌ددینی ناشتی» که هە‌ردووکیان زۆر بە‌خۆشی و خۆش‌حالییە‌وه ئەرکه‌کانیان وە‌ئەستۆگرت و لە‌هە‌وه‌لە‌وه تا ئاخر بە‌بێ‌وه‌رزی و ماندوو‌بوون و وە‌ستان لە‌سەرینە‌وه و ساغ‌کردنە‌وه‌ی هە‌لە‌وپە‌لە‌کانی چا‌پە‌کانی پیشوورا بگره (که ئە‌و بە‌شه‌پرزە‌حمەت‌ترین و دە‌ستگرتین بە‌ش بوو؛ لە‌وانە‌یە‌ بلیم نزیکه‌ی سالیکی خایاند) تا رینک‌وپینک‌کردن و هە‌لە‌گرتن و چە‌ند جاران بە‌وردی پیندا‌چوونە‌وه و دە‌رخستنی بناغە‌ی زۆر بابەت و رازاندنە‌وه و هە‌موو لایە‌نی کاروبارە‌که بە‌سەر شانی ئە‌وانە‌وه بووه. دە‌ستیان خۆش بێ و کورپان نە‌مری و خودا را‌وه‌ستاویان‌کا.

جا بۆ‌یه هەر جینگایە‌کتان پێی باش بوو رە‌حمەت‌بووی ئە‌وان بکەن و لە‌هەر کۆیش تووشی هە‌لە‌وپە‌لە‌ و گنج‌ول‌وچ و خوارو‌خێچی هاتن، ئە‌وه لە‌سەر شانی منی بنووسن، چونکی لە‌هە‌موو بێنە‌وبەرە و خوارو‌زووری کارە‌کان‌دا گوێی منیش بە‌دەست ئە‌و دوو بە‌رپێزە‌وه بووه و تە‌مە‌نیشم لە‌هە‌ردووکیان زیاترە و دیارە خەتی خوار دە‌بێ لە‌ژێر سە‌ری کێ‌دا بێ!

سە‌ید جە‌عفە‌ری ئی‌مام‌زە‌نبیلی
 (۲۰۱۳/۲۸) ۱۳۹۲/۵/۶

بۆچوونی مامۇستا ھەزار

برای هونەردۆست و خواوەن مرخ کاکە نەجمەددین ئەنسی -
خوا بە ئەدەبیاتی کوردی بهێلنی - رۆژنیک وەک فریشتەى بەخت و
هات لە کەرەج کە بۆ من وەک چزیرگەیهکی چۆل و هۆل وایە پەیدا
بوو، دیوانی شیعری کاکە سەید «کامیلی» لە بن باخەلدا بوو، کە لێی
بروانم و بیرورای خۆمی لە سەر دەربرم، قسینکی سەیر بوو، منی
هەزار بیر و بروام لە سەر چاکی و خرابی شیعری سەید «کامیل»
دەربرم، چی بە سەر چییەو؟

باوەر کە وەک بە شوانیکی شارەزووی دنیا نەدیو بلینی دا تۆخوا
دەبارەى نالی و مەولەوی تاوێگۆزی، بیرورای خۆت دەربرە. بەلام
چۆن دەلێم نا؟ هەلێکی وا باشم بۆ هەلکەوێ کە من کۆمەلە
هەلبەستی «کامیل شا» کە عومریکە بە ئاواتی دیتنیانم، دەستی داوێ و
دەتوانم بە راشکاوی بیان خویتمەو، چۆن لە دەست خۆمی ئەدەم ...
مەسەلی کوردییە دەلێن «تا نەسیمیک نەبێ هەژارنیک بە ئاوات
ناگات».

سەرت نەیه شینم، ئەو بۆی جی هینتم و من شانم لێ داخست و
سەرلەبەرم خویتمەو، یان دەبێ بلیم شەو و رۆژنیکى رەبەق لە ناو
بەهەشتیکدا ژيام کە سۆفی و دەرویشیش هەر بە ئاواتی شتیکی
وان و نایگەنێ.

شیعەر و هەلبەستی «کامیل شا» نیازیان بەوێ نییه من و سەد من و
نیومنی وەک من بلین باشە، نەخیز عەتر خۆی دەرەخا و پینی ناوی
عەتار بە تەلاق و سویتدانهوێ رەش بێتەو کە عەتری چاکە.
هەرکەس هەر و تۆزقالتیک بە قەد چاوی میروولە، مرخی شیعری
هەبێ و ئەدەب ناس بێ، دەزانێ سەید «کامیل» چۆن پەریوەتە سەر

چله پۆیه و له گۆمی ئەدەبیاتی زمانی کورددا چۆن مەلەوانیکی
تاقانەیه، بەلام فزوولی هەلم دەگرێ لە ناو هەلبەستەکانی دا دەمەوی
بەرانبەر یەک بکەم و بلیم بەرانبەر بە بیرورای خۆم فلانەم لە فلانە
پێ جوانترە کەچی هەمووشیان لە جوانیدا پێ ویتەن.

بە بیرورای من هیچ بوژیکی کورد وەک کاک کامیل ناتوانی
بە هاری کوردهواری ویتە بگرێ، سەیریش نییه؛ ئەو پیاوێ هەموو
تەمەنی لە لادێ و لە کۆستانی کوردستان ژیاوێ و زەینی زۆر
روونە و هەرچی دەبینی دەتوانی لە میشکیدا بێ کەم و کەسری،
عەنباری بکا و زۆر بە ئامان و زامان نیشانمانی بداتەو.

واتە ئەگەر دەسەلاتم بوا، حوکم لێ دەکرد بە لانی کەم هەموو
بەهاران سەفەریکی ناو هەوارچییان بکا و وەکوو میشەنگوین شیرە
لە گولان هەلمژێ و بە هەنگوینی بمان داتەو، بەراستی کەس وای
لێ نازانی؛ ئەمما ئەگەر دەلێم لەو بارەوێ زۆر زەبر بە دەستە، مانای
وای نییه کە لە غەزەل و شیعری نیشتمانی دا بە جێ ماوێ، مالم قەبرە
هەرچی گوتووێ مەحشەری کردووێ و خویتە دەوارانی
ئەدەب پەرۆر و دورناس دەزانن کە سەید «کامیل» زۆر شاعیریکی
کەم ویتەیه و ئیحتیاجی بە پێداھەلدانی من نییه ...

لە خوام تەلەبە مەرگی نەبینم و لە خوام تەلەبە بتوانی پتر
ئەدەبیاتی کورد گەشە پێ بدا. ئامین یا رەبیبە لعالەمین.

شاگردیکی بچووی سەید کامیل

عەبدوڕەحمان «هەزار»

کەرەج ۱۳۶۴/۹/۱۸

غەزەل

پارائەوہ

ڀوورپەشى دەرگای خودام و سەرفکەندەى موستەفا
 شەرمەسارى ڀوڙى حەشر و مل کەچى ئالى عەبا
 چارەپەش، شەو تا بەياني هەر ئەم وئەولا دەکەم
 هەر وەکوو ماری بريندار هەلدەسوورپم بئى سەدا
 ڀوو لە کوئى کەم يارەبى، چ بکەم لە دەس عيسيانى زور
 غەيرى دەرگای تو نيبە دەرکئى کە رەحمم پئى بکا
 ديمە دەرگاکەت کە بو چاک و خراب ئاواله پە
 کەول و پيستم رادەخەم تا هەم لە دنياى بئى وەفا
 هەر ئەوئەندەم بەس کە تو م ناسى و لە تو داوا دەکەم
 ليم بيوورى و خوښ بيبى ليم و نەسئنى ليم جەزا
 ڀووم رەشە، ئەمما سەر و ريشم وەکوو بەفرى سپى
 بەو سەر و ريشم بيبەخشە! نەک بە ڀووى هيندە سيا
 "کاميل" ه نيوم، بەلام ناقيس لە دنيا مامەوہ
 چونکە بئى مەيلى ئەتوم زور کرد، هەتا توانيم خودا!

قاقلاوا، ۱۳۶۲ى هەتاوى

جهژنی ئیمه*

وهك دهئین نازاد بووه سهد شوكر كاك سهید مستهفا
بویه دنیا پرپووه ئه ورو له دلخوشی و سهفا
جهژنی ئیمه بوو به دوو ئهوسال به لوتفی کردگار
با له دل دهركهین خهم و حهسرهت هه موو جهور و جهفا
با وه خربین شوکری یهزدانی مهزن بینینه جی
بوغز و کینه لابه رین و بیننه سه سیدق و سهفا
هه ره شو و روژنیک ههزار شوکری خودا هیشتا که مه
چون بکهین ئیمه به جارنیک و به سهد جار ئیکتفا
هه ره له ئیستاهه هه تا ده مرین بلین یاره ب شوکور
هه ره ئه وه ئه و، خاوه نی لوتف و عه تا، مه ره و وه فا

قاتلوا، ۱۳۶۴ی هه تاروی

* بو نازادبوونی حاجی سهید مستهفا سه یادهت، ناموزای تاوات له زیندان
بحر رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

هات بهار

هات بهار، هینای به بار تزوی گول و موشکی خهتا
سهوز و سوور بوو، خوار و ژوور و چیمه‌ن و دهشت و چیا
دوورزه‌نی هه‌وری به‌هار و پ‌نوه به‌فری به‌نده‌نی
لیک به‌رانبه‌ر بوون وه‌کوو له‌شکر له‌عه‌رزی تا سه‌ما
دای به‌سه‌ر به‌فرا شه‌به‌بخوون، بوو به‌ئاردی نیو دروو
داینه‌واند پشتی کلیله، راپ‌فاند مه‌ئمووری با
هر هه‌ره‌س بوو، له‌شکری زستان له‌ترسان هه‌له‌وری
دیاره قه‌لغانی سه‌هۆل بوو، دوی ئه‌ویش پشتی شکا
تاوولی سه‌وزی له‌جیی به‌فری سپی هه‌لدا به‌هار
چوونه پیشوازی، گرووهی سویتسه‌ن و هه‌لز و که‌ما
چه‌چه‌هه‌ی بولبول وه‌کوو مووزیکه بو‌سانی گولان
فیته‌فیتی شوانه، سووتی ئه‌فسه‌ری تیپ و سوپا
له‌م سوپا و تیپ و قشوونه‌ی شای به‌هار هیناویه
شو‌قی رۆژ نوورئه‌فکه‌نه جار‌جار له‌ناو هه‌وروه‌ه‌لا
سویتسن و شه‌وبۆ و نیرگس، شه‌شپه‌ر و گول‌ئاته‌شی
پاکی پشکووتن، بووه‌ دنیا به‌یه‌ک حه‌ش‌روه‌لا

بولبوله زاوا و گول وهك بووك و دل ههروهك دهلال
دئ و دهچی بۆیان، بهخۆرایى، بهبئى ماف و بهها
كوركه كوركى تهیره دئ شهو، يانه سۆزى سینه مه؟!
ئهم ههرا و بهزمه بههاره، يانه پهردهى سینه ما؟!
وا ره قییش ده رپه رى، جووتهى له با دا، تا بلین
ئهى له بهر ئهم خوشییه، ههتا که ریش ترسى نه ما
حقیه تى ئهو گویدر یژه هه لپه رینت و ده رپه رى
هه ر له ئینسان تا جهنابى که ر یه کنى برسى نه ما
هه ر که سئى خاوه ن دل و گول بوو ئه وا چوو بۆ گه ران
که س نه ما، پیر و جهوان، چاک و خراب، شیخ و مه لا
ئهى سه با! خۆ تۆ ده لىن په یکنى توند و خوشه روى
هه سته، پیاوانه برۆ لای یارى بن میهر و وه فا
پى بلنى هه ستنى له خه و، خونچه هه موو پشکو و توه
بیته ده ر، تا سه ر له بهر خۆى نئى وه کوو چاوى حه یا
بولبول و دل بۆ گولان، ئهو هه لفرى، ئهم ده رپه رى
هه لفرینه، ده رپه رینه، پیکه نینه، "کامیلا"

بەھار ھاتەوہ

بەھار ھاتەوہ، گول دەبن پەیدا
چیمەن، سەوزایی، ئەو برۆا پینیدا
تۆوی دلەکە ی خۆم ھەلگرت بو ئەو
لە مەئبەندی وی چاندم لە ریندا
گولالە سوورە بیتتە پیشوازی
بالیی پیرسی مەیلی بە کئی دا؟
ھەرۆک دل دەچی: سوور و خویناوی
بو پیشواز باشە، بو ی بوو شەیدا

زەنبیل، ۱۳۱۲ی ھمتاوی

زستانی شیخ چوپان

زمه‌ریرینک بوو به نیو زستان و هات و رابرا
عالمینکی برد له‌گه‌ل خوی، تا چووه چالی فنا
کرده‌وه و پاشماوه‌که‌ی نه‌و، بو‌گه‌نی لاشه‌ی ولاخ
شوین و ئاساری گلاوی هیچ له مالنی‌دا نه‌ما
خیگه‌هه‌لچورا له چه‌وری، ئارد له که‌ندوو بوته‌توز
ماست و دۆ، که‌شک و په‌نیر، توزئی نه‌مابوو بو‌ده‌وا
قووتی‌دا زستان هه‌چی بوو، قووتی‌حه‌یوان و به‌شهر
کاله‌کادین بوو قوتار و گیا له قوریه‌ و گیشه‌دا
جه‌رگ و دل ره‌ش بوو له‌تاو بی‌سوختیی و دار و ره‌ژی
بوو سپی چاومان له‌حه‌سره‌ت تام و بوئی قهند و چا
خش‌خشه‌ی گرت که‌ل له سه‌رمان، مرد له برسان بزنی و کار
لاره‌شه‌گه‌ییه‌ ولاغ و گویره‌په‌ی گرت جوانه‌گا
که‌ر له سه‌رمانا هه‌لیکینشاوه‌گوینی و هاته‌ده‌ر
چوو ده‌گه‌ل گوی‌کورتی نه‌حمه‌ق که‌وت و لیک بوونه‌برا
هاته‌ده‌ر لاشه‌ی مه‌رومال، بی‌ژومار و بی‌حیساب
سه‌گ له خوشی‌خوشییا رینک که‌وتنه‌خوشی و سه‌ما

گۆشتیان نەخورا لە بەر لاوازی و ئەسپن و گەنە
پێستیان نەکرا بە وەسلە، دەستی وینکەوت و دریا
"لالەشوان" لال بوو لە کینو و "کاکەریم" کوێر بوو لە مال
ئەو لە تەندوور بۆتە تاجۆ، ئەو لە کەژ هاوار ئەکا
هات بەهار، ئەمما لە پاش بارانە بۆچیمە کەپەنکی!
یا لە پاش مردن چ سوودینکی هەیە ئاوی بەقا؟
هات بەهار، ئەمما بەهاری هیندە پێر سەیر و سەفا
نەبۆه قەت، نەیدیوه کەس لەم دەورەدا، نەشبیسترا

شیخچۆیان، ۱۳۳۲ی هەتاوی

بای واده

ئەى شنهى خوڤى بههار، باى واده! هەر تۆى شارهزا
بۆ كهژ و كوڤسار و دهشت و لووتكهى بهرزى چيا
چاوهپى بووم زوو نههاتى، بۆ نههاتيم بوو مهگه؟
لارهمل بووم وهك وهنهوشه، ئاخرى نهستۆم شكا
چاوى خۆم هينده برىبوو من له رىنگاى هاتنت
ههروهكوو نىرگس له باغ و گولشهنا چاوم پروا
گيانهكه! چابوو كه هاتى، وهك ههناسهى من نهبووى
ساردوسر، بن خىر و بن قازانج و ئامانج و سهفا
وا شوكور ئهوپۆ شنهت هات و گهشاوه مېرغوزار
داغداره بهفر و لى قهوما ههههس، پشتى شكا
ئەى نهسىمى بهربهيانانت وشهى ژينى نوئى!
ئەى كزهى خوڤت كهكىمى حازىقى دهرد و بهلا!
بۆ گول و گولزار و باغ و چيمهه و دهشتى ولات
تۆى دهبهخسى ديمهه و تۆى مايهى نهشووئوما
دارى گول، سهرو و چنار و لالهزار و نارهوهه
رىك له خوڤى تۆ ئهوا كهوتوونه ههلهپركى و سهما

لاله و نه سرین و گول، سونبول، و نه وشه و یاسه مهن
نیرگس و شه و یو هموو پر غونچه و بهرگ و گه لا
کونده بوو خویندی له شاخ و بولبول و قومری له باخ
هه ریه کی هاوار نه کا: وا با خه لات په خشان نه کا
کانیاو توقین له بن بهرد و خریش پر بوون له ناو
میرگ و دهشت و دهر ژیاوه، بوته یه ک حه شروحه لا
ریک وه ده رکه وتن کوروکال، کیژ و لاو، پیر و جوان
دهس له ناو دهستان، به هه لپه رکی ره فیق و ناشنا
کهس نه ما نه مرؤ له شار و دی، هموو چونه ده ری
هر "تیمامی" مال ه مالن بن سه لا وو بن سه دا

ناموژگاری

تو له گه ل هاوال به مؤله ت به، هه تا بتکه ن به شا
زه پر په پروه ر به، هه تا بتکه ن به رژی ر ووی سه ما
عه یی خه لکی قه ت مه یینه، هه ر سه رنج ده عه یی خوت
تاوه کوو عه ییت بیوشن، گیانه غه یره و ناشنا
ئه رخه یان به، غه ییه تی توش هه ر ده کا لیرو له وی
غه ییه تی هه ر کهس له لای تو هه ر کهسی بیتوو بکا
باسی نامووسی کهسی ناکا به مه علوومی نه وه ی
گه ر به نامووس بی، له دونیادا مرویانه ژیا
هه ر کهست دی که وتووه، دهستی گره هه ستیته وه
تاوه کوو پاشان بیتته پشتیوانی وه ک برا
هه ر کهسی لیت قه لسه، چاوم! پیکه نه، ئابرووی به ره
تو وره یی له م عه سره دا هه مبانه ییکه پر له با
وه ک "تیمامی" به، که غه یر و ناشنا لینی پازییه
چونکه قه ت نه یکرد به عومری سپرپی خه لکی ئاشکرا

گه ردیگلان، ۱۳۲۲ی هه تاوی

نیرگسی مهست*

نیرگسی مهستی ئەو که وا سهیری گول و چه مهن ده کا
کایه به سوینسن و گول و شوخی به یاسه مهن ده کا
دل له شکهنجی زولفی ئەو لانهیی کردووه قه دیم
مهنعی مه که شهوانه گهر مهیلی وه لای وه تن ده کا
چونکه شکاوه شووشه کهی، پاکی رزاهه ئابرووی
بویه موشه ووه شه و قسهی زولفی شکه ن شکه ن ده کا
قه ددی بلند و شووشی ئەو ته عنه له سه روی باغ ئەدا
جیلوهیی پرجه مائی ئەو ره خنه له رۆح و تن ده کا
تهبعی مه لوولی "کامیل" ت، کاکه چلۆن ده گا به تو
شه شده ری به ستراوه ئەو، ئاره زوویی که فه ن ده کا

شیخ چیزیان، ۱۳۳۲ی ههتاوی

* نامه بۆ خزمهت کاکه، "حاجی سهید موحه ممد نوورانی"
بحر رجز مئمن مطوی مخبون: مفتعلن مفاعلن مفتعلن مفاعلن

نالآ

لهو پارچه سنی رهنگهی وهک بالی هومای نالآ
ههودایه کی لئی بئوه، فهوری له ملم نالآ
ئهو رشتهیه تا مهحشر، مهحکم له ملم دایه
کیشامیه ژیر سایهی، ئیستیکه بهبئی پهروا
پهروام نییه تا مردن، لهو وهختهوه دیتوومه
گرتووومه ته ئامیزم، ههر زالهیه تی بهدخوا
ئهو داره چ داریکه؟ تیری جگه ری دوژمن
ببروانه به شابالی، چهن زاله به سهر زالا
ئهو حاسله پینم وایه، گهنم یهک و سهد دهبری
بهو دوو گوله گهنمانه، وا دیاره له رووی نالآ
نووکی قهله می بهعنی، بینوسه لهبؤ دوژمن
بهو رۆژه له رووی نالآ، مهعلوومه که لیت قهوما
تهعریفی نییه نالآ، نالایه کی رهنگینه
سوور و سپی و سهوزه، رۆح حازره بؤ سهودا
کالایه کی پر قیمهت، بؤ میله تی کوردستان
نرخه بهدهر و زیاده، ئهمرۆ له سهر و مالآ

ھەر جىڭگەيىن رېۋى تىكا دەيكا بە گول و گولشەن
دوژمن كە ئەۋەي بىنى، ۋەك جوو خمى لى شىۋا
ئەمپۇكە لە گەردىگلان رېۋىكە كە كوردستان
نەيدىۋە ھەتائىستا حاسل لە سەرى سالا
ئەي كاكى "زىنگ" شىعەرت، پاكى ۋەكوو قەند واىە
تىفلى دلى كوردستان، بوى ھەر لە گوروكالا
تو ھاتى بە سەر ھاتم، بو زيارەتى بالاكەت
ۋا نووكى قەلەم نووسى، تارىفى قەد و بالا

سەرچاۋە: رېۋىنامەي كوردستان، ژمارە ۵۵، ۱۳۲۴ى ھەتايى،

بە بۆنەي ھەل كەردنى نالا / گەردىگلان

بولبولی گولزاری ئه‌دهب*

كۆچى كىرد بولبولى گولزارى ئه‌دهب
دهركى به‌سراوه هموو شارى ئه‌دهب
ره‌ونه‌قى هونهرى كوردان رۆيى
له‌بره‌وه‌كه‌وتوو به‌سراوى ئه‌دهب
كه‌ى به‌هار وا بوو كه‌ گول پینه‌كه‌نى!
گول و گيا بگى به‌ ئازارى ئه‌دهب
رۆيى ئه‌و هينمى زانا و به‌رئىز
مانگه‌ ئاوا بوو له‌ گولزارى ئه‌دهب
پىرو لاو رينكى به‌ گريان و ده‌ئىن:
داخه‌كه‌م ون بووه‌ ئاسارى ئه‌دهب
خوشه‌ويستى گه‌ل و ماموستا بوو
پاكى ره‌ش پۆشه‌ سه‌ر و خوارى ئه‌دهب
رئى كه‌وت قافلەبى شىعر و هونهر
وه‌ك ده‌ئىن كه‌وت و نه‌هات بارى ئه‌دهب
مه‌نزلى شاعيره‌كان تارىك بوو
دهركى به‌سراوه به‌ بزمارى ئه‌دهب
چاوى "ئاوات"ه وه‌كوو گۆمى خوئىن
بو له‌ قيس چوونى كه‌س و كارى ئه‌دهب

قاتلارا، ۱۳۶۵ى هه‌تاوى

* شينى ماموستا هينم

بحر رمل مسدس منخبون محذوف: فعلا تين فعلا تين فعلا تين

گیانه کهم*

گیانه کهم! چت لی بکه م؟ داخت له دل بوته قهلات
باری خوئی داوه به عه رزا مهینهت و شادی ههلات
تو ده زانی چم به سهر هات بهو هه موو دهردانه وه؟
مه نزلم کوئی ه؟ ده با عه رزت بکه م شوین بن له لات
یا گوزه رگه ی عاشقان، یا گیانه مه نزلگه ی دلان
یا ده نا باخی گولان، یا خو چیای به رزی ولات
له و چوار جینگایه ره نگه شوینی من باش هه لگری
چه شنی که رویشکی هه زاره م کرد له ترسی موشکیلات
یار نه گهر پرسى له کوئی ه "کامیلی" بنی چاره که م؟
پیی بفرموو: که س نه کیل و به رده ره ق، بنی حاسلات

قاقلاوا، ۱۳۵۰ ی هه تاوی

* بو کاکي، "حاجي سهيد محمهد نووراني"
بحر رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

قهزات له من كهوئ*

دوئ نهخوش بووی كه نهمن هاتمه لات
نهئ قهزای تو له منی تاقهبرات!
به شهو و پژ له خودا دهخوآزم
له منی غه مزده بی، دهرد و بهلات
ون نه بی نووری جه مآلت یاخوا!
له من و مهمله كهت و خهلكی ولات
سه روی قهددت كه له بوستانی وهفا
ناو درا، دوور بی له دهرد و نافات
مه جلیست گهرم و گور و پروناك بی
قهت نه كوورژته وه یاره بی چرات!
وه كوو په روانه له تو هالآوین
هر ته توی خاوه نی فه یز و بهره كات
كاكه، برژولی منه بوتنه گهسك
پنی ده مآلم هه موو خاکی دهرگات
چونكه بوتنه كله بو چاوی من
دیده وو مال و سهرم بی به فیدات
"كامیل" ت شیت بوو كه توی ناساز دی
سه ری خوی ناوه، به بی هوشی هه لات

قائلاوا، ۱۳۳۵ی همتاوی

* دیسان بو کاکي

بحر رمل مدس منخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

نه سیمی نهوبه هار

به تهردهستی نه سیمی نهوبه هار هات
به گورجیش رۆیه وه، من مام و ئاوات
ئهرئ ئهی سه روی بالابه رزی خوشه رنگ!
ئهونده بو له باره بهژن و بالآت؟!
له بهر به رزی، وه بـالی عاشقانت
نه گه ییه گهردنت، هه یهاته هه یهات!
به دل سهردی به جی ماوم له هاوال
چ سهرگه رمم به عه شقی ئال و والآت
ده منی دل سهرد و گا سهرگه رمی تووم من
که چی تووشی ده گهل من بی موبالآت!
له دووری تو وه کوو بولبول ده نالم
به هه لبه ست و وته ی خوش و مه قالات
له شه تره نجی خه یالت بازیگه ر بووم
به دهس فیلی فیراقت بووم کش و مات
به قوربانی وه فات بی، گه رچی نیته
"ئیمامی" هه ر ده لئی دوور بی له ئافات

گهردیکلان، ۱۳۲۰ی ههتاوی

خەلات

بۇ گەلى تىكۆشەرە ئەورۇكە ھات
ھاتى ھەموو كۆمەلە ۋا رۆژ ھەلات
تىنى ئەۋا دا بە ھەموو نىشتمان
چاكە دەبوورژىتەۋە بۇ كارەسات
سۆيىد بە كەسى ھەر بوۋە، قەت نامرى
ھەر ئەۋە بىۋىتتە بە زات و سىفات
موزدە دەبەم بۇ گەلى ئازا و نەبەز
گەل لە پەت و بەند و قەنارە دەرات
ياخۇ ئەگەر پىر و لەكاركەوتە بوۋى
كوا دەس و گۆچانت و شان و عەبات؟
پىرى، جىئىلى، بە جەھەننەم! ۋەرە
بمەرە لە رېئى پىر درودالى ۋلات
يانە خەلاتت دەدەننى بىتوو مای
يا كە شەھىد بوۋى، ئەۋە چاتر خەلات

قائلاۋا، ۱۳۴۰ى ھەتارى

شاری موحه بیهت

باش خهسته وو بی چاره وو ئاواره یه بابت
چاک شیتی قه د و زولفییه، په تیاره یه بابت
ترساوه له رهش ماری وه کوو زولفی دریتی
دایم که به فکر و غمی ئه و ماره یه بابت
نهردی ده گه ئی کرد، له ئه و ماچ و له میش رۆح
دورانندی، ئه و رۆحی چوو، بی چاره یه بابت
دایناوه سه ری، رۆیوه بو شاری موحه بیهت
چونکه به خودا شوهره یی ئه و شاره یه بابت

کانی یه ن، ۱۳۳۱ی هه تاوی

تەشریفی دئی یار

فەلەک نالیم دەگەل من راست بە، ھەر کەچ پۆیینە کارت!
بەلام ئەوشۆ سەبرکە، پینم دەلین تەشریفی دئی یارت
ئەگەر مانگ تۆش لە کەل سەر بیننە دەر تا پۆژی، یارەببی!
بە رووزەردی ھەلیی، شوقی نەمینن نووری روخسارت
نەسیمى شەو، ئەتۆش دەنگت نەیی ئەوشۆکە تا پۆژی!
ئەجەل بگری ھەناسەت، ھەر نەمینن شوین و ئاسارت
کەلەشینر، تۆش مەخوینە، بی ھەرا و بی دەنگ بە ئەوشۆکە!
سەروماڵ پیشکەشی بالت دەکەم، رۆحم فیدای زارت
چرا، تۆش ھەلنەبی، بشکینی و نەوتت لی بری یاخو!
بەجاری تیکبچی، وا گەر بە سەد وەستا نەکەن چارت
خروس بی دەنگ، نەسیم بی ھەست، چرا کووزاوە، مانگ خوی گرت
کەچی تۆ ئەی فەلەک سەبرت نەکرد، ھەر بەد بوو رەفتارت!

گەردیگلان، ۱۳۲۲ی ھەتاوی

بە سەرت

گیاڭە، شمشیری برۆت خوین دەپژیتى، بە سەرت!
رۆزى رووشت بە خودا، دل دەچزىنى، بە سەرت!
من بە ھۆى رووتەو ھاتم، كەچى شمشیری برۆت
كوشتى بىخەبەر و كرددوویە خویتی، بە سەرت!
خویتی من سوورە، لە سەر كۆلمەتە، مەیشارەو ە لىم
لەگەل ئەو شیرى برۆت كىشە بوو دویتی، بە سەرت!
يانى كۆلمت وەكوو رۆزە كە بە زولفى رەشى خۆت
داينەپۆشى دل و جەرگم دەكولینى، بە سەرت!
بەو ھەموو سویندە كەسى من، بە سەرى تو، ھۆنەر
ئارەزووی بوو كە موحبەت بنویتی، بە سەرت!
گەر دەكىشى لە منى غەمزەدە شیر، رۆزى رووت
ونكە، با ئاسوودە بىم تاكوو سەینى، بە سەرت!
"كامیل" ئەورۆ بەكول و جۆشە لە سایەى گولى رووت
وەكوو بولبول بە خرۆش خۆش دەخویتی، بە سەرت!

قالاوا، ۱۳۳۵ى ھەتارى

سه‌مای سهر

شیاو و پهریشانم، وهک زولفی پهریشان
خه‌م بوو به خه‌مت هه‌روهک نه‌گریجه‌یی گۆچانت
بیخه‌لم و بییه، ئەم که‌لله به‌شەق وهک گۆ
با بیته‌سه‌ما بو‌تۆ، هه‌لسوورپی له‌مه‌یدانت
بو‌چیمه‌سهری بی‌له‌ش، بو‌چیمه‌له‌شی بی‌سهر
هه‌ردووک به‌فیدای تۆ بن، هه‌ردووک به‌قوربانت

زه‌نبیل، ۱۳۳۰ی هه‌تاوی

پارانہوہ

پرووم له دهرگاته وه کوو سائیلی پرووت
 سائیلینکم به خودا پرووت وقووت
 من و دل نیوه شهو و کاتی به بیان
 دیننه بهرده رکی نه تو ههردوو به جووت
 به هومیدی که ره میکی زوریمن
 له خودای وا به جهلال و جه به پرووت
 به نه سیمی که ره مت کولکه دره خت
 تازه بوو، خونچه یی کرد و پشکووت
 پشتی من ناسنه، پؤلایه مه گهر؟!
 که له ژیر باری گوناها نه بزووت
 ئیتتیکام ئایه تی «لا ته فنه توو»
 ناهومی دم مه که بوخوت فهرمووت
 ئاهی من وهک نه فه سنی سو بحده مه
 که چی هه ر هات و له هیچ کوئی نه نگووت
 شاهیدی حالی منه خویتی دلیم
 که به عیننی ده تکی وهک یاقووت
 غهیری لای تو نه بی، نه م قوربه سه ره
 هیچ په نای دی نییه، مات و مه بهووت

قاقلوا، ۱۳۳۴ی همتاوی

پیری له ناکاو

له ناکاو پیریم لسی وه ده رکهوت
 بهختیش ههروه کخوم هات و لسی خهوت
 ده رکی نه جاتم لسی داخراوه
 پینگهی رزگاریم ریک خوار و چهوت
 پوژی پووناکم تاریک بوو وه ک شهو
 چرای ژبانم ماوه بسی نهوت
 فتیله ی حیات به حال پووناکه
 هه رینا نهویش له سووتان کهوت
 جینگای گه رانم تا سه ر چومیه
 جی دانیشتتم ده رگای مزگهوت
 هه ی هه ی له م ژینه له م به رینچوونه
 که چی بهو حاله ش دل هه ر نه سه ر هوت
 نه سپی ته بیعت هینشتا هه ر سواره
 هه روا به کاره، به جلهو، خوشه ر هوت
 چوارینه و هه لبه ست، قه سیده و غه زه ل
 یه ک له دووی یه ک دین، پینج و شه ش، چهوت
 نهو ته بعه سواره، توند و ره وانه
 بو تو "میمامی"! زه حمهت بی زهوت

قاقلوا، ۱۳۴۰ی ههتاری

ئيشى حاجى بابە شېخ

ھەر بەناسۆرە ھەمىشە ئيشى حاجى بابە شېخ
قور دەپيئون پاكى قەوم و خوئشى حاجى بابە شېخ
ئيشى زۆرە نيشى دوورى، ئەر خەيانم پىسى دە چن
قەوم و خوئش و سۆفىي و دەروئشى حاجى بابە شېخ
ئەو شەوى ئەو وا بە جىيى ھىشتىن بە دەستى جەم، وەلى
ھاتنە پىشواز و كەوتنە پىشى حاجى بابە شېخ
وا فەلەك نالى و مەلەك فرمىسكى سوورى دارژاند
عەرز و دار و بەردىش ئاخ ھەلكىشى حاجى بابە شېخ!
قور پىئون ھەروەكوو "كامىل" لە قىس پاكوو چووه
فكر و تەدبىر و سەلاح ئەندىشى حاجى بابە شېخ

قاقلاوا، ۱۳۳۸ى ھەتارى

به یداغ

هاته ده‌ر ئه‌ورۆ له میحنه‌ت میله‌تی مه‌غدووری کورد
گه‌ینه ئاوات و مه‌رامی خو هه‌موو په‌نجووری کورد
بی‌که‌س و بی‌ده‌ر بوو ئه‌مما تو گه‌یشتی بوویه که‌س
هه‌ر بژی بو لاگری می، ئه‌ی په‌ئیس جمهووری کورد
زۆر له‌میژ بوو کورد ده‌رۆیشتن، نه‌گه‌ینه ئاره‌زوو
تو نزیکت کرده‌وه بو ئیمه‌ ریگه‌ی دووری کورد
مولکی کوردستان به‌ ده‌ست بیگانه پاک ویرانه بوو
تو له‌ ده‌ستت سه‌ند و بوویه ئامیری مه‌عمووری کورد
ئاوه‌دان و گولستان و بی‌خه‌زانت ک‌ردووه
به‌و چله‌ی زستان و ریبه‌ندانه‌ خوار و ژووری کورد
هیممه‌تی تو بوو له‌ سه‌ر هه‌ر هه‌رد و به‌رزایی ولات
ده‌یشه‌کینی بای فه‌رح به‌یداغی سه‌وز و سووری کورد
هیزی کوردستان ده‌له‌رزینی هه‌موو شی‌ری ژیان
عه‌رز ئه‌له‌رزئی وا له‌ به‌ر پینی ئه‌فسه‌ر و مه‌ئمووری کورد
ئه‌ی "زرنگ" تۆش رۆح و گیانی خۆت فیدای ئه‌و زاته‌ که‌!
تا بلین پیت ئافه‌رین ئه‌ی رۆله‌یی مه‌شه‌ووری کورد

سه‌رچاوه، پۆژنامه‌ی کوردستان، ژماره ۸، ۱۳۲۴ی هه‌تای، بۆ هه‌لک‌کردنی ئالا

پەيوەند

ئەي زيبى گولستانم، تەشريفى قەدت دل بەند!
تەعريفى بەچى كەم من؟ سەرۈه و گۈلى لى پەيوەند
موددېتكە گرفتارى، رەفتارى بەد و چاكام
جارى درۆ، جارى راست، عاشق بە چ بى خورسەند؟
ئەو قامەتە رەعنایە، بۇ من كە لە دەس نایە
جینگەى من و دل ناكە، سەدھا دلى لى بوو بەند
خاكي بەرى پىت، چاوم! سورمەى بەسەرى كوئىرە
تيرى موژەكەت فىرە، كوئىرە كا بەسەرم ھەرچەند
فەرمايشى تۆ چا بوو، شىرىن و دلارا بوو
بەو لىۋە جىنىو شەكرە، بەو شىۋە كەلامت قەند
بى چارە دلى "كامىل" گىرۆدەيى خالت بوو
بۆ دانە فرى، زولفت كردى لەپرا دەرىبەند

چۆمى زەنبىل، ۱۳۱۴ى ھەتارى

سكالا

بۆچی لیم تۆرای شوخی جهرگیر؟!
بۆ له گه‌ل من بووی هینده ساردوسر?
ماویکی زور بوو نه‌ویندارت بووم
تۆ ساردوسر بووی، نه‌من گهرم وگور
جوابی خوشی تۆ هر پیکه‌نین بوو
منیش به‌ چاوی فرمیسکی به‌خور
هر سكالام کرد، لیت پارامه‌وه
له‌ سهر من که‌چی لیت‌دا قروفیر
تۆخوا نازیز گیان وایه‌ دل‌داری?!
تۆ بی‌به‌ینه‌ت و "تیمامی" دل‌پیر!?

ئاقلارا، ۱۳۴۲ی همتاری

بەھارستان

ئەورۆ بەھارە، سەیری چەمەن خۆشە، خوار و ژوور
پازاوە باغ بە سەرو و چنار و گول و چنوور
گیا سەوز و جۆگە سەوز و گەلا سەوز و بیشە سەوز
دار سوور و لالە سوور و چەمەن سوور و خونچە سوور
بەم سەوز و سوورە بوو دلی عاشق کە هەلکزا
پشکۆی لە دل خراوە، دەسووتنی وەکوو تەنوور
نالینی بەر بەیانی کەو و کۆتری شاخ و داخ
دەنگی ژیانە، گیانە بە دل دا دەکا عوبوور
شمشالە، تارە، پیانووە، گەر بیانوو ناگری
ساقی کەرم کە پیالە، مەترسە (هو الغفور)
هاتوونەو بە جەم، کور و کیزانی دلرفین
هەرکەس کە بی گول و دلە لاچنی، بچیتە ژوور
زاوایە ئیستە بولبول و گولخونچە بووکیە
خاوەن سلووکە، کەوتوو لەولا، قونە وتلوور
کوستانە پەر لە پاز و نیاز و زمانی حال
جینگە و هیوای حوزووری دلە بۆتە کیوی توور

لہم کاتہ ہرکہسی بہ خیال و بہ بیری ژین
ہر بولبولہ لہ گول بہ کولہ، ماوہ بی مشوور
ہر چاوہ پئیہ بہ لکہ دەمنی خونچہ پیکہ نی
ہہ لئیشتوہ لہ باغ و دەکا زیکری (یا صبور)!
"ناوات"ی داخو کہنگی بہ جئی دی لہ گوشہ نا
ئو شیت و پیتی دل بہ کولی مہست و بی شعور^۱

قاتلاوا، ۱۳۴۲ی ہمتاوی

^۱ سہید کامیل ویتھی لہ نامہ کہی نالی ہہ لگر توتہوہ کہ ناردوویہ تی بزو سالم و ناوا
دہست پندہ کا:

قوربانی تیزی رینگہ تم نہی بادی خوش مروور!
نہی پھیکی شازہزا بہ ہہ موو شاری شازہ زوور
لہ غزہ لی یہ کہم دا تہانہت قفلہ بندی جہ مسہری شیعر و ہیندیک زاراوہش ہر لہ
نالی خوازاراوہ تہوہ.

سروەى سەحەر

قوربانی تۆزى رېگەتم ئەى سروەكەى سەحەرا!
 ئەى شارەزا و بەلەد بە ھەموو كىو و دەشت و دەرا!
 كاتى گزنگ چىا بە نەسىمت مۆنەو وەرە
 رەنگىن دەبى لى تۆقى سەرى را ھەتا كەمەر
 ئەم رەنگى زەرد و سوورە لى سەررا بە لوتقى خوت
 دىتى بە ھەدىە بۆ دەروودەشت كاتى گەشت و گەر
 چەشنى كزەى شەمال بە، وەرە لام بە گەرم و گور
 وەك ئاھى من مەبە، كەسەكەم! ھىندە ساردوسر
 باش بۆم بگىرەو: چىيە باس و خەبەر لەوئى؟
 لىرە بە مەرگى تۆ خەمە باس و خەمە خەبەر!
 ئىمە ھەموو پەرۇش و پەرىشان و ھەلەوەدا
 وەك تۆ ھەناسەسەرد و سەحەرخىز و دەربەدەر
 ئاھەنگ و كەيف و شایى و جىژن و سروورمان
 نالین و ئاخ و ھەسرەت و خوین خواردننى جگەر

رؤژئی که جیژنه، کاتی سرووره، کهچی له پپر
ده گری به بی موحاسبه، ده رگا به تیمه شهر
پیاوی جحیل و پیره له پیش تیری دوژمنان
وینستاهه بی پنا و پهسیو، بی زری و سوپه
خیزان و مالی دوژمنی مه، گول ده کهن له بهر
خیزان و خاوی تیمه کهچی گل ده کهن وه سه
بهرموور و خشل و زیوه ری مالی مه، موورووه
یاقوت و له عله، خشلی ژنی وان و زینو و و زهر
هه ریه ک به نیش و ئوف و به ده ردینکه وه تلاین
هه ریه ک له بهر خه مینکه کز و مات و لال و کهر
چاوی ته ری گه له که ده بارینی خویتی گهرم
فرمیسکی سووریانه له جینگهی دور و گوهر
یاره بی! چاوه رینی کزه بای په حمه تین هه موو
په حمی به ناگر و کولی دل که و به چاوی ته
به لکوو چرز وه ده رکه نه وه باغی لاوه کان
بی سایه بان و بی بهر و بی بهرگ و بی سه مه
"کامیل" خودات ده گه ل بی به ناواتی خو ت ده گهی
نهم جار به په حم و لوتفی خودای خاوه نی هونه ر

ئەمە ژىنە؟

تۆخوا ئەمە ژىنە كە وەھا كە وتمە شە شەدەر؟
 رپى چوونەدەرم ھەر بە خەویش نايە تەوہ بەر
 ھەر كەس بە ھەوالتىك و بە سازى لہ سەمايە
 ئەمنىش نە ھەوام ماوہ، نە ساز و نە ھەم ئاوەر
 خوايە چ تەلەسمىكە كە من كە وتمە نيوى!
 چەند مە حكەم و بى رپىگەيە وەك سەددى سكەندەر
 ئە عزام كە بە قوردا چووە، زىندانى بە لايە
 ئەم مەسكەنە جىنى بى كەس و مسكىنە سەراسەر
 ھەر چوومە دەرى، خۆزگە بە ناومالتى دەخوازم
 گەر دىمەوہ ژوورى، كە چى ئاواتمە بو دەر
 زوو سەلتەنەتم بوو، كە چى ئىستا ئەوہ سەلتەم
 جاران وە كوو شا بووم و ئەو ئىستا كە قەلەندەر
 مەنفوور و سەگ و بى ئەدەب و شەرم و حەيايە
 ھەر كەس بگرم من، چ بە نۆكەر، چ بە سەرورە
 وەختە وە كوو دىوانە وە كىوى بدم ئەورۇ
 غەم قووتمە، غەم بەرگمە، غەم ھەمدەم و ياوەر

قاتلارا، ۱۳۳۷ى ھەتارى

شاری مهستان

ئیره وشکاروی هموو جینگه و ولاتانه مهگه؟
وهک دلی من تنگ و تاریک، بۆچی غمدانه مهگه؟
وا شپرزه و تیکچوو، چیشتی مجیور باشتره
بی کهس و بی ده، هه تیوی ده رک و بانانه مهگه؟
باسی نانت کرد له هه رجی، سهد نه فەر ئه ستۆکه چه
نهم ولاته قاقره جینی قووتی لاتانه مهگه؟
چه رخی گهردوون بۆ له سهر من جارئ خول نادا، چیه؟
بۆچی نه گبهت هه ره به شی من؟ هه ره له من جوانه مهگه؟
مهسکه نی جنن و پهری هه رکه سن ده بینئ شیت ده بی
نهم به قورگیراوه بۆ جینی غهیره ئینسانه مهگه؟
لائوبالی و بی خه بهر، لاقه یسد و بی ته دبیر و را
کهس له کهس گوی ناگری، بۆ شاری مهستانه مهگه؟

قاقلارا، ۱۳۳۴ی هه تاری

ئالای پیروز*

له هه‌موو کوردی ولات بی پیروز
خاسه بو وانه له گه‌ل مه‌ن دلسوز
بو ئه‌وانه‌ی که به پیش‌سواز هاتن
فیرقه‌یی پیاده و چهند سواری قوز
هه‌ر بژین میلله‌تی کوردی به‌ئه‌به‌د
هه‌ر به شان هه‌لگرن ئالای پیروز
دوژمنی کوردی هه‌لات بو‌ی ده‌رچوو
رینویه و کلکی ئه‌وا گه‌رته‌ گه‌لوز

گه‌ردیگلان، ۱۳۲۴ی هه‌تاری

* کاتی هه‌لکردنی ئالای کوردستان له شاری بۆکان، مام هه‌زار ئه‌م شیعرا‌نه‌ی
"ئاوات"ی خویندۆته‌وه.

بحر رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

له شکری نه گریجه

دهسته دهسته به سه فی له شکری نه گریجه به رینز
عیشق و عه قلم له گهل نهو دهسته دهکن جهنگ و گوریز
قه دی نالایه که هالاوه ته روخسار و یرو
شیر و خورشیده علامهت، چ جوانه، چ به رینز
نه فسهری له شکری نه گریجه دوو چاوی جهنگین
هر ده وه نگیوی به تیری موژه، هر دوو خویتریز
سه نگیری غه مزه ده بهستن له که مینگای چاوان
وه کوو راوچین و ده بهن بو دلی زارم پاریز
خوسره وی سه لته نه تی ملکی وجوده عیشقی
عه قله که م مه رکه بی خوشرویه تی چه شنی شه ودیز

گمردیکلان، ۱۳۲۰ی همتاری

سەروى نەورەس

بە ئاگرى دوورى تۆيە بوومە فەقنەس
نەماوہ گيانەكەم، ھىوام بە ھىچكەس!
ئەگەرچى پىرم، ئەمما وەك منالان
دلم دەشنى لەبۇ سەروينكى نەورەس
ئەتۆ سەر تا بە پنى گولزارە بالات
منيش سەر تا بە پىم يا خارە يا خەس
دلم دەروا بەرەو باغى جوانىت
ئەگەر پەيدا بكا رۆژينكى دەسەرەس
بەرەو رووى گۆر ئەچم ھەرھاكە زانىت
لە سەر تەرمم بنيشن دال و كەرکەس
بە نالين و سكاللا و شىن و گريان
لە قيسى چوو "ئىمامى" ژين، نىتر بەس

قاتلارا، ۱۳۳۴ى ھەتاوى

سکالا

روورهشی ده‌رگای خوداوه‌ندم له بهر نه‌فسی خه‌بیس
سه‌یری نامالی گلاوم کهن ده‌گه‌ل ناکاری پیس
نه‌فسه‌که‌ی نه‌مماره‌که‌م وه‌ک ماره، چون بوم ده‌سره‌وئ؟
ره‌نگ ورووشم هه‌روه‌کوو داریکه پیر و وشک و سیس
کاکه دونیا خوی گلاوه، هه‌رکه‌سینکیش وینیکه‌وئ!
تیکه‌له بئ‌شک ده‌گه‌ل خاشاک و نه‌شیایی نه‌جیس
من قه‌رارم وایه نه‌وجار ته‌رکی خوشی‌که‌م به‌ دل
خواردنم نانیکی ره‌ق بئ، به‌رگ و پو‌شاکم ته‌لیس
عومری به‌دبه‌ختیش نه‌وه‌ند توولانییه نابریته‌وه
هیند دریژ و ناله‌بار و خوار و خیچه وه‌ک گوریس
ده‌ک به‌لای لی‌دا ژیانی وا به‌ نه‌نگ و عاره‌وه
نه‌سره‌وئ عومری نه‌وه‌ند تال و ژیانی وا خه‌سیس

دەخولیمەوہ

ھەروا بە داخی خونچەوہ دەخولیمەوہ لە باغ
ھەرواش کەچی بە داخەوہ نەمدی لەوی سۆراغ
لالەم دەدی لە باغ وەکوو ساقی لە مەجلیسا
دیت و دەچی بە باوہ، بە دەستی ھەبوو ئەیاغ
چاوی ڕوایوو نیرگسی بێچارە بو گولی
نیشا دلی کە خونچەگولی جەرگی کربوو داغ
شەوبۆ و ھەلالە، لالە وو نەسرین لە ڕۆژپەرا
جوان بوون لە گولشەنا، ھەموو بووبوون بە شەوچراغ
تۆرا، لە باغ و گولشەن "تیمامی" وەدەرکەوت
ڕووی کردە چۆل و بەندەن و سارا و شاخ و داغ

گەردیگلان، ۱۳۲۸ی ھەتاوی

نامہی بانگہیشتن*

قہدہم ھەلیننە خوش کہ خاتری تەنگ
بەپیی خۆت بینە شادی و کەیف و ئاھەنگ
خەریکی ریشتنی رەنگی ەرووسین
بەبئی تۆ ریسى ئیمە ناگری رەنگ
ئەتۆ سەرقافلەى رینگەى مرادی
منیش کویستانە رینگەم، قافیەم تەنگ
ئەوا چاوم لە سەر ریتە بەبئی ھەست
ئەوا رۆحم لە بەر پیتە، بەبئی دەنگ
دلی بیچارە بو تۆ وەک کەبابە
نیە بئی تۆ، شەرابی ناب و گولرەنگ
ھەموو ئەسپایی شادی، گردوکۆیە
کەچی بئی تۆ تەرازووی ەیشە لاسەنگ
وەرە تۆ سەیقەلی بو قەلبی "کامیل"
بە لوتفت لابرە گیانە لە دل ژەنگ

گوندی شیخچۆیان، ۱۳۳۱ی ھەتاری

* دەعوەت بۆ شایى کوری گەرەى، خوالنخۆشبوو سەید تاھیری ئیمامی
بحر ھزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

که‌ره‌ی کرد به زه‌نگ؟

نه‌وشو له به‌زمی یاری شوخ و شه‌نگ
 عالهم خرۆشا، تیکرا بی‌دره‌نگ
 چ به‌زمیک؟ به‌زمی که‌ی و که‌یخوسره‌و
 چ شوخیک؟ شوخی بی‌عار و بی‌نه‌نگ
 وا کـوـر رازاوه بی‌نه‌غیـار، نه‌وجهل
 بوم تیکه مه‌گیر، شه‌رابی گول‌ره‌نگ
 زره و خره‌ی دل، ئاه و ناله‌ی نه‌ی
 چریکه‌ی تار و زرمه و گرمه‌ی چه‌نگ
 گیانم سه‌ودا کرد به‌ پیالیک، ساقی
 ماچیک بی‌ساقی دامه‌وه، بی‌ده‌نگ
 لهم سات‌وسه‌ودا، لهم ساقی و باقی
 یاران دل‌خوشن، دوژمنان دل‌ته‌نگ
 پهری چۆته باغ، گول بی‌بره‌و ما
 بی‌شه‌وق و زه‌وق، بی‌بوون و بی‌ره‌نگ
 باخه‌وان رووتهل، بووی وه‌ده‌رکه‌وت
 وه‌ک ده‌لین: بولبول مایه‌ی بوو به‌ سه‌نگ

لهم گیره و کیشه‌ی عیشق و دل‌داری
لهم هه‌را و به‌زمی یاری شوخ و شه‌نگ
داخو ئه‌ویندار چی وه چه‌نگ که‌وت؟
یا خو "ئیمامی" که‌ره‌ی کرد به زه‌نگ؟

قافلاوا، ۱۳۴۷ی هه‌تاری

زستان

زستانه، به فره، چه شره، ولات پر له ناله نال
 دیوی سپی به قینه وه هات، بوته پیره زال
 هیند قورسه، هیند گرانه، هه لستانی چه سته مه
 وهک موته که له سهر سهر و سینگانه مانگ و سال
 سهر سینگگی گرتووین و هه ناسه نه ما به کهس
 که وتووینه ژینر کلیله وه، ده بزووینه وه به حال
 ئینسان له ژووری ماونه وه، وهک کهوی قه فوس
 وهک مه یته پیره لؤکی له عهرزا ببن شه لال
 ماوین؟ به لام چ مان؟ به خودا مهرگ خوشتره
 مهرگیکه نیوی ژینه، چ ژین؟ ژینی ترش و تال
 بی بال نه ماوه گهر دهره تانی، تهنانه تیش
 بالداره کان - فه قیره! - هه موو که وتوون له بال!
 ههر پینکه نین بوو کاتی به هاران ده هاته گوئی
 ههر زیره زیره ئیسته له سه رمان و زاله زال
 کیژان به تویی کراسی له گهشت بوون و گول چنن
 ئیستی له خو وه کزوه ده کهن سهت سر و سیپال

هیندم ته مهن بیایه که دهمدی به چاوی خوم
ئو کاته خوشه دینه وه سیسارک و پیره دال
یادی به خیرئ کاتی به هار و کزه ی شه مال
سهیران و شایی گرتنی لاوان و کیژوکال
چهند شوخ و شنگ و جوان و له به ردل ده چوونه باغ
بهرز و بلند و دلبر و لیوئال و چاوکه ژال
یادی به خیرئ ئو دهمه قاسپهی که وان ده هات
جوانیان ده رشت نیره و منی ریزه ورده حال
ئو کاته، ئو دهمانه که خیل ده چنه به نده نی
یادیان به خیرئ بیریی و کابانی گه وره مال
جئ ژوان به تاله، داخو کور و کیژی نیشتمان
هیشتا له بیریکانه؟ له دل دا ده که ن خه یال؟!
داخوا دووباره دیته وه گویمان و دئ به هار
دهنگی شوان و تووره یی بلویر له ههرد و یال؟
داخوا ده گینه فه سلی به هار و ده ژینه وه؟
وهک گیا و گول له ژیر زه وییا دینه دهر منال؟
کاکي "ئیمامی" تو ته مهن ت زوره، هسته مه!
بوورانه وه ت به تاوی به هار، موشکیله و مه حال

بە ناوی تۆ

بە یادی تۆیە دەچنم خونچه وو گول!
بە تیری تۆیە کون بوو دل، دەدا چل
بە بۆی شەوبۆی گولی کولمت دەسوورپم
دەرۆم ئەم دار و ئەو دار، ئەم چل، ئەو چل
لە نیو زولفی رەشتدا هەر دەخویتی
شەوئ تا رۆژ دلم وەک پیرەبولبول
لە زولف و خەتت و خالی تۆ دروست بوون
وەنەوشە و سوورەگول، شەبۆ و سونبول
بەخیری نیرگسی شەهلا، لە باخان
چراخانە لە خوشی تۆ لە نیو گول
ئەوا بۆنی گولی تۆی کرد "ئیمامی"
بە بی هۆشی لە خوشیان هەر دەدا خول

کانی یەن، ۱۳۳۰ی هەتاوی

بئی چاره‌یه کامیل

بروانه چ به‌دبه‌خت و چ بئی چاره‌یه کامیل!
چهند دهر به‌دهر و بئی که‌س و ثاواره‌یه کامیل!
چهند دل به‌غهم و مات و پهریشان و بلاوه
چهنده له‌کول و زار و جگه‌ریاره‌یه کامیل!
ئه‌ی خالیقی من، رازیقی من، دافیعی دهر دم
ره‌حمی، که کوزه‌ی حسره‌تی ئه‌م چاره‌یه کامیل
سه‌یری جگه‌رم، له‌ت له‌ته، زووخواو دده‌لیننی
یه‌ک کالبه‌دی که‌وتوو و بئی کاره‌یه کامیل
مه‌یلت که له‌سه‌ر دهر به‌دهری و قوربه‌سه‌ریمه
یاره‌ببی چ کارینکی به‌م ئه‌سراره‌یه کامیل!؟
ههرچی که ئه‌تو مه‌یلته، یتیم‌خوشه‌ خودایه
بئی‌ده‌نگ و سه‌دا و قاره‌یه، بئی‌باره‌یه "کامیل"

قائلاوا، ۱۳۵۶ی هه‌تاری

سات وسه ودا

عاشقی رووی دل بهری بی گهردی وهک مینایه دل
دای له دهس هه رچی که بووی بهو سات و بهم سه و دایه دل
عهقل و فکر و بیرو پای تیکرا له قیس چوو نه و که رهت
ماوه نه و بی چاره، نه و دیوانه، بی سه رمایه دل
وا مهزانه پارچه گوشه تیکی ره شی بی کاره یه
زور به شان و شه و کهت و جوان و سه روسیمایه دل

جه میان، ۱۳۲۹ ی همتاوی

به فری خهم

به فری خهم دیسان له سهر کوستانى دل
که وتوووه، رووخاوه ده رک ویانى دل
بارى خهم دایگرتوووه، قورس و گران
بوو جدهو بهو کۆله، کۆل و شانى دل
بئى سه روسامانى خۆم سهد چهل به توون!
داخه کهم بو بئى سه روسامانى دل
ههر به ناسۆره، برینى کاریه
رۆژ له گهل رۆژ زۆره ئیش و ژانى دل
وهک ده ئین میرى ئه وینى پئوه دئ
زۆر به رینز و گه وره یه میوانى دل
ئاورى عیشقى هه لئقرچاندووه
جهرگ و دل بۆته که بابى خوانى دل
رینگه یى هات و نه هاتت دیته بهر
ببیره "کامیل" به پشتیوانى دل!

قافلاوا، ۱۳۵۴ ی ههتاوى

زمانی دل

موددیکه نووکی خامه له وهسفی جه مائی دل
دهدوی، به لام زمانی له ته، بی ویسالی دل
ئهو رۆییوه، که چی منیش هه لبهستی بو. ده لیم
قاسید! هه لئ هه تا ده گه یه ده رکی مائی دل
نامیکی رپکی خامه بده دهستی دل، بلی
ده یگوت چلونه داخو برا مال و حالی دل؟!
عهرزت ده کا: زه مانه سیاکاری خووش دهوی
بویه له مل منی به گونا هه وه بالی دل
ئهی ئافهرین قه لهم! به زمانی شر و له تیش
تاریف ده که ی له دل، به زمانی زولالی دل

گهردیگلان، ۱۳۱۹ی ههتاری

دیوی سپی

خیلی جحیلی رۆیوه، پیری گه‌یشته لام
ناچار نه‌بی به پیریه‌وه بییم و بلیم سه‌لام
میوان ده‌لین عه‌زیزه، ده‌بی ریزی لی گری
جا چون نه‌من له دینوی سپی بگرم ئی‌حترام!
ئه‌و زور نه‌ماوه لام و به‌جیی هیستم و هه‌لات
نازانم ئەم چلون ده‌بی، میوانی وا به‌سام!
میوانی دوا‌یی‌یه نه‌مه، پیم وایه ماوه‌یه‌ک
لای من ده‌بی مولازیمی رۆحه به سو‌یح و شام
تا من نه‌با له‌گه‌ل خو، به‌جیم نایه‌لی ده‌می
یاخوا به خیری، موری سپی مه‌رگی پینوه‌نام
سه‌رچاوه‌که‌ی ژیانمی کرد تال به هاتنی
به‌فری سه‌رانه هاتووه، یا مووی سپی بوو؟ کام؟
هه‌رچی که بوو، گرانه "تیمامی" له به‌ر دلان
بۆیه به جارنی وه‌ک فه‌نه‌ری ته‌خت، تیک‌ش‌کام

قاتلوا، ۱۳۴۰ی هه‌تاوی

مه جنوون وهره

مه جنوون، وهره قوربانی سیفاتی حهسنت بم!
حهیرانی سهفای نهجد و ولاتی یه مهنت بم!
کوژراوی بیابان گه پرسی و دهر به دریتم
شهیدایی هموو چولگه و دار و دهونت بم!
ههرجینگه گه یشتی، وه تهنت بوو له زه عیفی
قوربانی هموو گهرد و غوباری وه تهنت بم!
چاوت بووه ئاوپاشی چه مه نزار و گولستان
شهیدایی گولستان و بیساتی چه مهنت بم!
مردوویی قسهی خوشم و له هجهی نمه کینت
ئاوبردهیی نوتقی خوشی شه ککه رشکهنت بم!
بو هاوده می تو قایبله "کامیل" به شهو و رۆژ
قوربانی رهش و پرووتی و زه عفی به دهنت بم!

زه نییل، ۱۳۱۵ی ههتاوی

مافی خۆمه

مافی خۆمه لیم گهرین با هر وهها بی چاره بم
مهخسه ره ی دوم و دوراجی ئەم سەر و ئەو خوواره بم
با وه کوو کویر و شهل و نوqsان و بی چاره و هه ژار
تا کوو ده مرم چاره رینی ئیحسان و پوول و پاره بم
بهو هه موو باری گونا هه بوو جدە و پشتم خودا
تا وه کوو که ی ده ست له ئەستوی پیسی ئەو کرداره بم؟
که ی خه به رد ارم ده که ی یا ره ب به زهنگی مه رحه مه ت؟!
با بهس ئاخو مو بته لای ئەو شوینته، ئەو ئاکاره بم
به م هه موو ته بعه ره وان ه، بهو هه موو هؤنرا وه وه
چاکه نه بمه شوهره بی ئافاق، هر ئاواره بم
عاقلی و ژیری و زرنگی ئیسته بی مؤدن له لام
باشه وه ک مه جنوونی سه رگه ردان و ویل، په تیاره بم
مه مکه نه به رموور له بهر چاوان به ده نگ و با سه وه
با وه پشت گویم خه ن جوانان، لیم گهرین با گواره بم
نه چمه سەر چاو وه ک برۆ، وا چاکه من بو ما وه یه ک
ههروه کوو ریشیکی بی ئیش، جوانه هر له وه خوواره بم

شەرتە رازی عیشتی خۆم ھەر ھەلگرم تا مردنم
با لە قەبریش دا ئەمن سندووقی ئەو ئەسارە بم
تۆ کە گۆت بردۆتە دەر "کامیل" لە گۆلزاری ئەدەب!
حەقتە فەرمووی: ھەر ئەمن با شیتی ئەو گۆلزارە بم

قاتلاوا، ۱۳۵۰ی ھەتاری

پارانہوہ

من سه گینکم، سه گینکی ده رگاتم
گه رچی بی فکر و بی موبالاتم
گه رچی برسی و فہ قیر و بی ہیئزم
وا به هیوا و هومیدی تو هاتم
کسهل و بی وهر و له پاس که وتوو
نانی شوانم ده خوارد و هر لاتم
پیر و بی که لپه مام و لی قه و ماو
بویه رووزه ردم و کز و ماتم
لوقمه نانی له ده رکی تو م بدہ نی
وہدہ زانم نه میسری شاماتم
ناهومیدم مه که له ره حمہ تی خوت
بینہ جی ئاره زووم و ئاواتم
وا "ئیمامی" ده لئ: برالہ خہ مان
شیر و هونراوه و مه قالاتم

تاقلاوا، ۱۳۵۲ی همتاوی

قوربانی وە فاتم

غەرقم لە غەمی هیجری تۆ، بۆیە کز و ماتم
زولفی وە کوو زنجیرتە ئەسپایی نەجاتم
بیخە ملم و بمخە قەراغی بە سەری خۆت
ئەی سەروی بلندقامەتی شیرین حەرە کاتم!
لەو رۆژەووە من کە وتمە نیو بە حەری غەمی تۆ
رۆشن بوو لە لای ئەهلی وەفا عەهد و سوباتم
هەرچی لە دلت دایە بە بی ترس و خەم و بیم
بیکە لە گەلم، گیانە بە قوربانی وە فاتم
مەعلوومە کە تۆ خواوەنی جوانیی و جەمالی
هەرچەندە نییە ماچنی لە لیوت بە زە کاتم
وەک لیوی بە دەخشانته گول، خەندە سیفاتە
بۆیە وە کوو بولبول بە هومید و بە تە ماتم
"کامیل" کە وەها غەرقە لە گێژاوی غەمی تۆ
تۆ خوا بگرە دەستی، عەزیزم بە فیداتم

گەردیگان، ۱۳۳۰ی هەتاوی

بئی ههستم

له میژه من که زهدهی غه مزه یی دوو نیرگسی مهستم
وه داوی زولفی که که وتم، به شیتی چا بوو خه لهستم
دلی پساندم و رۆیی، به لام به و هم چا بوو
گه راوه لام و به تاینکی بسکی وی بهستم
هه لاوه ساوه دل و من له دووی له پنی که وتم
مه گه به ره وره وه، گاگۆلکه که کم، له پنی خستم
به پیری سهیره چلۆن بوومه په ندی پیر و جحیل
وه کوو هه لاله له ده شتی گولام و بئی پهستم
که دیته باغ به خه یالم له ده ست و پنی هالیم
که چی به داخه وه خو به ند نه بوو له ویش دهستم
جینوی دابوو به من یار به لئوی شیرینی
منیش شه وینکی به بئی دهنگی چوومه لای گهستم
له وئ شه وئ دهم و لئوی "تیمامی" چه سپاوه
وتهی نه ماوه، نهوا بویه ئیسته بئی ههستم

قافلاوا، ۱۳۴۵ی ههتاوی

ئەسپى نەگبەت

من ئەوا غەرقى گوناھ و قەسوەتم
غەرقى بەحرى پىسى قوولى شەھوتم
خۇ بە چابوك سوارى مەشھور بووم، كەچى
چونكە زۆر سەركىش بوو ئەسپى نەگبەتم
وا ھەلىگىرتم لە رىنى ھات و نەھات
چوو سەر و مال و ژيان و سەرۋەتم
ھىند لە دار و بەردى دام، كەللەرەقە
ھەر نەمالام كاكە، شان و شەو كەتم
بەو ھەموو بارى گوناھەم خۇ خودا!
چاۋەرپى دەركى ھەراوى رەحمەتم
من ۋەكوو شىزى ژيان بووم، ئىستەكە
مامەرپىنىكى كىز و بىنى ھەببەتم
ھەرۋەكوو رىنۇيم، ئەوا لىرە و لەوى
ئەى "ئىمامى"، ھەر خەرىكى فرسەتم

تاقلاوا، ۱۳۳۷ى ھەتارى

له قهلم كهوتووم

رهحمی به دلی شیتیم، بی تاقهت و خه مبارم
 ههر ره عیه تی بهر پیستم، بی کارم و پاکارم
 مالیک نییه غهیری تو، ملکیش هه موو ههر هی تو
 ریگهه بده یا ره بیی، بی مه لجهه و ناچارم!
 نهی خالیقی رۆژ و شهو، رۆژم ره شه هه روهک شهو!
 دوور کهوتوو له یارانم، هه مسایهیی نه غیارم
 جاران وه کوو شا وا بووم، شای دووره خهه و دل خوش
 ئیستا کز و سیسی خهه، بهر تانه وو پلارم
 نهو دوژمنی نه مرۆکه، دویتیکه ره فیهه بوون
 وا مامه وه ته نیا من، بی هه مدهه و بی یارم
 جاران وه کوو بولبول بووم، بو مه دحی گولستانم
 ئیستا له قهلم کهوتوووم، بی سهوزه و گولزارم
 شیواو و په ریشانم، بی ده نگم و ده شانلم
 گریانم و خه ندانم، خوش نوووم و بیزارم
 تو مالیک و من مه ملووک، تو خالیق و من مه خلووک
 موسته و جیبی رهحمی تو، یا ره بیی گونه هبارم!

مەخدووشە لەف و نەشرم، مەغشووشە ھەموو فکرم
تیکچوون بە غەم و غوسسە، ئەفکارم و ئەشعارم
ئەمما بە خوداوەندیت، ئەم عەبدە زەلیلە ی خۆت
ئەمجارە نەجاتی دەی، ھەرچەندە گرانبارم
باری گونەھ و عەسیان، وا پستی جەدو کردم
رەوتەم ھەموو لێ تیکچوو، وا ھیندە بەنازارم
"کامیل" وەرە سەیری دل، خۆش نەغمە یە وەک بۆلبول!
خۆش رەنگ و جوان وەک گۆل، ھەرچەند بە مەسەل خارم

تهخته‌ی سه‌رئاو

سازام به خودا چابوو له‌گهل ههر خهم و دهردم
ویستم له به‌راهه‌ر هموو سه‌ختیم، که مه‌ردم
دانشتوو به ههر ده‌شت و بیابان وه‌کوو تۆزم
جاریک که له دووی قافله‌هه‌ستم وه‌کوو گه‌ردم
گا تۆزم و گا گه‌ردم و گا دهردم و گا مه‌رد
بروانه‌ له‌گهل حادیسه‌ مه‌ردم، به‌ نه‌به‌ردم
به‌سراوه هموو شه‌شده‌ری دونیا له منی زار
له‌م ته‌خته‌یی سه‌ر ئاوه‌ نه‌ما مؤزه‌یی نه‌ردم
سه‌د چهل دلی "کامیل" چه‌له‌مه و ته‌نگی وه‌به‌ر هات
به‌و حاله‌وه ههر ماوه، ته‌ماشاه دلی به‌ردم

زه‌نبیل، ۱۳۱۵ی همتاوی

پئی په ستم

وهك قه له م دايـمهن سـياكارم
 بويه بهو زولفي تووه دل به ستم
 گهرچی پيرم به عيشقی تو، سهيره
 كه چی جوانه كه لام و هه لبه ستم
 چاوه كه م، چاوی تو به وشياری
 دهرفینئی دلـم، ده لئی: مه ستم
 چوومه باغی گولان و لینی كه وتم
 وهك جلـه، بی سه دا و پئی په ستم
 به لكوو تو بیتـه باغ به سه ر من دا
 رابری؛ بويه مات و بی هه ستم
 به ره قیبی سه گم بلئی بهس بی؛
 هینده هات نهو له دووم، له پئی خستم
 ده چمه کیوان ده لیم منم مه جنوون
 ویلی مه عشووقه یینکی ژیرده ستم
 وهكوو چوون "قه یس" ی کرده مالویران
 نه منی خست له پئی كه هه لنه ستم
 بمکوژی و بمبری به خه نجهر و شیر
 وهك "ئیمامی" له پیشی راوه ستم

گهردیگلان، ۱۳۱۷ی ههتاوی

دهوای دلی زارم

به گویی زه مانه بگا گیانه ئاخو هاوارم؟
وه رز له ژینم و بوونم، هه راس و بین زارم
تەمەن تەواو بووه، ئەمما تەمەع وەکوو خۆی ما
له به ژنی بهرز و له ئاکاری جوانی دلدارم
کەسێ که پرسى له من، پێی بلین: وەکوو مەجنوون
له زەرد و ماھە، له هەرد و تەلانه ئاسارم
رەفیی جانه وەرانی، ئەسیری بەندی ئەوین
هەمیشە رووتەلی نیو باغ و دەشت و کۆسارم
نەخۆشی دەردی ئەوین بێ عیلاج و دەرمانە
بەداخهوه نییه چاره و دهوای دلی زارم
دوو ماچی لێوه، ئەویش پێوه دەمرم و نابین
نەسیبی ئەو دلی وا پر له دەرد و ئازارم
"ئیمامی" ههروه کوو کویر چاوه پێیه چاوی ههبن
که چی به داخهوه ههه کویره چاوی بیمارم

قانلارا، ۱۳۵۱ی ههتاوی

حەسرەتی دڵ

لە ئیش و حەسرەتی دڵ وەختە بمرم
 پەر و بال رەنگە بەم رۆژانە بگرم
 لە هەرجی دادەنیشم چۆل و هۆلە
 مەگەر کوندم، کە وا وێرانە قەبەرم؟
 لە ئیو کۆری ئەدیبان ئەفسەحی بووم
 کەچی ئیستاکە وا بئێنەزم و نەسرم
 وەکوو کەرویشکی لانە و خوارم، ئەمما
 لە پیش چاوان بەلان وەک شیر و بەبەرم
 بە حیلە و فیل و نەیرەنگ بووم، ئەویستی
 چ بەستەزمان و بی ئەفسوون و مەکرم
 رەئیسێ خێلی بی چارانە "کامیل"
 ئەئیسێ میحنەت و ئەندوو و فەقەرم
 شوکۆر زەبەقەت هوجوومی کردە لای من
 حەدیسێ ئەحمەدە (ئەلفەقرو فەخر)م
 مەلین بی هیممەتە؛ ریشەم لە بن هات
 زەعیفە تاقەتم، بی تینە سەبەرم

به لای لای دا ژیانی وا به زیلهت
چ تال وتوونه چاوم، عومری خدرم
به زیندوویی به کاری من نه هاتن
ره فیکانم؛ مه گهر بمنینه قه برم

قافلاوا، ۱۳۵۰ی همتاری

زیارەتی سەرور

رُوح ئەوا کەوتۆتە پەرواز بۆ حوزووری دلبەرم
بیتەجی ئەسبابی پەروازم، کە بی‌بال و پەرم
بۆ مەدینە بالی لیکدا تەیری دل، رۆیی کوتی:
گەر قەبوولم کا، بە ئالاکە ی سەگی پیغەمبەرم
هەر خەیالم کرد بچم بۆ زیارەتی ئەو سەرورە
هات نەسیمی رُوح پەروەر، عەتری عوود و عەنبەرم
گەر لە ژێر چەتری شەفاعەت رینم نەکە ی چ بکەم ئەمن؟
کوی بچم کویر و فەقیر، ناشارەزایی مەحشەرم
نامەیی ئەعمالی من مەخوینتەو، تیی دا نییە
یەک کەلیمە ی چاکە، سەرتاپا رەشە خۆ دەفتەرم
نیمە غەیری حویبی ئالی تو، بە ئالی تو قەسەم
چاوەرینی رەحمە "شفیع المذنبین"! چاوی تەرم
وا گەر ووم وشکە لە تاوی حەسەرەتی رۆژی جەزا
موستەحەققی قەترە ئاوی زەمزمەم یا کەوسەرم

قائلاوا، ۱۳۵۲ی هەتاری

بەرز و ئەوی

ئەوینم خوۆش دەوی چونکی بە هۆی تو هاته ئامیزم
وہکوو ئاقانہ کۆرپہی خوۆشہویست باشی دەپاریزم
ئەوہ رۆژ و شہوی تەنیایی ہاوالی دلہی زارم
بہ یادی تو، ئەوہ مایہی ژیان و تینم و ہینم
ہہموو گوۆشت و رہگ و پینستم ئەوین شینلای بہ مل یەکدا
ہہویری خوۆتم و بمشیلہ شلشل، گەرچی بن پینم
خہیالی خواوہ گەر من زولفی شیت و پیتی تو بینم
بلیم رامی دەکەم بو گەردنم، ناییتہ پاریزم
"ئیمامی" خوۆلہ ریزی دلہہران بالای بہ بالا گرت
بہلام بەرز و ئەوی کەوتووین و ہەرگیز نایەتہ رینم

قائلاوا، ۱۳۳۷ی ہەتاری

ياران رۆيشتن

فكرى چ بكمه ئىسته له پاش عومرى دريژم؟
بروانه له دهست و سهري له رزؤكم و گيژم
ئەو ئارهقى دەپژئى لە سەر و رۆوم بە حەقىقەت
دوای رۆيىنى ياران هەموو جواناوه دەپيژم
ياران كە هەموو رۆين و من مامهوه تەنيا
جەرگ و دلەكم كون كونه، زووخاوي دەپيژم
بەو عومرهوه هەر قىبلەمى؛ گەر رۆو نەكەمە تۆ
بەو تاقي دوو ئەبرۆيه قەسەم، باتلە نوپيژم
جيژم ليژ بووه، پيري له سەرم خيوهتي هەلدا
هەركاتي كە بەر بوومهوه بروانه له ليژم

قاتلارا، ۱۳۴۷ى هەتارى

تەرازووی خێر و شەر

حیسانی خۆم دەکرد ئەمڕۆ لەگەڵ ئیحسان و عیسانم
کەچی ئەم گەییە ئاسمان، ئەو لە عەرزه، مالی ویرانم
تەرازووی خێر و شەر ئیستا کەوا یە ئەی خودا رەحمی!
لە عیسانم کەسر کە، بیخە تەی خیرات و ئیحسانم
بەبێ تاغات و خێر و زیکر و فیکر و چاکە سەر شۆرم
لە نیو عالەم چلۆن تا ئیستە ماوم، چۆن بوو، نازانم؟!
بەشەر میوانە یا رەب تۆی کە خواوەن سفرە وو خوانی!
بەرینز گێراوە میوان و لەسەر ئەو سفرە میوانم
ئەگەر فەرمووت برۆ لەم سەرزه مینە، دەچمە ژیر عەرزى
بەلام لەو ژیرزه مینەش دا توفەیلی خوانی سولتانم
بە رەحم و لوتفی تۆووە گەر برۆم باکم نییە هەرگیز
ئەگەرچی جینم لە ژیر عەرزه، لە سەر تەختی سولەیمانم
سەراپا نوورم و رۆوناک، ئەگەر لوتفت لەگەڵ من بی
بە شەوق و زەوقەووە دەمرم، شەمی شامی غەریبانم
ئەگەر لوتفت نەبی دوور بی لە تاریکیی و تەنیایی
قەرم دینت و دەلیم: کوا یارەکانی جاری جارنم؟
لە ژیر باری گرانی مەعسیەت لەو گۆرەدا "کامیل"
دەلن: ئەی خاک بەسەر خۆم! کوا ئەمن ئەو کۆلە دەتوانم؟

زەنییل، ۱۳۳۰ی هەتاری

چرای خانەدان*

ئەوھند سەرگەرمی دەرد و میحنەت و ئەندووھ و حیرمانم
نەپەرژام ھەر لە لات بزم، ھەر فیداکەم رۆحم و گیانم
بە قوربانەت بزم و رۆحم فیدات بئی، گیانی شیرینم!
لە دەوریشت گەر پێم بو دەردی من تۆی مامە! دەرمانم
چرای بو خانەدان و جینگەیی فەخر و موباهاتی
خودا حیفزت بکا، مامە ئەمن بو ت قوچی قوربانم!
وەرە سەرچاوەکە ی چاوم، وەکوو جەیحوونی مال کاول
لە سەد جی ناخودا خنکا بە گینزی وەختی گریانم
"تیمامی" ھەر وەکوو دیوانە رینگە ی چۆل و ھۆلی گرت
لە تاو تۆ ئە ی بە قوربانەت دەبم، من خانەویرانم!

شیخ چۆیان، بەھاری ۱۳۳۳ی ھەتاری

* بۆ خوالیخۆشبوو حاجی بابە شینخی مامی
بحر ھزج منمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

شهونم*

له عومری کورتی خوی چاوم گله تا سهر دهکا شهونم
به لیوی پیکه نینی خونچه چاوی تهر دهکا شهونم
مهکه توخوا دهگهل وی باسی عومری زور دریتژ نهی گول
دلی سافه، وتهی وا گیانه زوو باوهر دهکا شهونم
فریوی ههر ههوه سبازی مهخو نهی تازه گول نامان!
سبهینان ئاره زووی یاریکی دی و هاوسهر دهکا شهونم
دهماخی بهرزه گهرچی قه تره ییکی نیو گولوو کانه
شهو و رۆژ روو له رۆژ و مانگ و لای نهخته ر دهکا شهونم
ئهسیری رهنگ و بو نابن نهوانه ی پاک و دل سافن
شهوانه تا بهیانی تاق و تهنیا سهر دهکا شهونم
له گولزاری که "کامیل" خونچه یی بیر و خه یال نه چنی
له سهر گول ههر شه رابی ساف و روح پهروه ر دهکا شهونم

بۆکان، ۱۳۴۹ی ههتاوی

* وه رگنراوی شیعری په رتهوی کرماشانی
بحر هزج منمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

وه کوو فهرهاد

به وتاری وه کوو قهند تووتیی شه ککه رشکه نم
به چپهی خوش و ورنگ، بولبولی باغ و چه مه نم
بی مو حابانه و پهروا ده گه پریم و ده گه پریم
شه می هه کورم و پهروانه یی هه نه نجومه نم
گه نجی ته بعم که له نیو کونجی دلا دیوه ته وه
هه مه سه رمایه، شوکور خاوه نی به یتولحه زه نم
له ژیان گه نییه به ند دهستی شکاوم، چاوم!
چاوه ری خویتدنی یاسین و برینی که فه نم
وه کوو فهرهادی به با چوو هه موو ره نج و کارم
بیستوونی خه می دل هه به موژان هه لده قه نم
سه ری خوی ناوه "ئیمامی" وه کوو مه جنوونی هه ژار
هه زه لئی شیتیم و ئاوبرده یی دار و ده وه نم

کانی یه ن، ۱۳۳۱ی هه تاوی

له ده رکی مه یکه ده

له ده رکی مه یکه ده که ولم به عه رزا داوه نهی چاوم!
ده سا ساقی ده خیل تبم، که ره م که پیاله تا ماوم
به بونهی پیری مه یخانه منیش پیر بووم و لئی که وتم
که چی هر جوانه مه رگیم پی ده مینئی وه ک دلی لاوم
به ناوری دووری یاره ب جهرگ و دل سووتاوه یه ک جاری!
نه یاری به دمه سه ب پی وایه هینستا من نه برژاوم
کوتم سه د جار شوکور بوومه به لاگه ردانی بالاکهی
وه کوو زه ینیش ده دم هینستا، که چی نهی داخه که م ماوم
له به حری سویری فرمیسکی، "تیمامی" بانگ ده کا: یاران!
وه رن بو یارمه تی، ئیوه و خوداتان، تا نه خنکاوم

قافلاوا، ۱۳۵۰ی همتاوی

مافی گەل

لە قازانی خەمتدا ھەلکزام
و ھەکوو قاورمە برژاوم، خوراوم
لەبەر ئەو بەختی سەرسەختی کلۆلم
لە یار و ئاشنایان ھەلبەر اوم
بە ئاوری دووری ئاخر بوومە قەقنەس
ئەگەر راست دەوی ھیز و ھەناوم!
بە زیندوویی دەبینم حالی مردو
بە گۆرەوشاری دووریت ھەر نەماوم
و ھەرن ئەی ئاشنا بو دڵنەواوایم!
ھەژارینکی کزۆلە ی دڵشکاوم
ئەری ئەی تاوی ھاوینی ھەژاران!
بکە رەحمی بە سەربەرگی دراوم
ئەگەر سەد چەل بە دووریشت بسووتیم
لە دەس نادەم ھەقی داگیر کراوم
دەلیم ھەر مافی گەل دەرمانی دەردە
ئەگەر چی من بە جارینکی نەماوم

تاقلاوا، ۱۳۵۱ی ھەتاری

چی بدرووم؟

مهززه‌عه‌ی خالی خوم دیوه من و داسی کول
ئه‌ی خودایا به چ دروینه بکه‌م، چی بدرووم؟!
من له‌به‌ر نانی به‌هاری نییه ترس و له‌رمز
هه‌ر له ئیستاره له تاو حاسلی پاییز مردووم
فه‌سلی هاوین و به‌هار فه‌رقی نییه بو منی زار
هه‌موو کاتی که له زاد خالییه مال و که‌ندووم
هه‌ر که‌سیکه به هیوای حاسلی که‌یفی خو‌شه
من که نیمه به هیوای مه‌رحه‌مه‌تی تو زیندووم
توی که ناودیزی هه‌موو دیمیی و ره‌زراقی هه‌موو
مار و موورینکی، بده بزقی منیش تا زیندووم
با ئه‌وه‌ند لیر و له‌وئ سهر نه‌کوتم روژ و شه‌وئ
قور له ده‌رکت به سهره‌که‌م، بکه‌وم، زور ماندووم

قاتلارا، ۱۳۴۳ی هه‌تاوی

بۆ ھاوالی رۆیشتوو

لەو وەختەو رۆیشتوو لام هیزی دوو ئەژنۆم
ھاورەنگی گولی زەردم و ھاودەنگی کزە ی خۆم
پەروانەم و ئەمما نییە شەمعی کە بسووتیم
خەم بوو، کە وەراندوو یە لە من هەرچی پەرپۆم
یا بۆلبۆلم و نیمە گولی باخ و لە داخان
لەم قۆنجرە هیلانە یە ویزانە یە نارۆم
هەستە وەرەو رۆحی رەوان، مایەیی ژینم!
هەرچیکی خەتای تۆیە، ئەمن دەبخەمە ئەستۆم
"کامیل" بە تەنئ مایەو، ئەژنۆیەتی ھاوال
بۆیە بە خەم و دەردەو ئەستۆم دەسەو ئەژنۆم

قاتلاوا، ۱۳۴۱ی هەتاری

بی پەر و بال

قەت بە غەمی کۆنەوێ وەرناکەوم
رۆژ و شەو و لەیل و نەهار ناسرەوم
غوسسە لە سەر غوسسە دەخۆم بی وچان
گەرچی لە ژیر باری گران نانهوم
رەحمی خودا زۆرە بە ئوممیدی ئەو
رادەبـوـیـرم بەـلـیـی رۆژ و شەوم
غەم وەکوو شاهین بەرەورپووم دئی بە قین
ئەمنی هەژاریش بە خودا وەک کەوم
بی پەر و بال هاتمە بەردەستی ئەو
تا کوو بە یە کجاری بە لادا کەوم

جەمیان، ۱۳۳۰ی هەتاری

دووری یاران

پوورپهشی ده‌رگای خودا و نه‌حمه‌دی موختار خنوم
هر به‌ته‌نیا مونسسی ناله‌ی دلی پرزار خنوم
پیاوی چاک دل‌یان له‌شوینته و من به‌دووی دل‌دا ده‌چم
شیت و ماخوولیا وو سه‌رگردان و به‌دکردار خنوم
دل له‌سه‌د جینگه‌منی به‌رداوه، ره‌بیبی به‌روه‌بئی
پیچ و جینگلمه، کوزاوی زه‌خم و ژه‌هری مار خنوم
یاره‌کانی لی وه‌دوور خستووم و نیستا پر به‌دل
دیم ده‌گهل دوژمن که‌وم، بن‌هاوده‌م و بن‌یار خنوم
هر ته‌ریقینکی ته‌ریقته نایه‌وئی ده‌مباته وئی
ئه‌و وه‌به‌ر خه‌نجر که‌وئی یارهب، منیش بیمار خنوم

قاتلاروا، ۱۳۴۶ی همتاری

رہش و سپی

رووم رہش بووہ بہ معسیہت و مووم سپی بہ خہم
چارہی رہش و سپی بکہ، نہی خواہنی کہرہم!
لیبورڈنہ لہ روورہشی و ہک من، بہ ہوی نہوہ
پیرینکی ریش سپی و فقیر، روو لہ تو دہکہم
دہرگات کراوہ بو ہموو چاک و خراپہیک
ریم لی مہبہستہ، توپی خوداییت، ہہرچی ہہم!
ہیند شہرمہسار و چارہرہشم، روژ و شہو خودا
ہہروا دہسووتنی جہرگ و دلی من بہ چہشنی شہم
"کامیل" بیساتی جوان و جحیلی پینچہوہ
کاتی سہفہر گہیشٹ و بلنی تیشووہک دہبہم

قافلاوا، ۱۳۵۵ی ہتاوی

پارانه‌وه

ياخو! خودايي عهززه‌وه جهل، بيه سهر كه‌ره م
سهر لوتف و عه‌فوو و مهرحه‌مهت ئه‌ي ساحيبي نيعه‌م!
ئهو عالمه به تووه دهنان له سهر زه‌وي
سه‌ره‌رز و سه‌ره‌فيران و وا هه‌له‌دهن عه‌له‌م
دوورن له ره‌حم و عه‌فووي تو وانه‌ي كه سه‌ره‌نه‌وين
شيواو و شيت و په‌رت و په‌ريشان و دل‌به‌غهم
هه‌رده‌م به فكري روو له ده‌ري ره‌حمه‌تي ته‌توم
ره‌حمي به حالي ئه‌مني فه‌قير كه نه‌ماوه ده‌م
هه‌ر چاوه‌رپيم هه‌موو ده‌م و زه‌م لوقمه‌يه‌ك به‌رم
تيرم شو‌كور به نيعه‌تي تو، من له كاتي زه‌م
شه‌رته كو‌لي‌ره‌ييكي ته‌تو گه‌وره بي له لام
هينده كه ئهو نواله نه‌ده‌م من به ملكي جه‌م
"كاميل" به‌خشه تو به كه‌ره‌م چونكه هه‌ر ده‌لني
چاوم له ره‌حم و مهرحه‌مه‌تي تو به هه‌رچي هه‌م

گه‌ردىگلان، ۱۳۱۸ه‌ى هه‌تاوى

تال و سوپری

کوتم با روو له یار و ناشنا کهم
که به شکم دهردی دل توژی دهوا کهم
بهلام یارم نه یار بوو، ناشناشم
دهلی نه مدیوی، ناتناسم براکم
که توفیریان نییه چ بکهم خودایا
له گهل بیگانه، یاران چون جیا کهم؟!
که رووناکي نییه بو من له هیچ لا
له هر شویتي، دهبی هر بیم و را کهم
نهن هر تال و سوپریم دی له دنیا
دهبی کهی بی خودا رۆژی جهزاکهم؟
که جهرگم کون کونه، نهوچهل لهوئی را
دهبی زووخاوی چهند سالهم رهها کهم
"ئیمامی" پاشی نهندامی له قیس چووی
دهلی هر گیانه ماوه، با فیدا کهم

تافلارا، ۱۳۳۵ی ههتاوی

نازارەكەم*

كۆي چوۋە ئەمسال برا خەم خوارەكەم؟
سەدھەزار خۆزگەم بە سالى پارەكەم!
چۆنى خۆشكەم دل، دەۋاي دەردم نىيە
كۆلەۋارە خۆ دلە زامدارەكەم!
سەد حەكیم چووم و دەۋاي دەردم نەبوو
بى دەۋا ما كاكى من نازارەكەم
خەلقى ھىوام بى لقوپۇپ مایەۋە
ۋشك و بى ئاۋە گول و گولزارەكەم
با "ئىمامى" رەق ھەلى، بمرى لە كىو
با نەمىنى تەرمەكەم، ئاسارەكەم

تاقلاۋا، ۱۳۵۳ى ھەتارى

* بۇ ۋەفاتی كاكى

بحر رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

چ بکه‌م؟

به یادی شه‌معی روخساریکی، دل ئیجیا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
به شه‌وقیکی وه‌ها چاری شه‌وی یه‌لدا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
وه‌کوو مه‌جنورنی مال‌کاول ده‌روده‌شت بۆته مه‌ئوای من
له‌حه‌یفی عاقلان خوم شیتی رووی له‌یلا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
له‌کۆری عیشق‌بازانا نه‌ماوه قه‌دری رۆح و سهر
وه‌کوو په‌روانه بۆ رووی ئه‌و به‌رۆح سه‌ودا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
ده‌لین یار خاکی به‌رپیی سورمه‌یه، بۆ چاومی دینم
به‌کویرایی ره‌قیبی لامه‌زه‌ب، ئه‌ی وا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
به‌شه‌رتی بیته لام، شه‌رته سهرم دانیم له‌پیناوی
ئه‌گهر بۆ گاوگه‌ردوون، رۆح و سهر ژیر پا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
له‌دووری وی گه‌دام و دیته لام وه‌ک شا ده‌بینم خۆم
له‌چوون و هاتنی، خۆم وه‌ک گه‌دا، وه‌ک شا نه‌که‌م چ بکه‌م؟
ئه‌گهر با بۆنی تو بینی "ئیمامی" وا ده‌لئ گیانه
که‌من رۆح و سهرم قوربانی رینگه‌ی با نه‌که‌م چ بکه‌م؟

گه‌ردیگلان، ۱۳۲۰ی هه‌تاری

عەزیزی میسری دل*

دەلین گیراوه ئەوڕۆکە عەزیزی میسری دل، چ بکەم؟
لە پاش ئەو من لە گەل دل، شیت و پیتی وا بە کول چ بکەم؟
ئەو جوان و جحیل و پاک و خاوین، بۆچی گیراوه!
منی پیر و پەشیمان و گونەهکار و خەجل چ بکەم؟
نەماوه باغ و راغ و رەونەقی سەحرا، خودا مەرگنی
گولووکات چوو لەبەر ئەو، من لە دەشتی پر چقل چ بکەم،
لە باغیکدا که گول رۆیی بە تاراجی خەزان، جا من
وێکۆو بولبول نەسووریم دار بە دار و چل بە چل چ بکەم؟
دەسم هیندە هەلینا بۆ تەمەننا، وشک و رەق ماوه
لەمەولا تا کوو ماوهی ژینمە بێ دەست و پل چ بکەم؟
گرانە دەردی دووری، بەم لەشە چون هەلگرم باری
زەعیف و پیر و بێ هیز و قەووت، بێ شان و مل چ بکەم؟
"ئیمامی" هیندی خەم خوارد، عادەتی پێ گرتووە یارەب!
دەسووزی بێ وچان، گێژە و لە دەردی چەرخ و خول چ بکەم؟

فاقلاوا، ۱۳۴۷-۴۸ی هەتاوی

* گیرانی حاجی سەید عومەری برازای

بحر هزج مثنون سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

دهرویشم و دلپریشم

دهرویشم و دلپریشم، دیوانهم و بیلانهم
وهک کوندم و ههئیشتووی، کاوولاشم و ویرانهم
بی دایکم و بی بابم، بینام و برا ماوم
لهم ئاخری عومره مدام، وا دیاره که تاقانهم
جی و مهوتنه نی من پرسن: هه چؤلگه وو سارایه
مهجنوونم و سه رگه ردان، لهو بهندهن و شاخانهم
بی چاره و دامام، خه مبار و په ریشانم
وهک بسکی په ریشانم، هه روا به ته مای شانهم
تا باشی بلاوکا لیک، نه ندامی له کارکه وتووم
بابرده بی ئه و ده شت و سارا و بیابانهم
وهک بولبولی نه سره وتوو، هه تاوه له دارینکم
هه کاته له بارینکم، بو ئه و دلّه بریانهم
که وتوومه نه فهس تهنگی، وهک که و له قه فهس دا بی
له شمه قه فهس ئه ماما، بینام و بی دانهم
به و حاله ته وه سهیره، عاشق به قه د و بالام
کوژراوی بهر و بهر موور، گیرۆده بی له رزانهم

بەو بەندى ئەو ئىستاكەم، مەعلووم بوو لاي عالم
ئىبو تاقمەيى ھۆنەر، تەنيا كور و تاقانەم
لاي جانەو ھەران ئەمرو، قەدرم فرەيە چونكە
و ەك كاكي "ئىمامى" خوم، لەو كىو و نزارانەم

تاقلاوا، ۱۳۵۴ى ھەتارى

دهستی ماندوو و زگی برسی

دهبی بگریم، بنالینم، ههتا ههم
به دل بکولیم و بگریم ههروه کوو شه
بیاریتم له چاو فرمیسکی گهرمم
له داوینم بکهه کۆشی خهم و نه
له سه زگ چۆنی دانیم دهستی ماندوو!
زگی تیرم نییه، برسیم ههموو ده
دهم و ژهم خهم دهخۆم و خهم دهنۆشم
به خوراک و به خهو دلخۆشی ناکهم
به لای لیدا له خورد و خواردنی وا
وههز بووم من له ژینی هینده هسته
چلون بفرم، پهروپۆم هه لوه ریوه!
چلون خۆل کهم به سهردا، دهسته بهسته!
به دهستی کنی بکهه خاکئی به سهردا!
له دهورهم جهغزی کیشاوه مژ و ته
خودایه! تۆ چه کیمی بۆم بئیره
دهوای دهردم، له زۆر زۆر و له کهم کهم
کهه و زۆرت له لایه و زۆر و چاکه
ههموو پهحمه و کهرهم، ههر لوتغه سهرجهم

تاقلاوا، ۱۳۴۷ی ههتاوی

با بسووتیم*

خوشه پیم شهم بم، له نیو جهرگ و دلی شهودا بسووتیم
 بیمه رووناکی ره‌فیقان، خوشم ههر تنیا بسووتیم
 یا وه‌کوو مه‌جنون به ناوری عیشقی له‌یلا بی‌وه‌فاکم
 له‌و کهژ و کیوانه وه‌ک دیوانه وو شهیدا بسووتیم
 زور له‌میژه ناره‌زوومه شه‌وچرای من دهرکه‌وئ، تا
 من وه‌کوو په‌روانه خیرا بیم و بی‌په‌روا بسووتیم
 بوم بدا ده‌ست ساعه‌تی له‌یلا بگرمه باوه‌شی خوم
 پاش نه‌مانم با له نیو ناوری جه‌ه‌ننه‌م دا بسووتیم
 ههر له تاوکه‌وتن هه‌تا رۆژپه‌ر، شه‌وئ تا‌کوو به‌یانی
 وه‌ک که‌باب ههر قرچه‌قرچم بی، بلا هه‌روا بسووتیم
 با له نیو بوته‌ی نه‌وین دا قال بیم، بتویمه‌وه باش
 لیم‌گه‌رین توخووا، جه‌ه‌ننه‌م! با بیرژیم یا بسووتیم
 نه‌ک بلین ناقیس بوو، خاو بوو، هونه‌ریکی "کامیل" م من
 با به‌راه‌ر کا له‌گه‌ل ئیسمم موسه‌مما، با بسووتیم

فاقلاوا، ۱۳۳۳ی هه‌تاری

* وه‌رگه‌یرای شیعری «علی‌نه‌کبه‌ر دوله‌فی» به:

روشنی بخشم میان جمع و خود تنها بسوزم
 یا سمندر گردم و در شعله بی‌پروا بسوزم
 کوه آتش گردم و در حسرت دریا بسوزم
 برق لبخندی شوم در غنچه‌ی لبها بسوزم
 یا بسازم آن‌قدر با آتش دل تا بسوزم
 شعله‌ی آهی شوم خود را ز سر تا پا بسوزم

دوست دارم شمع باشم در دل شب‌ها بسوزم
 شمع باشم اشک بر خاکستر پروانه ریزم
 لاله‌ای تنها شوم در دامن صحرا برویم
 اشک شبنم باشم و بر گونه‌ی گلها بلغزم
 یا ز همت پر بسایم بر تریا همچو عنقا
 ماه گردم در شب تار سیه‌روزان بتایم

بحر رمل مثنی‌سالم: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

من و شادی

فکر و حواس و هوش و عقل، رینک براوه لیم
رینگهی هومیند و سهبر و قه‌رار به‌ستراوه لیم
چت کرد خودا! له‌گه‌ل منی پیره‌گه‌مالی خوت؟
شووشه‌ی دلّم به تیشه‌یی ئاهم شکاوه لیم
وه‌ی‌وه‌ی چ ئاوریکه که به‌ربوتنه جهرگ و دل
هر خاتراتی تویه دلّم وا شکاوه لیم
خوشی مه‌گه‌ر به خه‌و به دلّم‌دا بکا عبور
ریشه‌ی برایتی من و شادی پساوه لیم
"کامیل!" مه‌که نه‌وه‌نده سکالا و ده‌ردی دل
هر‌گیز مه‌لی که ده‌رکی خودا داخراوه لیم

ره‌نبیل، ۱۳۳۰ی همتاوی

یا کهریم

هه‌چه‌ند نه‌خووشی عیشق و زه‌ده‌ی په‌نجه‌یی په‌ریم
هه‌چه‌نده‌ بی‌مشوورم و هه‌چه‌نده‌ سه‌سه‌ریم
چونکه‌ له‌ حالی خووم وه‌ره‌زم، مات و عاجزم
ماوم عه‌ج‌هب له‌ ره‌حمی خودا، بوچی من به‌ریم؟
یاره‌ب به‌ خاتری دلی خاسانی بی‌ریات!
ره‌حمی به‌ حالی زارم و وه‌زعی قه‌له‌نده‌ریم
چونکی به‌ غه‌یری تو نییه‌ که‌س بگری ده‌ستی که‌س
ده‌ستی شکاو له‌ گه‌ل دله‌ که‌م بگزه‌ یا که‌ریم!
بمه‌ینه‌ ده‌ر له‌ گیت‌وخولی چه‌رخی چه‌پ‌ره‌وت
عاجز مه‌به‌ له‌ دل‌پری ئه‌من و له‌ زوروه‌ریم

گه‌ردیگلان، ۱۳۱۹ی هه‌تاوی

رېبهري سيادهت*

بروانه کاروباری خوداوهندی ئینس و جان
قودرهت نوتی بهرز و نهوی، عهرز و ئاسمان
چی کرد قهزا که ئیمه سهراسیمه بووین هموو
بو ئهم دله پهروشه هموو بووینه شه معدان
باکهی خهزان درهخت و گولی دارنی هموو
سه د باغهوان به پوولئی، نهما شوئی گولستان
دار و چنار و عهرهپر و کاجیش کز و کولول
سهرویش وهله رزه کهوت و له خاکی چه مهن چه مان
یانی خهزانی ههردوو گول و دل ده گهل به که
بوته ره قییبی بولبول و کهوتوونه سهر فوغان
ناه و فوغان و ناله یه، هاواره، نهو حیه
شینه، گرینه، سوز و گودازه له چیمه نان
نهو زیبی گولستانی ئیره م بوچی رویوه؟
نهو رېبهري سه یاده ته بوچی بووه نیهان؟

* بز وه فاتی خوالینخوشبوو حاجی بابہ شینخ

بحر مضارع مثنیٰ اخرج مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

مىزگەوت و جەوش و مەدرەسە چۆل بوو، نەما كەسى
بىن شەوق و زەوق و زەمزەمەيە ئىستە جوجرەكان
دەورى فەقىئ بە نالەيە، دەرسى بە شىوئەنە
ئەمىرۇ مەلاش بە لارەملى بۆى دەكا بەيان
"كامىل" فىراقى مامتە تۆى كرده كۆى زوخال!
"الله معك" وەدووى كەو، بمره بە ئىش و ژان

قافلاوا، ۱۳۳۸ى ھەتارى

پاییز

ماؤم عهجهب له سنونعی خوداوهندی ئینس و جان
 قودرەت نـویتی بهرز و نهوی، عەرز و ئاسمان
 جارئ زه مین ده کاته سه ما، مهوقیعی خهزان
 بهرگی گولاله سووره ده گاته ستاره گان
 گاهئ به ههوری سوور و سپی و کهسک و ئال و شین
 رهنگین ده کا میسالی زهوی پرووی ئاسمان
 هیندی که شاعیرن به به هارن عهلاقه مند
 من عاشقی خهزانم و مهفتوونی تی خزان
 ئه و بهرگی وا به داره وه هاتوته خواره وه
 تو ماری تی گه شتته بو پیاوعاقلان
 نووسراوه ههروه ها له سه ره نجامی ژیتان
 تا پیر نه بوون، به دل بگرن قه دری خو، جهوان!
 ئه و بهرگی دیته خواره وه خیرا به با ده چئی
 یانی هه ده ر ده بی هه موو عومری، وه کوو خهزان
 دهنگی گه لارژانه به ده م با ی خه زانه وه
 به و رازه باغه وان ه که وا بوته ته رجومان

حالی ده کابه ناله که وهختی نه ماوه باغ
 سه بریکی پیی ده لئی که نه ما قه دری باغه وان
 ههرواش به سه بره بولبولی بی دل ده کا خه بهر
 خاکت به سه ر بی! ههسته برؤ تیکده ناشیان
 عهتری نه ماوه سونبول و رهنگی نه ما چه من
 سه روی سه هی به جارئ له چه سرهت چه من، چه مان
 سه رو و چناری باغه به دم بای به یانه وه
 یه کتر ده گرنه باوه شی وه ک یاری میهزه بان
 دهستی خهزان درهختی رنی و رووتی کرده وه
 وه ک رووی نیگاری تیمه سپی و سافه، بی گومان
 دل بهر که دیته باغ و چه من، گول له خوشیا
 بهو بهرگه سهوز و سووره وه ده یکاته دورفشان
 گول، مووسمی خهزانی - نه گهر تی بگهی - ده لئی:
 مه علوومی خاس و عامه: له پاش مه نفعه عت، زیان
 "گامیل" دلی چ خوشه له فه سلی خهزانی گول
 چونکی گولیش وه کوو دله، بی بهرگ و بی نشان

غەریبی خوشەویست*

ئەي غەریبی خوشەویست، ئەي دەربەدەر بۇ نیشتمان!
تو شەھیدی غوربەتی، ئەي کۆلنەدەر بۇ نیشتمان
مەحشەرت ھینا بە مەرگی دل تەزینت، موھتەدی!
ماوھینیکی زۆر ئەتۆ ما ی بئ خەبەر بۇ نیشتمان
سالی شەست و شەش بوو کۆچی ئاخرت کرد گیانە کەم!
ئاخری کۆلت نەدا، بوویە سپەر بۇ نیشتمان
کەس نەما، رۆین ھەموو، ئیمەش بە دووتاندا دەرۆین
با بسووتین بەو مەرامە، وشک و تەر بۇ نیشتمان
سەر لە سەر "ئاوات"ی خویمان دادەنیین، پیمان دەلین:
ئافەرین، داتان لە دەست ریک مال و سەر بۇ نیشتمان

قاتلوا، ۱۳۶۶ی ھەتاوی

* شینی کاک سەعدی موھتەدی لە دوورولات
بحر رمل مثنوی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

باسی سهر*

مه‌مکی خر کردووه یارم، دوو ههناری ساوان
 بیئ ئه‌وه‌ی کهس ده‌سی لی‌دا، گه‌یون بی‌تاوان
 کهس نه‌لیئ ده‌س‌زه‌ده‌یه بویه و هها گه‌وره بووه
 ئه‌و و ته لای کور و کیژ باسی سهره، ئه‌ی ئامان!
 سه‌روبالان هه‌موو کیژانسی ولات و سه‌یره
 به‌و هه‌موو باری دلانه که هه‌یانه نه‌چه‌مان!
 سه‌روه بالای گولی من گه‌رچی ههناری پینوه
 مه‌لی پهبه‌نده، تکه‌ی ماچه له‌وی‌دا، وا مان
 بو هه‌ناوی منی پر مه‌ینه‌ت و خه‌م، ده‌رد و به‌لا
 بوئی ئه‌و جووته هه‌نارانه‌یه بوونه ده‌رمان
 ساز و ئاماده، وه‌کوو نوکه‌ری گوی‌رادیرم
 چاومه به‌ندی ئیشاره‌ی ئه‌وه، گویش بو فه‌رمان
 چاو له‌ چاوی ده‌برم به‌لکوو وه‌لامم داتنی
 گه‌رچی هه‌لنایه ئه‌ویش ئیسته له‌ ترس و شه‌رمان
 گه‌رچی شه‌رمینونه، چاوی له‌ "ئیمامی" داگرت
 کوتی هه‌لنایه له‌ حاند غه‌یره له‌ ترسی خزمان

تاقلاوا، ۱۳۵۱ی هه‌تاوی

* نالی: نه‌خل و روممان بینکه‌وه‌ن، یان باغه‌وان وه‌ی کردووه

سه‌روی هیناوه له‌ سیو و به‌ی موتوربه‌ی کردووه

بحر رمل مثنی مخیون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلاتن فعلمن

دهردی کورد

دهردی کوردم گرتووه، چ بکه‌م ئه‌من؟!
ته‌یری به‌ختم مردووه، چ بکه‌م ئه‌من؟!
یه‌کنه‌بوون و رینک‌نه‌بوون و لیک‌پسان
ژه‌هری دووریم چیشتووه، چ بکه‌م ئه‌من؟!
باری یه‌ک‌جار زور گرانی قه‌ومه‌که‌م
ئه‌منی یه‌ک‌جار خستووه، چ بکه‌م ئه‌من؟!
پرسی چند ساله‌م، ته‌شی‌پرسی زه‌مان
پیچه‌وانه‌ی رستووه، چ بکه‌م ئه‌من؟!
یه‌کنه‌بوونی دوو برای ئازا و نه‌به‌ز
رینی نه‌جاتی به‌ستووه، چ بکه‌م ئه‌من؟!
وا نه‌یاری به‌دمه‌سه‌ب بو‌ئه‌و دووه
سه‌د پلانی رشتووه، چ بکه‌م ئه‌من؟!
هونه‌ری چند ساله‌یی پیر، به‌خته‌که‌ی
هاتووه و لئی نوستووه، چ بکه‌م ئه‌من!؟

قاتلوا، ۱۳۵۸ی هه‌تاوی

ئىمامىش دىتن

وەرە نىو باغ و نىو گولزار و چىمەن وا لە سەر رىتن
هەلالە و نىرگس و شەوبۇ و سويسنە خاكى بەر پىتن
هەواخواى بەژن و بالات ھەر بە تەنيا من نەبووم، تەنيا
گەلى لاوانى تازە پىنگەشىتوو وەك ئەمن شىتن
ھەزاران شىخ و شاب و شىت و ژىر، چاك و خراب، رىكى
ھەموويان كوشتەيى لەرزانەكان و گوارەيى گویتن
دەلەرزى ھەروەكوو لەرزانە، بەندن ھەروەكوو گوارە
بە بوئەي بەژن و بالات ديارە ھاوالى بەرى وجىتن
ھەموو ھاتوونە سەيرى قىتوقوزىت، پىر و لاو، ئەورۇ
بە قەولى سابلأغى: وا "ئىمامى"ش حازرە و دىتن

قاقلوا، ۱۳۵۲ى ھەتارى

حاسلی من

وهی که هەر کاتی شین بیی گولی من
که پیشکوی، چ خوش دهبی دلی من
رابوهستن هه تا ده گاته به هار
جا ده بینن گولیش له سهر گلی من
ئه وکه رهت کیژوکال له من پرسن
تیده گهن باش که قه بره مه نزللی من
مه نزللی چی؟ پره له خیز و بهرد
پاکی ههر درک وداله باخه لی من
که سئی بچنی گولیک له سهر گورم
هه لده چی زوو له دهستی پیکولی من
به رهه می سالیانه کم پرسن
سهری خهرمان جه فایه حاسلی من
من به "تاوات"ی خو مه وه سووتام
داخو که نگنی بلند بی مه شقه لی من

تاقلاوا، ۱۳۶۳ی ههتاوی

تینووی شەواو

خزمینە! وہ کۆین که ئەگەر عاقل و پیاون
 بیرئ لہ کہ سوکاروو کہ مردوون و نہماون
 کوا یار و رەفیق و کہ سوکار، دایک و بابوو
 چۆن رۆیین و کوی چوون و چ بوو پرش و بلاون؟
 ئیوہش وہ کوو ئەو عالەمە رۆین لہ سەفەردان
 ھەرکاتیکوو زانی کہ لہ ناو جەنگەیی داون
 ئیستەش کہ خەیاوو لہ سەرورچی بلاوہ
 باش تی بگەن ئەو بیر و خەیا لہ ھەموو خاوان
 ھەر گیا و گولووکاتیکی دەیین، ھەموو ئەعزان
 دەست و سەر و پئی و چانەگە وو زارە شکاون
 شین بوون لہ زەوی و باغ و چەمەن، جوگە وو جوہار
 رینک داغ لہ دلن، چونکہ لہ ھاوالئی براون
 ئەو نیرگسی بۆنخۆش کہ پروان لہ دەرو دەشت
 نیرگس نییە، پروانە؛ بە دیتن وہ کوو چاون
 چاوی دەخشینن لہ کوروکالی ولاتئی
 یانی ھەموو پەتیارە وہ کوو بلقی سەرئاون

ئەو سوورەگولی گەش کە دیارن لە کەژ و کۆ
گۆل نین و ھەموو خویتی گەشی لاو، پڑاون
سوینس کە لە پیش چاو گۆلی سەرسەوز و جوان بوو
زاریک و زمانیکی جوان بوون و داوان
ئەو سەرۆھ بەژن بەرزە و سەرسەوزە جوانە
بەژن و قەد و بالان و بە رووسووری ژیاوان
ئەو بەژنە بلندانە بە ھۆی ئاوی ئەوین بوو
چەند ماوہ لە باغ مان و کەچی ھەر نەچەماون
بروانە و نەوشە دەدرەوشی بە دروشمی
بسکینکی پەریشانە کە زۆر شانە کراون
بولبول! من و تو عاشقی خونچەہی وەکوو زارین
پیناکەنی بۆمان کە شەوی ئاو نەدراون
ئەوشو وەرە با پیکەوہ بگرین لە گۆلووکات
چونکە گۆلی باغی ھەموو تینوویی شەواون

بای واده

ئەوا بای واده هات و سه‌وزه چیمهن
به‌هسته گولشه‌ن و سه‌حرا به دیمهن
به‌لام بو من چ بای واده، چ پاییز
ره‌فیکان بانگی کاروانی هیوا که‌ن!
به‌بی ئازیزی دل خیل ره‌نجه‌رویه
که‌زاوه‌ی ژینی تال ناگاته مه‌عده‌ن
به‌خوی ما دل، که دی نیرگس له باخان
به‌چاوی جوانی ده‌روانیتته گولشه‌ن
دل‌م ما هه‌له‌وه‌دا و موبته‌لای ئەو
چ بی مه‌لبه‌ند و جیگا، مال و مه‌سکه‌ن
دل‌م دوش‌ما به‌لای خهرمانی مه‌ینه‌ت
به‌بی هاوال و داوه‌ل، بی‌که‌س و شه‌ن
به‌بی ئازیزی دل مه‌رگی "ئیمامی"
نزیکه، دا بل‌ی بین گور‌ه‌له‌که‌ن

قاقلاوا، ۱۳۶۰ی هه‌تاوی

ئاخ و سكالآ

من و بسكى له بهژنى بهرزى هالاین
وه كوو يهك، دهردهدارى بهژن و بالاین
مهكهن لومهى من و كهزیهى بلاوى
كه ئاوبردهى جوانى و ئالووالاین
دهم و چاوى نهگهر سوغرا وو كوبران
له گهل دل بویه سه رگهرمى موتالاین
له گهل بولبول به جوش و كول له باغى
به رۆح وا موشتهرى بازارى كالاین
من و كهزیهى وه كوو ماری بریندار
"تیمامی" خاوهنى ئاخ و سكالاین!

قاتلارا، ۱۳۵۲ی همتاری

یه کیه تی

کارگر و رهنجهر و وهرزیر و ههموو چین و ده چین
بو به دهس گرتنی مافی گه له کهم یه که ده که وین
شهو ی نه گبهت چوو، رۆژمان له که لسی ئازادی
هاته ده، خاله ده سا ههسته له خو، لایسه سهرین
سهر له سهر رینگه یی ئازادی نه چی باری له شه
وه کوو گو بهر شه قی دهن چاکه، کوروکالی به تین
دهس دهنه دهست و وهرن نه ی گه لی ئازا و نه بهزا!
دهرفه ته، ئیسته له نیو ئیمه نه رق ماوه نه قین
ژیرچه پۆکه ی ئه م و ئه و ههر به شی نیمه ی مهرد بوو
با له مه ولاره به ئازادی و سهر به سستی بژین
یه کیه تی پی ده وی ههر میلله تی ههستی ژین کا
وهرن نه ی کارگر و وهرزیر و هه ژار و مسکین!
"کامیل" نه مپۆکه ده لی رۆژی هه له، دهس ده گرین
شایی ئازادییه، بی ترس و خه فته هه لده پهرین

ناڤلاوا، ۱۳۴۱ ی هه تاروی

پهروین*

نهوی وا خاکی ره‌شی بۆته سه‌رین
نه‌وه نه‌ستیره‌یی ناسمان "په‌روین"
گه‌رچی هر تالی له ره‌ژگاری چنشت
خو به‌لام هه‌رچی وته‌ی بوو شیرین
خاوه‌نی نه‌م هه‌م‌وو ه‌و‌نراوانه
سوال‌کهره ئیسته له‌بو‌یه‌ک یاسین
چاکه هاوالی له‌وی یادی بکه‌ن
دلی بی‌یاره، هه‌میشه خه‌مگین

* شیعری په‌روین نعیسامیه:

اختر چرخ ادب، په‌روین است
هرچه خواهی، سخنش شیرین است
سائل فاتحه و یاسین است
دل بی‌دوست دلی غمگین است
سنگ بر سینه بسی سنگین است
هرکه را چشم حقیقت‌بین است
آخرین منزل هستی این است
چو بدین نقطه رسد، مسکین است
چاره تسلیم و ادب تمکین است
دهر را رسم و ره دیرین است
خاطری را سبب تسکین است

اینکه خاک سیهش بالین است
گرچه جز تلخی از ایام ندید
صاحب آنهمه گفتار، امروز
دوستان به که ز وی یاد کنند
خاک در دیده بسی جان‌فرساست
بیند این بستر و عبرت گیرد
هرکه باشی و ز هرجا برسی
آدمی هرچه توانگر باشد
اندر آنجا که قضا حمله کند
زادن و کشتن و پنهان کردن
خرم آن‌کس که در این محنت‌گاه

بحر رمل سدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

خۆل لە سەر چاۋ بە خودا ناخۆشە
بەردی سەر سنگی گرنگە و سەنگین
هەرکەسنى گەورە وو خاوەن مائە
هاتە ئەم جینگە فەقیرە و مسکین
هەردەمى هات و ئەجەل هیرشى کرد
چارەبى دى نىیە غەیری تەمکین

وه عز و تهلقين

من و دل عاشقی هه زه رق و بهرقين
به پيريش گويم نه دايه وه عز و تهلقين
مه که تو باسی توبه، واعیزی پیر!
من و دل خو له ترسی توده توقيين
من و یار هين به سه رگه رمی ژياوين
له خوشی يه کتری پر شهوق و زه وقين
شوکور زستانی ئەمسال وهک به هار بوو
هه موو کانياوه کانی کيوي توقيين
به کويی دوزمنم، ریوبان کراوه
هه موو جی ژوانه کان هه مان و باقین
که رق ئەستوره مارزباب، ره قیبه
بلا هه لماسی وهک ماسی له بهر قين
"تیمامی" ئەو که رهت ئەو دهسته شیعه رهت!
له سهه وهزن و له سهه شیوهی عیراقین

گهرديگلان، ۱۳۲۹ی ههتاوی

یه کگرتن

راپه‌رین، یه ک ده‌که‌وین، یه ک بکه‌وین سهرده‌که‌وین
 گه‌لی ئیمه‌ش هه‌موو خوازیا‌ری هه‌وا و ئاو و زه‌وین
 کورده زور جار بووه که‌م زوری وه‌سه‌ر زور بکه‌وی
 قه‌ت مه‌لی دوزمنی مه‌ زوره، به‌لام ئیمه‌ که‌مین
 گه‌ر له‌ سه‌ر کلکه‌ له‌گه‌ل مه‌، وه‌کوو ماری جه‌نگی
 ئیی مه‌ترسه‌، فروفیشه‌له‌، له‌ رینی دانی که‌مین
 خه‌وی زور بوو گه‌لی ئیمه‌ی له‌ قوری غه‌فله‌ت خست
 مه‌رد و مه‌ردانه‌ وه‌رن، تو‌بی خودا، با‌ نه‌خه‌وین
 هه‌ر شه‌وه‌ بو‌ مه‌ برا، کاتی گه‌ماروی دوزمن
 تا‌ بزانی نه‌ته‌وی، ئیمه‌ هه‌موو پیاوی شه‌وین
 گه‌رچی ری ئه‌سته‌مه‌، پر درکه‌، نه‌گه‌ر تیکرا‌ بین
 له‌و هه‌موو به‌نده‌ن و شاخ و چره‌ زوو تینه‌په‌رین
 گه‌ر هه‌لویه‌ نه‌ته‌وی، بو‌ته‌ کولوی سه‌ر ری‌مان
 ئه‌و که‌ خاوه‌ن گور و دهن‌دووکه‌، مه‌گه‌ر ئیمه‌ که‌وین؟
 په‌روپیوی هه‌لده‌وه‌ریتی نه‌ته‌وه‌ی کاوه‌ برا!
 گه‌ل نه‌گه‌ر یه‌ک‌که‌وی، داگیرکه‌ره‌کان نه‌خشی زه‌وین
 شوولی باریک که‌ هه‌موو پیکه‌وه‌ بایده‌ن، پته‌ون
 با‌ هه‌موو ده‌ست بگرین پیکه‌وه‌، تا‌کوو نه‌نه‌وین

قاتلوا، ۱۳۵۵ی هه‌تاری

بیشکھی شکاو

من فقیرینکی رهش و پرووت و له دهرکان دهرکراو
توش خودایینکی که ریم و دهرکه ناواله کراو
پرووم له دهرکی تویه نهی خاوهن که پهم، سا لوقمه یهک
شهرمه سار و پروورهش و زور مل که چ و نابرووتکاو
هرچی نه عزامه له به ریه کچوو، له بهر دهرد و غم م
دار و پهردووی لیک ترازاوه وه کوو بیشکھی شکاو
سپه لاک و جهرگ و دل، هیز و هه ناوم لئ برپا
قالینکی چول وهول وهک مالی هیچ تیدانه ماو
تو عه جایب مای "تیمامی" بهو هه موو دهردانه وه!
کینه نه مرۆکه وه کوو تو بهندی جهرگ و دلپساو؟

ناقلاروا، ۱۳۵۵ی همتاری

دوور که وتنه وه

تۆ چوویه ولاتی که نه بیتم نه سهری تۆ!
دوور که وتی له من تا کوو نه بیستم خه بهری تۆ
ئه ی نووری دل و قووه تی نه ژنۆم، به سه دووری!
رۆحم وه کوو په روانه گهرا ده و روبهری تۆ
ئه و حالهت و هوش و هونهری نه وده مه من بووم
ئیستی نییه تاقی، هه موو قوربانی سهری تۆ
دل ههروه کوو عهداله له دووت، تاله ژبانی
چاوم وه کوو ناو پاشه له رینگه و گوزهری تۆ
ره حمی بکه بهم ریشه سپی و چاوه پر ئاوه
نه تزانسی له دل چهسته مه ئاخر سه فهری تۆ؟
ئه ی من به فیدای رۆین و کوچ و سه فهرت بم!
چت کرد بوو ئاخر که وه ها ده ربه دهری تۆ
ههسته وه ره وه، گیانه وه بالت به ملی من
وهستۆ ده گرم شه رته هه موو خیر و شه ری تۆ

تاقلاوا، ۱۳۴۲ی ههتاوی

تورجانی خرؤشاو*

عالم و عامی له تورجانی وه خرپ بوون بی درؤ
کهوتنه شادیی و ره قس و هه لپه رین و هات و چؤ
پیر و جوان، شیخ و مهلا هاتوونه ره قسین و سه ما
پاکی له رزی عهرز و هوش و بان و هه یوان و سه کؤ
من کوتم: یارهب! مه گهر چی بوو به دهستی جهم هه موو
تایفه رینکی له دارولعیلمی شیخا بوون وه کؤ
پیی کوتم عه قلم که شهر بهت خوری و دلخوشییه
بو ده کهویه سهر خه یال و به حری فکر و جوست و جو
ئهر شه دی ئه ولاد و ساحه بکاری پر عه قل و هونه ر
مونه ها بوو، ئیسته زامی کونی دوژمن هاته سو
کاعزیز! ته نیا له نیو ئیمه ئه تو گوت برده ده ر
بهو ئیجازه ی تویه چا بوو جه هلی جه معنی بوو په رؤ
ئیرسی بابی خوته عیلم و جه وه هر و فهزل و هونه ر
بیرفینه زوو به چاکی، ههروه کوو باز و هه لو

* به بؤنه ی ئیجازه وه رگرتنی سهد عه زیزی تورجانی
بحر رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

بەم ھەرا و جەمعییەت و خوشیی و بەزم و شادییە
دوژمنی ئیمە تەماشاکە ھەموو بوون رەنجەرۆ
ھەرکەسێ شیخی نەوی، کۆستی کەوی، قەت نەسرەوی
یا رەبی خوار و زەلیل و رەنجەرۆ بێت و ترۆ
ئەم ھەموو خوشیی و بەزمە، بو ئیجازەنامە بوو
یا خودا مامە، موبارەک بێ بە دلخوشی لە تو!
ھۆنەریکی زۆر زەبەردەستە "ئیمامی" نوکەرت
بۆیە ریزی ریک و بیکە، قەت نەبوو بێ تار و پۆ

چش له م و لهو

نه‌ی خالیقی رۆژ و شه‌و! رۆژم ره‌شه هه‌روه‌ک شه‌و
شه‌و هه‌ر له خه‌یالی ئەم، رۆژیش به هومیدی ئەو
تا که‌ی به هومیدی ئەو، تا که‌ی به خه‌یالی ئەم؟
یاره‌ب ئەو و ئەم به‌س بئ! هه‌م چش له‌م و هه‌م چش له‌و
رۆژ و شه‌وی عومری من، پاکی به‌ عه‌به‌س رۆیی
رۆژ خواردنه‌ فکری من، شه‌و هه‌ر به‌ خه‌یالی خه‌و
ئەم عالمه‌ فانی بوو، ئیتر به‌ خه‌یالی چی؟
کوا شاه‌ سوله‌یمان و نه‌سکه‌نده‌ر و که‌بخوسره‌و؟
هه‌سته‌ برۆ به‌رده‌رکی خاسانی خودا "کامیل"
بمره‌، که‌ له‌ پاش فه‌وتت هه‌ر عیشه‌ ده‌دا پرته‌و

قاقلارا، ۱۳۶۰ی هه‌تاری

ئەوشۇ

چ خوش بەزمىكە بەزمى ياره ئەوشۇ
دلم جى راوگەيى دلدارە ئەوشۇ
دەلین يارم لە شەودا دى و لە خەودا
لە بىندارى دلم بىزارە ئەوشۇ
سەبا، موژدەي بەرە بۇ شارى عوششاق!
كە مەجلىس خوش و بى ئەغيارە ئەوشۇ
لە نىو پىچ پىچى زولفى، بولبولى دل
خەرىكە دى و دەچى، سەييارە ئەوشۇ
گوللى دل سىس و پەژمورده و چەمىبوو
بە وەسلى يارى شەونمدارە ئەوشۇ
وەكوو يۇسف لە زىندانى وەدەرکەوت
بە سەد عىززەت عەزىزى شارە ئەوشۇ
لە وىرانەي دلم دا ئىستە دلدار
بە بى میننەت شوکور ميعمارە ئەوشۇ
تەماشاقافىه و شىعرم لە شوقى
چ مەوزوونە و چ چابوك سواره ئەوشۇ

له جهولانگه‌ی سه‌نا و تاريفی یارم
قه‌لم نه‌سپینکی ته‌علیم‌داره نه‌وشو
نه‌گه‌ر موو بی، لغاوی ناپسینتی
نه‌گه‌رچی کاره‌که‌ی هر غاره نه‌وشو
ره‌قیب زانی: به کار نایه "ئیمامی"
له خوئی بیزاره، تاروماره نه‌وشو
عه‌سه‌س بینکاره ما، ده‌رچوو له مه‌یدان
کوئی سه‌رده‌رکه، مال بسیاره نه‌وشو
"ئیمامی"ش وال له سایه‌ی قه‌ندی لیوت
وه‌کوو تووتی شه‌که‌رگوفتاره نه‌وشو

کزه بای شه مال

به سروت پی ده لیم چاوم، کزه ی دی بای شه مال نه وشو
چزه ی دی جهرگی برژاوم، به بی پولوو و زوخال نه وشو
نهوا تیبی به هاری دهست به نیزه چونه سهر به فری
شکا پشتی کلله ی قوربه سهر وهک پیره زال نه وشو
سه راسهر فه رشه چیمه ن بو قودوومی بووکی گول، بو به
زمانی گرتووه ههر چه شنی تووتی، کونده لال نه وشو
به تهریفی شنه، شهوبو و نیرگس پاکی پشکووتن
له خوشیان بولبول و قومری ده که ونه قیل و قال نه وشو
کوروکال ده مبه خندهن، کیژوکال پر عیشوه وو نازن
بزه ی دی غمزه وو رهمز و ئیشاره ی چاوی کال نه وشو
نهوا ههر چاوه رییه نیرگسی شه هلا به ته نیایی
به جاری بوو سپی چاوی به نومیدی و یسال نه وشو
به دهنگی بولبول و قومری، ته ماشا دل چلون ده گری!
ده لئ بگرن به دل قه دری، جه مالی کیژوکال نه وشو
"نیمامی" ش ههروه کوو بولبول به هیوای پیکه نینی گول
ده نالینی له سهر ههر چل، به یادی خهتت و خال نه وشو

شهو

نووری روخسارت وهدهرخه، دهردی بی‌دهرمانه شهو
زولمه‌تی زولفت له سهر رووته، له رۆژ میوانه شهو
دوئی، شوکور مهردانه من ریم برده ناو زولفی ره‌شی
تا بزائن خه‌لکی مولکی دل، قه‌لای میردانه شهو
هر له مه‌غریب تا به‌یانی بی‌وچان دیت و ده‌چی
هر له دووی خورشیدی خاوه‌ر ویل و سهرگردانه شهو
کویر و ناینایه ئیستا‌ئه و له داخی رۆژی رووت
بویه ره‌ش‌پوش و فه‌قیر و مات و به‌سته‌زمانه شهو
قه‌دری شهو چا بگره‌چاوم! شه‌مع و په‌روانه ده‌لین
سۆز و گریه‌ی شه‌مع هر شهو، سووتنی په‌روانه شهو
عاشق و مه‌عشوق له رۆژدا خو ده‌پاریزن له خه‌لک
گهر په‌نای چاکت ده‌وئی بو‌ئه و دووه، برپوانه شهو
هه‌سته "کامیل"، به‌سیه بیداری، برپو لینی‌وه‌رکه‌وه!
تا ولات بی‌ده‌نگ و باسه و تا له رۆژ میوانه شهو

قاقلاوا، ۱۳۴۵ی هه‌تاوی

سهودا

به يادی دل‌به‌ری سهودا گهرم ویرانه ئاوا بوو
هموو بازار و شاری دل کهوا بی شوق و سهودا بوو
گله‌ی پیم هاته سهر، چونکه سهرم دانا له پیناوی
به سهر چووم، راسته ئهم سهودایه سهوداییکی بی‌جا بوو
به ره‌مزی چاوی مهستی خوت ئیشاریکی له دل فهرموو
بزانه بوچی بی‌باده نه‌وه‌نده شیت و شهیدا بوو
نیانه ره‌غبه‌تی شیرینی مه‌ستان، رۇحی شیرینم
به ماچ وه‌رناگرن لیم، به‌زمی ئیمه بویه سا وا بوو
که يادی دل‌به‌رم ته‌شرفی برده ناو دلی زارم
له به‌ینی عقل و عیشقم‌دا له سهر ئه‌و شوخه ده‌عوا بوو
ئهن کیم؟ دل له قیس چوو؛ کوی ده‌چم؟ سارای جنوون؛ بوچی؟
له‌گه‌ل مه‌جنوون ره‌فیتق بم، تا بزائم چون له له‌یلا بوو
"ئیمامی" ماوه‌یه‌ک بوو مه‌شقی ره‌مزی چاوی مه‌ستی کرد
له‌پر مه‌ستی به‌سهریا هات و سست و په‌ست و ریسوا بوو

قاتلارا، ۱۳۳۵ی همتاوی

بالای مهوزوون

نه تهنیا بهندهیی بالایی مهوزوونت سنهوبه‌ر بوو
عهلم بوو، سه‌رو بوو، هم نیشه‌که‌ر بوو، نه‌خلی نه‌وبه‌ر بوو
نه تهنیا گول خه‌جالت ما، له رووی وا جوانی تو چاوم!
که‌تان بوو، په‌رنیان بوو، گیانه‌که‌م دیبایی نه‌خزه‌ر بوو
نه تهنیا شو‌ر و غه‌و‌غا بوو، که دوی ته‌شرفی تو رو‌یی
به‌لا بوو، فیتنه بوو، ناشووب بوو، غه‌و‌غایی مه‌حشر بوو
نه تهنیا یاسه‌مه‌ن بوو مه‌سخه‌ره‌ی سیمین به‌نا‌گونی تو
سه‌مه‌ن بوو، نه‌سته‌ره‌ن بوو، لاله بوو، نه‌سرین و شه‌شپه‌ر بوو
نه تهنیا هر ره‌قیب بوو کامران له‌و زولفه‌ پر چینت
سه‌با بوو، شانه بوو، مه‌ششاته بوو، عه‌نبه‌رچه‌یی زه‌ر بوو
نه تهنیا هر "تیمامی" مات و مه‌به‌ووتی جه‌مالت بوو
فو‌غان بوو، ناله بوو، خویتی جگه‌ر بوو، دیده‌یی ته‌ر بوو

گه‌ردیگلان، ۱۳۲۲ی هه‌تاری

غزلهلى ناقيس*

چ شهوئى بوو شهوى جومعه، كه شهوى زهله زهله بوو!
شهوى سوز و شهوى پرسوز و ههرا و مهشغله بوو!
چ شهوئى بوو كه چراى عهزى به فرميسكى فهلهك
هه موو كووزانه وه، مهجلىس هه موو بن مهشغله بوو!
مهشغله سوخته دلان گه بيه فهلهك، بويه له وئيش
دهسته دهسته مهله كيش هاتنه عهزا، ههلهله بوو
خوم و هه رچى هه مه كردم به فيداي و نه جهلش
كه چى ته ئخيري نه كرد، سه يري چ بن حوسه له بوو!
دلى ئيمه و دلى عالم وه كوو يهك ئاگرى گرت
چا كه له م مرحله دا دل له دلان بن گله بوو
هيند پهريشانه دلى خانه خراپى "كاميل"
غزلهلى ناقيسه، نه م جاره بيوورن پهله بوو

قائلاوا، ۱۳۳۸ى همتاوى

* بۇ كۆچى دوايى حاجى بابە شينخى مامى

بهر رمل مشمن مخبون محذوف: فعلاطن فعلاطن فعلاطن فعلاطن

کاتی به هاره

کاتی به هاره چاوه کهم! بی بچینه باغی دووبه دوو
گول بچنین به ههردوو دهس، بیننه سهما و جوست وجوو
ساقی به هه لپه رینه وه دیت و دهچی له نیو چه مهن
خونچه به پیکه نینه وه دل دهرفینی زوو به زوو
بولبول و قومری هه ترهف سازی ترهف ده کهن، کهچی
له شاخی گول، له داخلی دل خو دهنوتنی کونده بوو
عه رعه ر و سهرو و ناره وهن پاکی به دم نه سیمه وه
به رهقس و شهوق و زهوقه وه دین و دهچن به ناره زوو
ئه ده ب دراهه فی له بهر ترهف له باخ و گوشه نا
له لای به شهر له بو دهوا نه ما حیا وو ئابروو
خوشییه، که فیه، شادییه، به زمه، هه رایه، چو بییه
به عشقی بووکی بولبوله، خونچه که بوو که، دل خه سوو
راز و نیازی دل ده کهن بولبول و قومری پیکه وه
ههردوو به فکری بیکره وه، خونچه به یه ک دهن به شوو
هه به ته نی "ئیمامی" یه بی بهش و به هره مایه وه
خهرمه نی خه م به با ده دا، دهنکی ئه سف ده کا به توو

بۆکان، ۱۳۴۶ی ههتاری

گولبهریشم چوو*

هموو سالی خهزانی گول بوو بو من، گولبهریشم چوو
گولم چوو، سونبولیشم چوو، دلم چوو، دلبریشم چوو
چهمن ته نیا گولی چوو، من به جاری مالی ویرانم
کهسم چوو، سهروه ریشم چوو، مورهبی و رینه ریشم چوو
له باغا بهرگی گول چووبوو به تاراجی خهزان، بو من
قهلم چوو، نامه چوو، تبعی رهوان چوو، دهفته ریشم چوو
عه جایب پاییزی بوو، شهخته کهی جهرگ و دلی بردم
دل و جهرگ و ههناو و مال و حال و هم سه ریشم چوو
خه لک شووشه ی گولی ده شکینت و من شووشه ی دلم، چ بکه م
خه لک سووسه نبه ری ده رژینت و من مووعه نبه ریشم چوو
خه لک خانویکی دنیایی ده رووخی مات و حهیرانه
نه من نه ی خاک به سه ر خوم، مزگهوت، هم مینه ریشم چوو

تاقلاوا، پاییزی ۱۳۳۸ی ههتاری

* بز وهفاتی حاجی بابه شیخی مامی

بحر هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

بهوری بهیان

له گهل دوژمن "ئیمامی"! ههروه کوو شیري ژبان وابه
له پیش پردانیان راوهسته، وهک بهوری بهیان وابه
به داخ و دهردهوه بوچی چه میوی؟ ئاهه کهت تیره
له گهل خهلکی زهمانه راست وه کوو تیری کهوان وابه
ئه گهرچی ههروه کوو کیسهل له قاپیلکی خه ما خهوتووی
له کالانا مهوینسته ههروه کوو تیغی ده بان وابه
له ریزی عاشقانیش ههروه کوو مهجنوونی مال کاول
له دووی خیل و که زاوهی له یلی ههروهک سارهوان وابه
له عیلمی سیحر و نهیرهنگ و فسوون قهی ناکه تیکۆشه
ههتا پیش چاوی دوژمن وهک شک و وههم و گوومان وابه
به گهرمی رابویره شهو به یادی دل بهرت "کامیل"!
له گهل ناراستهکان سارد وهک نه سیمی بهریه بیان وابه

بوکان، ۱۳۵۰ی ههتاری

خهت و خال

خهت و خال و زولف و برژۆل له نزیکی چاوی مهسته
 ههموو زار و جهسته خهسته، ههموو شیت و دهسته بهسته
 یهکئ دوور و یهک نزیکه، یهکئ نزم و یهک بلنده
 ههموو کهوتوو، رهوتوو، سهرسام، وهکوو لهشکری شکهسته
 چ قهبله یینکی شوخن قوله زهنگی خیللی له یلی
 که به هوی ئه وینی مه جنوون ده خزین به دهسته دهسته
 دلئ رووت و قووتی عاشق به هومیدی روژی کولمه
 که بزانی عاشقی رووی ئه وه رووت و روژ په رسته
 به دزی ده خاته ئه ستۆ سه ری زولفی عاشقی رووی
 که ده زانی خوش مه رهز بووم، چ جوانی کرده رسته
 ههموو عاشقانی زاری به قسینکی خوش ده ره قسن
 له ده می ئه گهر بیسن، چ گرنکه ئه وه مه بهسته
 ئه منیش دلم له وئ بوو به ئیشاره یینکی چاوی
 هه لیگرت و بردی، فه رمووی ده "ئیمامی" ههسته بهسته!

گهر دیکلان، ۱۳۵۰ی ههتاوی

داخوازی ئیمداد

نزام بو تویه ره بیهلبه‌یت! دلّم داخوازی ئیمداده
دهزانی عه‌بدی خۆت ئیستا که وا بئی تۆشه و زاده
له سهر رینگایه‌کی پرترس و خه‌وف و درک و دالم من
به لوتفی خۆت به‌رموو پیم له سهر نه‌و جاده‌یه لاده
ئه‌وا پیر و فه‌قیر که وتوومه ئه‌ولای بئی تفاقای خو
ئه‌من کوردیکی بئی فیل و فه‌ره‌ج، مه‌شه‌هوزم و ساده
ئه‌توی خاوه‌ن که‌ره‌م، ئه‌ی سفره‌ره‌نگین! ههر له تو جوانه
که‌ره‌م، به‌خشین و چاوپۆشی له پیر و کویر و ئوفتاده
ئه‌وی توی نایه‌ته بیر پرخه‌م و ده‌رد و مه‌شه‌ققه‌ت بوو
که‌سینکیش توی له بیر بئی، تا ئه‌به‌د مه‌سه‌روور و دلشاده
ئه‌وی توی چوو له بیر، رۆژ و شه‌وی پر مه‌ینه‌ت و ده‌رده
که‌سئ وا توی له بیره، خو شه‌وی رۆژ، رۆژی ئه‌عیاده
له‌بو‌راوی نه‌یارانی ره‌سه‌وولی خوشه‌ویستی تو
"ئیمامی" کردیه ئه‌ستۆ قه‌لاده، ساز و ئاماده

قاقلاوا، ۱۳۶۲ی هه‌تاری

پیری

پیری وا هات و ئەجەل لیم دیاره
رەنگە رامکیشی بەرەو ئەو خوارە
کوئیە ئەو خوارە؟ دەلین جیم قەبرە
گۆرە، خوڤناکە، گیان بیزارە
ئەی خودایە! بەتەنئی لەو گۆرە
چوون بمینم، قور و بەردم بارە!
جاری ئەووەل قور و گل بووم و خودا
گیانی پی دام و کەچی ئەم جارە
ورده ورده بە خەیاڵە بەدەنم
تیک بچن، بیتەوہ گل دووبارە
بەدەنی ناسکی نەرم و شلی من
خو لەوئی توعمەیی مشک و مارە
بئی کەس و بئی دەر و مال تاریک خۆم
چاو دەگیرم ھەر ئەتۆم لئی دیارە
ئەی لە ھەر جئی ھەی و نیشە جیگات!
کاتی رەحمە بە منی بئی چارە

گەر لهوئى گرپه نه کا شه معى که ره م
ته نگ و تاريک دلّه که م، خه م باره
تو "ئيمامى" که بژى يا بمرى!
نهرخه يان به، به تهنى خوا ياره

قاتلارا، ۱۳۶۰ى هه تارى

چاوه کانم*

تۆ نه خوش بی ژیانی من سویره
چاوه کانم به له رزه کهت کویره
که ده روی بو مو عاله جه، ئاخر
دلی ئیمه به شه خسی بسپیره
چونکه کورپه ی دلی هه موومان توی
بانهمه ر چوو، چ وه ختی هاویره؟
دوور له یهک کهوتنه وه گرنگه، "عومه ر!"
توند و تیژه، به چه شنی تاویره
هه رکه سی کهوتنه بهر، په ریشانه
ده گری وهک تفهنگچی لهو، سیره
وردوپردی ده کا به شالاوینک
به سه ری دا ده سووری وهک گیره
گیانه کهم! مامه کهت به قوربانیت
خه به ریککی بنیره وه، خیره

بۆکان، ۱۳۵۳ی ههتاوی

* بۆ حاجی سهید عومه ری برازای
بحر خفیف مسدس مخبون محذوف: فاعلاتن مفاعلهن فعلن

کاروانی نه مان*

کاروانی نیستی! تۆزى سه بر ته شریف به ره
نیو که ژاوهی دل رفینت جی خهوی ناز په روه ره
بۆ هه موو ده رویش و سوفی، قهوم و خویش، خه لکی ولات
مورشیدینکی خوشه ویسته، ریتما وو رینه به ره
تۆ خودا سه ر قافله چی! خیرا به رینگادا مه رۆ
چال و چۆله رینگه کهت، ماندوو ده بی ئه و دل به ره
چوو، منیش وا بئ وچان دیم و ده چم، بئ ئیختیار
هه ر ده رۆم پئ ناگه م و بروانه بوومه مه خسه ره
هه ر به ته نیا بۆ منه رۆزی قیامهت هاتوه
رۆژ و شهو با هه ر بقووریتم له دووی ئه و سه روه ره
کاتی رۆینی پیری مه "غفرانی ایزد" نووسرا
شین و واوه یلایه، قورپینوانه، رۆزی مه حشه ره

قاتلوا، ۱۳۵۳ی هه تاروی

* بۆ کۆچی دوایی کاکێ

بهر رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

دانه خۆره

ئافەتى گيان و دل "كاميل"! جەمالى دل بەرە
قاتلى بىرەحم و مەستم چاوى كالى دل بەرە
كوشتمى، چابوو بە ماچى لىوى زىندووى كردمەوہ
قووتى گيانم مشتى دوو لىوى ئالى دل بەرە
زولفى، داوى عاشقان و كولمى، جىراوگەى دلان
دانه خۆرەن بولبولان لەو جووتە خالى دل بەرە
سىپەلاكم رەش بووہ نەمدىوہ مانگى يەك شەوہ
رۆزى جەژنەم دىتنى ئەبرۆى هىلالى دل بەرە
ئەى "ئىمامى" بو جوانى تا بلىى بى وىتەيە!
عاقلىكى واشە، دل ماتى كەمالى دل بەرە

قاتلار، ۱۳۵۰ى ھەتايى

رپښه ګوره

نهو په هېره که ګوره یی نیمه و هموو کهسه
علاسه له دونسی بهی چوونی مدهسه
عالم به عیلم، بن ته مه کهس دهرسی پی بللی
دارایی عیلمی شیمی و فیزیک و هندهسه
نهوشو عرووجی کرد چووه سر، نهو به سهروهی
محبووی زاتی پاکی خوداوهندی نهدهسه
حوت ناسمان به نانی هموو تهی دهکا به شو
خه لکیش به روژ و فیل وفه رج به رتهری بهسه
شیری ژیان له عهسه یی مهیدانی نهو نهوی
بی تین و هه به ته به خودا وهک موخه نهسه
هم هه لبه سانه چه شنی وتهی حاجی قادرن
هه چهند نه مانه شینرن و نهو خو موخه ممهسه
شیرین زمان و نه فسه چه نهو، بویه "کامیل" یش
جوانه وشه ی زمانی به مه دحی موله بهسه

بۆکان، ۱۳۳۸ ی ههتاوی

چ خوشه

ئەگەر دلبەر دلئارا بى چ خوشه!
بەزەوق و ئالووالا بى چ خوشه!
شەراب ھەرچەندە تالوتوونە، چاوم
كە ساقى وا دلئاوا بى چ خوشه!
كەوا مەستى لە نەشئەى چاوى مەستە
بلى دەى جامى مەى با بى چ خوشه!
لە كاتى مردن و دەرچوونى گيانم
كە يادى ويم لە دلدا بى چ خوشه!
لە گىرودارى رۇزى واپەسىنم
كە سىنەم لامئەلفاللا بى چ خوشه!
ئەگەر فكرم لە سەر "لا" بى چ ناخوش!
كە ئيمانم بە ئەولا بى چ خوشه!
"ئىمامى" تۆكە لائىللایە زىكەرت
ھومىدەت ھەر بە ئەللا بى چ خوشه!

قائلاوا، ۱۳۵۴ى ھەتارى

نان و خوان

دلی من موبته لای بالابلندی نوجوانیکه
له دهوری دی و دهچی داییم، عه جایب پاسه وانیکه
بروی چه شنی که وان، برژولی تیره، بسکی زنجیره
ئه سیری ته پکه یی بسک و کوژه ی تیر و که وانیکه
له ئیش و ئوف و نالین و هه ناسه ی خو ی هه راسانه
هه میشه گوی به ئاوازی شنه ی کاتی به یانیکه
هه موو گیانم وه کوو قامیش هه لؤل و کون کونه کاکه!
ئه گهر راستت دهوی، ئاماده بو بلویری شوانیکه
کزه ی کاتی به یان ههروه ک کزه ی جهرگی برینداره
که چی دل وا ده زانی مه لحه می هه ر ئیش و ژانیکه
وه ریوه مووی سه ر و ریشم له بهر پیری و خه مباری
له باغی عه مری فه وتاوم، ئه ویش بوخوی خه زانیکه
"ئیمامی" جهرگی برژاوی، مه زه ی فرمیسکی چاوی بوو
ئه ویش وا خاوه نی سفره و که باب و نان و خوانیکه

قافلاوا، ۱۳۵۹ ی هه تاوی

کاسه‌ی به تال

سهری شوری نه بی، کاسه‌ی به تاله
دلی عیشقی نه بی، خرچینکی کاله
نه نهو کاسه ده بی پر تا قیامت
نه نهو خونچه ده گا تازه، مه حاله
خه زان لهو خونچه دا یا خوا به بی وهخت!
سه گی تی ری له کاسه‌ی وا سواله!
سهری بی شوره، سهرشور و که ساده
دلی بی خوشه ویستی بی به کاله
بسوورین پنی له دهشتی شوان و گوان!
بلا کون کون بیی نهو توزه خاله!
خهریک بوو دل، منیش وهک خوی له گهل کا
وهه کال و کرچ، بهم سینن و ساله
که چی ناگا گه یستم، بوومه "کامیل"
له نیو بوته‌ی نهوین که سبم که ماله

قافلاوا، ۱۳۴۰ی همتاوی

نیشتمان

ته ماشا نیشتمان، رپک جینگه مؤله
چ وینران و کهلاوه و چۆل وهـ مؤله!
گه لیش ههروا به فیکرینکه له کونجی
که چۆن بستینی لهو بهو فیله تۆله
بهلام دهشت و دهری زهـ نویره هیشتا
لهـ بۆ سهـ بیرانی گهل زور نهرم ونۆله
ههـ موو باغ و گول و گولزاری ههروا
لهـ بار و دل رفاـین و زهردوزۆله
لهوئیدا من به جارن دهسته و نهژنۆم
به دهست شهختهی زهـ مانه بووم کزۆله
له نیو ئهـ و باخهـ دا بیـ قهـ در و بایی
"ئیمامی" باخهـ وانیکی کلۆله

قاتلارا، ۱۳۴۶ی ههتاوی

رۆژی ھەل

سەد شوکر کوردە! ئەورۆ رۆژی ھەلە
ھەلە ھەلکەوتوو، فەرموو بە پەلە
وەرە مەیدان و لە خوین سوورکە ولات
وا کە لەو خوینتە تەرم بێنە مەلە
گەرچی ئیستاکە بە چاودەیی نی
دوژمنت شیک و جوان، قیت و بەلە
دئ زەمانیکی لە بەر دەست و پەلت
خۆ بکا پان، بکەوئ چەشنی سەلە
ئەو دەمە تۆلە بە دەست بێنە ئەگەر
پیاوی، بگەرە نەتەوی خۆت بە پەلە

قاتلار، ۱۳۴۲ی ھەتاری

پوژ و تهم

په چهم و زولفی له سهر پوومه تی وه ک پوژ و تهمه
به هه ناسهم مژ و تهم زوو دهره وئی، عومری که مه
پوژی پووی دهرده که وئی، بهرگسی هه ژاری پووته
ئاهی من زوو دهر پری دهستی درینژی زه له مه
ههروه کوو باخی به ههشت وایه سه راپا به دهنی
به ژنی به رزی وه کوو تووبایه، له باخی ئیره مه
به شی من چون هه یه له و سینه ر و بهرگ و بهری ئه و
وه کوو بیستوومه به تهنیا به شی خه لکی حهره مه
چار له من داده گری، وه خته ملم بشکینم
دیمه لای تووریه لیم، کوا ئه وه لوتف و که ره مه!
له منالیمه وه تا ئیسته جه فام کینشاوه
بویه سورپماوه سهرم، که لله مه وه ک جامی جه مه
دلی ئاواره بی "کامیل" به کوله پوژ و شه وئی
چاوه پنی ماچی له لیوانه، چ زوره و چ که مه

ناشی چۆمی زه نییل، ۱۳۱۰ی هه تاروی

پیره غلام

موددینکه دلم لی ونه، نهو شیتته نه فامه
 رویشتووه لای قامه تی نهو تازه نه مامه
 بی شوین و نه سهر ماوه فه قیره، به سهری تو
 نهو لیره نییه، کرده وه که ی نیسته له لامه
 نه سهره وتن و ده رکه وتن و خو کوشتن و سووتان
 گریان و له قور نیشتن و خو کرده عه لامه
 جیم گرت هوه، هه رچه نده ده لین خالیه جینگه ی
 نهو عاشقی کولمانه، نه من مه مکی شه مامه
 من کوشته یی شمشیری برؤ و تیری که وانم
 نهو بهندی سهری زولفی رهش و دانه وو دامه
 وا دیاره که خالی رهشی دی، بویه فریوه
 ته یرینکی نه زانه، چ فریوخورده وو خامه
 تازه نییه دل عاشقی زولف و خهت و خالی
 لهو روزه وه ناسیویه که راست و چه پی کامه
 دیوانه گی و عاشقی شوغلیکی عه زین
 لایق به هه موو کهس نییه نهو شه نن و مه قامه

ته نیا له هه موو مه مله که تی میهر و موحه بیهت
مه جنوون بوو که مه شهووری هه موو خاسه وو عامه
بهو حاله پریشانه وه دووباره "تیمامی"
هاتوته وه لات، مه نعی مه که، پیره غولامه

قافلاوا، ۱۳۴۰ی هتاری

لېيۋوردن

بىن پاس و وەر و خويزېرى، وەك سەگ لە قەسابخانە
بىن ھۆش و سەراسىمە، وەك مەستى لە مەيخانە
بىن مەنزل و بىن جىگە، شىواو و پەريشانم
دانىشتوو لە جىگەى چۆل، وەك كوندى لە ويرانە
بىن كارە و بىن چارە، پەتیارە و ئاوارەم
ھەرتاوە لە لايىكىم، بىن جىگە و بىن لانە
بىن زكر و بەبى تاعەت، بىن فكر و خەيالمن
دەخولئىمەو ە رۆژ و شەو لەو چۆل و بىابانە
بۆ پىرى لەكاركەوتوو، لېيۋوردن و بەخشىنە
بۆ "كامىل"ى بىن چارە چاوپوشىيە دەرمانە

قاتلوا، ۱۳۶۰ى ھىتارى

له خه وهستان

سه د بههار ئیسته به قوربانی چلهی زستانه
روژی ئازادی ههلات، کاتی له خه وهستانه
نیشتمان بوته بههشت، سهوزه ولات و دهرودهشت
گهرچی زستانه، بهلام چهشنی بههارستانه
دوژمنن کهوتوو، ههستانی مهحاله و نهستم
ههروه کوو پیره گه مال کهوت و له بهر دهستانه
دهستیان بهستن نهوانه ی وه کوو سه گ یانیگرن
باله چالیان بخهن نهو تاقمه چاوبهستانه
کهوته دووی تهرمی رهزاخانی کهسیفی بابی
لینی گهرین، خوینمژه هر جینگهیی گورستانه
نه ی مهلایانی بهریز! نه ی گهلی ئازا و نه بهز!
باله بیروو نهچی قهت، کردهوهی نهو پهستانه

قاتلارا، ۱۳۵۷ی هتاوی

خەۋى من

كەسى بېتە دەركوبانست، تۇ بزانە بىن ئەمانە
دەرى چۆن دەكەى فەقىرە؟! كە ئەسىرى دەركوبانە
بە خەيالى بەژن و بالات بە شەو و بە رۆژ دەنالم
خەۋى من خەيالى تۆيە، دزە، دیتە لام شەوانە
تۆ كە خۆت لە ترسى خەلكى لە منى فەقىر تەوہللای
لە نہیاری سەگ مەترسە، وەرە لام بە مەحرەمانە
خۆ لە مالى دل بە تەنيا، ھەر ئەتۆ و خەيالى تۆيە
كەسى دى نىيە لەبەر تۆ، لەوئ قاتى ئىنس و جانە
بە دەمى بە پىكەنين و بە دوو چاۋى پىر لە غەمزە
ئەمنم كە موبتەلای تۆم، بە سەرت قەسەم، بزانە
سەرى من لە رېنى سەرى تۆ كە نەچى بەكارى چى دى
بە بىرېن چى چاكە "كامىل"، كە لە سەر لەشت گرانە!

گەردىگان، ۱۳۲۹ى ھەتارى

مهفرموو من نه ماوم*

له خه لوهت خانه یی عیززهت، براكه م! جیت نومایانه
به لام بۆ هه وه فاداریکی تۆ هه شین و گریانه
سه رم سورما، دلت چۆن هات به جیم بیللی به ته نیایی؟
به ته نیا هه برات من بووم، له تاوت بوومه دیوانه
ده پۆم ئەم مال و ئەو مال، دئی به دئی، ئەم شار و ئەو شاره
ده سوورپیم له و بیابانانه، دهشت و کێو و شاخانه
ده لیم کوا کاکای من، کوا بابی من، کوا نووری ئیمانم؟
بلیم دواي تۆ براكهت کاری قورپینوانه، سووتانه
سلاوت لی ده کهم جوابم ده وه، هه وه خته په ر ده رکه م
تکاشت لی ده کهم: تۆزئ نه وازش، دل هه راسانه
"مه ممه د!" تۆش به فریادم بگه نه ی شافیعی مه حشه ر
ئه تۆ بی و گه و ره ییت، نه ختی سه بووری، پۆزی ئی حسانه
برام! تۆش تۆ خودا چاوی هه لینه بۆ برات، خیره
مه فرموو من نه ماوم، تۆ "وه لی" خو هه ر له بیرمانه!
خودا فرمووی له قورئانا "وه لی" قهت نامرن، زیندوون
ئه وان رزقیان له لایه ن خالیقی بی چوون و سووبحانه

قاتلاوا، ۱۳۵۳ی هه تاوی

* بۆ وه فاتی کاکای

بحر هزج منمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

رؤزی زه فەر*

وهرن توخوا، که چاوم واله مهلبه‌ند و گوزه‌رتانه!
وهرن، رۆحم وه‌کوو په‌روانه داییم ده‌وری سه‌رتانه
چران، نه‌مما وه‌کوو خۆر ده‌وری خۆتان کردوو په‌رووناک
شه‌من، نه‌مما له‌باتی ئیوه دیدم چاوی ته‌رتانه
مه‌ترسن گیانه‌که‌م کاتی خه‌ته‌ر ته‌ئمینوو حاسل بئی!
که من گیانم له پیناودایه، قه‌لغان و سوپه‌رتانه
بلا تیری به‌لا هه‌ر بو منی بئی چاره بئی چاکه
که سۆز و ناله‌نالم هه‌مه‌یه‌ی رۆزی سه‌فه‌رتانه
وهرن "تورجانی" و "زه‌نیلی" و "جه‌میانی" خیرایه‌ک!
موفه‌رپه‌ح که‌ن دلّم، هه‌ر چاوه‌رپئی باس و خه‌به‌رتانه
مه‌لین باریوه سه‌رمایه، نه‌ویش نه‌یماوه سه‌رمایه
هه‌مه؛ گه‌ر ئیوه غه‌وواسن، نه‌شک به‌حری گوهرتانه
له زه‌نبیل تا‌کوو ئیره نیو سه‌عات نابئی به‌مه‌علوومی
ده‌سا ته‌ی که‌ن به‌غار ئه‌و رپئی نزیکه‌ی وا له به‌رتانه
وهرن گیانه! وه‌ده‌رخه‌ن گه‌وه‌ه‌ری له‌م به‌حره تا ماوم
نه‌وه‌ک بمرم، ده‌س و ببرد که‌ن که‌سم! رۆزی زه‌فه‌رتانه

قاتلاوا، زستانی ۱۳۳۵ی هه‌تاری

* بانگی ناموزا و برازاکانی ده‌کا

بحر هزج منمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

پاشای بهار

ئەوا کاتى خەباتى بولبولانە
دەمى پشکووتنى خونچەى گولانە
نە تەنیا جۆگە و و جۆبارە زەنویر
گول و لالە لە ئاسۆگ و تەلانە
نە تەنیا هەر مەرو بەشدارە ئەمەرو
دەروودەشت مەستى بۆنى سونبولانە
هەموو جى خوار و ژوورى زەرد و سوورە
کەسنى بىت و سەرنج دا عاقلانە
دەزانى بەخششى پاشای بەهارە
بەلسى وایە عەتایى عادلانە
هەچى زیرووحە شایى کەوتە نىو دل
زەمانى خوشیى و چەپلە و پلانە
لە سەر جۆگانە هەلپەركینى کورپوکال
کە بەزمى بولبولانىش سەر چلانە
هەموو دنیا سەراسەر وەک بەهەشتە
نەماوە رۆژى ماتەى ناو کولانە

كونه پەش بو كەسنىكە بى گول و دل
ئەوا كاتى گولان، جىزنى دىلانە
"ئىمامى" بانگ دەكا: ئەو جىزنى پىرۇزا!
لە كورد و كىزوكالى ژىكە لانە

ناشى زەنبىل، ۱۳۱۵ى ھەتارى

مه حشهر

خالئی نوستوو! ههسته، بهسته؛ ئیسته رۆژی مردنه
کاتی لیک جیابوونهوهی چاکه و خراپه کردنه
گویت له دهنگی نهفخی سووره، لی ده دا، ئاگات ده کا
پیت ده لئی حهشره، له ترسان شیریه نهر ههروهک ژنه
چاوه ری بن، وا تهرازووی خیر و شهر هاتوته گور
سهگ به حالی نهو کهسهی خیری به قهه خیری منه!
بالی ئالای کینه نهوده مه سهدههزار چاک و خراپ
دهچته ژیر سایه، لهوئ دا چاوه ری ئیووردنه
ئهحمه دی موختاره، شیرین سواره، نهو سهردارهیه
رووی له هه رکهس بوو، لهوئ دا کاروباری رۆشنه
ئهی "شفیع المذنبین" دهستی من و داویتی تو
دیمه ژیر ئالات و ریم که، گهرچی ئیحسانم ونه
وهک ده لئین ئهمنیش له نهسلی پاکی تو، ئه ممانه من
روورهش و خاوهن گوناهم، کارم ئاره قرشته
ئاگری دوزهخ نه بی، ناتویته وه نهو مارزه
لی گهری بتویته وه، با ساف بی ههروهک ئاینه

زه نییل، ۱۳۱۶ی همتاوی

نۆرە ھەنگاوی منە

تک تکهی بارانی پاییز وهک تکهی چاوی منە
کاتی ھەلقەرچاوی باغ وهک جەرگی برژاوی منە
ھەر خرپ و شیوی تەماشاکە، خرپی پر بوو لہ ئاو
ھەلدەچۆرپی لیل و لیخن، چەشنی زووخواوی منە
ھەورە، بایە، بەفرە، بارانە، تەمە، سەر کێوھکان
ھەردەمە جۆرینکە، ھەروەک حالی شیواوی منە
ئەمن و بەفری سەر چیاکان پینکەوہ دەتویننەوہ
کاکە! ئەم زستانە بەفریش عومری فەوتاوی منە
ئە خودا! بۆچیمە تازە ژینی ھیندە تال وتوون
دوو برا بووین، بازی دا ئەو، نۆرە ھەنگاوی منە

قاقلاوا، پاییزی ۱۳۵۳ی ھەتای

زستان

یاخودا زستان به خیرئ، چونکه وهک یاری منه
سارد و سر، بی میهر و بی مهیله، جه فاکاری منه
پر وی له سهر کویستانه کان تاله، به رق هاتوته وه
ههروه کوو یار دیتته وه مائی به ئازاری منه
به رگ و باری دار و گولزاری به شهخته کرد نه خوش
ههروه کوو جه رگ و دل و گیانی برینداری منه
تک تکه ی گویتسوانه کانی وهک زوو خاوی من ده چی
رهنگی سیخواری وه کوو ریشی سپیکاری منه
بو سپیکاری عه جه ب وه ستایه زستان، چاوه که م!
وهک خه می من مووی سپی کردووم و میعماری منه
چه رخی گه ردوون بو له سهر من، به ختی من، نادا خولیک
هه ر له سهر یهک لاته نیشته ههروه ها باری منه
پیچه وانه ی خوی که جاران چه رخ و خول بوو کاری نهو
هه ر ده ئی شان و ملی "کامیل" وه فاداری منه

قافلاوا، ۱۳۵۶ ی هه تاروی

تیر و کهوان

نهو نیرگسی پرفیتنه و شوړه چ به قینه!
چهند مه ست و چ خوممار و چ عه ییار و به تینه!
نه بروی که له سهر چاویه، بروا بکه چاوم!
نهو هر له کهوان کیشیی و نه م هر له که مینه
نهی من به فیدای خواوونی نهو تیر و کهوانه!
هرچهند که دل م کاری هموو زام و برینه
نهی دل! مبه دهر به ندی غمی ناوکی غه مزه ی
سارپژه برین، مه وقیعی ئازادی و ژینه
یانی که له ژیر سایه بی زولفی شه وه زه نگی
رپوژ دهرده که وئ، کاری خودای گوره بیینه
له م که شمه که شی تیر و کهوان، چاو و برویه
دیم ره حمه تی حق نازل، زانیم به قهرینه
"کامیل" وه کوو ته یرینکی به هار دینته وه کوستان
هاتوته وه نه م کیو و که ژ و مه زره عه شینه

ناشی زه نییل، ۱۳۱۵ی هه تاوی

شووشه‌ی دل*

که هیمن رۆیی، شووشه‌ی دل شکاوه
نه‌ماوه تاقه‌تم، هیزم بـرپـراوه
ئه‌وینسته‌ش ههر له بهر چاوانه ویننه
مه‌لنی ئابروو له چاودایه، تکاوه
تکابیتیش، له بهر پیسته گلینهم
وریننه‌ت بۆده‌کا چاوم له لاوه
نه‌ته‌نیا شووشه‌که‌ی دل کهوت و چرژا
نه‌مامی باغی ژینیشم چه‌ماوه
به‌مه‌رگی تو پیا‌له‌ی عه‌یش و نو‌شم
له‌سه‌د جی درزی داوه، لیم بـرژاوه
له‌سارا وو کهژ و کو شویتنی تو‌یه
به‌لام ده‌رکی هه‌موو کهس داخراوه
له‌هیچ لایه‌ک سه‌دا نایته‌گونی من
ده‌لنی حه‌شره و که‌سی ئیتر نه‌ماوه

* بزوه‌فاتی ماموستا هیمن

بحر هزج سدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

لە كۆيستانىش نەماوۈ چىغ و چادر
دەلىيى خاۋەن پەزىش تاۋلى دراوۋە
بە گىرمانى سەماش كۆيستان خزىۋە
لە ھەر لايىنكى سىنلاۋ تىي خزاۋە
لە كورد و كوردەۋارى و نىشتمانم
چ ھىۋا وو ھومىدىكىم نەماۋە
بە ھۇنراۋە خەيالى تەۋنى خۇم كورد
كەچى رېسىم لە سەد جىۋە پساۋە
تەشى نەخولاوۋە بەختى من بە لاۋى
كە كىرژى با بىدا، جا بۆيە خاۋە
بە مەرگى تۆ بوو «ئاۋات» بۆتە پووشىك
لە گۆمىشى بىخەي، تەرمى سەرنائوۋە

دهردی دل

پشتم به باری میننه‌تی خه‌لکی جده‌و بووه
دهستی قه‌زاش له من ده‌ری نومیندی به‌ستووه
تا که‌ی برؤمه ئیر و نه‌وی، نه‌سره‌وم ده‌می؟
تا که‌ی نه‌جه‌ل به‌سه‌بر و مودارایه، نوستووه؟
یاخوا ملی شکی، وه‌خه‌به‌ر نایه‌ مارزه!
داخوا به‌ داخ و ده‌رده‌وه کئی دیشی خستووه؟
چه‌رخ‌ی فه‌له‌ک که‌ پیره‌ژنیکه‌ هه‌زار سال
ریسی هه‌زار "کامیل" و فه‌ره‌ادی رستووه

قاتلاروا، ۱۳۴۰ی همتاری

تۆبە

واعیزی دەیگوت کەسئی زانا بی، تۆبە ی کردووه
 دل به وه عزی وا که چی، تۆبە ی له تۆبە ی کردووه
 ئەو دەلئی دوور به له یاری شوخ و شەنگ و نازەنین
 دوور له یار شیتە کەسئی وه عزی له گوینچکە ی گرتووه
 هەرکەسئی بۆی دەس بدا ساتئی له ئامیزی گری
 تالە دونیادا دەژی، دلخۆشە، ئوخە ی کردووه
 من شەوینکی گرتە ئامیز، که چی زەینم که دا
 وا رەقیبی بەدمەزەب لەولاه کوشمە ی کردووه
 تیکی دا عیشم، شکاندی هەم دلەم، هەم پیالە کەم
 ماوہە ک بوو مارزە لیم روون بوو، سۆسە ی کردووه
 واعیز و سۆفی و رەقیب هەرسئی لەگەل من دوژمن
 خاسە مام سۆفی له کاری ئیمە رەخنە ی کردووه
 دل وه کوو تەیرە که دیتە دەرکی یار، سۆفی دەلئی
 بیکوژن، وهیشووم له سەر ویرانە لانە ی کردووه
 کوندەبوو بوخۆیە تی بەو ریشەو، بەو تیشەو
 ریشە کە ی تیشە ی، هەزار دەست و پەلی پە ی کردووه

هه‌رکه‌سیکی گهر ئه‌ویندار و بریندار بی ده‌ئی:
سوفیانی ریش‌دریژ، خوینیان له کاسه‌ی کردووه
بو "ئیمامی" واعیز و سوفی و ره‌قیب فه‌رقی نییه
دل به ده‌ست ئه‌و سیانه‌وه گویت لێیه، وه‌ی‌وه‌ی کردووه

ناقلوا، ۱۳۴۵ی هه‌تاوی

گواره

چییه گواره به گوی هه‌لتاوه‌سیوه؟*
سه‌ره‌وژیر و موعه‌للق له‌و نه‌دیوه
زه‌عیف و بی‌کس و بی‌یار و هاو‌دهم
به‌بی‌ده‌نگ و سه‌دا هه‌روه‌ک هه‌تیوه
به‌گویی گیاراوه‌وا زه‌رد هه‌لگه‌راوه؟
وه‌یا له‌و ده‌رک‌وبانه‌گوییت بریوه؟
له‌ترسی ماری زولفت هه‌لده‌له‌رزئی
له‌بوییه زه‌رد و زار و راچه‌نیوه
عه‌جایب‌گیری کرد له‌و جینگه‌سه‌خته
به‌جی‌ماوه به‌ته‌نیا له‌و په‌سیوه
به‌گویی هه‌لتاوه‌سیوه نه‌و نه‌فامه
که‌چی‌پیی‌وایه تو بو گویت کریوه!

گه‌ردیگلان، ۱۳۱۸ی هه‌تاوی

* نالی ده‌لن: سه‌راپا زه‌ردیی گواره ترس و له‌رزه ده‌لنی عاسی بووه له‌و جینگه‌به‌رزه
بحر هزج مسدس محذوف: مفاعیلن مفاعیلن فعولن

به هاری تازه

نهوا چه مهن به عیشقی گول، دهری شه عهف ده کاته وه
به فه رشی به رگی نه سته رهن، بیساتی راده خاته وه
له هه ر چلنیک و هه ر گولن، نهوایی بولبولی چه زین
له هه ر کونیک و قوژبنی، سه دایی دل ده داته وه
چنار و سه رو و ناره وهن، به دهم نه سیمی به ربه یان
وه له رزه که وتن و ده چن، به پیر ده می حیاته وه
ده می نه سیمه وا که دئ، نه سیمی موشک بویی گول؟
وه یا شه میمی دلستان، به موژده یی نه جاته وه؟!
سر یله هات و چویه تی، به سر ته گف ت و گو یه تی
به سه روه پی م ده لئی نهوا به هاری تازه هاته وه
عه جه ب به هاری دل گوشا، قه دهم به خیر و جان فه زا
چ خوشه بایه واده که ی، که دیته نیو ولاته وه
ژی اوه دل به سه روه که ی، گولاته شین گه شایه وه
هه ره س کشاوه سه ر چیا، فه قیره زور به ماته وه
بلی قشوونی گول به دل وه ده ر خه تا کوو فرسه ته
به ته پل و تو په وه وه ره، به له شکر و سو پاته وه

ئەمن لە تالیعی رەشم، جەمالی رووتە ئارەزوم
خزابووە هەوری نەگبەتی، ئەویش ئەوا هەلاتەوہ
لەبەر کزەوی مەرم سەبا، کە خونچە هاتە پینکەنین
خەمی هەزار سألە ئەو، لە بیڕ بەشەر دەباتەوہ
"ئیمامی" وەک سەرپلەکان لە گەل دلی قسان دەکا
ئەویش بە سرتە پینم دەلی: بەهاری تازە هاتەوہ

کانی بەن، ۱۳۳۰ی هەتاری

دزیومه تهوه*

يار دلى بردبووم شهويك به دزى
من به رۇژنيكى روون دزىومه تهوه
تاقىر و فر نه كا به فيز و بلنى
كۆرپه كهى من له شير بريومه تهوه
من قهريحهم فرۇشـتـبوو هـهـرزان
به گرانـتـر به لام كرپـومـه تهوه
چونكى قافيهـم نهـما، به پـالـه پـهـسـؤ
هاتم و گـورجـى تـيخـزىـومـه تهوه
له هـهـزار كـهـنـد و كۆسـپ و بهـرز و نهـوى
له سـهـدان چـۆم و ئاـو پـهـرپـومـه تهوه
دېـمـه مـهـيـدانى هـۆنـهـرانى بهـرپـز
پـاـيـزه، وهـك گـهـلا وهـرپـومـه تهوه
گـهـرد و تـۆزى گـولـم له گـولـشـهـنـدا
به پـهـرپـۆى دـلـم سـرپـومـه تهوه

* مامۇستا حەقىقى و ئاغا سەيد قادرى سەيادەت (سەيد) و حاجى سەيد جەمىلى
هاشمى له سەر ئەو قافىه و رەدیفه هەرسىنكيان شيعر و نامەيان گۆرپىزوه. نيماميش
بزوہى بينەش نەبى، ئەم شيعره دەلنى.

بحر خفيف مسدس مخبون محذوف: فعلاتن مفاعلتن فعلن

كە نەخۆش بووم، بېرەبوو كفنە كەشم
ئەوچەلەش خۆ شو كور دېومە تەوہ
ئەوہ "ئاوات" بوو ون بېوو لېمان
لە كەژ و كۆي ئەوین بوو، دېومە تەوہ

ئاقلاوا، ۱۳۵۵ی ھەتاری

داخی تو سهخته*

داخی تو سهخته له سهر دل، چل ددها و ده کولیتته وه
مامی پیریشته له تاوت گیانه هر ده خولیتته وه
مانگی رینه ندانه بویه بهندی جهرگ و دل پسا
هرکه بییری تو ده کهم، ده کولیتته وه و ده پسیته وه
عالمته سووتاند به مهرگی خوت و نه منیش جهرگ و دل
هروه کوو شهم هه لبووه، ده گریت و ناکووژیتته وه
نه وه موو نه خلاقه شیرینه ته له گه ل پیر و جهوان
دهک کوت و پر بم، نه گه رساتی له بیرم چیتته وه
به فر و سه رمایه و دلیش رینگه ی به جارن به ستره
به فری خهم کهنگی له سهر بستووی دلان ده تویتته وه؟
تهم ولاتی گرت و خهم دایگرت هه موو خاوه ن دلنیک
نه و گرینووچکه ی له سهر دل، داخو که ی ده کریتته وه؟
داخو تازه گول له باخان شین ده بی بی شاعه لی؟
داخو کوورپه ی جوانی هیوای گه ل نه ری ده شنیتته وه؟

* بو کوزچی دواپی برآزای خوشه ویستی، خوالینخوشیوو «عهل شاه»
بحر رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

تازە نایىنم ئەوانە تاوۋەكوو رۆزى حەشەر
رۆيىن و نايىندىرەين، تازە زەمان نايىتەوۋە
سالى پەنجا و نو بوو، رېبەندان بوو، بەندى دل پسا
وا پسا جەرگ و دلى "كامىل" كە يەك ناگرىتەوۋە

شەمعی کامیل*

چۆن دلت هات تو به جیت هیشتم، به تهنیا مامهوه؟
نه تده زانی دواى نه مانت شیت ده بووم ده خولامهوه؟
بی خه بهر بووی تو مه گهر، پاش تو ئه من حالم چیه؟
نه تده زانی ههر له بهرده رکته له قور ده تلامهوه؟
نه تده زانی تینی لی جوئی بوونه وهت ده مکا به چیشته؟
ههر به چه شنی شهم له جینی خووم ده سه به جینی ده توامه وه؟
قور به سه ر خووم کاکه، بی تو ده ره به ده ر، مات و هه ژار
ههر چی خوشیم دی، به مهرگی تو به ساتنی دامه وه
زامی دل دیوه و ده ره، قوربان! به مهرگی تو فه سه م
ره نگه زوو بمرم منیش دواى چاوی تو به و زامه وه
وا پریشکی ئاوری دووریت که سم! وای کرد له من
شورشسی ئه و ئاوره هاتوته نیو ئه عزامه وه
شەمعی "کامیل" بووم به هونراوه ی جوان لای هونهران
ئیسته کاکه گیان! له تو دوور که وتم و کوورژامه وه

قائلاوا، ۱۳۵۳ی هه تاروی

* بۆ وه فاتی کاکى

بهر رمل مئمن محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلان.

نابووژىمەوہ *

تۇ بە زەخمى مەعدەوہ دەتلىيەوہ
من بە دەردى مەرگەوہ دەخوليمەوہ
جەرگ و دل بۇ تۇ بريندارە "عومەر!"
هەر بيسم عاجزى، دەكوليمەوہ
ياخودا دەردت لە رۇحى من كەوئ
گەر قەزاي تۇم لى كەوئ دەژييمەوہ
تۇ بمنيى، نۇجوانى، چاترە
من كە پيرم با بروم، بپريمەوہ
مامەكەت چەند رۇژە بۇت بۇتە كەباب
لنيم گەرى يەك جارى هەلقـرچنمەوہ
زۇر بەھارىكى سروسارده لە من
وشك هەلاتووم، تازە نابووژىمەوہ
جا مەگەر تۇ بئىيەوہ بۇكانى زوو
با منيش بۇلات بە خوشى بيمەوہ

قائلاوا، ۱۳۴۵ى ھەتايى

* بۇ نەخۇشىي سەيد عومەرى برازاي
بحر رمل مسدس محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

بهختی خه والوو

ئەو بهختی خه والووی من، تاکە ی وەخەبەر نایە؟
من پیر و لەگورکەوتوو، ئەو کۆرپە و و ساوایە
ئەو قەت وەخەبەر نایە، من نایە بەلاما خەو
ئاگان لە من ئەوشۆکە، ئەستیرە و و هاوسایە
من و لە وتان کەوتم، ئەو هەر لە گورگالە
جارجار لە خەوا دەیکا، بۆ خاتری لای لایە
لای لایەیی ئەو کۆرپە، نالە ی دلمە بۆ ی
شیتە وەکوو مەجنونە، بێ جینگە و و مەئوایە
لە یلایە مەرامی وی، ناییننی هەتا ماو
تا جانە وەرەن خوش بن، هەر مەیلی بە سەحرایە
ئەم خانووە پر مەینەت، ئەم قۆنجرە رووخاوە
چوارچینووی ناقاییم، نیوی چیه؟ دویایە!
زیر ئەو کەسە یە دەستی، هەلگرتبێ لەم دویا
کاسینکی بە تالە ئەو، هەمبەنانە ی پرپایە
وەک هۆنەری زوو فەرمووی: سەرباکی گلاون ئەم
ئەولا بگرە "کامیل"، دەست هەلگرە لەم لایە!

گەردیگان، ۱۳۱۷ ی هەتاوی

شاپاشى بەھار

ۋەي ۋەي چ بەھارىكە! ۋەك جەننەتى مەئىۋايە
 ۋەك بولبولى دل عاشىق، ئاۋىر دەيى سارايبە
 نىلوۋپەپرى نىو ئاۋان، ھەرچەندە كەۋا ساۋان
 ۋەك چى دەچى ئەۋ چىن چىن؟ ۋەك زولفى چەلىپايە
 شاپاشى بەھارى كرد، گول رشتى لە خۇشەونم
 پىشۋازى دەكا بولبول، داخۋازى دلى لايە
 زەرد و سىيى و شىنە، چىمەن بە ھەزار رەنگە
 رازاۋەتەۋە ۋەك بووك، بەۋ ئەتلەس و خارايە
 كىۋ و دەروودەشت سەۋزە، خونچە ھەموو پشكوتن
 لەم فەسلە گولى نىرگس، ۋەك چاۋى تەماشايە
 سوينسن بوو زمانى گرت، لەۋ خۇشيبە ۋەك شاعىر
 دەيگوت گولە، گول بووكە، ھەر بولبولە زاۋايە
 لەم كاتە نەما كەس كز، ھەر سۇفى و دەرويشن
 بى مایە و دل ريشن، بى بەش لە ھەموو كايە
 سەر ھىلكە و ھىلانە، كور كور كىر و كەۋ كەۋتن
 تەنیا دلى مال وىزان سەۋداسەر و شەيدايە
 داخۋازى دل و بولبول ھاتۇتەدى لەم كاتە
 "كامىل" كە بە تەنیايە "ئاۋات"ى بەجى نايە

تاقلاۋا، ۱۳۴۵ ى ھەتارى

هەر درۆیه

سه‌راپا هەرچی فه‌رمووت هەر درۆیه
هه‌موو فه‌رمایشته بی تار و پۆیه
وه‌رێز بووم من له خوێفیی وه‌عه‌ده‌کانت
نه‌فه‌رمووی عاشقی من هه‌رزه‌گۆیه!
ئه‌تۆ فه‌رمووت شه‌وێ دیمه‌ که‌نارت
وه‌ره‌، ئه‌سه‌پایی شادی گه‌ردوکه‌وێه
سه‌ماوه‌ر سینه‌، چا‌ خوێتی جگه‌رمه
که‌لامم نه‌قلی نو‌قلی له‌علی تو‌یه
ئه‌گه‌ر ئه‌م جاره‌ که‌ش واده‌ت درۆ بی
به‌جاریکی "ئیمامی" ره‌نه‌جهرۆیه

گه‌ردیگلان، ۱۳۱۹ی هه‌تاری

شایی*

ياخودا كاكه! موبارهك بئى له تو ئەم شایی يە
 ئەم سرورور و خوشييه، لەو خانەقا و ئاوايى يە
 غەم نەما، حەسرەت بە جارنىكى كەوت، ئەستۆى شكا
 ئاھ و نالەى دل دەگەل ئەم داوہ تە خوڤايى يە
 سفرەكەت رازاوە، ھەروەك سفرەيى حاتمە دەچى
 فەخرە بو دۆستت، بەلام بو دوزمەنت ريسوايى يە
 گورگى كينوانيش ھەموويان تير كران لەم داوہ تە
 كاكە ئەنوەر بەزمەكەى، وا ديارە ملوئىن بايى يە
 كوا گەلارپىزانى پايىز بوو لە حەوشى خانەقا
 كاتى شاباشى گولانە، چاوەكەم لەم داويى يە
 خانەقا پىر بوو لە ئەنواعى بەشەر، كاك ئەنوەرەش
 ھەر خەرىكى فېكرى بېكر و خەلوەتى تەنيايى يە
 زاھيرەن ئازايە، وەك شىزى ژيانە خو، بەلام
 داخەكەم - وەك من بزاتم - باتينەن مووسايى يە
 جووى جەنابى "حاجى" يە ھىچى لە باران دا نىيە
 گەر لە پەردەش بېتەدەر پياوانە، ئىستىسنايى يە

زەنبىل، پايىزى ۱۳۳۹ى ھەتاوى

* بۇ شایی حاجى سەيد ئەنوەرى برازاي
 بحر رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

به هاری ناخوش

وا به هار هات و به لام بولبولی دل بینه شهیه
خونچه پیناکه نی، کورپه ی نه ته وه بینه گه شهیه
کوتر و قومری، قه ل و دال، رینکی به جه م چوونه وه ژوور
سارد و سه رمایه ولات، چۆله جیهان، بینه خشهیه
که وی کیوی وه ره زن، چونکه نه بوو شین که ژ و کو
پینی نه ماوه گوره، بینه کیفه، له پاشه کشهیه
پیره گامیش له له وه ره که وتوووه، هه ل دیته وه ژوور
موبته لای دهردی گران و سه ده مه ی خش خشهیه
هه رکه سی خوشه دلی، کاکي "نیمامی"! به خودا
پاکي فیله و ته له که، رینکی درۆیه و فشهیه

قائلاوا، ۱۳۴۷ی همتاری

بۇ شەھیدانى بانە

نىشتمان ئەمىرۆكە رەش پۇشى شەھىدى بانەيە
داغدارى كوردەۋەي ئەو دەستە خوئىنرېژانەيە
بۇ شەھىدى شارى بانە پىسر و لاو گريانىە
نىشتمان ئەمسالەكە بۇ لاۋەكان گۇرخانەيە
كوردەكان! ئەي گوردەكان! ئەي لاۋى پرهيز و قەۋەت!
رۇژى تۇلەي خوئىتى ئەو جووتە شەھىدە جوانەيە
نىشتمان بانگوو دەكا: ئەي رۇلەكەي كاۋەي نەبەزا!
ۋەرنە مەيدان، كاتى پردان و شەرى پياۋانەيە
ھەركەسى بۇ سەندنى تۇلە لە مەيدان حازرە
نىۋى ئەو ھەر قارەمانە و مەردى ئەو مەيدانەيە
با برۇين، پىناۋى ئىتىر بىرى داھاتوو بکەين
تانگ و تۇپى رۇيمى شاي بىن شەرم ھەمبانەيە

بۇكان، زىتانى ۱۳۵۷ى ھەتاۋى

شاباز

ئەى سەيىدى كائىنات و جىى شانازى!
زىئە لە پەيامبەران ئەتۆ شابازى
ئەم نۆكەرى خاكى پاكى بەردەرك و دەرت
پاراوہ لە لات، نەھاتە جى داخوазى
گەپجارى ھەموو كەس و لە بەرچاو كەوتوو
فرياي نەكەوى، نەماوہ پۆز و نازى
ناليم منى شەرمەسار بلندم بە نەسەب
سەرشۆرم ئەمن، ئەتۆ بلندپەروازى
بۆ خواری دەمن. نەزەر بفرموو، قورىان!
تۆ خواوہنى شەققولقەمەر و ئىعجازى
با ھەستەوہ، لە گىژ و خول بىنمە دەرى
ئىعجازە فەقىرى وەكوو من بنوазى
ناليم گلەييم ھەيە، ئەمن قايبلى چىم؟
نازى ھەيە "كاميل"ت، ئەگەر تۆ رازى

ئاقلارا، ۱۳۴۵ى ھەتاوى

ئاردى نىو دروو

نىشتمانى خوشەويست! بۇ پارە پارە و لەت كراي؟
 تۆ مەگەر جەرگ و دلى ئەمنى، بە حەسرەت دارزاي؟!
 ھەرچى پارچە پارچە و لەت لەت بى، لاي رۆلەي وەتەن
 ھەر بەرپىز و حورمەتى تۆ، لاي گەلت بەرزە قەلای
 تۆ بە دەستى دوژمنانت بوو بە ئاردى نىو دروو
 تۆ بە باي نەگبەت بوو وا ھەر رۆژە بۇ لايەك براى
 كۆچى لى قەوماوہ كانت خوار و ژوورى گرتوۋە
 دىنەۋە بۇ لات، دەزانن ئاخىرى ھەر تۆ پەناي
 ھەر بە داخ و دەردى تۆۋە پىر و لاۋ دەخولینەۋە
 تۆ بە دەستى دوژمنانت گيانە كەم! بەش بەش كراي
 سەد كەلاۋە و لارووخاۋ و چال و چۆل بى، نىشتمان!
 بۇ گەلى مال كاۋل و بى چارە ھەر جىنگەي پەناي
 مەن بە قورىبىنى كەژ و كۆي جوان و زەنویرت دەبىم!
 تۆ بە ھەشتى سەر زەۋى، تۆ لابەرى جەۋر و جەفای
 ئەي شەنەي خوۋشى بەيانانت لە سەر لووتكەي چىيا
 لابەرى دەرد و خەمە، تۆ ھىنەرى سەير و سەفای
 "كامىل"ى پىرت دەسە و دوعايە بۇ رىزگارىي تۆ
 چونكە بۇ ھۆز و گەلى ئاۋارە ھەر تۆ رىتومای

قائلاۋا، ۱۳۴۷ ھىھتارى

نال ووالا

چ شوخه بهژنی بهرز و قهدد و بالای
جوانه رهوت و رۆین و نال ووالای
حقت بوو بهختی من، نهی زولفی رهش مارا
که سهرتاین له بهژنی بهرزی هالای
نه گهرچی ههر ده خوینم دهرسی عیشقی
بهلام ههروا گرانشه موتالای
دلیم ههر کورکه کورکی بوو له دووری
بلیی جارینک بگاته گوینی سکالای؟
سهراپا گه نجه له نجهی موشتهری خووم
به کینی داوه "تیمامی"! ناخو کالای؟

گهردیگلان، ۱۳۲۰ی ههتاری

ساقی نه یه نابین!

هه تاکه ی عاشقی بی چاره چاوی هه ره له ده رگا بی؟
بلی به شکم وه ده ری ریژی عاشق، جا بلی وای بی؟
به سارد و گهرمی مهیلی یاری خوم من رامبارد عومری
له لای من بایی پوولیکه، چ سه رما بی، چ گهرما بی
به رامبه ر شه معی رووی دلداری من با پیت بلیم چونه
که سنی عاشق ده بی، پیاوانه وه ک په روانه سووتابین
هه ژار و ده ربه ده ره بو کویی دل به ره سه ر ده با پی بی
به سه ر با بیمه ده رک وبانی وی، تا هینزی پی مابین
موهه ییا نابین به زمی عارفان، پیری موغان فه رمووی
هه زار عاشق وه خربین، تا وه کوو ساقی نه یی نابین
به نه زم و نه سری خوم هه ره ریژی لی ده گرم هه تا ده مرم
له پیری مه یکه ده، به شکم به فرمی پیاله یی با بی
"بیمای" مال خراب، چاوی له دهستی ساقیه، تا کوو
به خوی و پیاله که ی بیته په نام و مالی ناوا بی

گهردیگلان، ۱۳۲۸ ی هه تاوی

به فری خهم

با به یادی شه معی پروت، په روانه بی
گیانه کهم، دل بی دلت ویرانه بی!
به فری خهم دیسان له سهر کیو کهوته وه
رهنگه په ده رکات و لیم دیوانه بی
مانگی جیژن با بیی ناوا، به توون
ره بیی پروزی پروت له من ناوا نه بی
تو که لای من نی، نه ماوه زینده گیم
خیر و خوشیم بوچییه هر با نه بی
بی تو که ی جیژنه، هزار مانگ نوتوه بی!
گهر نه توش بیی، روجه کهم جیژنانه بی

قافلاوا، ۱۳۳۹ی همتاوی

تۆبه بئى

من سه گىكى پرووت وقووتى رانه كەي تۆم، تۆبه بئى!
پەت لە مل، نامادە باشى شوانە كەي تۆم، تۆبه بئى!
تۆ تەببىسى حازىقى دەرد و بەلای، من دەردە دار
دل نەخۆش و چاوەرپى دەرمانە كەي تۆم، تۆبه بئى!
برسى و بئى واز و بئى هیزم، لە دەركت كەوتووم
چاوەرپى لوقمىكى چەور و نانە كەي تۆم، تۆبه بئى!
گەر بلىم لەو نەسلە پاكەم، خو درۆ ناكەم، بەلام
پرووى دەوى لەو نەسلە بم، گاوآنە كەي تۆم، تۆبه بئى!
نيسبەتى خاشاك لە گەل گولزارى باغى جەننەتت
چون بكەم من؟ خاكى دەرك و بانە كەي تۆم، تۆبه بئى!
تۆ شەهەنشاهى جيهانى و ئەمىرى ئىنس و جان
من فەقىرم خو، گەدای دەربانە كەي تۆم، تۆبه بئى!
هەستە "كامىل" پروو دە دەركى سەبىدى سەرورە بكە
هەر بلى قوربان! سەگى ئاسانە كەي تۆم، تۆبه بئى!

جەمیان، ۱۳۳۰ى هەتاوى

برایه تی

چهنده به نرخی و چاکه، براکه م! برایه تی
چهند پیسه، چهند گلاوه، که سی من! جیایه تی
بو کورد جیا له به کتر و ته شویش و گیرودار
به کجار له میژه، دوور و دریژه حیکایه تی
هرچند زه مانه جهوری له سه رمانه، خول ده دا!
با نه م خولهش نه که یین لهوی، گیانه شکایه تی
سوورپیکی دیش به سوودی مه ده خوا، سه بر گره
تا سه ر نییه گه دایه تی و پادشایه تی
جا تو که پروونه لیت گهر و چهرخ و خولی زه مان
مه نویتنه بین مرووه تیسی و بین کیفایه تی

شیخچزیان، ۱۳۳۲ی ههتاری

كۆچى خىر *

بارى بەست، خىرىن، دەلین بۇ جەننەتول مەئوا دەچى
ھەرکەسى پياوى خودا بى، گىمانەكەم! ئاوا دەچى
شېرى مەيدانى خوداناسى عەلى بوو عائىلى
تويشوووى ھەلگرتوو، بى ترس و بى پەروا دەچى
ئەو لە پىش چاۋ چو، بەلام ھەر ماوۋە وىتەى وى لە دل
ھەرکەسى وىتەى ئەوى بى، خۇش سەروسىما دەچى
خەم مەخۇن ياران! مەلین رۇيى "عەلى" شېرى خودا
پاك و رووسور بۇ حوزوورى جەزەتى مەولا دەچى
ھەرکەسى رووسوورە ھەك ئەو دەچتە مەيدانى جەزا
خۇ ئەوۋەى ھەك "كامىل" ىشە، بى سەر و بى پا دەچى

سەيدناۋا، ۱۳۴۷/۱۲/۲۰ ى ھەتاۋى

* بۇ ۋەفاتی حاجى «بابە عەلى عائىلى»، خەزوورى "ئاۋات" بحر رمل مثنى محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

شاری دل

من ده لیم شاری دلیم باغ و گوستانه، که چی
عقل نه لی نا، قسه بهی شورشی مه ستانه، نه چی
من ده لیم نوخته یی نه و ره زه یی ریزوانه، ده چم
نه و ده لی نا، ره شه، جی راو گه یی شه ی تانه، نه چی
من ده لیم مه سکن و نارامگه یی جانانه، ده چم
نه و ده لی سهر به سهری تیکا چووه، ویزانه، نه چی
من ده لیم جینگه یی هر شیت و جنونانه، ده چم
نه و ده لی نا، زه ده یی په نچه یی په ریانه، نه چی
من ده لیم مه رکزی نه سراری هر یفانه، ده چم
نه و ده لی جی ته مه عی چاوی هه سوودانه، نه چی
من ده لیم وهختی خه تهر مه ئمن و قه لغانه، ده چم
نه و ده لی کون کونه، جینگه یی سهر په یکانه، نه چی
له و هه موو چوون و نه چوونه سهری سورپا "کامیل"
من ده لیم جوانه بچم، نه و ده لی وا جوانه، نه چی

قافلاوا، ۱۳۴۶ ی هه تاوی

خه مینکی دی *

وه کوو بیستم خه مت خواردم، نهویش بو من خه مینکی دی
 دلت بو ماته م سووتا، نهویشم ماته مینکی دی
 ده می نه مدی له دنیا هاوده می، غهیری خه م و ده ردم
 له کوئی پهیدا بکه م یاره بی! ئاخر هه مده مینکی دی؟
 به داخ و ده ردی تووه شه رته نهی بالابه رز! بمرم
 ده بی نهو حه سره تهی خووم من به رم بو عاله مینکی دی
 به زولفی خه م به خه م دونیات وه کوو چنیوی خمی لئی کرد
 که چی بو گه ردنی نه منت درینغ فهرموو خه مینکی دی
 "نیمامی" ت کوشت به تیری غه مزه گه رچی چاوته چاره ی
 ته ماشای گه ر بفرمووی نایه وئی قه ت مه لحه مینکی دی

گه ردیگلان، ۱۳۲۰ی هه تاوی

* وه رگیزه دراوی شیعری نه بولقاسمی لاهوتی:

شیندستم غم را می خوری، این هم غم دیگر
 دلت بر ماتم می سوزد، این هم ماتم دیگر
 به دل هر راز گفتم بر لب آوردش دم دیگر
 چه سازم تا به دست ارم جز این دل، محرم دیگر
 مرا گفتی دم آخر ببینی، دیر شد، باز آ
 که ترسم حسرت این دم برم در عالم دیگر
 جهانی را پریشان کرد از آشفتن یک مو
 معاذ الله اگر بگشاید از گیسو خم دیگر
 به جان دوست غیر از درد دوری از دیار خود
 درین عالم ندارد جان "لاهوئی" غم دیگر

بهر هزج مثنی سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

نالهی بی دلان

دلّیکی وام نه من ناوی به نالهی بی دلان نه گری
وه کوو شهونم له سهر خونچهی گولان بو بولبولان نه گری
وه کوو بولبول نه بیتته عاشقی گول، دل به کار نایه
نه گهر شیتانه سبجه ینان نه چیتته سهر چلان نه گری
له بههره و شهوق و زهوق و خیر و خوشی دووره مال کاول
دلّی وا بی نهوین، جاریک به حالی عاشقان نه گری
شهوی تا رۆژ ده نالین، له گهل تهیری شهوا جووتن
دلّی وام بو چیه بو وان شهوی تا بهر به بیان نه گری
شهوانه مهل ده خوینتن بو نهوانه دل بریندارن
دلّم ناوی به دهنگی پر له سۆزی وان، شهوان نه گری
به هات و چوونی شیت و پیتی دل با پیکه نین، گهر نهو
به ناموزگاری زانایانی پیر و عاقلان نه گری
له مالن قهت شهوانه ئوقره ناگری، ناسرهوی تاوی
"ئیمامی" تا سبهینی زوو نه چیتته نیو گولان نه گری

قاتلاوا، ۱۳۴۷ی ههتاوی

بوراقى بالدار

ئەي سەراپاي وجودت لە ھەموو عەيب بەرى!
 تۆ لە تارىفنى من و ھۆنەرى دىكە بەدەرى
 تۆ رەسوولئىكى، زەوى فەخرى بە تۆ بوو لە سەما
 مانگ بە ئەمرت لەت و پەت بوو، لەتى بۆلات دەوەرى
 ھىندە گەورە و بەشكۆ ھاتى بە ئەمرى يەزدان
 ھەچى پىنغەمبەرە راوہستەن، ئەتۆيان لە سەرى
 رابەر و گەورە وو خواوہن كەرەم و مەرحەمەتى
 سەفرەكەت حاتەمى ون كەرد و نەماوہ ئەسەرى
 ھەركە ھاتى ھەموو زالم لە نەھاتى دا چوون
 زۆرى زۆردار بە وجودى تۆ نەمابوو خەبەرى
 جوبرەئىل بانگى دەكردى كە لە دەورى مەكە بووى
 كوتى: فەرموو بېرۆ، تۆ خواوہنى فەتەح و زەفەرى
 خۆى نەگرت كافر و تەسخىرى مەكەت كەرد خىرا
 سەرى شىئا و كونەمشكى بە دل و گيان دەكەرى
 پىنگەكەت دوور بوو، بەلام سالى بە ساتىكى بېرى
 ئەو بوراقى كە بە بالان دەفەرى چوويە سەرى

ههچی دووی تو نه کهوت بهختی خهوت، رۆیی کهوت
تووشی بوو مهخسهره وو نه گهت و سهد دهردی سهری
شاسواریکی وهها بووی هه موو ئاسمانان چووی
هه مه لاییک بوو به پیشواز له سه ران داده وهری
به سلاوات و به ته کریم و به ته حسین و نه دهب
راده وهستان و ده یانکوت: که چ شیرین سه فه ری!
چوویه نه و جینه که جو بریلی نه مین ماتل ما
جینی حوزوور بوو، له وه به ولاوه نه مابوو گوزه ری
له مه سافا وه کوو کیوی و له به زلا به حری
نه ی به قوربانی بوراقت که سه راپا هونه ری!
موجیزهت زوره، له نه ژمار به دهره بو "کامیل"
هه ر نه وه ند بهس که ده لیم: خاوه نی "شق القمری"

بەفرى بەران

سەيرى چەندە سەخت و ناخۆشە بىساتى پايىزى!
سەگ لە سەرمانا تەزى، شىرىش لە حاند سەرما بەزى
تەم لە گەل بەفرى بەرانا وا سەرى كۆيستانى گرت
سەر بەرەوژىر، كەم كەمە دىئوى سىي بۆمان خزى
هات گورەي پياوى لەمىژىنە و درآ جلكى هەژار
كار و مەر هەر كارەيانە، بزنەرووتەش هەلبەزى
پىر و لاو، شىخ و مەلا، هەر حەز لە تەندوورى دەكەن
ملهورىش دەروا بە ئەستوى كز، بە كوورپى و مل كزى
جاروبارىش خۆزگە خۆ دەرخا لە نىو هور و هەلا
زۆر بە ترس و لەرزەو، زەردە بە چاوشاركى و دزى
هات نەسىمىكى شەمال و تا ولات رەش كاتەو
داوەشى! بى وادە هات و وا ئەویش گىانى تەزى

قاقلاوا، ۱۳۵۰ى هەتاوى

ئاخري زه مانه

هه روا خودا خودامه كه ماويك بيئ، ده ميئ
لهو قهبره پر له ئيشه وه دهركم ده ميئ خه ميئ
رؤژم وه كوو شهوانه، به تاريكي راده بيئ
شهو كوتر و كويزم و نه چراييك و نه شه ميئ
رؤژم به ئيتيزاره وه ده روا هه تا شه ويئ
چ بكمه ئه من؟ شه ويش نه ره فيقني، نه هاوده ميئ
سيرري دلم له بي كه سيبا رهنگه دهركه ويئ
هه رچي ده كم نيه، نه ئه نيسي، نه مه حره ميئ
رؤژ و شهوم به جاري له لا وهك جه هه ننه مه
قابيز له به رچي نايه ته لام رۆحمي ده ميئ؟
"كاميل!" خه ريكي چي؟ مه گه نه تيبستوه ده لئين:
بو ئاخري زه مانه شو كور ماويه ده ميئ

ناشي زه نييل، ۱۳۱۵ ي هه تاوي

دافىعى ئەلەم

ئەتۋى ھەكىمى ھەموو دەرد و دافىعى ئەلەمى
ئەتۋى كە شافىعى خاوەن گوناھى زۆر و كەمى
ئەتۋى كە رەھمەتەكەى گرتى دار و بەردى ولات
وہ خەردەكەى بە سەخا و بەزل سفرەكەى ھەتەمى
وجوودى تۆ بووہ زىبى گول و دللى بولبول
بە بۇنى تۆوہ گەيشت، بوو بە نۆكەر و خەدەمى
وہنەوشە گەردنى خۆى كرد بلند لە راست زوو
نەسىمى سويح سەرى كرد نەوى و دای قەسەمى
كە تا وجوودى ھەيە سەرنخوون و مل كەچ بى
سياه پەردە بى دايم ھەتاكوو دى عەدەمى
كە سويسنىش وەزمان ھات بلى منىش جوانم
سەبا بە ئەمرى جەنابت شەپىكى دا لە دەمى
تەماشە نىرگسى خوشبەخت چۈنى تەرتىب دا
لە لايى حوققە وو كاغەز، لە لايەكيش قەلەمى
لە بەر ئەوہ كە بنووسنى لە مەدحى تۆ دەفتەر
بىتتە زىبى چەمەن، خوش بى ھاتنى قەدەمى

گەردىگلان، ۱۳۳۱ى ھەتارى

سۆزی دل*

به تهنیا گیانه کهم! سۆزی دلّم په روانه ده یزانی
خه می دل بولبولیکی بنی گول و بنی لانه ده یزانی
وه ها پابه ندی بسکی شیت و پیتم، بنی خه بهر ماوم
له خوّم و حال و بآلم، حالی من دیوانه ده یزانی
له رازی بسکی پر پیچ و خه می، عالم سه راسیمه ن
ده زانی نهو ته له سمه موویه موو هر شاننه ده یزانی؟
مه پرسن دۆستان! هر گیز له حالی ده ستره ده م، چونکه
له خوّم من بنی هه وآلم، حالی من جانانه ده یزانی
تیمامی ناوی گه وره و شاری ویزانه که تیفکری
له معنای شیعره کانی هر دلی ویزانه ده یزانی

گهردیگلان، ۱۳۲۳ی هه تاری

* وه رگیزدراوی شیعی نه بولقاسمی لاهوونی:

فقط سوز دلّم را در جهان پروانه می داند
غم را بلبلای کاوآره شد از لانه می داند
به امید نشستم شکوهی خود را به دل گفتم
همی خندد به من، این هم مرا دیوانه می داند
تو آگه نیستی کاندرا سر زلفت چه خونها شد
ولیکن مو به مو این داستان را شاننه می داند
نصیحتگر چه می پرسی علاج جان بیمارم
اصول این طبابت را فقط جانانه می داند
به جان او که دردش را ز جان هم دوستر دارم
ولی می سوزم از این غم، که داند یا نمی داند

بحر هزج منمن سالم: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن

بولبولی ئاواره

ئەي تەيرى دلى وەحشى! تا كەنگى پەريشانى؟
 تا كەي بە ھەوەس دەفەرى؟ مەفتوونى گولستانى؟!
 ھەرچەندە بەھارت دى، ئەمما چ بەھارىكە؟
 بىزەمزەمەيە بەزمى، بىرەونەقە بوستانى
 گول كاتى خەزانى ھات، بولبول ھەموو ئاوارەن
 ئاوازي ھەزىنى نەي، گوى بگرە لە ئىنسانى
 شەو بۆنى نىيە شەوبۆ، بولبول بە تەماي چى بى؟
 ھەلىشى بە ئومىدى خونچىكى سەبەينانى
 گول بۆتە دروو، قەوليش پاك بوونە درۆ ئەمسال
 كوا يارى وەفادارم، دەست و دلى جارانى؟
 رەھمەت لە غەم و دەردم، بەو دووانە ئەمن ناسىم
 پاكى كەس و كارى خۆم، يارى بە مەسەل گيانى
 داخۆ لە چ لاينكە ئەو يارى كە رووخوشە
 گوچكەي فەلەكى كەر كرد، كوا كۆمەك و ئىحسانى؟
 كوا نەعرەيى شىرانەي لەم كاتە كە دامووم؟
 لەم بەحرە كە خنكاوم كوا ھىممەتى جارانى؟

توخوا بلنی بهو شهخسه، جاران که دههات دهیکوت!
من یاری وهفادارم، دهستی من و دامانی!
ئهمرؤکه گلؤلهی من کهوتۆتته سهرهولئیزی
هیچکەس نییه خاس بیژی، تا خو کهمه قوریانی
خیرایهکی ههستی بی، پیاوانه، من و دل زوو
لهم گئیز و خولی چهرخه دهربیننی به ئاسانی
هیچکەس نییه هاوارکا "کامیل" له چ لاییکه
بو کوی چوو بهن چاره؟ کوان ههمدهم و یاراننی؟

مەنجهلى دىل

وہ کول ہات مەنجهلى دىل، دەس بەجى ئەى دیدە گریانى!
دەبى بېرژىتى ئاخىر، چاۋەكەم! دورېرى بە دامانى
لە سايەى سۆزى دىل ئەمپۇكە چاۋم ھىند دلاۋايە
لە گەۋھەر پېر دەکا ئەو، دەست و كۆشى ھەر موسولمانى
ئەمن خۇ كۆشى خۇم پېرکردوۋە، ھەلناگرى چىدى
جەھەننەم! ئەى رەقىبى بەدمەزەب، تۇش كۆشى خوت دانى
كە چاۋم بۇتە گۆمى خوين و خوى، پېرسىم لە ھاودەردى
لە گەل دەريا - كوتى - بەستوویەتى چاۋ مەرچ و پەيمانى
كە "كامىل" خوين دەبارىتى لە چاۋ، ئەى بىۋەفا يارم!
حەكىمى دەردى وى ھەر توى؛ كەرەم كە تۆزە دەرمانى

قاقلاۋا، ھاۋىنى ۱۳۵۱ى ھەتاۋى

کهی به هار وایه؟

کهی به هار وایه گولم! خونچه ده می پینه که نی
بولبولی دل به شنه ی خوشی به یانان نه شنه نی!
قوت بووه عاشقی وهک وی له سبه ی تا کوو شه وی
به ته ما بیت و که چی ما چیکی لیوی نه ده نی؟
گولی نه وسالی وه ریوه، گولی پاریشی چووه
مه گه کای پاره که وهک تیمه به با کا به شنه نی
په روپوی پاکي وه ریوه له خه مان، کوا مه لی دی
بینه هاوالی خه می؟ تازه له کوئی پیی ده گه نی؟
نهو هه ژاره که نه وه ند تامه زرو ماوه ته وه
مه که لومه ی که له نیو درکه، به دوش هه ر ده ژه نی
نه منیش کوندم و هه ر کوئییه ده چم ویرانه
وه کوو تاق تاق که ره خوم مامه وه لی ره به ته نی
پیشه که ی خه لفی هیوای کاکی "تیمامی" پرسن
وا پواوه، به سه ری ئیوه، به فوو هه لده که نی

تاقلاوا، ۱۳۴۸ ی هه تاوی

وەرەوہ گیانہ*

کینیہ وەک تۆ لە مەبەست رامیننی؟
بیر و باوہر بە گەلی بنویتی
لە قورپی نەگبەت و چالای ستم
شەرەکە ی خووی و گەلی دەریننی
کینیہ وەک ئیوہ بە بیرورا بی
مافی کوردان بە قەلەم بستیننی
دلەم ئاویتە یە ئە ی "گەورە ی دین"
جارو بار دیمەنی تۆ دەنویتی
وەرەوہ بو وەتەنی کویستانت
چ دەکە ی تۆ لە ھەوای گەرمیننی؟
بو ئەوہ ی تۆزی نەبی ریگاکەت
چا و دەکا تک تە ئاوپرژیتی
بو سالاوینکی لە ھاوریکانست
دلەکەم کۆتری ھەلەدەفریتی

* بۇ دۇستیک کە بە ناچاری چوو بووہ گەرمیننی

بحر رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

وهره وه گیلان، ههواخوات زورن
یه ک لهوان هونهره بوت دهخوتی
کورپی کورد ههروه کوو خوئی ماوته وه
تووی داوات له ولات دهرویتی
ههر به ئاواته وه ماوم قوربان!
تاوه کوو باغی هیوا بهر دیتی
بولبولی باخته ئاواتی پیر
ههر به ئاواته وه دهچریکینی

ئەي نەمامى تازە

وەرە ئەي نەمامى تازە! تۆلە باغى كىي رۈواۋى؟
كە ئەوئەند شوخ و شەنگى، لە چ كانى ئاۋ دراۋى؟
دەم و چاۋ و بەژن و بالا، ھەموو رېك و پىك و مەوزوون
ھەموو دل رەفېن و شىرېن، كە لە جوانىيا تەواۋى
لە دلى ھەژارى عاشق ھەر ئەتۈى و خوشەويستى
چ بكا لە پارچە گۆشتى، كە بە زۈرى تىي خىزاۋى
تۆ و رۇح و بىر و باوەر، تۆ و قەست و عىشق و ئامانچ
چىيە ئەم تەلەسمە ئازىز، لە ھەموۋى كە تىكە لاۋى؟
شەو و رۇژ بە يادى رۈۋى تۆ، نە خەوم ھەيە نە خۇراک
بەلئى، دەستى قودەرتى بوو كە لە عەيب و عار بىراۋى
دلى موبتەلايى "كامىل" كە ئەتۈى تىيا دىبارى
چ جوان و رۈۋن و خوشە، تۆ چىراي و ھەلكراۋى

ناقلاۋا، ۱۳۳۳ى ھەتاۋى

گولۛ هیوا

کئی دی وه ها له پیر گولۛ هیوا پیشکوی!
نه ورۆز و رۆژی خوشیی گه لی کورد وه ده رکه وی
رۆژی نه جاته، کاتی خه باته، فریشه ته که ت
کورده! نه گهر نه ترسی سه ری ناوه ته سوئ
هه ر چاوه پیری خه باتی من و تویه کاکۛ خۆم!
من حازرم نه گهر که سئ بیت و ره گه ل که وی
شه رته نه دم و چان و وه نه وز و خه وم نه بی
هه ر نه سه ره وم ده می، له به یانی هه تا شه وی
تا کفنی دوژمنم نه بېرم، نه یکه مه به ری
نه ینیمه گوری پیسی، نه لیم ژینی خۆم ده وی
داری هومیدی کورده به خویتی گه ل ئاو درا
تا کوو جیهان جیهانه، سه ری به رزه، نانه وی
تازه چرۆ ده کات و به ریشی به پړوهیه
هه ر سال به بای به هار ده شنیت و ده بی نوی
تا کوو ته نووره که ت ده گری، کاری خۆت بکه
نه ک بیته کوتی پیت پنه، گهر تۆ هه لت ده وی

هەلکەوتوۋە، لە دەستی مەدە ھەل، ھەلن مەلئ:
نارۆمە پیشئ، بیزوو؛ لە رۆحی منت کەوئ!
ھەرگیز مەھیلە دامرئ تەندوورە کەت لە گر
بەو تینی گەرمی وی، دلئ دوژمن دەبئ توئ
پئ ھەلگەرە، درەنگە، نەوہک دامرئ، برؤ
کاکئ "ئیمامئ"! تو کە ژیانئ گەلت دەوئ

ئاواتی ھۆنەر*

ھەر کاتی نەوبەھارە کە دنیا دەکانوی
سارا دەپۆشی بەرگی سەوز، گول دەپشکوئی
شەویو و ھەلالە، نەرگس و نەسرین و نەستەرەن
سۆنسنە زمانی گرتوو، پیم سەیرە نادوی
تۆوی ھەموو شتیک لە بەھارا سەوز دەبی
ئەی تۆوی ئیمە بۆچی لە ھیچ فەسلی نارۆی
بۆچی لە ئاسو نایەتە دەر رۆژی مە خودا؟
رۆژی خەلک کەچی سەری وا ناوەتە سوئی
ھەرچەند لەمیزە خەلفی ھیوامان چەقاندوو
ئاوی بە خوین دراو، کە ھەر سەوزە، ناپوئی
تا بەھەرەوەر نەبین لە بەری، ھەر بلند دەبی
وەک پیرەداری دی نییە، ھەر خەلفە، نانەوی
ھەرکەس ھیوای بە خۆی و گەلی ماوہ ئیستەکەش
رەببێ قەزای بە تاقی تەنئی ھەر لە من کەوی
ئاواتی بۆچی نایەتە دی پیرە ھۆنەرئیک
ھەر ئاخ و داخییە لە بەیانی ھەتا شەوی

بەھاری ۱۳۶۸ی ھەتاوی

* لە سەر جی و بانی مردنی گوتوو بەتی.

بحر مضارع مثنون اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

دوعای رۆژان*

ھەر رۆژ ھەلات، دوعا و تەمەننامە تا شەوی
کاکە! قەزات لە خۆم و لە ھەرچی ھەمە کەوی
قوربان! بە زاتی پاکی خوداوەندی زولجەلال
گەر بۆم دەنێ بە ھەشتی بەرین، بێ تۆ نامەوی
جاھ و جەلال و ژین و حەیاتم بە تۆو ەبە
بێ تۆ و جوودی من چییە؟ کەوتووم ئەوا لەوی
کاکە، ھومیدی من بە خودا وایە بەو زوو
سەروی قەدت لە باغی ئەماندایە، نانەوی
رەبیبی نەوی نەبی، نەنەوی، ون نەبی لە چاوی
نەچیە دەری لە دل، کە دلەم ھەر ئەتۆی دەوی
ھەرکەس بە تۆ دژە، نەبی یارەب لە سەر زەوی
کوێر و زەلیل و کەر بێ، کە سێکی ئەتۆی نەوی
رۆحی نیساری خاکی بەری پیتە "کامیل" ت
بۆ چاوەنۆری سەروی قەدت بۆچی ناتەوی؟

تاقلاوا، ۱۳۵۳ی ھەتاری

* بۆ خزمەت «حاجی سەید محەمەد نوورانی»

بحر مضارع مثنون اخرب مکفوف محذوف: مفعول فاعلات مفاعیل فاعلن

هونەرمەند و ئەدیب و فازل و دانیشوهر و شاعیر
رەفیقى زۆر لە سەر شانسووکی هەر پیر و جەوان رۆیی
ئەگەر تەوریزە تەب رینژ، بۆ تەبی وی کەم نە کرد تۆزئ؟!
ئەتیبیا کوئیر و دەرمان قات بوو، وا ئەو بئوچان رۆیی؟
کە دی گەردن کەچە بولبول، لە حەسرهت رۆژگاری گول
ئەویش دل پر لە کول خیرا لە پیش کاتی خەزان رۆیی
"ئیمامی"ش با بە دووی دا هەر بکا زاری هەتا ماوه
بە زاری بانگی هاوالان بکا: ئارامی گیان رۆیی

کاری وا ناکه‌ی

خودا! بوچی منی بی چاره بی دهرد و به‌لا ناکه‌ی؟
نیلاهی! بوچی دهردی من به ره‌حمی خوت ده‌وا ناکه‌ی؟
شه‌وی تا به‌ربه‌یان یاره‌ب! ته‌مادارم له دهرکی تو
له‌به‌رچی من به خاسانت شه‌ویکی ناشنا ناکه‌ی؟
ئه‌گه‌رچی زور گوناکار و هه‌له‌م، نه‌مما نه‌تو یاره‌ب!
که‌ریمی و جه‌زام لی‌ناس‌تینی، کاری وا ناکه‌ی!
فه‌قیر و ده‌سته‌ونه‌ژنوم و نه‌تو کاتی که‌ره‌م، ره‌بیی!
ده‌زانم فه‌رقی خاوه‌ن تاج و ته‌ختیک و گه‌دا ناکه‌ی
دلی هه‌ر بو‌یه خو‌شه "که‌میلی" بی‌ده‌ست و پی‌نیستی
که‌ فه‌رقی روسته‌م و پی‌اوینکی وا بی‌ده‌ست‌وپا ناکه‌ی

قاقلوا، ۱۳۴۰ی هه‌تاری

ئەي خودا

دەمکوژی بەم دەردەوہ یا چارہیی دەردم دەکەیی؟
ئەي خودا ھەر ھەلوہدا و موحتاجی نامەردم دەکەیی؟!
ھەر وہ کوو جاران لە سەر تەختی مرادم دادەنیتی؟
یا نە، شووم و مال خراپ وەک کوندی سەر بەردم دەکەیی؟
دەمکەبە مەجنوونی عالم، دل بە دەست دینم؟ وہ یا
عاشقی روخساری لەیلا، ویلی ھەر ھەردم دەکەیی؟
من بە دلگەرمی لەمەولا دەچمە نیو گولزاری عیشق
یا نە، مەحرۆوم لە گولشەن، مات و دلسەردم دەکەیی؟
ئەي خودا! جاران بە لوتفت ھیچ خەم و دەردم نەبوو
ئێستە بئەلوتفی، کە تووشی سەد خەم و دەردم دەکەیی
زوو لە نیو خوشبەختەکان تاقانە بووم و بئەنیاز
ئێستە لای پەژمور دەکانی دل بەخەم، فەردم دەکەیی

گەردیگلان، ۱۳۱۹ی ھەتاوی

رؤژگاری تال

گری تهنووری کلۆلیم به تین بوو، بوومه پنهی
نزیك بوو ده رچی گیانم له بهر گر و گرپه ی
که چی به داخه وه ترشا هه ویر و پینزی نه ما
منیش که رۆیبوو هینزم، کوتم نه جهل، سا ده ی
له سالی سی ویه که وه تا گه یشته په نجا و پینج
نه بوو سه عاتیکی ئاسووده بم، بلیم ئوخه ی!
چ رؤژگاریکی تال بوو که من تیا ده ژيام
له کاتی رۆژ و شه وان هه ر کوتم خودایا وه ی
به ئاخ و داخه وه نوستم، به ئیشی دل هه ستام
دلیم نه وه نده زه عیف بوو، له پر درپا په رده ی
کلۆلی ده وری ته نیووم، نه ما بوو ریگه هه لیم
تیشانی دا به منی هه لوه دا خودا ریگه ی
به پیری مه رگه وه رۆیبیم، که چی به لوتفی خودا
نه سیمی ژینی نئی هات، ژیاوه دل به شنه ی
گه راوه لام هه موو فکر و خه یالی رابردووم
به زیکری حه ول و قه وه ت بو خودای باقیی و حه ی
به پیری که وتییه چال و نه جاتی دای یه زدان
له پیری قه ت مه به وه تو ئیمامی! تا کوو هه ی

قائلاوا، ۱۳۵۵ی هه تاوی

پینج خشته کی

پارانہوہ

سہ‌گیکی دہم‌رہ‌شی بی‌کہ‌لپہ، پیر و کولکن و نووزن
دہ‌سوورئ خویرپیه! کولان به کولان، سہد کون و قوژبن
چلیس و گورگه‌میش و بی‌وہر و بی‌پاسی ہہروہک من
به کاری چی دئ یارہب! غہیری به‌خشین و قہ‌بول کردن؟
به‌غہیری پت له ئەستۆ خستن و بو دەرکی خو بردن!

به تۆ نازیوہ تا ئیستا، پەتی لەستۆ خە، رایکیشہ
ئەگەرچی سەد شتی منداری خوارد وەک پیستە و پیشہ
به‌لام موستەوجبی رەحمە دللی پردەرد و پرتیشہ
به سەرسەختی ژبانەت ماوہ‌یەک، بۆیہ جگەر ریشہ
گلاوہ، چی دہ‌گەل دئ؟ غہیری به‌خشین، پیرەسەی کولکن!

سەگیکہ گەرچی بی‌پاس و وەرہ ئەمما وەفادارہ
به دار موخی دەرینن، دیتەوہ بەردەرکی تۆ دیارہ
لە دەرک‌وبانەکەت هەلناگری دەس، چونکە ناچارہ
به بەردی شوانەوینلەش گەرچی ئەندامی بریندارہ
کہ خواردی نانی شوانی، دیارہ بی‌قەدرہ سەگی نەوسن

بچو بهردهرکی خاوهن خوان و بهخشین، یانی ئەو زاتە
ئەوہی خاوهن زەمان و مانگ و سال و کات و ساعاتە
نییە وینە و نەزیری، ھەر ھەییە و ھەر بووشە؛ ئیسباتە
بە ھیچی دايمەنی تا داتنەئاوہ ئەم دەم و ساتە
کە تۆپی، بی رەواجە کلکەسووتی، یانە پال کەوتن

ئەتۆش "کامیل!" سەگی، ئەمما سەگی بی کار و بی پاسی
بە گوشتی پیسی مندار خواردنە تۆ وا کەر و کاسی
بە قوززەلقورت و دەردت بی، زگت وەک ماسی ھەلماسی
عەجەب یانیگریکی، خاوهن و بیگانە ناناسی
نیشانەت دەرکەوت، ھیندەت نەماوہ بو دەمی مردن

به‌هاری تازه

وا هات به‌هاری تازه، شنه‌ی بای شه‌ماله دئی
 ناقووسی ژینی پیر له هیوای کیژوکاله دئی
 قاسپه‌ی که‌وی بنار و کهژ و کیو و یاله دئی
 کوتر له سهر ره‌وهز به گمه و ناله‌ناله دئی
 جیکه‌ی مه‌له، هه‌رایه، وشه‌ی بالی داله دئی

شین بوو زه‌ویی و میگه‌له‌مه‌ر رویی بو له‌وه‌ر
 پیر بوو له کاره‌کاری مه‌ری شیو و ده‌شت‌وده‌ر
 شووانان که‌په‌نکی تازه‌یی خو‌یان ده‌که‌ن له‌به‌ر
 هه‌لدینه نیو هه‌واره‌وه کیژان به‌جلکی تهر
 بارانه، بایه، گوره‌گوری هه‌وری تاله دئی

رینک چیغ و چادرن ده‌دره‌وشن له سهر چیا
 وه‌ک خالی ره‌ش ده‌چنن که له سهر روومه‌تی درا
 رندوو له هه‌رکوی ما، کولی فرمیسکی هه‌لرژا
 به‌و بوئه چا بوو خو کولی دل توژی دامرا
 کاتی هه‌واره، قیژه‌یی کابانی ماله دئی

دونیا وه‌کوو به‌هه‌شته سه‌راسه‌ر بووه گلووک
 خونچه که ده‌ست‌نه‌خوردیه وا بوته تازه‌بووک
 هه‌رکه‌س گولیک به‌رؤح نه‌کری پیی ده‌لین چرووک
 کاتی نه‌ماوه کاکه! خه‌م و ئاه و نووکه‌نووک
 کیژان له گولچنین و بزه‌ی چاوی کاله دئی

تیپی گولان گیشت و ولات بوو به زیو و زهر
بولبول به جوش و کول له نیوان شهو دهباته سهر
شهونم له سهر چلویپی گولان کهوت و بوو به بهر
نهرگس به بهرگسی زهردهوه هیناوییه خبههر
یانی گولاله سووره له خویندا شه لاله دی

نهمنیش ههزار و دل به خهم و چاوه رینی په یام
کینه په یام! په یامی ره فیکانی وهک برام
پارامه وه له خالیقی بوون و نه بوون، به لام
ههروا به داخه وه گله مه، هه نه بوو وه لام
ویرانه مال و حال و سه دای کونده لاله دی

خویندی له گوینسوانه یی تالاری سهوز و سوور
ویرانی کرد و تیک چوو، نه ما کوشکی پر سرور
دهگری دلی ههزاری "تیمامی" وهک ته سوور
دهگری، ده رینژی خویتی گهشی دل له خوار و ژور
هه رکسوی ده چسی له دووری نهوان زاله زاله دی

شین و پیکه‌نین

ئەو عالەمە چى لى‌هات؟! جاران كە ئەمەن دە‌مدین
سەرگەرمى ئەوین، جارى دل‌خوش و دەمى غەمگین
گا پىدە‌کەنین وەك گول، جارىكى دە‌یانکرد شین
بۆ لەیلی و بۆ مە‌جنوون، بۆ خوسرەو و بۆ شیرین
هەر وەك چووه پىش چاوان کاکە‌مەم و خاتووزین
هەرکەس بە خەيالى خوێ سەرگەرم بە كاری بوو
گىرۆدە‌یى میهر و مە‌یل، ناشوفتە‌یى یاری بوو
عاشق بە سەرى زولفى بى‌تاب و قەراری بوو
خاتر لە سەرى رینگای ئاهووی تە‌تاری بوو
ئىستاش لە فیراقى وان، مەن رۆح و دلم دە‌گرین
کوا بولبولی بى‌چارە تا بى‌تە‌وه گولزاري؟
گول پىکە‌نى بۆ وى، ئەو نالە بکا و زاری
بولبول بە سە‌ناگویی، گول هەر بە جە‌فاکاری
بۆچی؟ ئەو بۆ مایە‌ی شە‌یدایی و دل‌داری
بۆیە لە گول و گولزار بالندە هە‌موو دە‌فرین

ئەو عاشقی بئچارە وای بئپەر و بئبالە
یارەبئی! چلۆن بفرئی؟ بئبەندی خەت و خالە
مەجنوون سەفەتە و عاشق بەو لەیلیه رەشتالە
یا بۆ شەکەری لئوی عەینەن وەکوو مندالە
رۆژ و شەو و بئوختان ئەو مارزە دەگری قین
دەرچوونی مەحالە دل، لەم گئژ و خول و چەرخی
چون کۆزی ئەو هئشتا، ساوایه، وەکوو بەرخە
یارەب! بە کەرەم جارئی، لوتف و کەرەمت دەرخی
لەم سەخت و چری چەرخی، ئەم عالەمە زوو سەرخی
ئەی من بە فیدای خاکی بەردەرکی "ئیمامی" دین

مه گره به هانه

قوربانی برۆتم که سه که م! چه شنی که وانه
تیری موژه که ت بوچی دلی کرده نیشانه!
لیت داوه له دوو لاره که وا هینده به ژانه
خویتی بده لهو دهست و سهر و په نجه جوانه
بوچیته خه نه؟! ته لئه؛ به سه، مه گره به هانه

سهیری که له په روانه که ره فتاری دلی دی
بروانه که په روای نه بوو، نه سراری دلی دی
سووتاوه په روبالی که نه نواری دلی دی
دیوانه وو سه رسامه که ناساری دلی دی
بهو حاله شه وه دل که چی مه یلی به گه رانه

هر دیت و ده چی لیر و له وی، بی که س و بی ده ر
عاشق به هم موو خونچه ده م و قه ددی سنه و به ر
هر قامه تی ره عنایه ده بیننی، وه کوو نوکه ر،
دووی که وتوو، بی چاره وه کوو شیت و قه لهنده ر
دانا که وی بو م هر چی ده لیم، ده ردی گه رانه

له م کاته که باری له سه ما لوئلوئی لالا
سه رپاکی چیا بوته گول و نیرگسی شه هلا
هر که س به خه یالیک و به فکرینکه وه هالا
دل هر له خه یالی سهر و زولف و قه د و بالا
دیوانه نه وه نهو؛ ده گه ری خانه به خانه

زستان که زه‌یستان بوو، بهری خستووہ ئەم‌رؤ
 ھەر لاخەر و شیونکی تەماشای بکەن ئەنگۆ
 نوتفیککی فری داوہ فەقیەرہ بە سەری تۆ
 دئ دەنگ و ھەرا و شیوہن و نالینی بە رۆرؤ
 بای وادە دەدا موزدە: ئەوا کاتی گولانە

تاکە ی بە ھومیدی مەدەدیککی ئەم و ئەو بین
 دواکەوتوو لە ھەر خیل و لە کوستان و لە زەو بین
 تاکە ی کەسەل و تەمبەل و ھیند کوشتەیی خەو بین
 وەک شەمشەمە کویرە بە ھەوا عاشقی شەو بین
 شەو رۆیی، بەسە؛ ھەستە ئەوا کاتی بەیانە

ھەرکەس کە فکەر کاتەوہ لەم مەوقیعە خوشە
 خاوەن دل و گول بی، وەکوو بولبول بەخرۆشە
 ھەر سۆفیی بی کارەییە وا ئیستە خەمۆشە
 لیی لادە، کە لەم مەوقیعەدا وا بە پەرۆشە
 حالی بی، مروینکی چ بی کەلک و نەزانە

بی چارە "ئیمامی" کە گرفتاری خەمت بوو
 شیواوی سەری زولفی رەشی زۆر و کەمت بوو
 قوربانی تەپوتوزی شەقامی قەدەمت بوو
 پەروانەیی روخساری وەکوو تازەشەمت بوو
 بۆیە وەکوو پەروانە بە پەروازە شەوانە

يارم تەشى دەريسي

زولفى رەشى لە سەر روو، وەك نيلووپەر لە ئاوا
 پەخش و بلاو و ئالۆز، لوول و دريژ و تاتا
 هاوريشميكي خاو بوو، بە ناز و عيشوہ باي دا
 وەك ماري زامدار بوو، هالا لە بەژن و بالا
 كۆشى دەکرد بە لادا، يارم تەشى دەريسي
 كوانى خورى شەكى كال، بکرم بە رۇحى شيرين؟!
 يیدەم بە دەستی يارم، بايدا بە ناز و تەمکين
 شى کاتەوہ بە شانە، بە قامكى نەرم و رەنگين
 بيدا ئەويش بە نووکی تەشى جوان و نەخشين
 بو پارچە يەکی پەشمين، يارم تەشى دەريسي
 مەحبووبى نازدارم، گرتى تەشى بە دەستی
 ريسى موحەببەت و مەيل خاو بوو، بە کرژى رىستی
 گريى دلان پساندى، بە لىو و دەستی بەستی
 توولى ئەمەل دريژ بوو، سەنگينى کرد و خستی
 بوى دانەوى بە چوستى، يارم تەشى دەريسي
 لە باغى سىو و هەرمى، قەدەم قەدەم بە نەرمى
 دەچیتە پيش لە گولزار بە سەبرى، جوانە شەرمى
 لە باوہشى بەپیتى، دەگرى دلان بە گەرمى
 بولبول دەهاتە سەيرى، لە کاتى بەزم و رەزمى
 بەو لار و لەنجە حەتمى، يارم تەشى دەريسي

کۆلان و کووچهیی دئی، دهروا به ناز و عیشوه
 دهگری له پیر و له جوان، نهو شوخه باج و ریشوه
 جحیل به زولفی لوولی، دهکالغاو و رهشوه
 بهو مهکر و فیل و حیله، وه دیاره مهیلی به شوه
 فکریکی بیکری کردوه، یارم تەشی دهپرسی

هونراوهکە ی من نهوچهل، خاوین و بیبنووکە
 وا رپسهکە ی به دهستی مهستیکی تازهبووکە
 رازیم به سهردری وی، دا پینی بلین به سووکە
 دهیکەم به چوغه بوخوم، بیرپسه ههسته زووکە
 تۆزی به نووکهنووکە، یارم تەشی دهپرسی

کاکی "ئیمامی"! رهنگه چوغهت هه موو درابئی
 به شیتی رپسی رستی، مهعلووم دهبنی پسابئی
 پرسه له کاکی جولا، داخو له بۆی کرابئی؟
 دویتنی گلهم که لی کرد، رهنگه دلی شکابئی
 قهیناکه، بی به لا بی، یارم تەشی دهپرسی

به رخی نیر

نیشتمان! قوربانی کانیاو و زنه‌ی زنه‌ی ویرتم
گیان‌فیدای ره‌شمال و شوان و میگه‌لی سهر بی‌ترتم
کوشته‌یی کاره‌ی مهر و به‌رخ و بسنه و هاویرتم
عاشقی ناسکی چیا‌ی بژوین و جوان و تیرتم
گیانه‌که‌م! نه‌منیش به کارت دیم و به‌رخی نیرتم
روح فیدای سرروه‌ی به‌یانانی عه‌بیرئامیزه‌که‌ت
دل به قوربانی سرریوه‌ی ته‌یره بی‌پاریزه‌که‌ت
گیانه‌که‌م! رۆله‌ی ته‌تو رینک چاوه‌رینی ئاخیزه‌که‌ت
بی‌گه‌ره باوه‌ش له هه‌ل‌دا پیش‌مه‌رگه‌ی هیزه‌که‌ت
پاسه‌وانی ناوچه‌کانی پر له زینو و زین‌پرتم
هه‌ر له سهر لووتکه‌ی چیا‌خه‌ملیوه تا خواری به گول
هه‌رکه‌سینکی به‌ره‌ه‌لستی سه‌ره‌به‌خویته به دل
پینی بلی و مه‌نجه‌لی قینی گه‌لم هاتوته کول
ئه‌ی عه‌جه‌م! بۆی ده‌رکه‌وه، ئه‌ی لنگه‌ره‌شی رووت، لاته‌قول
خو ته‌گه‌ر کوردیشه، فه‌رموو ناھومیدی خیرتم

کی بوو وهک شیرى ژيان خیرا له بیشه‌ی دهرپه‌ری
سپیه‌لاکی دوژمنی کوردی به خه‌نجه‌ر هه‌لد‌ری
ئاره‌فی کاتی خه‌باتی قه‌ت له ئه‌ستو‌نه‌ست‌ری
نیشتمان بانگی ده‌کا یا خوا بژی، هه‌ر تو کوری
چاوه‌ریی پردانی توندوتول و هه‌روه‌ک شیرتم

هه‌رکه‌سی کورد بی و "زرنگ" بی، چاوه‌نوری هه‌ل ده‌بی
پیشه‌وا و خاوه‌نش‌کۆه و قاره‌مانی گه‌ل ده‌بی
جینگه‌یی شانازی و هیوای هه‌موو کۆمه‌ل ده‌بی
خاوه‌نی کانیاو و چیمه‌نزار و باغ و گول ده‌بی
نیشتمان ئه‌منیش له باغ‌ت‌دا ئه‌وا ئاود‌یرتم!

تہرجیع بہند، تہرکیب بہند

ستایشی پیغمبەر

ئەى خوداۋەندى ئاسمان و زەمىن!
سانى رۆژ و شەۋ، مەھ و پەروىن!
پازقى مار و موور و چاك و خراپ!
خالىقى سونبول و گول و نەسرین!
بە نەسىمى بەھارى، ملكى خوت
كردوۋە سەوز و سوور و كەسك و شىن
بۆ منىش ئەى خوداى عەززەۋەجەل!
پەحمەتئى؛ زۆر فەقىرم و مسكىن
خۆ منىش عەبدى تۆ و لە مولكى توم
موستەھەققم بە عەفوى تۆ، بە يەقىن
ھەرچى ھەم - گەرچى زۆر خراپىشم -
ئەم وتە خۆشەمە دەلىم ئامىن

سەد ھەزاران تەحيىت و سەلەۋات
بۆ محەممەد، شەفىعى رۆژى نەجات

ئەى (شفیع الامم!) چ خوش لەقەبى!
چ بەعەزم و وىقار و بئائەدەبى!
خاوەنى عىلم و حىلم و عەقل و كەمال
فەخرى عورب و عەجەم، چ مونتەخەبى!
هەلبژىنراوى راسپاردانى
خۆشەویست و لەپىشتران لە نەبى
تۆ لە نەسلى عەرەب زهوورت كرد
ئاشكرا بوو فەزىلەتسى عەرەبى
هەركەسنىكى كەوا سەناگۆتە
تەر و پاراوه تەبع و زار و لەبى
هاتىفنى بانگ دەكا: بنىره بە دل
تۆ كە پىاوئىكى چاك و دىن تەلەبى

سەد هەزاران تەحىيەت و سەلەوات
بۆ محەممەد، شەفیعى رۆژى نەجات

ئەى بە نوورى جەمالى روى زىبات!
پەر لە شەوق و زەوق، لە سەر تا پات!
يەك لە يەك رىك و پىكتره بەدەنت
يەك لە يەك بۆنى خوشتره ئەعزات
ئەى شەهى مولكى جوود و خوانى كەرەم!
"بەرمەكى" شەرمەسار لە بەزل و سەخات
خۆشەویستى خودای عەزەوه جەل
رېتما و دەست گىرى رۆژى مەمات

ئەي شەفەئىيە ھەممو سەغىر و كەبىر!
خاۋەنى فەيز و رەحمەت و بەرەكات
قاسىدى بانگ دەكا: بىتەرە بە دل
بۇ يەكەسوارە جوانەكەي غەرەسات

سەد ھەزاران تەحىيەت و سەلەۋات
بۇ محەممەد، شەفەئىيە رۇژى نەجات

ئەو شەۋى ھەو سەمات ھەممو تەي كىرد
مەرکەبى سوارەكانى دىت پەي كىرد
چەرخی گەردوون ھەزار گۈنە گەپى
بە سەكەندەر، بە بەزمەكەي كەي كىرد
چوۋىە جىيەك كە جوبەرئىلى ئەمىن
كەوتە لەرزىن، گەراۋە، تۈبەي كىرد
بۇ پەزىرايى گولستانى ئىرەم
ئەمرى بۇ ھات و پاكى خونچەي كىرد
پىرەدارى ھەزار سالاھ و كۈن
ۋەك نەمام تازە بوو، شەكۈفەي كىرد
دەنگى ئەحسن سەماي ھەممو كەر كىرد
مەلەكىك ئەم قسەي ھەبوو دەي كىرد:

سەد ھەزاران تەحىيەت و سەلەۋات
بۇ محەممەد، شەفەئىيە رۇژى نەجات

دلی مهفتوون

دل بهری من که نینقلابی کرد
کوا خه تای کردووه؟ سهوایی کرد
که نیقایی له سهر جه بین لابر
له دلی عاشقان که بایی کرد
که به عیشوه هه لیبیری چاوی
گوشمالیکی نافتایی کرد
بویه قهت نه سرهوت به رۆژ و شهو
له هه موو کار و خورد و خایی کرد
هر له مه شریق هه تا کوو رۆژئاوا
تووشی سه د مه خسه ره و عه زایی کرد
قاسیدی هاته لام و نه م قه زییه ی
پی بوو، چابوو به دل خیتایی کرد!

هر دلی موبته لا وو مهفتوونه
به سه عادهت هه همیشه مه قروونه

نه ی جه مالت که مالی کیشوهری عیشو!
قه د و بالات به راستی مه سدهری عیشو
خه ت و خالی جوان و بی عه بیست
له سهر و رووته، بوته زیوهری عیشو

ئەي لە بەحرى سرشكى ديدەيى من!
يادى پرووى جوانى تويە گەوھەرى عىشق
بەحسى حوسن و جەمالى تو، چاوم!
نووسراوہ بە خوین لە دەفتەرى عىشق
يادى پرووى تو دەكەم كەوا دەگريم
دەرژينم بە عەينى جەوھەرى عىشق
دیتە لام دل بەرى بە تەننازى
ئەم قسەم بى دەلى لە مەحزەرى عىشق:

ھەر دللى موبتەلا وو مەفتوونە
بە سەعادەت ھەمیشە مەقروونە

خويتىدى تەيرى دلّم تەرانەيى عىشق
زەمزمەيى دا بە داو و دانەيى عىشق
ھەمھەمىكى غەرىبى بەرپا كورد
لە دەروبان و كونجى لانەيى عىشق
بى پەر و بال و لائوبالى ما
وہ كوو من ھاتە گويسوانەيى عىشق
وہختە بوو بەر وہ بى، دلّم گرتى
بەردیہوہ بو قومارخانەيى عىشق
سەد كەرەت مالى تەيرى دل ئاوا!
ئەوہ مەحرەم بە ئاشيانەيى عىشق
بانگ دەكا زور بە سۆزى دل ھەرچەند
بى نەسبىم لە ئاستانەيى عىشق

ھەر دللى موبتەلا وو مەفتوونە
بە سەعادەت ھەمیشە مەقروونە

ئەى خەيآلت هەميشە مەحرەمى دل!
 لىوى لەعلت نەگىن و خاتەمى دل!
 زىكرى نىوت ئەنىس و موونسى رۇح
 يادى روتە رەفىق و هەمدەمى دل
 تارى زولفت ئەگەر بە دەس يىنم
 مووبەموو بۆت بەيان دەكەم خەمى دل
 تۆ دەزانى چلۆنە ئاوى حەيات؟!
 قەترەيىكى كەمە لە شەونەمى دل
 دەردى عىشقى تۆ عەينى دەرمانە
 زامى دووریتە ئەسلى مەلحەمى دل
 دللى من گەرچى موبتەلايە، بەلام
 ئەم قسە خوشەيە موسەللەمى دل:

هەر دللى موبتەلا وو مەفتوونە
 بە سەعادەت هەميشە مەقروونە

ئەشكەكەم سوجبەتى بە جەيحوون كرد
 عىشقهكەم رەخنەيى لە گەردوون كرد
 لەيلىيەك لەم زەمانە پەيدا بوو
 عالەمىكى بە غەمزە مەجنوون كرد
 لەف و نەشرم هەموو موشەوووش بوو
 عىشقى ئەو هات و تەبعى مەوزوون كرد
 بە خەمى تورپەي پەريشانى
 دللى جەمەيىكى شىت و مەفتوون كرد
 عەقرەبى ئەگريجەي لە بەر حوكمى
 هەموو عوششاقى مات و مەجزوون كرد

هاتفنى ئەم قسەى لە دلدا بوو
هات و فەرمووى و ئەمنى مەمنوون کرد:
هەر دلئى موبتەلا وو مەفتوونە
بە سەعادەت ھەمیشە مەقروونە

لەو دەمەى ماچى لىوى پەيدا بوو
توتى تەبعى دل شەكەرخا بوو
تۆ دەزانى "ئىمامى"! دل بەرى تۆ
وەك دەلەين زۆر بە ئالوووالا بوو؟!
خەيمە و بارەگای لە مولكى دل
ھەلەدا، بۆيە عەقلى شەيدا بوو
بۆيە قەيسى فەقىر و مالكاول
دل پەريشان و رووى لە سەحرا بوو
كە لە نىرگس دەپرسى، سەبرى دەکرد
وەك وەنەوشە مى شكا، چا بوو
شەو لە كاتى بەيان، دەمى سەحەرى
ئەم ھەدیسە شەرىفە ئىنشا بوو:

هەر دلئى موبتەلا وو مەفتوونە
بە سەعادەت ھەمیشە مەقروونە

کام خهبات

له گهل یاری خۆم به جوانی ده دویم
به چرای کولمیشی ده سووتیم، ده گریم
پیت بلیم چۆنه نه و یاری به ریز
خه یال بۆ لای دئ، ده کشی به پاریز
دلرفین، چاومه ست، به ژن و بالا بهرز
که له گهت، باریک، جوانچاک، شوخ و تهرز
تۆ بی و خودای خۆت، سه رینک هه لینه
به نووکی غه مزه دله کهم ده ریینه
بییه بۆ لای خۆت بیلاوینه وه
له بوته ی عه شقا بیتاویته وه

بزانه چی ده وئ پاش قال بوون دلیم؟
دلکه م مه شکینه، تۆ خواکه ی گولم

به زه یه کت بی به حال و بالی
به هاوار و داد، به ناله نالی
که ده رمانی که ی به په نجه ی جوانت
ئاخری به کاردی، ده ستم دامانت

فریای نه که وی، کاری کراوه
جهرگ و دلی باش بو ت هه لقرچاوه
تا نه چووه له قیس نه و دله پر کوله
تا نه بو تته چیشیت به و کوله کوله
له بو ته ی عه شقا ده ریینه وه
وه کوو پیم کو تی بیلاوینه وه

بزانه چی ده وی پاش قال بوون دلم؟
دله که م مه شکینه، تو خواکه ی گولم

دلی شیت و پیت، سه رگه ردان و وینل
ماندوو، هه لوه دا و دوورکه و توو له خیل
کینه خیل؟ خیلی لاوی نیشتمان
نه وه ی به پاریز ده چوون بو کوستان
کام کوستان؟ کیوی زه نویری خه بات
کام خه بات؟ نه وه ی گه ل ده دا نه جات
جیگای به زه یه نه و دله ویرانه
نه و شیت و پیتته، نه و سه رگه ردانه
له بو ته ی عه شقا ده ریینه وه
وه کوو پیم کو تی بیلاوینه وه

بزانه چی ده وی پاش قال بوون دلم؟
دله که م مه شکینه، تو خواکه ی گولم

نیشتمانی کورد

ئهو نیشتمانی بهرز و بهریز و جوانی کورد
جینگهی ژیانی پر له هیوای پالئهوانی کورد
هوی بهرزیی ههموو گهل و پیر و جهوانی کورد
بهو ئاو و خاکه جوانهوه بهنده ژیانی کورد
ئهی خاکی پر له جهوههر و ههر له زیر و زیو!
هؤزت به شاخوداختهوه بوونه سهربزیو

نیلووفهیری بلاوی له سهر ئاوی بیقهرار
ئالؤز و تیکههله و بهگری، چهشنی زولفی یار
سووچ و کهناری دهستی ههموو سهوز و لالهزار
قوؤز و لهبهردلان و لهباره بهبی قومار
بهههبههله شاخوداخی ئهه و خاک و ئاوی ئهه
چهند خوؤشه له سهر زمان، گهلی کورده ناوی ئهه

لایهک شنهی شهماله که دهشنی به حالی دل
لایهک کزهی دلان له گولانه به سوؤز و کول
لایهک له خوؤشی بولبوله وا پینکه نیوه گول
لاییکی دیش که خونچهیه پینچرا به بهرگ و چل
ئهم بهند و ئهم بیساتهیه گیانه دلی مرؤ
دینیته جؤش و دینته خورؤش و دهلی برؤ

كاتى خەباتە ھۆزى بەجى ماوى كوردە كان
پى ھەلگىرن، درەنگە، بىرۇن رىنگو و بى وچان
ھىواى گىرنگى، ئىوھىە خو داىكى نىشتمان
ئەو نىشتمانى ھۆزى گەلى كىردە قارەمان
ئەو قارەمانى وا لە خەباتايە رۇژ و شەو
ئەو پالەوانى وا كە بەھىزە و ئەوئەند پتەو

ماونكى زۇرە مات و ئەسىر و قەلەندەرىن
خەمبار و بى كەس و لە ھەموو خۇشىيەك بەرىن
تا كەى بە پىشتى كۆمەوہ كۆل بۇ كى ھەلگىرىن؟
تا كەى بە بىن خەفەت سەرمان نەچتە سەر سەرىن؟
با بەس بىيەنە ئالەتى دەستان، وەرن! وەرن!
ئەورۇ ھەلە، دە ھەلپەرن و دەستى يەك گىرن!

رۇيى ئەوى كە خوئىتى مژىن، بىوہ پىرەزال
ئىمە كەلاكى كەوتوو، ئەو بىوہ پىرەدال
خۇراكى جەرگى ئىمە بوو، دەبخوارد قەپال قەپال
لىنى كەوتووہ ئەويستە لە بەر زگ وەكوو گەمال
چونكى كەلاكى خواردووہ، نابزوى كەوتووہ
ئابروو و ھەيائى بە جارى لە نىو عالەمى چووہ

سهیری "ئیمامی"ی پیر که، که وا کهوتبوو له مال
خهم دایرزان دبوو، سهیری ده بزووته وه به حال
ئه ورژ که چی له خوشی، ئه وا کهوته قیل و قال
بانگوو ده کا و ده لی: وهرن، ئه ی لاو و کیژوکال!
دهست دهینه دهستی یه ک، له خیابان و سه رشه قام
خومان به گوشت بدهین، نه وه کوو بینه وه غولام

قاقلاوا، ١٣٥٧ی همتاوی

ئەۋپەرى كوردابەتى

دەمىك بە باسى كورد نە كرىتەۋە
وتەى خوشى ئەۋ نە گىپتەۋە
سپاسى لاۋان بەۋ نە بىرپتەۋە
ۋە لامى كوردى پى نە درىتەۋە

ئەۋ دەم و لىۋە يارەبى رەق بى
پوۋكى دارزى، ددانى لەق بى

چاۋى نە پىژى كلى خەمبارى
نە ژىتتەۋە كانى بەھارى
فرمىسكى سوورى لى نە بى جارى
ھەلنە قولنى خويى دلى ھەژارى

ئەۋ چاۋە ياخۋا پىرى كەن لە خوى
ۋە نەۋز نەدا، ساتى نە سەرەۋى

دەستى نە نوۋسى گۆقارى مېژو
نە نوۋسى بە خوين، زە بىروزەنگى زو
نە خاتەۋە بىر كاتى رابردو
زۇردارى دوژمەن نە خاتەۋە رو

ئەۋ پىلە ياخۋا لە بنرا دەرى
لە نىنۋكى را بىزى تا سەرى

شانى هه‌لنه‌گرى چه‌كى رزگارى
شان له شان نه‌دا زور به وشپياري
كۆله‌پشتى چه‌ك نه‌بيسته باري
ده‌نگى تفه‌نگى نه‌گاته شاري

ياخوا جده‌و بى نه‌و شان و مله!
ياره‌بى كۆل بى نه‌و ده‌ست و پله

نه‌و پىنيه نه‌چى خيرا به‌ره‌و پىش
به‌ره‌و سه‌ندنى تۆله‌ى ئوف و ئىش
ماندوو نه‌بيت و هه‌مووى نه‌بى رىش
له رىسى خه‌باتا نه‌بيسته ده‌رويش

با هه‌ر له كۆت‌دا برزى نه‌و پىسه
بوونى پىنى بى‌كار پووچه، بى جىيه

قاتلاوا، سالى ۱۳۴۲ى هه‌تاوى

مهسنهوی

ستایشی خودا

(مرغان چمن به هر صباحی
خوانند تو را به اصطلاحی)
ئەمنیش وه کوو وان به ئاه سەردی
زیکرت دەکەم و مەدح بە کوردی
ئەهی خالیقی زولجەلالی یەکتا
وہی رازقی خەلقى بەرپر و دەریا!
بۆ خاتری ئەم بەری بەیانە
بۆ خاتری نالەیی شەوانە
کارم ھەموو خوار و خێچ و ناجۆر
زەخمم ھەموو کەوتە ئیش و ناسۆر
پەحمی بکە زوو بە ئاهی سەردم
بینیرە خودا، دەوایی دەردم
لای تۆ نەبی، قاتە مەرھەمی دل
لوتفت نەبی، ماتە بەختی "کامل"

بی هه وری که ره م چه مهن خه موشه
بی بارشی نهو، سه مهن نه خوشه
حل نا کرى موشکیلی دلی نهو
پیناکه نئی خونچه یی گولی نهو
بو خاتری نهو که سهی که ناردت
بو ده عوه تی چاکه خوت سپاردت
بیدار بکه تالعی خه والووم
تیمار بکه قلبی پیس و مه سمووم
به حری که ره مت که هاته جونیش
توفانه، نمیکی وه ختی به خشش
سه نووح به مه وجی سه رنگوونه
سه که شتی نهوی تییا زه بوونه
قه ترینکی کیفایه تی سه غیران
جورعینکی به سه له بو که بیران

بُو خۆشه‌ویستی خوا

نه‌ی به‌ده‌نت پاکه وه‌کوو رۆحی پاک!
رۆحه سه‌راپا به‌ده‌نت؛ رۆح فیداکی!
کئی بوو غه‌می ئوممه‌تی خوی خواردبوو؟
کۆشک و قه‌لای کافری روو‌خاندبوو؟
کئی بوو قوره‌یشی و مه‌که‌یی تیک‌شکاند؟
داوی له‌ رینگه‌ی گه‌لی خوی هه‌لپساند؟
کئی بوو شه‌قی کرد به‌ ئیشاره‌ قه‌مه‌ر؟
سه‌جده‌یی بو کرد به‌ دل‌وداو شه‌جه‌ر؟
کئی بوو له‌ پاش ریتبه‌ر و پیغه‌مبه‌ران
هات و بووه‌ راهنومه‌ی ره‌ه‌به‌ران؟
کئی بوو که‌ ته‌ی کردبوو جه‌وت ناسمان
تا‌کوو گه‌یشه‌ سه‌فی که‌رپرووییان؟
په‌یکی نه‌مین بوو له‌وی گرتی مه‌قه‌ر
عه‌رزی ده‌کرد: ریم نییه‌ خه‌یرولبه‌شه‌را!
تیپه‌ری له‌و جینگه‌ به‌ عه‌زمی حوزووور
گه‌یه‌ حوزووور و بووه‌ که‌یف و سروور

جینن و به شہر کہوتنہ رہ قس و سہما
یہک لہ عہرز، ہیندی لہ ٹہوجی سہما
توی بہ خودا ٹہحمدی موختاری مہ
ہن تو بہ ٹاہت فہشلہ کاری مہ
ٹہی بہدہنت پاکہ وہ کوو گیانی پاک!
رؤحہ سہراپا بہدہنت، رؤح فیداک!

زہنبیل، ۱۳۱۲ی ہتاوی

مهولوودی

به دلّیکی خاوین مهولوودی دهکه م
پر به دل شادی و خوشنوودی دهکه م
ئوشو دوازدهیه، شهوی وهلادته
وهلاده تی ئه و خه تمی ره سالت
ئه و زاته مانگی هه ر به ئیشه
له ئاسمانی را کرد پاره پاره
دوو لهت جوئی بووه، هاتنه خواره وه
چوونه باغله ئی ئه و سه رداره وه
هاتنه وه ده ری له هه ر دوو قوئی
به ده ست و برد و به توندوتوئی
چوونه وه ئاسمان یه کیان گرته وه
بوونه وه دیسان به چارده شه وه
نابین موجه ی گه وره تر له وه
یانی رووناکی و تاریکی به وه
ئه و هاته دونیا، تاریکی لاجوو
چرا هه لکرا، زولمهت بو ی ده رچوو
مه له ک له فه له ک هاتنه سه ر زه مین
بو په زیرایی موجه ممه دئه مین

میوهی بههشتیان هینا به دیاری
بؤ شادیبانهی مهحبوویی باری
ههی ههی له و شهوه، رۆژی به قوربان
سهده مانگی تابان ههلات له خوشنیا
له ههوش و ههسار، له دهرك و له بان
چهپلهریزان بوو، بوو به چراخان
یاخوا بهخیر بینی شای به تهاارهک!
قهدهمت بهخیر! مه نزل مه بارهک!
گیان با کیشکچی دهركی ههوشت بی
رۆحیش به قوربان ژیری کهوشت بی
فهړشی حاته می تایی هه لگیرا
دهرگای سهخای وی به جارئ به سرا
قهترینک له دهریای سهخای تو به سه
بؤ هه زپرۆحئ، بؤ هه رچی که سه
شادی و سروور و فهخر و موباهات
ههسه نات، خیرات، ئاوات وهدی هات
وهک سهگان کهوتین له بهر دهرگا کهت
چاوه پئی لوقمه ی خوانه یه غما کهت
"کامیل"! نوره ته له دهرك و بیانی
خۆت باش حازر که بؤ پاسه وانی

خاسه که و (۱)

خاسه که وئ له و که ژه هه لئیش—تووه
خالی رهش و سووری به جووت رشتوووه
راوچی هه موو له و که وه ده رکه و تووه
بوچی دزه؟ جه رده یه؟ کیی کوشتوووه؟
کینه که سی ئه و له ژیان خستوووه؟
مال و مهر و زیوه ری کیی بردوووه؟
باعیسی فه تلی چیه؟ بیستوویه تی
ژینی به سه ربه سته، ویستوویه تی
پاکی گوناھی که وی خوش خه ت و خال
ژینی به سه ربه سته له نیو درک و دال
داوی چه قاند تاوه کوو ئه و پیوه بی
چالکه نه خوئی پیوه ده بی، جی به جی
چاکه که داودوزه شوکور خاسه که و
دیویه، وریایه، به رۆژ و به شه و
بوچی که ویش مافی ژیانی نییه؟
حه ققی که ژ و کیوی جوانی نییه؟
بوچی ئه ویش بوته برا کورده کان
نابئ هه لئینی نه فه سینکی ژیان؟

بیتهوه بهردهستوو بهبی بال و پهړ
پینکه ننی بیه نه قهسری قه جهر؟
دهک نه فه سوو بگری نه جهل، جی به جی
وا که نه تانی قهوه تی دهست و پی
خواهونی نهو کیو و که ژه هر که وه
نزم و نزامی که ژ و کیو هر به وه
لی گه ری با بال و په ری جوان بکا
لهو که له با بانگی ره فیکان بکا
بینه وه کانی اوئی، بخون ناوی ساف
بو گوره یی سه رینه بینه مه ساف
لی گه ری دهن دوو کی به بهرد تی ژ بکا
گوره بکا و بانگی کوپ و کی ژ بکا
کوپ به گوره کوپ وه کوو شیر و پلنگ
کچ به شنه شن به خرینگه خرنگ
بین و بلین: خواهونی کیوان نه مین
سووره دهنو کمان، به دهنو ک شهر ده که یین
خواهونی نه م خاصه که وهش هر ده لی:
راوچی ده بی لهم که ژ و کیوه هه لی^۱

تاتلاروا، ۱۳۴۲ی همتاری

^۱ بهیتی کوتایی بهم شیوه بهش نووسراوه:

خواهونی نهو خاصه که وهش هر ده لی: نیمه موقیمین، بلنی دوژمن هه لی

خاسه که و (۲)

خاسه که وئ له به ندهنی
دیتم خوش خوش پیده که نی
به کئی، به چی، به من و به تو
به ژینی وایی تار و پو
ده یگوت ئیوه له گهرمینن
له کویستان پرا بوو ده خوینن
لام وایه من، به بییر و پام
گهرمین و کویستانن گهرام
نهمدی کهس ته نیا سه رکه وئ
یا به دلنکی خوش وهرکه وئ
ههرکهس به ته نیا مایه وه
داویان له رینگا نایه وه
به دهن دووک پیوه بوو وهک که و
روژی رووناکئی بوو به شه و
گویی له ناموزگاریم بگرن
نهک بکه ونه داوی بمرن

یہ کئی لیکرہ، یہ کئی لہوی
یہ ک کہونہ وہ، لہ منوو کہوی
بہس بہش بہش و لیکرہ پساو بن
بہس بی بیرو و بہش خوراو بن
دہستیک تہنیا دہنگی نایہ
منالیک بوئی ناکری کایہ
بہ دوو دہست چہ پلہ لی دہدری
بہ دوو منال گہمہ دہ کری
تہو نیش تمانہ پیروڑہ
ہم وو کاتیکی نہوروزہ
شہوی رۆژہ، رۆژی نہوروز
جینی شانازی زۆرہ بو ہوز
وہک بہہشت خہ ملیوہ بہ گول
نہک دلک، بہ لکہ ہزار دل
ئاوبردہی ئاو و خاکییہ
گیردہی خاکی پاکییہ
بہلام بہ داخوہ ہروا
لہ ژیر دہستی داگیر کردا
ویرانہ و لارووخواوہ
رینک چال و چؤلہ و کہلاوہ
شہوی مہینہت، رۆژی شہوہ
بو گول و ہوز و نہتوہ

هـیـو ا و ئاوات و تاسهیه
ئاخ و داخ و ههناسهیه
دهست به چاوی خهوا بینن
رابن، دوژمن داپه ریئن
کاتی راپه ریئه، ههستن
دهست و پی به رهه لست بهستن
با بهس بهستن دهست و پیتان
با بهس بگرن لیتان ریتان
لینک بن، رینک بن، دهست به دهست ده
شایی به خو و ههز له ههست کهن
گه رهست و قهست و مه بهستتان
رینک به خت کهن بو کوردستان
ئهوجار دهژین به سه بهستی
سه ده کهون به ته ردهستی
له سارای به رزی ئازادی
ده کهونه خوشی و شادی

خوشک و براین

ئەى دوژمنى گەلى كورد!
هەلەين زوو بە دەست و برد
پىنشەمەرگەن لە كىشكىيە
تفەنگى لە سەر پىيە
هەر وىيەكەون دەردەچى
دەو كووژى زوو جى بە جى
كەلاكوو جى دەمىنى
كوند لە جىگاو دەخويتى
تا تى بگرن مەلبەندىان
دەپارىژن كورد بە گيان
وچان نادەين، ناسرەوين
وەك تەمومژ ناپرەوين
ئىو تۆزن، بە بايەك
هەريەك دەرۆن بۆ لايەك
ئىمە لە كىوان دەژىن
بە هيوين خويتوو بمژىن

نهوجار به دلنکی بیخه
به بیروپای زور مه حکم
دهپاریزین نیشتمان
نیشتمانی بههشتمان
کیژولهی ریکی حورین
به شهرتنی دل نه گورین
هموو دایک و خوشکمان
کیژ و کورِ هاویشتمان
خوشک و برای هاویشتن
جینگای شانازی گشتن

شنه‌ی به‌هار

به‌هاره و شنه‌ی مایه‌ی ژیانه
به شنه‌ی ژیاوه نهم نیشتمانه
به‌هار هیننهری موژده‌ی خه‌باته
لابهری مه‌ینت، هیننهری هاته
ئاوری نه‌وروزی پرشنگی ژینه
بو‌گهل و بو‌هوژ گری به‌تینه
گر و گریه‌ی نه‌و ژینی پی‌ویه
بریسکه‌ی خه‌بات هر له‌وی‌ویه
ئاگری نه‌وروزه یا تیشکی هیوا
پووناک‌کهره‌وه‌ی تاریکی هه‌وا
گریه‌ی خورپه‌ی دل، شه‌وقی زه‌وقی گهل
له‌ده‌وری دالین لاوان به‌کومهل
کاتیکی خوشه، فه‌سلی نه‌وبه‌هار
دووری له‌نهار، نزیکی له‌یار
نه‌وه سه‌وز نه‌کا تووی رزگاری
به‌ره‌م دینئی باغ بو‌کوردده‌واری
هیندی ده‌رزینئی، هیندی ده‌رویتئی
به‌و گهرم و ساردی له‌خوی ده‌نویتی

دووبەرەكى گەل دەرزىتىنى سەرپاك
تۆۋى يەكەتى دەروىتىنى لە خاك
بەھار بەخىرى، دىنا گرتى رەنگ
رۆژى ۋە دەرخست لايبرد شەۋەزەنگ
بە تەپل و تۆپ و بە زەبروزەنگە
دەى، سا، نەتەۋەى كاۋە! درەنگە
بۆ پىنشۋاز پاكوو برازىتەۋە
شەنە! تۆش كۆرپە بلاۋىنەۋە
لە پىشكەى خەما رايژىتە تاۋى
بۆى دەرخە كاتى، ھەتاۋى، ساۋى
بىۋوژىتەۋە لە بەر تاۋ و ساۋ
تا بىتە جىنگەى شانازى تەۋاۋ
فتىلەى رىنگەى رزگارى پىنە
بەخىۋو كىردنى يەكجار بەجىپە
با بىتە بەرھەم كۆرپەى نەتەۋە
ھىۋاۋى دۋارۋۆژى نەتەۋە بەۋە
بۆ نىشتمان و بۆ گەل دەكۆشىنى
لە رىتى وان سەد چەل زووخاۋ دەنۆشىنى
ئەۋسا ئاۋاتى "ئاۋات" دىتە جىنى
شىن دەبىنى خەلفى ھىۋاۋى جىنى بەجىنى

له بهرچاوان ده کهوم

ورده ورده له بهر دل و چاوان
ده کهوم، وا دیواره بی تاوان
سووچ و تاوانی من هه موو ماله
نیمه بیدم به کهس، دهنه خاله!
ههرچی پیوستی پیاوی وشیاره
لای منی چاره رهش به خه لواره
شهرته نهوچه له وانه خو وه دزم
نه گه زانی نه زم، دهنه خو دزم
خواروخینچی و دزی و درؤ کردن
بی نه خوشی به سه که زوو مردن
مؤدی نه مرؤیه، رینزی لئ بگره
عهبوعاریش له هیچ کهسی مه گره
نهوی رؤزباشی کردی، رؤزی باش
نهوی نه یکرد، شتیکی سووری به پاش

کەس بە هاواری تۆ ئەگەر نایە
تۆش لەگەڵ ئەو کەسە مەکە کایە
ئەو کە سێکیش کە دێ بە هاوارت
بۆتە دۆست و رەفیق و خەمخوارت
خۆت بە قوربانی وی بکە ی چاکە
بە نیشارپنکی ئەو هەلێ، راکە
رەمە و هەستە، بەلا مەلت بشکێ
نەکوو رەو هەستی، ئابرووت بتکێ
پیت بلین هیچ و یووچە، کاتی خەبات
رەدە و هەستی، هەتا دەبێ دەرفات
چاکە گەر پیت بلین لە مەیدانا
هات و نەبزووت هەتا سەری دانا
ئافەرینت بکەن، نەوێک نەفرین
ژین نییە بایەخی، هەموو دەمرین

شین بۆ خەمین

رۆیی ئەو بولبولی باغی مەلە کووت
عالم و هۆنەر و عارف بە سیبوت
فرە کیشاوییه مەینەت بۆ کورد
قەت هەدادانی نەبوو تا کوو مرد
ئەو دەمم بشکێ، کوتم مرد؟! ماوه
خەوتوو، تـۆزێ وەنەوزی داوه
هەربینا رابـێ لە خەو دووبارە
تیکۆشـیتەوه بـۆ ئەو کـارە
یانى هەر بۆ گەلی خۆی تیکۆشـی
کەم و کـوورپی گەلەکەى داپۆشـی
نامرئ پیاوی خودالی خوشـبوو
زاهیری رۆیی، لە پیش چاوان چوو
"شینخ عەلى" کاکە، "خەمین"ی شۆرەت
تەمەنى کەم بوو، بەلام بـیـمۆلەت
ئەجەلی هات و گۆلی عومری رّفاند
عالمەیکى بە غەم و غوسسە مراند

خاۋەنى سىفرە و خۋان بوو، رۆيى
ھاۋدەمى پىر و جەۋان بوو، رۆيى
رەۋنەقى ھۆنەرەكان ھەر ئەو بوو
خۆشى ئاۋاتى دلان ھەر ئەو بوو
ئىستە "ئاۋات" بە تەننى ماۋەتەۋە
نەتەۋى، داۋى لە رىيى نىۋەتەۋە
ھەرىنا پىۋەبوو ئەو بىي چارە
ھاتە خىزمەت تۇ "غەلى" گىان! ديارە
چ بىكا؟ نازى بەبىي تۇ تازە
دوور لە تۇ كەتوۋە، زۇر بى نازە
ژىنى چى، شاعىرى چى، ھاۋدەمى چى؟
عومر ئەگەر مابىي لە زۇر و كەمى چى؟
ھۆنەرىك بووم و لە شىئەرا زال بووم
بىي تۇ مات و لە زمانم لال بووم
تۇ منىشت ۋە كوۋ خۇ بى دەنگ كرد
بىي ۋتە و بىي ھونەر و بىي رەنگ كرد
ئىرەدا دوایى دەھىنم بە ۋتار
كۋا ۋتارم ھەيە؟ كۋا سەبر و قەرار؟

وهك مهسنهوی

بیسه لهو قامیشه، چونت پی دهلی
پنت دهلی خیرا به سۆزی من ههلی
سۆزی من، سۆزی دلئکه ئاگرین
ئاگرئکه زور به تین، پشکۆی ئه وین
هه پریشکیکی ده برژیتتی دلئیک
هه بلیسنیکی ده پشکویتی گولئیک
به ندبه نده نیو دهروونی پر زووخاو
وشک و رهق، نه ندای دل تیدا نه ماو
دل لهوئی رۆیی به یادی دل بهری
دل بهرئکی شوخ وشهنگی وهک پهری
هه رکه سئی دهردی ئه وینی چه شتووه
شه ربه تی مه رگی به لیوان مشتووه
هه ر به ئاخ و داخه وه ده تلئته وه
شیت و په تیاره له کیو ده خولئته وه

ههروه کوو مهجنوونی مال ویرانه نهو
رؤژ و شهو بی چاره، سه رگهردانه نهو
هه رکه بیستی دهنگی بلویری شوان
بهستی خیرایه ک که مه ر بو ری نی نه مان
رینگه چی؟ پر درک و دال و بهرد و چنیو
هه ر سه ره و ژوور و سه ره و ژیر، شاخ و کیو
چال و چول و پر مه ترسی و موشکیلات
لابه لا و هه ل دیر و ری نی هات و نه هات
تو "ئیمامی"! چاکه هه ر بخولینه وه
ههروه کوو شه م هه ل بی نی و بتوینه وه

هات و نه هات

بانگی خزمان و هاوالان ده کم
هات و نه هاتی خوم بهیان ده کم
پسام، هیند گه پام هر لیر و لهوی
جاریکی به رۆژ، کاتی به شهوی
داخو دوعای کی له من کاری کرد؟
خیلی هل و هات لای من باری کرد
له م ماوهی ژینه که من پامبوارد
هر خوم به کاتی هل و هات سپارد
که چی هر نه مدی کاتی هل ده هات
هر کاتی هل هات، هاتم بو نه هات
سه د خهران گه پام به دهستی خالی
سه د ناشم لی کرد، هیچم نه مالی
هیشتا جهوالم بی گهنم و ئارده
ته نووری دلم هیشتا هر سارده
ئاخ ده مدی ده میک ته ندووری گهرم
نائیکم ده خوارد بی ترس و شهرم

نازانم چهرخی زه مان هه ر بو من
نه مامی ژینی کردم سه ره وین؟
یا کار و پیشه ی نه و چهرخه کونه
هه ر وایه؟ چونکی وشک و بی رونه!
به رۆن چه ور نه بی یا به خوینی گهل؟
نه و خوینتهش که نگئی؟ رۆزی خوشی هه ل!
یاخۆ وه ک کوتم هه لم بو نایه
بویه گهل بو هه ل هه ر هه لوه دایه
به لام قه یناکا، مافی خومانه
نه م ده رک او ده رک و نه م بانه و بانه
له هه یچ لاینکی "ئاوات" پینک نایه
دل هه ر نه سه روت له هه یچ جینگایه

رۆژی ههستان

رۆژی ههستان و راپه‌پینه وهرن!
مافی خوتان به کوردی وهربگرن
ئیسسته شاییم ئەوا له دل ده‌گه‌پری
به برا کورده‌کانی خوار و سه‌ری
گیانی خویان به‌خت ده‌که‌ن به‌په‌له
بانگ ده‌که‌ن وهرنه پیشی، رۆژی هه‌له
خاله! کینوی بلندی رزگاری
بۆت به‌یان که‌م به کوردی ئاساری
سه‌خت و هه‌لدیر و ناله‌بار و چهره
پر له هه‌وراز و چال و چۆل و خرپه
کورده گیان! سه‌رکه‌وه به چنگه‌کرپه
سه‌ربه‌خویی به خوینی خۆت بکرپه
توینخی ده‌ستت بلا هه‌موو لاچی
شانه‌به‌رد با نینۆکت هه‌لپاچی
ئه‌وه‌که‌رپه‌ت نیوی تو له مه‌یدانه
پیت ده‌لین قاره‌مانی ته‌نگانه
ته‌مه‌نی من له سالی سی‌ودوو بوو
ئاگری سه‌ربه‌خویی گه‌ل هه‌لبوو

نه کوزاوه گه‌یشته هفتا سال
ته‌مه‌نم ئه‌ی عه‌زیزی کیژ و کال!
ئیس‌ته‌که‌ش وا ده‌زانم هه‌ر لاوم
هه‌ر له‌سه‌ر بی‌ر و باوه‌رم ماوم
یا به‌ئاواتی خو‌مه‌وه ده‌م‌رم
یا نه‌ئاوات له‌باوه‌شم ده‌گرم
وا مه‌زانن مرۆیه‌کی ساده‌م
بو‌شه‌رو شوور هه‌میشه‌ئاماده‌م
من له‌ژینر چاوه‌دیزی پیاوی‌ک‌دا
پینگه‌یش‌تووم، ده‌بی‌بروم هه‌روا
پینی ده‌فه‌رمووم: مه‌ترسه‌بو‌پیشی
چه‌کی دوژمن برینی نایشی
نابری تیغی کولی دوژمنی گه‌ل
قه‌ت مه‌ترسه‌و مه‌ده‌له‌ده‌س خو‌هه‌ل
ئیس‌ته‌هه‌ل‌که‌وتوو، ده‌رۆم به‌په‌له
ده‌یکه‌مه‌گۆمی خوین و دیمه‌مه‌له
نابری ترسم هه‌بی‌له‌کوشتنی خووم
هه‌ر به‌رینگی ئه‌وا ده‌رۆم و ده‌رۆم
"کامیل"م من له‌رینی خه‌باتی کورد
گیانی خووم به‌خت نه‌که‌م به‌ده‌ست‌و‌برد

گەسکە كۆلە

هەرچەندە رزىو و گەسكە كۆلەم
ئامادەيى دەست و مست و تۆلەم
بۆو جووتە شەهیدە نۆجوانە*
بۆو جووتە نەمامى نىشتمانە
شەرتە بە دل و بە رۆح بکۆشم
باش كۆكەمەوۋە حەواس و هۆشم
تا تۆلە لە دوزمنوۋ نەسینم
جەرگ و دلى پىسى دەرنەهینم،
نابى بە ژيانى خۆم نەشەم بى
يانە بە گولى بەهار گەشەم بى
ئەو ژینە چ ژینە؟ دەست بەسراو
خەمبار و ئەسیر و رۆلە كوژراو
ئەو خوينە كەوا رژا لە بۆكان
ماوہ لە خەيال و بىرى ھەموان

* مەبەست كەمال ھەمىدى و محەمەد بەھرامى، دوو قوتابى شارى بۆكانن كە نزىك بە سەرکەوتنى شۆرشى گەلانى ئىران، لە خۆنیشاندا نەكانى بۆكاندا كوژران. بحر ھزج مسدس اخرب مقبوض محذوف: مفعول مفاعلن فاعولن

دهسگاییکه خویتی ئیمه دهمرئی
نایاویککه خوین دهپرئی، دهکوژی
خوی شاردهوه وهک جنۆکه لیمان
تا بگری دووباره ریگه پیمان
نهمجاره دلی گهله بریندار
دهگرن ههموو ریگه لهو به یهکجار
ههروهک سهگی دز له کون خزاوه
ههه بیستهدهر نهو سهگه گلاوه
دهکری شهقوپهق له سهه خیابان
دهستینهوه لئی جهزایی تاوان
بوچی بهشی ئیمه لهم جیهانه
لهو پانه و بهرینه ههه دووانه؟
یا پرشتنی خویتیمان له مهیدان
یا بردنمان به چالی زیندان
شیققی سی نهگهه له ئیمه قاته
بۆمه سی خهباته ریی نهجاته

کاسه‌ی به‌تال

ئە‌ی زەمان! ئە‌ی کات! ئە‌ی رۆژی رەشم!
لە ئامانج، ئاوات، هیوا، بێ‌بەشم
تەمەن دوایی هات، هات نە‌هاتییه
ئە‌مانج و تاسە هەر ئاواتییه
پیری بە‌جاری زۆری سە‌ندووہ
سەر بە‌ لەشمەوہ بە‌ زۆر بە‌ند بووہ
هەر هاکا زانیت، بە‌ریوہ لە‌ لەش
بوو بە‌ گە‌پجاری مندالی روبرەش
با بە‌ر شە‌قی دە‌ن لیرە بو ئە‌وی
وچانی نە‌دە‌ن نە‌ رۆژ، نە‌ شە‌وی
بلین با بشکی کاسە‌ی وا بە‌تال
هەر چاکە‌ بیتە‌ گە‌پجاری منال
مندال! سە‌د ئامان! نە‌هیلن بشکی
لە‌ چاوما ئابرووی چە‌ند سالە‌م بتکی
دلۆ‌پە‌ینکە‌ هەر تکا، تکا
بۆ‌یە دە‌ترسم، لیو دە‌کە‌م تکا

دهرژیتسه سه رپووی بی پهنگ و زهر دم
نهویش ده بیتسه سه رباری ده ر دم
مندال! نه هیلن هینده داماو بم
نابرووتکاو و زهر دهه لگه راو بم
ئالای کلؤلیم گه ر بشنیتته وه
با ئابرووم له چاو بمینیتته وه

قاقلاوا، ۱۳۴۸ی ههتاوی

سۆزی دەررون

ئەي سۆزی دەررونی پر له ئیشم!
نۆ مانگه که دووری تۆ ده کیشم
دەرمانی ههـمـوو برینه کانی
تیماری دلی به ئیش و ژانی
داغانه ،ئەوهـندی دیوه مهینهت
جهرگیشی به سیخی خهـم بووه لهت
نالەت که نهـگا به گوینچکه یی کهس
قازانجی له رئی نییه، ئیتر بهس!
با بهس بی، نهـماوه حالوبالم
موددیکه به سۆزی تۆ دهـنالم
تۆ ئەي دلی لهت لهت و بریندار!
مال کاول و ههـلـوهـدا و یـنـزار!
چهنده بهـپهـرۆش و چهنده کلۆلی!
چهنده مات و فهـقـیر و خهـم بهـکۆلی!
ماوینکی وچان بده و بزانه
ئەو خـالیقی عهـرز و ئاسـمانه

چون دهركی رهحم دهكاتوه لیت
چون لاشی دهبا چقل له سهر ریت
ئهو کاته دهزانسی زولجهلاله
خاوهن دهسهلاتی بی میساله
پاش ئهوه موو کوسپه، جیژنی نهوروز
نهوروزی که بو مه بیته پیروز
دهتوانی له چالی قوولی زیندان
بینیته دهری گولنکی شادان
"کامیل" ئهوه توو بههاری شادی!
با نه مری، نه روی به نامرادی

لافاو

ههستا له ولاتی ئیمه توفان
هه‌لایه، هه‌رایه، شینه، گریان
بئ‌کشتی و نوح و شورتی ماوین
مال‌کاولی دهم شه‌پوله‌ئاوین
خیزان و منال و مال و پاتال
ون بوون و جیهان له ئیمه بوو تال
لافاو هه‌چی بوو له مال، هه‌مووی برد
تالاوی به‌زاری ئیمه‌دا کرد
چال پر بوو له ئاو، گهنم رزیون
دیوار هه‌موو تیک‌ته‌پی و خزیون
ده‌ست‌وپه‌لمان به‌ ئاو ته‌زیوه
دنیوش له شه‌پوله‌ ئاو به‌زیوه
بئ‌تاقه‌ت و هیز و لاره‌مل ماین
ماوینکه به‌بئ‌وچان له ئاواین
نانووسری کاکه! کاره‌ساتی
لافاوی به‌هاری و نه‌هاتی!

پرووی کرده ولاتی کوردهواری
هەر ماوه‌ته په‌حمی زاتی باری
بیتوو نه‌زه‌ری بکا وه‌لامان
په‌حمی به‌وه وا له سه‌ر زه‌وی مان
هیوا که نییه به‌غیری لای ئەو
پرووناکی نییه به‌بئی چرای ئەو
هەرچه‌نده که خاوه‌نی گوناھین
شهرمه‌نده و زار و رووسیاھین
یاره‌ببی وه‌ده‌رخه روژی په‌حمه‌ت!
لابه له سه‌ر ئەم ولاته نه‌گه‌ت
ئەمنیش که ه‌ونه‌ریکی پیرم
موس‌ته‌وجی په‌حمه‌تم، فه‌قی‌رم
هەر سه‌روه‌یی بایه ه‌ه‌وری پی‌وه
ریتزنیکی ده‌کاته‌وه له‌ری‌وه

سهفهری چهستم

ئەو دەردەهێ ئەوسال لە من رووی داوه
ئەو کۆلەهێ بە پشت مندا دراوه
ئاسن بام دەپوام، کێو بام دەخزیم
پلنگ و بەبر و شیر بام دەبەزیم
هەر هەڵدەسوورپیم بە دەم دەردەوه
دیوانە خۆم بە رووی هەردەوه
بە پیری دەپۆم بە پیر مەرگهوه
بە ریشی سپی، بە رووی زەردەوه
مەلین پیاویکی هیچ و سەرسەهیریم
بۆ خزمەت کاکم دەپۆم، سەفەهیریم
سەفەهیرینکی زۆر سەخت و چهستمه
برسیم و کەوتووم، تیشووشم کەمه
چۆن رێ تەهێ بکەم، بگەم بە مەنزل
بە چاوی پڕ ئاو، بە دلێ بەکول
کاکم گیرفانی پڕ بوو لە تیشوو
بۆیه وا رۆیی، خیرا زووبەزوو

پیشوازی هاتن ئهولیاى قوبوور
بهریز گیرابوو له نزیك، له دوور
من قوربهسهه خۆم، بئ تۆشه و زادم
زار و زه عیف و بازار كه سادم
نه لیره كهس بوو، مال ئاواييم كا
نه له ویش ههیه دل نه واییم كا
بهلام ههه ده پۆم، چارم ناچاره
ده چمه خزمهت ئهه شیرین سواره

به هاری ناخوش

شمال هات بو لام، سه ربه قور، عاجز
هه ناسه سارد و خه مبار و دل کز
پیم کوت تو بو وای؟ جاران هر به غار
ده تهینا موژدهی فه سلی نه و به هارا!
ده بوو زور به شاش، پروو خوش و جوان بی
هینه ری موژدهی خیلی گولان بی
وه لامی داوه شه مال به دزه:
هاتم بو ولات به شنه و کزه
که موژدهی نه ورؤز بینم بو هؤزم
چه کوشی گهر دوون شکاندی پؤزم
دیتم له شیو و لاپال و ته لان
دهنگی شیوه نه و واوه یلا و گریان
له سه ر چلی دار هه زاران بولبول
وهک مه نجهل ده کولن، ده دن قولت و کول
سه د مه جنوونم دی، رووتهل له شاخان
به واوه یلا و شین، به ئاخ و داخان

بولبول بۆ گول و مهجنوون بۆ له ييلا
ويکرا ده يانکرد شين و واوه ييلا
له بييرم چووه په ييامي نه ورؤز
بلاوکه مه وه بۆ گهل و بۆ هؤز
شيت و شهيدا بووم هيندم خهم خواردن
ناچار جيم هيشتن، به خودام سپاردن

قاتلارا، ۱۳۴۲ی همتاوی

به خشین

هه‌ی هاوار هاوال! بارم گرانه
پشتم جدهو بوو، مالْم ویرانه
هه‌رچهن که لوتفی خودا یارم بی
گوناهم وهک کیو زل بی و بارم بی
ناترسم، گه‌رچی دهرد بی‌ده‌رمانه
به‌خشین خودایه! هه‌ر له تو جوانه
لیبوردن، لوتف و مهرحه‌مهت، که‌ره‌م
به‌خشین، چاوپوشین، «یا مولی‌النعم»
خاوه‌ن شه‌و و رۆژ، تاریکی و پروونی
ئاگادار، زانای رازی ده‌روونی
رۆژم هه‌روهک پرووم ره‌ش و تاریکه
ریگه‌ی نه‌جاتم دوور و باریکه
ئه‌گه‌ر تی‌ی که‌وتم، قه‌ت نایه‌مه‌ ده‌ر
پردی سیراته و رۆژه‌که‌ی مه‌حشره
بو‌خوت فه‌رموته خاوه‌ن شه‌فاعه‌ت
ئه‌حمه‌ده، ئیمه‌ش کرمان ئیتاعه‌ت

هاتووین تاله ژیر چهتری نهجاتی
رژگار بین هموو، رۆژی نههاتی
ههوراز و لیژه، رژد و ههلدییره
چال و چول، نارینک، گول و نهستییره

گهردیگلان، ۱۳۲۱ی ههتاری

شایی و شین

لایهک شایییه، له لایهک شینه
لایهک ههلهپرکئی، لایهک گـرینه
لایهک جل دهبن بو بووکی ساوا
له لایهک کفن دهبرن بو زاوا
تەماشای دنیا و بی وهفایی ئەو
به یهک چهسپان و لیکجیایی ئەو
با بهس من و تو به تەمای ئەو بین
با بهس بی خه بهر، ناوبردهی خه و بین
با وه خه بهر بین، فکری کاری کهین
بیر و باوهرمان بو لای یاری بهین
ئەو یارهش دیاره تاق و تەنیا به
به وه فا و که رهه، زاتی خودایه
ههه خزمهت به وه پاداشی زوره
به وتە ی من که، دلت مهگوره
ههه ئەو دهژینئی، ههه ئەو دهمرینئی
ئاخیری بوخوی تەنیا دهمینئی
"ئیمامی" ئەوا پرووی کردۆته تو
پینج فهزه سوجهی ههه بردۆته تو

قاتلارا، ۱۳۳۵ی ههتاری

گروو

کوانئ خورشیدی شهوی دهیجووری من؟
کوانئ دهرمانی دلی رهنجووری من؟
ئهی فیدات بم، یاری بین میهر و وهفا!
وا منت کوشت تو به سهد جهور و جهفا
نه تدهزانی عاشقی بالاته دل؟
نه تدهزانی مشتهری کالاته دل؟
ئال ووالات بو منه، من موپتهلام
من قهزاوه گپری ههر دهرد و بهلام
یاری تو ههر توی دهوی، روژ و شهوی
گهر گروو بگری، به کس دناکهوی
عاشقی زارت مهکه بینزاری خوٹ
باش بناسه موپتهلای نازاری خوٹ
وا "تیمامی" تووتی گولزارته
چاوه نویری قهندی لیو و زارته

قاقلاوا، هاوینی ۱۳۴۵ی همتاوی

تۆ ئاگاداری

له ههست و خوست و خورپه و خهيات
له نوورپه و نووزهى حهيوان و مالات
له خشه و مشه و گرمه و ناله نال
له چوونى شهو و رۆژ و مانگ و سال
له سه رما و گهرماى زستان و هاوين
له عاشق و مه عشووق، له تينى ئهوين
له تالى و سويرى، له خراب و چاك
ئازا و بى غيرهت، له پاك و ناپاك
له زور و له كه م، له خووش و ناخووش
له زانا و نهزان، به هوش و بى هوش
له گول و بولبول، باغ و گولزاران
له شنهى خوشى كاتى به هاران
تۆ ئاگادارى، خواى تاق و ته نيا
خواى خاوهن كه ره م، بى وینه و هاوت!

زه نيبيل، ۱۳۱۶ى ههتاوى

هه‌رچی ههم

ئه‌ی سه‌گی ده‌رگات له‌ من پاكتر!
چاكتر و چالاكتر و بی‌باكتر
ئه‌و ههموو دهم كایه ده‌كات و گه‌مه
ساغ و سه‌لیم، تیروپیر و بی‌خه‌مه
من به‌ زگی برسیی و لات و كزم
ناگه‌مه دز، ناوه‌رم و ناگه‌زم
ئه‌و نه‌ خه‌می نان و نه‌ ئاوی هه‌یه
هه‌رچی كه‌ بیویسته‌ ته‌واوی هه‌یه
ئه‌و، له‌شی بۆنخۆشی گولاوه، گولاو
من به‌ده‌نم پیسه، گلاوه، گلاو
ئه‌و نه‌ خه‌می كه‌س، نه‌ خه‌می خۆی هه‌یه
چونكه‌ هومیدی كه‌ره‌می تۆی هه‌یه
خۆ منیش ئه‌ی خاوه‌نی خوانی كه‌ره‌م!
پیره‌گه‌مالی ده‌ری تۆم، هه‌رچی ههم
من شه‌ل و پیر و كه‌سه‌ل و ره‌نجه‌رۆ
رووم ئه‌وه‌ كردۆته‌وه‌ به‌ر ده‌ركی تۆ
گه‌رچی ئه‌من زاھیره‌كه‌م "كامل"ه
خۆ به‌ یه‌قین بائینه‌كه‌م بائه‌له‌

قاقلاوا، ۱۳۴۰ی هه‌تاری

تاونه دیو

ته وژمی چه رخی کۆنی پیره دنیا
هه تا کهنگی له سه زمانه به سه رما؟
دهمی مؤلهت بدا تیشکی به هاری
بلا تینیک بداته کورده واری
له میژه چاوه نور و تاونه دیوین
هموو بی جلک و بهرگین، وهک هه تیوین
بلیی جاریکی دیش شین بی گولوکات؟
کوروکالیش بگهن نه وچه له به ئاوات؟
ئه وه "ئاوات" به جی ماوه له هۆزی
وه دووی خیل که وتوووه و ناگا به تۆزی
خودا! پیشهنگی ئه و خیله، سه عاتی
بوه ستینه؛ هه تا "ئاوات" ده گاتی
ده لاین سووتاوه، ئیستا بۆته زوو خال
به هاواری نه هاتن قهت کوروکال

قاقلوا، ۱۳۴۷ی ههتاوی

هاته‌وه بۆ بۆکانی*

وه‌ک ده‌لین هاته‌وه بۆ بۆکانی
پینی بلین پی له دوو چاوم داننی
دار و پهردووی که له ئاودا بوو رزی
قه‌ده‌مت بینه به سه‌بر و به دزی
نه‌وه‌کوو پیت له سه‌ری بی و بشکی
ئابرووی عاشقی زارت بتکی

بۆکان، ۱۳۴۵ی همتاوی

* بۆ «حاجی ره‌حمان‌ئاغای موته‌دی»

بحر رمل مسدس مخبون محذوف: فعلاتن فعلاتن فعلن

ئىنقلابى ئىران

ئىنقلابىي كە لە ئىران پرووى دا
عالمىك كەوتنە نىو چالى فنا
ئال وگورپىك لە ولاتى ئىمە
هاتەدى، دەردى گرانە، پىمە
بۆت بەيان كەم بە تەواوى چۆن بوو؟
پىاوەتى و خوشى و چاكى كۆن بوو
دوودلى و لىك لە كولى و ئالۆزى
بى شتى و قاتىي نان و رۆزى
كەژ و كۆپر لە تەمى دەرد و خەمە
پر لە تالى دەسى خاوەن ستمە
دەر و دەشت چۆل لە كوروكال ماوہ
شىو و دۆل تەرمە نەماوى لاوہ
چال و چۆل تەرمى جوانى لىيە
دەنگى نەشكەوتى ھەوالى پىيە
پىو دەلى رۆزى زەمانى خوشى
مافى خۇمانە خەم و رەشپۆشى

تازیه‌دارانی جوانانی گهلین
پاکمان مات و په‌روش و که‌سه‌لین
ناسمانیش به رواله‌ت شینه
شین ده‌کا ئیسته ههور پرچینه
قینی هه‌ستاوه له ئاکاری مرو
بانگ ده‌کاته گه‌لی چه‌وساوه: برو
یارمه‌تی هه‌ر له خودا ده‌خو‌ازین
هه‌رچی مه‌یلی نه‌وه، تیکرا رازین

قارهمانی نه بهزی کوردستان

قارهمانی نه بهزی کوردستان
نه هه دادانی هه بوو قهت، نه وچان
نه بهزیی و نه تهزیی و نه کهوت
نه وهرهز بوو، نه سرهوت و نه خهوت
تاوه کوو گرتیه باوهش په رچه م
په رچه می دوژمنی هه زور و سته م
خاله نه و شه خسه ده زانی کیه؟
په رچه می رۆژی نه جاتی پیه؟
وهک ده لنین رۆله یی بارزانه یه قین
بو هه موو دهردی مه دهرمانه به تین
هه له هه ل، کاتی خه باته، گه لی کورد!
دوژمنی کورد به هه له گه ردنی ورد
تۆ نه بی، کورد له هه موو جی په سته
ده یخه نه سووره قه لا ده س به سته
له وی نینۆکی هه موو دهردینن
سه ر و ده سته هه موو تیک ده شکینن
وای له روو حییه ده دن تا ده مرئ
سه ری نه بزینوی به وهی لئی ده کرئ

بۇ محەمەدسالھ ئىبراھىمى (شەپۇل)

شەپۇل بە نامەت "ئاۋات" زىاۋە
گرىنى چەندسالھى دلى كراۋە
شەپۇلى ژىن بوۋ، يا رىژنەى باران؟
يا شنە و كزەى مەيلەكەى ياران؟
يا بۇنى خوشى گولى بەھاران
نەسىم ھىناۋىيە لە كۆھساران؟
بارانى ئەوسال بە ئەمرى بارى
ھەموو رەحمەت بوۋ بۇ كوردەۋارى
نەرزى ئەو دەستەى نامەى نووسىۋە
"ئاۋات" سەربەرزە كە لىت پىرسىۋە

چوارينه

ناییتیه زمان و قهلم و بیرو و را
تاریفی خوداییت، چ بکه من نهی خوا!
هر هینده بهسه بلیم که تاق و تهنای
هر بووی و دهبی، هه تا هه تا بی دنیا

هر تو له نه بوون ئەمەت دروست کرد خوایه!
هر کهس که شکئی بکاله تو، گومرایه
هر توئی له بوونهوه دهمانخه یته نه بوون
ئەم بوون و نه بوونه گشت له دەس تو دایه

هر توئی هه لئبژارد له عالم پیاوی
دوای نیوی ئەتو ئەوه، ئیتر پینی ناوی
تاریفی بکه که پالەوانانی جیهان
دهشکان له بهرامبهری، نه ویستان تاوی

ئەوکاتە به له شکر و سپا سەردار بوو
لیزان و به بی یاریده دان زوردار بوو
نه یوانی که پشتی لی بسینی دوژمن
کاتی شهرو شوور و جهنگ، گه لی وشیار بوو

"گامیل" سهری سورماوه له ئاکاری تو
ئاسمان و زهوی و گولشهن و گولزاری تو
هر کهس که گرفتاری به لا بیست و خه می
یاره بی به لوتف و مەرهمەت یاری تو!

دل بۇچىيە لام نىيە، نە رۇژ و نە شەوى
بۇچىمە كە دەخولتتەوۋە ھەر لىر و لەوى
ئازىزا! ۋەرە دانىشە لە لای من تاوى
دەيدەم بە تۇئەو دلە ئەگەر تۇبتەوى

ماويكى لەمىژ ژيام، تەمەن دوايى ھات
كاتى سەفەرم ھاتوۋە، دەروا "ئاۋات"
جوان بووم و جھىل و ئىستە پىر و زورھان
بەو حالەشەوۋە دەروم و نىمە سەۋقات

رېشت سىيىيە، ددان نەماويى و نەماي
تا كەي لە جىھانى فانييا ھەر بە تەماي؟
كاتى ۋەخەبەر ھاتى لە گۇرا خەوتووى
"كامىل" ئەوۋە تۇي بوويەۋە خاك! ئەلحەملەي

ھەر ئاخىرى ھات تەمەن دەسەۋجى دەمىرىن
رئى دوورە، كەچى بارى گران ھەلدەگرين
ئىستاكە كە زىندوووين، بە ژيان پىندەكەنين
ئەوسا كە نىكى مردنين، بۇي دەگرين

جوانچاك! ۋەرە لام، كەمى لە لام رۇنىشە
تۇخوا مەلى ھىچە؛ پىرە، خاۋەن رېشە
ۋەبزانە گولم! كە كۆلكەدارى پىرم
تۇش بازى، ۋەرە لە سەر سەرم ھەلىشە

هاکا تهمنت بگاته سهد سالی تهواو
ئهوکاته که خوت دهبینی وه ک لانکی شکاو
لهولاره کهسی دهسی به پيلت دهگری
لهم لایه کی دی، ماوی، بهلام ماوی نهماو

گهر ژیری، ئهگهر شیتی، نهمانت لهبهره
زانابی وهیا نهزان، ههموو دهردی سهره
ههرچهنده بژی به خوشی یا ناخوشی
تیشوو بهره، زور هسته مه، دوامین سهفهره

دهخولیمه وه لهم جیهاندها بنی تامانج
دیتم که نهمان خاوهنی سهد تهخت و تانج
ئیتا به ژیانی خوم گه شه م دی، پاشان
دهگریم که ئه وهنده بو ژيام بنی قازانج!؟

بولبول! وهره با پینکوه بگرین تک تک
با ههردوو بسوورینه وه بو گول لک لک
تو دهگری که خونچه بوچی بوت پینه که نی؟
من بو گه له فرمیسکنی دهریزم چک چک

شه وهسته که عاشقان به شه و راده پهرن
چلکی ده م وچاو به ئاوی ده سنوئیز دهرین
ئهو تا قمه وا به شه و ده که ن راز و نیاز
مه علوومه نهوانه ره ستگار بوون و کورن

ئىنوه كه له خه ودان و هه لستانوو نىيه
 دايم به گوناح ده رۆن و وه ستانوو نىيه
 مه عشو و قه بى ئىنوه هه ر گژ و گيا و دركه
 بى هيممه تن و فكري گولستانوو نىيه

ده لئى به فري سه رانه پرچ و ريشم
 كه چى هه ر چاره رهش، هه ر پيسه ئيشم
 كه له م دنيايه بى بهش مام و روورهش
 خوا باقل نىيه دنيايى ديشم

له كاتى نوجوانى خوش بوو ژينم
 به لام ئىستاكه پيرم، خوشه شينم
 له مه شقى عيش قبازى دا كولييووم
 نهويستا بو بزهي لىو خوشه چينم

ئهى چه رخي زه مانه! هات وچو ئه منى كوشت
 به رده ركي خه لك، شه رم و شكو ئه منى كوشت
 به و مه ينه تى رۆزگاره ماوم به منه ت
 ئهى مهرگ! وه ره كه دوورى تو ئه منى كوشت*

* شاعيري نه م شيعره ناوى «عه لى اشترى» يه و له لاپه رهى ۳۰ى كئيبى «گنجواره سه لى» دا چاومان پنى كه وت.

در خدمت خلق، بندگی ما را کشت وندر بى نان دوندگی ما را کشت
 هم محنت روزگار و هم منت خلق ای مرگ! بیا که زندگی ما را کشت
 ماموستا هه ژاريش نه م شيعره ي وه رگيراهه:
 چه پگه ردی گه ردوون! گه ران كوشتى نه زان په رستى بو نان كوشتى
 هه ر چه وسانه وى بى چه سانه وه ئهى مردن له كوئى؟ ژيان كوشتى

ئەوشو وەرە لام گولم! جھیللم کەرەوہ
ھەرچی خەم و تالییہ لە بیرم بەرەوہ
زانیموہ بەشم ئاخری ھەر دار و پەتە
لەم خوارەوہ جیم نییە دەروم بو سەرەوہ

ھەر چاوەچاومە بە تەمام یاری من کە بی
خۆم سەرپرەم لە پیشی، گیان رەستگار ئەبی
جاریک دەسم دەسووتی و مەحتەل دەمینمەوہ
جاریکی پیم لەجی دەچی، کەوتووہ دەست و پین

ئەوئەندە ی روورەش و خواوہن گوناهم
ئەوئەندەش خواوہنی فەریاد و ئاهم
بە ئاهم بەخشە یارەبی گوناهم
سپی کە توو خوداییت رووی سیاہم

فاقلاوا، ۱۳۵۸ی ھەتاری

لە نزیک بەھار تین بو لەشم ھات
کۆرپە ی خوشەویست بو باوہشم ھات
ئەو کۆرپە چ بوو؟ نامە ی کۆری چاک
زۆر خوشەویست بوو کە ھات بو "ئاوات"

نامە کەت ھات و دل گەشایەوہ
ئاگری دەروونم بەو کـوژایەوہ
یەک جار گرنگ بوو گرپیووچکە ی دل
بە و تە ی خوشی تو کرایەوہ

یاخوا ھەر بـژى ئەى رۆلەى بەرینـز
نامە دەنووسى بـۆ لام بە پارینز
کوا دایک و بابت لە تـۆ نارازین؟
لە تاو تـۆ گیانە نەیانماو ھینز

یاخوا ھەر دلێک لە تـۆ کلابـئ
لە ژینر چەپـۆکەى دەست و پـلا بـئ
قەت لـە دنیا دا نەحەسـیتەو
ھەر لە کەشاکەش، تـلاوتـلا بـئ

چاوی دل و ھۆشى لە رینگای تۆیە "ئیمامى"
دووبارە فیدای میھر و وەفای تۆیە "ئیمامى"
دووریت وەکوو تیغیکە لەتى کردوو جەرگم
ئەمما بەو چابوو دلـى لای تۆیە "ئیمامى"

بە لوتفی خۆت لە حالم گەر دەپرسى
دەزانى پیرە، تیرە یانە برسى
ئەمن برسى لە لى پرسىنى ئیووم
نە برسى نان و ئاوم کاک ئەنسى!

ئەو کەسەى ئەمنى بەجى ھیشت بىخەتا، یادى بەخیرا!
ئەو کەسەى ئەمنى بە خەم کرد موبتەلا، یادى بەخیرا!
ئەو کورەى جەرگ و دلـى بابى کەباب کرد و ھەلات
وا بە ئاوری دوورى برژاندی کوا؟ یادى بەخیرا!

کهلاوهی مهینهت و دهردم ئەوا رووخا به سەر دڵ دا
دلی مهینهتزهدهم وا کهوتوووه جهرگی به سەر چل دا
به تهیا چاو بوو وا چاوه‌رپی پرسیاری یاری بوو
که برژۆل ری بدا تا پیی نهچی یارم به پیکۆل دا

یاخوا کویر بم، له‌مه‌ولا گهر به خوشی وهرکه‌وم
یا به رۆژ ساتی به‌بی یادی شه‌وانت بسرهم
رۆژ هه‌لات هه‌ل‌دینم وه‌کوو دیوانه، چونکه رۆژی من
مودده‌تیکه ون بووه لیم، ئیسته مه‌منوونی شه‌وم

بۆخوالیخۆشبوو حاجی ره‌حمان ناغای موته‌دی
هاتن و چوونه‌که‌ت، هاتن و چوونیکى ديبه
گیانه‌که‌م! هاتنه‌که‌ت بۆ مه‌ شه‌پۆلیکی گوله*
رۆینه‌وه‌ت هه‌روه‌کوو گیانه له به‌ده‌ن ده‌چته ده‌ری
بۆیه دڵ هینده له دووت ویتله، به سۆز و به‌کوله

* شیعری عبدالقادری بیدل:

رفتن و آمدنت، آمد و رفت دگر است موج گل می‌روی و آب بقا می‌آیی

تاک

ویستا به تهرزی سه روی، لهرزی به بای هه ناسه
دهرژا له به ژنی به رزی، عیشوه به جام و کاسه

بهشی فارسی

رشته‌ی مهر

رشته‌ی مهر به هر بی‌سر و پا نتوان بست
دل بهر دلبر بی مهر و وفا نتوان بست
دل چو یک مرغک وحشی است به هر کوی و دری
به دو سه دانه و دام به ریا نتوان بست
هیچکس بر نفس باد صبا تکیه نکرد
تکیه بر دلبر پر جور و جفا نتوان بست
داد و بیداد ز دست فلک کج رفتار
همه لغو است و غلط، دست قضا نتوان بست
"کاملاً" عهد و وفا نیست ز کس، دست بکش!
تکیه بر عهد و وفا جز به خدا نتوان بست

تاقلاوا، ۱۳۶۳ شمسی

شفا

تو دانی با تو مرا عهد و ماجرای هست
ز خاک پای تو بر خاطر صفا هست
به چاک سینه نگر دلستان! که اهل دلی
بدان ز بوی گل روی تو دوا هست
بترس جان من! از آه سینه‌ی عشاق
مرو به ناز عزیزم! بدان خدایی هست
به سان ساز و دف و تار و نی ز سینه‌ی من
به عشق روی خوشت گوش کن، نوایی هست
به سوز سینه همین بیت گفته‌ای "کامل"
برای درد دلم از لبش شفای هست

قافلاوا، ۱۳۵۲ شمسی

در وفات رهی معیری

"رهی" راه فرار از خیل ابنای زمان بگرفت
ز داغ حسرت آنان همی چشم از جهان بگرفت
چو دید از این و آن جز خوردن خون جگر نبود
به ناچاری دل پر محنتش از این و آن بگرفت
جهان خود با هنرمندان بجز جور و جفا نبود
وداع از دار فانی کرد و منزل در جنان بگرفت
"رهی" استاد فکر بکر بود و مونس یاران
اسف بار سفر بست و امید از دوستان بگرفت
دمی با قلب فارغ باز کردم رادیو اما
به‌جای ذوق دل از سر ره داد و فغان بگرفت
"رهی" سرقافله در کاروان و شاعران دنبال
رسید آخر اجل ناگه زمام کاروان بگرفت
ز مرگ نابهنگامش "امامی" گشت پژمرده
در شور و شعف بر من اجل هم ناگهان بگرفت

هوشیار نیست

تو بمان ای چون تو کس غم‌خوار نیست!
چون تو کس با مستمندان یار نیست
جز تو ای قربان تو جان و تنم
در ولایت سرور و سردار نیست
هر که می‌بینم دوروی است و دغل
بهر کس، کس محرم اسرار نیست
مونس‌م، روز و شبم محنت دهد
همدمم جز در پی آزار نیست
امتحان کردم همه اینای دون
با کس دیگر سر و هم کار نیست
گر قبولم می‌کنی ور رانیم
بر درت زاری کنانم، چار نیست
لطف و رحم تو بود داروی من
از دل گم‌گشته‌ام آثار نیست
رفت دیگر از کجا باز آرمش
از چه رو آرم که با او کار نیست

هر کجا رفته‌ست، گو یارت خدا
هر کسی بردست، گو هشیار نیست
مست شد از جرعه‌ی خون جگر
پست شد چون بهر او دلدار نیست
سخت سرسختم هم از بی‌طالعی
رفته در خواب ابد بیدار نیست
آشکارا و نهان در ضیقتم
همچو من در دهر یک بیمار نیست
پس سزاوار است نالیدن ز من
هست بیمار و ولی تیمار نیست

زخم مژه

باغبانی که به گلزار تو محرم نشود
خاطرش تا به قیامت خوش و خرم نشود
آن کسی را که بیوسد رخ گندمگونت
به بهشت ار برود لیک چو آدم نشود
هر که با غمزدگان همدل و همراه نشد
عشق در خاطر او نبود و همدم نشود
هر که در دام سر زلف پر و بال نزد
همچو من روز و شبش درهم و برهم نشود
سرو آزاد ندیدم که به پیش قد تو
خوار و بی قدر و سرافکنده به خود خم نشود
گر کنی میل به ما شیفتگان ای دلدار!
هیچ از قدر تو و منزلت کم نشود
به "امامی" نظر افکن که ز پا افتاده است
گرچه زخم مژه‌ی تیز تو مرهم نشود

تاتلوا، ۱۳۵۵ شمسی

مردمان خدا

صوفیان وردشان (انا الحق) بود
گرچه منصوروار بر دارند
روز و شب با خدا به امر خدای
پرده از روی کار بردارند
ظاهرا گرچه مفلسند و فقیر
لیک اندر خفا چو سردارند
زین جهان گر تو بینی زار و نزار
زان جهان بین مقیم دربارند
گر ندارند ملک و ثروت و مال
قوچ قربانی‌اند و سردارند
جز خدا را به دل نمی‌بینند
از همه کائنات بیزارند
جز "امامی" که پیر و افتاده است
مردمان خدای درکارند

قاقلاوا، ۱۳۵۰ شمسی

گل جامه درید

شب آمد و رفت و نوبت صبح امید
بر هر در و بام عاشق و دوست دمید
هنگام گل و سنبل و عیش و طرب است
شد فصل گل و نسیم بر سبزه وزید
یاران همه جمعند و نهان شد اغیار
صد شکر که منکر است در چاه خزید
آواز نی و بریط و تارست امشب
ساقی به خود آ جام می و باده رسید!
ای جان "امامی"! تو نگنجی در جام
ای کاش بگویند که گل جامه درید!

قافلاوا، ۱۳۴۰ شمسی

دوران مهر*

با دل شوریده گیرم بعد از این دامان مهر
خوش بود با عشق جانان طی شود دوران مهر
شاهد مهر و وفایش بس که گوید مهتدی
بستری گردید اکنون در بیمارستان مهر
آن مدبّر خواند درس مهر و میل دوستان
زان سبب بگرفته مدرک در دبیرستان مهر
آنقدر با لطف و مهر است و وفا گویی که او
در زمان کودکی خورده است از پستان مهر
گوی چوگان وفا گردد بر هر آشنا
جان فدای آشنا اینک سر و میدان مهر
تا بود جان در بدن تا هستم و هست آن رفیق
دارمش چون جان عزیز و گوش بر فرمان مهر
هر کسی گوید برون شد دوست از بیمارگاه
دامنش بوسم ز شادی تالب خندان مهر
"کاملاً" دیگر تو و مهر و وفا، صدق و صفا!
باش سخت و ثابت و صادق تو و پیمان مهر

* برای مرحوم حاج‌رحمان آقا که در بیمارستان مهر تهران بستری بودند
بحر رمل مثنی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن

از کارزار افتاده‌ام

قطره‌ای از آب دریایم، کنار افتاده‌ام
بی‌نگین و همدم و غواص و یار افتاده‌ام
گاه چون لاله به کف در باغ، جامی داشتم
حالیا بی‌جام و باغ و لاله‌زار افتاده‌ام
هر شبی را روز می‌پنداشتم با دوستان
حال من بی‌روز در شب‌های تار افتاده‌ام
گویی اندر غربتم، هم نیست یکدم همدمی
ای اجل زود آ که بی‌یار و دیار افتاده‌ام!
با تن فولاد و آهن من بدم روز نبرد
با تن لاغر کنون از کارزار افتاده‌ام
با سر و ریش سفید آخر چه سود از ماندنم؟
اندرین دنیای دون در انتظار افتاده‌ام
بار سنگین گنه بر دوشم و دستم تهی است
توشه‌ای آخر ندارم شرمسار افتاده‌ام
گفت "کامل" مفسلم، جز رحمت پروردگار
نیست امیدی، به روز حشر زار افتاده‌ام

قافلاوا، ۱۳۴۵ شمسی

صید حرم

من بیچاره بر گرد رخ جانانه می‌گردم
به عشق سوختن او شمع و من پروانه می‌گردم
به یاد چشم مستش شیشه‌ی دل پر ز می‌کردم
به تیر غمزه بشکست و در میخانه می‌گردم
ندانم من چه هستم کیستم، چون زیستم با غم
چنان سرگرم درد دل شدم، دیوانه می‌گردم
نه مستم من، نه مدهوشم، عجب بی‌فکر و بی‌هوشم
که سر از پای شناسم، همی مستانه می‌گردم
سر زلفش بود چوگان، سر من گوی میدانش
بین مردانه در میدان، چه سرسختانه می‌گردم
برای من ز هجر دوست دنیا گشت ویرانه
چو بومم ز آنکه روز و شب پی ویرانه می‌گردم
"امامی" را بکشت و گفتمش: صید حرم هستم
بگفتا: من پی صید حرم در خانه می‌گردم

تاتارا، ۱۳۳۵ شمسی

متاع محبت

چو آفتاب سراسیمه شرق و غرب دویدم
ز هر دو سوی به شکل جمال دوست ندیدم
هزار در بزدم من، هزار بادیه رفتم
هزار جور به امید وصل یار کشیدم
به عشق نرگس مستش به زلف او گرویدم
چو مرغ خانه خرابم ز آشیانه پریدم
به روز شیپره هستم ز زرق و برق هراسم
به شب به یاد دو زلف چو مار یار خزیدم
شب فراق به امید بامداد شدم من
چو بامداد رسید آفتاب خود طلیدم
به روزگار خودم زار زار گریه کنم من
که روز و شب همه در خون خویشتن غلطیدم
ز طفلی تا به کهولت دریغ هیچ نکردم
هر آنچه سعی نمودم به آرزو نرسیدم

به شهر مهر رسیدم متاع دهر بدیدم
به جز متاع محبت به نقد جان نخریدم
به جای آنکه چو رندان به شوق و ذوق درآیم
ز ترس طعنه‌زنان جهان به چاه خزیدم

قافلاوا، ۱۳۴۰ شمسی

پر بسته

سر ز پا نشناسم و پا از سر سوداگرم
وای گه بر پای پرآزار و گه دردسرم
گه دلم گرم است از وصل و گهی سرد از فراق
گه چو یخچالم همی بینی و گه چون مجرم
گاه گویم، گاه سوزم، گاه خشک و گاه تر
گاه در صحرا گیاهم، گاه چون نیلوفرم
پرّ و بالی میزند مرغی که در دام اوفتاد
بال و پر یا دست و پایی چون زخم؟ بسته پرم

قافلاوا، ۱۳۴۷ شمسی

شمع شبستان

می‌گیریم و می‌خندم چون شمع شبستانم
کوتاه‌نظر و فکرم، چون طفل دبستانم
گه لاغریم و زردم، چون خار مغیلانم
گاهی خوش و سرخم من چون گل به گلستانم
گاهی سرحالم من فهمیده و دانایم
گه بی‌خود و نادانم در حالت مستانم
گاهی چو ولی‌الله در وادی وحدت من
می‌گردم و گه فاسق، چون باده‌پرستانم
با این همه جوراجور با این همه رنگارنگ
یک‌رنگ و خداجویم در زمره‌ی رستانم

تاقلاوا، ۱۳۴۵ شمسی

هیچ و هیچ

جانا بیا که درد دل خود دوا کنیم!
خود را ز قید و بند تکلف رها کنیم
آن نسیه جان که هست به صاحب طلب دهیم
آنگاه روی خویش به سوی خدا کنیم
آنچه سزای ماست همان می‌کند خدای
تا کی در این سرا عمل ناسزا کنیم
دنیا متاع عاریت است و امانتی
تا کی متاع عاریتی را قبا کنیم
کی این محبت است که با نفس می‌کنیم
با هرچه ناسزاست بدان آشنا کنیم
هیچ است جمله ملک جهان، هیچ هیچ هیچ
پس بهر هیچ و پوچ چرا دست و پا کنیم

قاقلارا، ۱۳۳۴ شمسی

مناجات

یا رب به کرم رحمی! دیوانه‌ی هر کویم
پروانه‌ی هر نوری، می‌سوزم و می‌گویم
از بار گنه پشتم، خم گشته چو چوگانم
با موی سفیدم بین، هرچند سیه‌رویم
از نکبت و معصیت، افکنده سرم هر دم
با هر که در آویزم، بدحالت و بدخویم
در روز خجل هستم، چون شپیره پنهانم
بینند به تاریکی، شب‌ها به تکاپویم
با این همه بدبختی، با این همه سرسختی
چرک گنه خود را، از روی نمی‌شویم
عفو تو ز عصیانم، بیش است نمی‌ترسم
هرچند ز بیم آن، آواره به هر سویم
نومید نمی‌گردد، هرکس که به درگاہت
رو کرده و می‌گوید: غیر از تو نمی‌جویم
دربار خدا باشد، "کامل" ز چه می‌ترسی؟
رو بر در باز او، گو من سگ این کویم

قافلا، ۱۳۳۹ شمسی

روزگار من

دانی چه‌سان گذشت به من روزگار من؟
روزم چو شب، شبم چو دل تنگ و تار من
اوقات من چو زلف بتان پیچ و خم به خم
گویی همه گره به گره بسته کار من
شهری است ملک دل که همه مرز و بوم او
مشروب از دو دیده چون آبشار من
مژگان و ابروان چو تیر و کمان یار
تا کی زند به سینه چاک و فگار من
دریند وی فتادم و افتادن آرزوست
تا کی رسد به بام و در من بهار من
از آب چشم خویش دهم آب گلستان
شاید بروید از لب جو گل‌عذار من
"کامل" ز بسکه قافله‌ام کند می‌رود!
مشکل رسد به منزل جانان قطار من

قافلاوا، ۱۳۳۸ شمسی

معراج

از بلندا جای بالا آمدی
وه چه محبوب و دلارا آمدی
رفتگی و باز آمدی زبینه‌تر
از همه نقصی مبراً آمدی
چون بدیدی لطف صاحبخانه را
مطمئن بی‌ترس و پروا آمدی
شهر مکه چشم در راه تو بود
تا تو باز از عرش اعلا آمدی
ای که پایت بر سر چشم همه!
خوش مقامی داشتی تا آمدی
در میان جملگی خیل ملک
ای سپهسالار! زیبا آمدی
خیرمقدم از "امامی" کن قبول
تو که بس پاک و مصفاً آمدی

کانی‌به، ۱۳۳۱ شمسی

ستایش

چه شود اگر به رحمت، من بینوا نوازی؟
من اگر نیازمندم تو کریم و بی نیازی
من اگر کسی ندارم تو کس منی و عالم
منم ار فقیر و بی کس، تو رحیم و دلنوازی
شب قدر من همان شب که به وقت صبحگاهی
بنوازی عبد مذنب، تو که درب خانه بازی
به چه رو روم به درگه؟ که بسی گناهکارم
من مبتلا و ناچار، تو و عفو و چاره سازی
به جز از در تو یارب در سرفراز نبود
به هزار ترس آیم به امید سرفرازی
به درت برد "امامی" سر خود به شرمساری
مگر آرد و گذارد سر و رو به خاکبازی

قافلاوا، ۱۳۴۸ شمسی

فشار زندگی

سخت بیزارم ز جانم از فشار زندگی
وای بر جنگ‌آوران کارزار زندگی
من نمی‌ترسم اگر آید اجل سویم شبی
می‌گریزد از غم فردای تار زندگی
نی به آواز حزین خویش می‌گوید به گوش
هوش‌دار ای بی‌خبر! آواز تار زندگی
از نیستان تا مرا ببریده‌اند اهل زمان
در فشارم از فراق گل‌گذار زندگی
تر شود از گریه‌ی من دامن صحرای دل
بنگرید از تنگنای آبشار زندگی
"کاملاً" تا زنده‌ای از مردگان بی‌حستری!
گر بمیری راه یابی بر دیار زندگی

تاتلار، ۱۳۴۵ شمسی

راز و نیاز

رفتگی و پیش چشم من حاضر و ناز می‌کنی
با دل صید خویشتن راز و نیاز می‌کنی
مردنم آرزوست چون زنده شوم به مقدمت
بر تن مردگان خود چون تو نماز می‌کنی
زلف تو مار و هر شبی دور تو حلقه می‌زند
از آن به سوی خویشتن راه دراز می‌کنی
خوبی و حسن روی تو دست به دست هم دهد
زان سبب است این همه عربده ساز می‌کنی
حسن تو گنج غزنوی زبید اگر بگویمت
صد چو من خراب دل همچو ایاز می‌کنی
"کامل" اگر به کعبه‌ی حضرت دوست عاشقی!
مژده دهم که عاقبت عزم حجاز می‌کنی

قافلاوا، ۱۳۴۹ شمسی

بر درگه تو

ای در نظرت جهان چو پرّ کاهی!
رحم و کرمّت شامل هر گمراهی
آری که منم اسیر نفس و شیطان
از بهر نجات من کرم کن راهی
بر درگه تو شاه نهد روی به خاک
زان در چه گدایی و چه شاهنشاهی
غیر تو و آنکه او فرستاده‌ی توست
در هر دو جهان نیست شفاعت‌خواهی

قافلاوا، ۱۳۴۹ شمسی

بخت بی وفا*

ای که نالانی ز بخت بی وفای خویشتن!
ای که می نالی ز ساز نارسای خویشتن!
شکوه داری از زمان پر بلای خویشتن!
"ای که می رنجی ز درد بی دوی خویشتن!"
"نی مگر نالد ز کس جز از نوای خویشتن?"

در میان عشقبازان، ما نجاتی خواستیم
ما ز یاران یکدمی عهد و ثباتی خواستیم
چشم یاری داشتیم و التفاتی خواستیم
"ما در این محنت سرا حق حیاتی خواستیم"
"زان سبب بایستی دیدن هم سزای خویشتن"

از حیات خویش بی مورد چرا آزرده ایم
تا به میل ناکسان درهای غم بگشوده ایم
بهر ذوق اجنبی فکر عبث بنموده ایم
"تا به بانگ دیگران راه غلط پیموده ایم"
"گوش ما نشنفته بود آخر نوای خویشتن"

* تخمیس بر غزل سید قادر سیادت "سید"

بحر رمل مثنوی محذوف: فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن

کس برای مستیم نآورد جامی از ازل
کس نبرده از من بیچاره نامی از ازل
کس به روز من نیآوردست شامی از ازل
"کس به پای من نمی‌بسته‌ست دامی از ازل"
"چون به دام دیگران رفتم به پای خویشان"

زان جهت از تیره‌روزی می‌کشم من جور خویش
من که از ابر کسان خواهم جمال بدر خویش
ساده‌لوحی بین که نفع از غیر خواهم بهر خویش
"تیره‌بختی بین که من از غیر خواهم قدر خویش"
"خود نمی‌دانم ولی قدر و بهای خویشان"

در وفات محمدخان بداقی "حهمه خان"

در فصل بهار کی خزان است؟
کی موسم ناله و فغان است
ناقوس اجل ز نند نوایی
دم زد ز وفات آشنایی
ناکام و جوان، عزیز یاران
چون لاله‌ی فصل نوبهاران
آن کیست، محمد بداقی
رحمت کندش خدای باقی
دنیا نبود مجال آنان
رفتند یکی یکی جوانان
الله معک برادر من
قربان و تصدقت سر من
آن سر که نه در ره حبیب است
یک کاسه‌ی پوچ و بی نصیب است
یاران تو در فغان و زاری
محرورم ز موسم بهاری

تو رفتی به دار جاودانی
ما مانده در دیار فانی
ای خاک سیه! عزیز دل‌هاست
آن کس که تو بردی زیب گل‌هاست
رونق نبود اگر گلستان
زینت بگرفت مقبرستان
زین پس من و یاد یار باقی
آن یار، محمد بـد اقی

رباعی و دوبیتی

برخیز "امامیا" که وقت سحر است!
هنگام گشایش دل و قفل در است
فرصت مده از دست اگر هشیاری
بیدار شو این دم، دم فتح و ظفر است

جناب دوست نگاهی به من نمود و برفت
در گشایش و شادی ز من گشود و برفت
بگفتمش که دلم مبتلای قامت توست
نکرد رحم و تفقد، دلم ربود و برفت

یارب به کرم ذلیل راهم نکنید!
نریک غم و ناله و آهم نکنید
مستوجب رحم خلق دنیا نشوم
محرورم ز لطف صبحگاهم نکنید

ما و بلبل با گل و سنبل قراری داشتیم
با خزان عمر، آخر لاله‌زاری داشتیم
در نهران زندگی خود برگ و باری داشتیم
با دلارامان خود بوس و کناری داشتیم

پاشكۆ:

نامہ گۆرپنہ وہ، شیوہن

نامہ گۆرپنہ وہ

جواب حقیقی به آوات

نامه‌ی نامیت ای سید فرخنده تبار!
آمد و دیدم و بوسیدم و خواندم صد بار
سپری شد غم و هم رنج و الم پایان یافت
رخت بریست محن زامدن مژده‌ی یار
همچو روح‌القدس اندر تن من جان بدمید
نفس گرم تو ای شاعر شیرین گفتار
من مهجور ز یادآوریت شاد شدم
خاصه یادی که دهد وعده ز قرب دیدار
بوی پیراهنی از مصر به کنعان آمد
گرد ره شد سبب روشنی دیده‌ی تار
رنج می‌برد دل از دوری دیدار عزیز
نوشداروی تو شد مرهم این قلب فگار
دیدن یار و دیار است مزایای حیات
آرزوی دل من دیدن یار است و دیار

گرچه دورم ز تو ای دوست! به جان تو قسم
 نیست در خاطر من جز دل و دلبر، دیار
 یاد آن روز و مه و سال که با هم بودیم
 بی تو آن عمر که بگذشت نیارم به شمار
 پایه‌ی مهر تو بر دل نپذیرد خللی
 چه توان کرد خرابش فلک کج رفتار
 گویمت حال دل خویش چو پرسیدی حال
 که نه زیباست ز دلدار نهفتن اسرار
 فکر می‌کردم از آن روز که حسب قانون
 شصت یا سی‌کندم بازنشست و بیکار
 داخل محفل یاران شوم و خوش باشم
 چند روزی که بمانیم در این راه‌گذار
 سی‌نیامد که دچار خطر شصت شدم
 خدمتم ناقص و سن شصت شد و پایه دو چار
 حال من با رفقا با تو بگویم چون شد
 همچو از گرگ رمد میش و نهد پا به فرار
 تا سرکار بدم جمله کنارم بودند
 چو کنار آمدم از من بگرفتند کنار
 به سرت خانه‌نشین تا شده‌ام من، شده‌اند
 دوستانم همگی دشمن و خویشان بیزار

بذر پاشیدم و خشکید و جوی سبز نشد
به زمینی که بود شوره، در او بذر مکار
چه بسا ریشه که در باغ امل بنشاندم
لیک ناورد بری جز ثمر تلخ به بار
نه من و تو، همه دانند که دنیای دنی
هست دون پرور و غدار و هنر مند آزار
خاطر آزرده شود، درد دلم بسیار است
خورده ام کاسه‌ی خون از خم گردون بسیار
بیم دارم که مکدر شوی از من ورنه
هست این قافله را قافیه تا مرز هزار
دهمت پندی اگر بشنوی از من "کامل"
چو "حقیقی" به کسان خاطر خود را مسپار

نامه‌ی آوات به حقیقی

دیری است که از دوست پیامی نرسیده
گویی که ز حال خبری را نشنیده
در آتش هجر تو همی سوزم و گریم
بی تو دل افسرده‌ی من زهر چشیده
زان روز میان من و تو فاصله افتاد
غم در رگ و پوی من بیچاره خزیده
بیرون نرود از دل زارم غم هجرت
عمری است دلم بار فراق تو کشیده
هر کس که به لطف و کرمت انس گرفته
از جمله‌ی ابنای جهان، مهر بریده
پیری نبود باعث خم گشتن قدم
از بار غم توست چنین زار خمیده
مستوجب لطف است دل زار "امامی"
دیوانه شد از حسرت تو، جامه دریده

جواب حقیقی به آوات

روشن شد از آن نامه‌ی نامی دل و دیده
ای باد فدایش غزل و بیت و قصیده!
از سوی "امامی" به "حقیقی" است پیامی
چون قوت روان، مرهم دل، سرمه‌ی دیده
گویی به شب تار عیان شد مه تابان
یا در دل شب می‌دمد از صبح سپیده
با مهر و مه و مشتری و توده‌ی پروین
یا زهره به سوی کوهی خاک خزیده
چون مرغ شباهنگ همی ناله دهد سر
چون بلبل‌ی از عشق گلی جامه دریده
ای سید والاگهر ای فاضل "کامل"
ای مرغ‌ها از زغن و زاغ رمیده!
پروانه همی سوزد و شمع است فروزان
این شیوه‌ی بیداد ز عشق است پدیده
کشکول ارادت بود انباشته از مهر
درویش و مرید توام از روی عقیده

در رابطه با قلب توام روز و مه و سال
در فکر تو هستم همه اوقات عدیده
از هجر رخت اشک من زار چو شبنم
هر صبح و مسا بر گل و گلزار چکیده
باری ز "حقیقی" دل و جان باد فدایت
ای قامت و بالای تو چون سرو کشیده!

نامه‌ی ئاوات بۆ حه‌قیقی (۲)

گهر ده‌پرسی چۆنه کامیل؟ کاکه! ده‌ردی کاریه
برسییه، بئ هیزه، گیزووینژه، کاری زارییه
رۆژ حه‌واسی پئ نییه، شهو خهسته وو تهنهل ده‌لیی:
کۆله‌کیشی کردوو، تاکوو سه‌حه‌ر هاوارییه
وا بلاو و ده‌ره‌م و له‌ت‌له‌ت بوو وه‌ک زولفی بوتان
فکر و نه‌حوال و حه‌واسی، عه‌ینی تۆوی شاریه
غه‌یری کوندی مال‌خراب و وشکه‌سوفی ریش‌دریژ
کئ ده‌لی ئه‌م وه‌خته خوشه؟ گه‌رچی ئه‌مری باریه
مام‌مه‌لاش ره‌ببی کوت‌وپر بئ، هه‌دادانی نییه
کاری هه‌ر قووله و هه‌رایه، ئه‌م سه‌ره و ئه‌و خوارییه
خۆشییه له‌و، چونکه مانگی خیره، سه‌رفتره‌ی هه‌یه
ده‌ک به زووخواوی ره‌شی بئ، هه‌ر به فکری زارییه
نان ده‌خۆم ئه‌منیش به قوززه‌لقورته، چا زووخواومه
گهر ده‌پرسی چۆن ده‌ژی "کامیل"؟ برا! بئ عارییه

وه لآمی حه قیقی

"کامیل!" ئەو مانگی موبارهک فه‌رز و ئەم‌ری بارییه
مانگی نوێژ و تاعه‌ت و سه‌رفتره‌ و و دیندارییه
له‌ززه‌تی رۆژوو ئە‌تو‌تی فک‌ره‌ عه‌ینی ره‌حمه‌ته
خواردنی رۆژی ئە‌تو‌ی پروانه‌ زه‌ه‌ری مارییه
ده‌نگی قورئان خویندن و ئە‌للاه‌وئه‌کبه‌ر دئ مودام
که‌ی ئە‌ مانگی دیکه‌دا تو‌ گویت له‌ ده‌نگی قارییه
بیست‌و‌حه‌و‌ته‌م حامیلی قورئانه‌ جه‌بریلی ئە‌مین
حامیلی وه‌حیی موبین بو‌ ئە‌حمه‌دی موختارییه
له‌یله‌تولقه‌درئ که‌وا سه‌فسه‌ف مه‌لاییک دینه‌خوار
ده‌رکی ره‌حمه‌ت بازه‌، عاسی! وه‌ختی گریه‌ و زارییه
ده‌رکی دۆزه‌خ داخرا ده‌رکی به‌هه‌شت ئاواله‌یه
موژده‌ بی ره‌حمه‌ت ده‌بارئ باری عامی بارییه
سه‌یقه‌لی ژه‌نگی مسی سالیکه‌ سه‌رفتره‌ و زه‌کات
مشت‌ومالی نه‌فس و ماله‌ سوونه‌تیکی جارییه
مام‌مه‌لای بیچاره‌، کاروباریکی دیکه‌ی نییه
یازده‌ مانگان خه‌وتوو‌ه و ئە‌و مانگه‌ وه‌ختی کارییه
کاکه‌گیان ئیستا "حه‌قیقی" زه‌وقی جارانی نییه!
ته‌بعی تو‌ سه‌رشاره‌، ئە‌مما شیعرێ من بی‌عارییه

نامه‌ی ئاوات بۆ حه‌قیقی (۳)

چ خوش‌بوو قاسیدی یار شیعیری ئاودار و تهری هینا
ژیاوه باغی هیواکه‌م، ئەوا به‌رگ و به‌ری هینا
هه‌زار نه‌حسه‌ن "حه‌قیقی" عه‌ن به‌رئه‌فشانی ده‌کا شیعیرت!
فیدات بم، قاسیدت موژده و نه‌ویدی خوشتری هینا
خه‌ریک بووم من نساری ریت بکه‌م هه‌رچی مه‌ر و ماله
که‌چی رۆح هاته‌ پیش، مال و مه‌ری لادا، سه‌ری هینا
له‌ جوابی شیعیری ئاودار و تهر و پاراوی تو "شاعیر"
بچووکی خۆت به‌ سه‌د زه‌حمه‌ت دووسی شیعیری شری هینا
به‌ عه‌زمی کوشتنی ئەو شه‌خسه‌ ئەم‌نی دوور له‌ یاران کرد
برۆی تو خه‌نجه‌ری کیشا، موژهی من نه‌شته‌ری هینا
له‌ دووریت مردبووم، ئەمما نه‌سیمی لوتفی تو دیسان
مه‌سیح‌ئاسا ده‌گه‌ل خۆی نه‌شه‌ئهی رۆح‌په‌روه‌ری هینا
که‌وا پارچه‌ی غه‌زهل ده‌برین له‌ دیوانی موچه‌به‌ت‌دا
ئه‌تو پشته‌ی غه‌زهل دیتی، "ئیمامی" ئەسته‌ری هینا

وه لامي حه قیقى

ئهوا سۆزه‌ی به‌یان دیسان په‌یامی دل‌به‌ری هینا
نه‌سیممی روح‌په‌روه‌ر عه‌تری عوود و عه‌نبه‌ری هینا
شنه‌ی بای مه‌رحمه‌ت دیسان له‌لای کویستانی "کانی‌به‌ن"
چ خوش بونی هه‌لاله و سویسنه و سۆسه‌نبه‌ری هینا
نه‌زیندوو بووم نه‌مردوو نامه‌که‌ت ئاوی حه‌یاتی دام
نه‌قاسید بوو نه‌کاغه‌ز ساقی ئاوی که‌وسه‌ری هینا
له‌وینه‌ی سونبول و لاله و گول و گول‌ئه‌تله‌سی و شه‌ویو
حه‌ریر و ئه‌تله‌س و جه‌رسه و قه‌نه‌وز و مه‌خمه‌ری هینا
له‌رووی نه‌خش و نیگاری پیره‌کویستانی ته‌بیعه‌ت بوو
موه‌ندیس چوو نموونه‌ی رامسه‌ر و بابولسه‌ری هینا
سزد گر زنده‌گردد مرده‌از نامت مسیح‌ئاسا
که‌وا بو مه‌سکه‌نی "سه‌ردار" نامه‌ی سه‌روه‌ری هینا
عه‌زیزم شه‌رحی دووری تۆم شه‌ویکی تاکوو رۆژ نووسی
سه‌به‌ینی زوو قه‌له‌م ئیعلانی خه‌تمی ده‌فته‌ری هینا
قیامی قامه‌تت بو ئه‌هلی دل قامی قیامه‌ت بوو
قه‌تاری کوچ و بارت بو موکریان مه‌حشه‌ری هینا
گری دل زور به‌تینه‌وا زوو ناکووژیته‌وه "کامیل!"
"حه‌قیقی" ده‌سته‌چیه‌ی دل، "ئیمامی" ئاگری هینا

نامه‌ی ئاوات بۆ حه‌قیقی (۴)

له‌ئه‌حوالی "ئیمامی" گهر ده‌پرسن چۆنه‌ بئ ئیوه! سه‌ری سوورماوه، له‌م کویستانه‌دا بی‌هه‌مده‌م و نیوه بکه‌ن ره‌حمئی به‌حالی، هه‌ر به‌حال هیزی له‌به‌ردایه‌ عه‌جایب گه‌ری کرد له‌م سه‌رزهمینه‌ی پر که‌ژ و کیوه مه‌لین: کویستانه‌ جینگای، لئی گه‌رین قشلاغ و بژوینه‌ به‌ ئینسان چی، که‌ حیوان تیر ده‌خوات و خه‌لکی بی‌شیوه! نه‌گه‌رچی گه‌وگژی نه‌م سه‌رزهمینه‌ سه‌وز و تیراوه به‌لام بۆ من له‌ دووری ئیوه وشک و پر چل و چیوه فیداتان بم، وهرن لوتفوو هه‌بی، رۆژی هیلاکه‌تمه‌ نه‌یه‌ن بی‌نیوینشانم، بینه‌ لام هه‌ر "کامیل"م نیوه

وہلامی حەقیقی

قاسید پەيامی دل بەری دا، دل نە ما خەمی
بە ھەبەھ چ قاسیدینکی مەسیحادەمە، دەمی
"تاھیر" کە نووری دیدەیی تۆو سەرورەری منە
بۆ چاوی من میسالی کلە، خاکی مەقدەمی
مەنزوومە کە ی گەیانەد و برینم کولایەو
ئاخر بە فکری چارە بە، لای تۆیە مەرھەمی
فەرمووتە بۆ نەھاتی، نەھاتی منە مەگەر؟
قوربان زەمانە ھات و نەھاتە ھەموو دەمی
کوا دیتە جی لە زیندە گیا ئارەزووی دل؟
چونکە ھەزار سالە دەلین موددەتی کەمی
حاشا لە شایەتی کە گەدا بم لە دەرکی تۆ
نایدەم بە ملک و مالی جیھان، عومری ئەدھەمی
"کامیل" دەمی لە یادی "حەقیقی" ھەتا ھەبە
ناچیتە دەر، ھەمیشە لە بەرچاوی و سەر دەمی

نامه‌ی ئاوات بۆ حه‌قیقی (۵)

ئەوا باکە‌ی شەمال هینای لە خزمەت یارە‌کەم کاغەز
بە‌خێر بێ رۆحی شیرینم گۆلی بێ‌خارە‌کەم کاغەز
بە‌قوربانی وە‌فات بێم چاوه‌کەم، مە‌منوونی ئە‌لتافم
کە لیت پرسیم و ناردت بۆ دڵە‌ی ئاواره‌کەم کاغەز
هە‌موو لە‌ت‌لە‌ت بێوو بە‌ندی دلم بێ‌لوتفە‌کە‌ی یارم
دە‌وای کرد ناردی بۆ "کانی‌بە‌ن"ی دڵدارە‌کەم کاغەز
لە‌بەر رۆژوو نییە، بێ‌هیزی تۆم و دە‌رده‌داری تۆ
هە‌ناوم هاتە‌ بەر، بوویە دە‌وای ئازارە‌کەم کاغەز
لە‌ بۆ‌کانی کە‌ کانێ گە‌وره‌کانە‌ تۆش لە‌وینی بۆ‌یە
سە‌رم بە‌رز و بلیند بوو هات لە‌جینی "سە‌ردار"ە‌کەم کاغەز
"حە‌قیقی" تۆش حە‌قیقە‌ت سە‌ربلیند و بە‌رز و ماقوولی!
کە کردتە‌ پە‌یکی رە‌حمە‌ت بۆ دڵە‌ی خە‌مبارە‌کەم کاغەز
ئە‌گەر دووره "ئیمامی" گو‌فتوگۆ‌ی بۆ‌ناکری جا چش
نییە فەر‌قی نزی‌ک و دوور لە‌جینی گو‌فتارە‌کەم کاغەز

وهلامی حه قیقی

"ئیمامی!" نامه کهی نامی گه شت و نامه سه رچاوم
له دووری تو ده باری دایما فرمیسکی خویناوم
به بی مانگی موباره ک لیم حه رامه چاوه کهم بی تو
پلاو و گوشت و دۆلمه و مه شکه فی و فرنی و هه لیمام
له بهر رۆزوو نییه، دووری له دینی تۆیه گهر مردووم
ئه جهل ده ورم ده دات، هیوای ویسالی تۆیه گهر ماوم
ره فیکانت له هیجرانت به جارینکی هه موو سووتان
به ناری عیشقی پاکی تو، به ته نیا من نه سووتاوم
که فهرمووته: فیداتان بم، وهرن رۆژی هیلاکه تمه
چ حاجهت هات وچو بهینی من و تو، بۆیه دامام
له قوللهی قهلبی یاران خهیمهیی نازت وها هه لدا
له خانه خوی و له میوان، غهیری تو نایته بهرچاوم
له رینگای عه شقی تو دا ره ره و انت هیچی ناوهستن
هه موویان "کامیل"ن وهک تون و ههر من سه ره له پیناوم
ئه گهر وایی نه وهی دوستی "حه قیقی" بی له بیر ناچی
به قهولی "کاعهزیز": بیت و نهیه، پینلاوی سه رچاوم

نامہی حەقیقی بو "ئاوات" (۶)

دەمیکە دل لہ دووریت ئاگرینہ
خەمی ہیجرت گرینکی زور بە تینہ
دەمیکە دل بە ئاواتت "ئیمامی"
خەفە تبار و برینداری ئەوینہ
ژیان، باوەر کہ لای من ژانہ بی تو
ژیانی وا بە ژان کہی نیوی ژینہ؟
ئەوا رۆژی تەمەنمان گەییە ناسو
دەمی پارانەوہ و توبە و گرینہ

نامه‌ی سه‌ید بۆ غالب* و ئاوات (۱)

"غالب" و "ئاوات" دوو شهم بوون و دلّم په‌روانه‌یه‌ک
هه‌رده‌مه دوو جار ده‌سووتام من به‌بی په‌روانه‌یه‌ک
جاری ئه‌و ده‌بیرد دلّم ئه‌و جاری ده‌یهینایه‌وه
دوو ته‌ناف بوو بۆ دلی ته‌نیام که کردبوویانه‌یه‌ک
ده‌ست و پی‌ی دل به‌ستراوه، تاب‌ی زنجیری نی‌یه
تاقه هه‌ودایه‌ک به‌سه بۆ ده‌ست و پی‌ی دیوانه‌یه‌ک
بۆیه دوو ساقی به‌ دوو جام دیته سه‌ر ئاسۆی دلّم
دیاره بۆ مه‌ستیک که‌مه‌یه‌ک ساقی و مه‌یخانه‌یه‌ک
ره‌مزی عه‌شقه‌ وای به‌ دوو سه‌ییاد به‌ دووی سه‌یدیکه‌وه‌ن
گه‌ر نه‌ ته‌یری دل ئه‌سیر ناب‌ی به‌ داو و دانه‌یه‌ک
من له‌گه‌ل خۆم و خودای خۆم عه‌هد و په‌یمانم هه‌یه
بچمه سه‌ر که‌وسه‌ر به‌بی‌وان نامه‌وی په‌یمانیه‌ک
"غالب" و "ئاوات" دوو جانانه‌ی منن، دل پیم‌ده‌لئ:
تۆش دوو جار بمره "سه‌ید"! هه‌رجاره بۆ جانانه‌یه‌ک

* حاجی سه‌ید محهمه‌دی نوورانی، شینخی زه‌نبیل

نامه‌ی سه‌یید بۆ ئاوات (۲)

وه‌رنه سهر سه‌رچاوه‌که‌ی چاوم که سه‌یرانی هه‌یه
روون و لێله جاربه‌جاره‌ حالی سه‌یروانی هه‌یه
گه‌رچی باریکه‌ مژۆل بۆ به‌رده‌بازی رینگه‌تان
کۆلکه‌داری ئاوه‌سووی من تاقه‌ت و توانی هه‌یه
ماله‌که‌م کۆن و بچووکه‌ لایه‌قی ئیوه‌ش نه‌بی
مالی دل ئاوا هه‌راوه، جیی هه‌مووتانی هه‌یه
گه‌رچی وێرانه‌ وه‌کوو "جه‌میان" دلّم ئاو و هه‌وای
زۆر له‌تيفه‌ وه‌ک قه‌ریحه‌م ته‌بعی جه‌میانی هه‌یه
گه‌ر تراکتۆریک هه‌بی مه‌زرای دلی من شیو بکا
له‌م چیا سه‌رسه‌ه‌وزه‌دا مه‌ودا وو مه‌یدانی هه‌یه
شین ده‌بی تۆوی مراد ئاخه‌ر له‌ مه‌زرای ئاره‌زوو
ئاسمان ئه‌مپۆکه‌ مه‌یلی تاوه‌بارانی هه‌یه
"سه‌یید" ئه‌مپۆ ئیمتیحانی شانس و به‌ختی خۆی ده‌کا
تا بزانی کاکه‌ "کامیل" لوتفی جارانی هه‌یه؟

وہلامی ئاوات بۆ سہیید

هۆنهرينكى پيرى وهك من، كوا وتهى جوانى ههيه؟
كوا گور و تين و تواناي جارى جارانى ههيه؟
گويم خهريكه گوى نه داته بهند و باو، چاويش نهوا
كه م كه مه بئ نوور ده بئيت و حالى بوحرانى ههيه
ههركه بيستم ماله كهت هاتوته وه جهميان، كوتم:
سه د شوكر وا هه وري ره حمهت مه يلى بارانى ههيه
هاتيه وه بۆ خانه قاي پيروزى بابى گه و ره مان
ئاوه دان بئ زور هه راوه جيى هه مووماني ههيه
گه رچى هه روهك مۆته كه سه ر سينگى گرتم پياوه كهت
رۆژوه وان بۆخۆت ده زانى رۆژ و شه و ژانى ههيه
خۆ به لام چونكه له لايه ن تۆوه بوو، پنى سه ر سه ره
رۆژوه وانيش كاتى ئىوارانه ده رماني ههيه
تيروپر ده خوا، هه تا تيرتير نه بئ ناكشيتته وه
جرت و فرتى لئ پيا بئ، جا و چان داني ههيه
بۆ تراكتور نارد بووت "سه ييد!" نهوا پيشكهش كرا
پياوه كهت ده يگوت كه رۆژنيك كاري كينلانى ههيه
گيانه "ئاوات" برسويه و بئ هينز، ده نا بۆ خزمهتت
حازره بئ، چاو ده گيرئ داخۆ كنى ناني ههيه

وہلامی سہید بۆ ئاوات (۳)

ئەي مەنبەعی فەیز و جوود! ئەي شاعیری پرمایە!
تۆ مەرکەزی ئیحسانی، تۆ کانی کەمالاتی
من بەندەیی تۆم قوربان! تۆ سەرور و سەرداری
شایستەیی تەعزیمی، جینی فەخر و موباهاتی
ئەستیرەیی شەوتابی، هاتم بە هومیدی رووت
تا شەو کە موعەتەل بووم، من رۆییم و تۆ هاتی

وهلامی تاوات بۆ سهیید

"قادر" به خودا ئه لـحق ئوستادی به یاناتی!
تۆ مه زههـری ههـلبهـست و ئهـشعار و مهـقالاتی
ئهـمـرۆ نییه ههـر بیـشک ههـمـهـهـنگ و ههـمـئاوهـردت
قائانی بلیی ئهـمـرۆ بیـمـۆده غهـزهـلیاتی
"فیردهـوسی" و "قائانی" ناگهـن بهـ غوباری مه
من پهـستی خهـیالاتم تۆ مهـستی کهـمالاتی
با باسی نهـکهـین باشهـ چون من بهـ مهـسهـل زیاتر
دهـرکهـوتوو هـ لـیم پـیری، ئوفتادهـگی و لاتـی
فهـرمایشی تۆ "قادر" زۆر جوانهـ وهـکووهـقهنده
حاشا که نهـ من لوتیم، حاشا که نهـ تۆ لاتـی

نامەى ئاوات بۇ سەيىد (۴)

من هاتم و تۇرۇيى، تۇرۇيى و من هاتم
زانىوتە بە قەولى وان تۇلۇتىي و من لاتم
گاھى كز و گەھ ماتىن، گەھ لۇتىي و گەھ لاتىن
رۈوكەينە دەر و دەشتان، تۇھار و ئەمن ماتم
تۇراوچىي و من ھەوچى، با پىنكەوۋە حازر بىن
گۈي مەگرە قسەي خەلكى، وەك من بە؛ كە راھاتم
سەرلەوۋەھىي گۇقارە باسى منى بىن چارە
يا شوھرەيى ئافاقم، يا توعمەيى ئافاتم
كەوتوومە سەرى ئەوسەر، ھەركەس چ دەلىي بىلىي
دەرھق بە قسەي خەلكى بىن قەيد و موبالاتم
با ھەر بە خەيال يارۇ، ئىمە بە فەقىر دانى
تۇخوسرەوى خووبانى، شاھەنشەھى شاماتم
شايى دەويئ ئەو، سەيرە؛ دەس بگرە، مەلىي لەنگم
ھەلپەر كەيەكى بگرىن، تۇ دەس گرە، من پاتم
گەر چا بىن كەلامى من، سىنەش كە سەماوەر بىن
شېرىنە وەكوو قەندە، ھەلبەست و مەقالاتم
قوربانى وەفاتم من، "قادر" قەدەمت بىنە
سەر چاوى ھەزىنى من، حازر لە گوزەرگاتم

نامه‌ی سه‌یید بو ئاوات (۵)

ژیانی من به دهرد و داخ و ژانه، ههر به نیو ژینه
 کهسی نه‌یچیشتی ئه‌م تالییه لای وایه شیرینه
 له‌میژه ده‌نگی تو نایته گوی، "کامیل!" چ قه‌وماوه؟
 ئه‌تو لال بووی؟ زمانم لال بئ یا گویی ئیمه سه‌نگینه؟
 براهه‌م! شیعی تو ناله‌ی دله، ههر دل ده‌لاویتی
 به‌لی بو ده‌رده‌داران لایه‌لایه ده‌نگی نالینه
 زه‌مانی بولبولی ده‌نگ‌خوشی ئه‌م گولزاره بووی، ئیستا
 نه ده‌نگی ناله وو نایه، نه ره‌نگی جوانی نه‌سرینه
 هه‌چی ده‌نگیکی ده‌بیستم دلم دینیتته ژان ئه‌م‌رو
 سکاالی مل به‌کوینه ههر سه‌دای رۆپویه، یا شینه
 به سه‌رما هینده گریاوه مژۆلی پئ نه‌ما چاوم
 له باخچه و باخی بی‌خاوه‌ن ده‌چی بی‌هه‌ژگ و په‌رژینه
 له‌سه‌ر چۆم و شه‌تان فینکایی ئاویکم نه‌دی کاکه!
 هه‌مووی خویناوی جه‌رگی له‌ت‌له‌ته، لیلاوی ئه‌سرینه
 له‌باتی قاسپه‌قاسپی کهو، په‌پوو ده‌خوینتی له‌م هه‌رده
 له‌باتی لاله و سونبول له‌باخان ههر دروو شینه
 ئه‌من بوخۆم که خه‌مبارم ده‌لیم هه‌روه‌ک منه "سه‌یید"
 له‌چاوی لاله‌وه هه‌رکه‌س دلی داخیکی خوینتینه

نامەى سەيىد بۆ ئاوات (۶)

دەمىكە زەمزەمەى شىئەرىكى تۆم كاكە! لە گوى نايە
لە كوستان و چيا سەرسەوزەكان قاسپەى كەوى نايە
گولى باخى ئەدەب گەر تۆ نەبى، من بچمە كام گولشەن؟
كە هيچ باخ و گولئىك ئەو بۆنە خووشەى خوتى لى نايە
هەموو سەرچاوەيەك كوئىر بىستەوه خو ئاوى نامىنى
كەچى سەرچاوەكەى چاوم دەبوو وشكايى بى، نايە
لە ناخى سىنەوه هاسان هەناسەم نايەت و ناچى
كزەى باى وەعدەكەى خۆمە، دەمى دى، سەردەمى نايە
لە هەرلا دل بەجى دىلم بىجەمى و بگرى ئارامى
لە هيچ لايىكى دى، لاي تۆ نەبى، خو دل بەجىنايە
نەخوشى دەست و پنى بەستووم و دەنگىشم بە كەس ناگا
خەرى زەنجىر و دەسبەندى كەسى بى دەست و پنى نايە
دلى ناردۆتە لات "سەيىد" كە نەيتوانىوه بوخوى بى
درەنگى پى دەچى ئاخىر بە سەر دى، خو بە پنى نايە

نامه‌ی ئاوات بۆ سه‌یید (۷)

قادرا! ئەمن - دەزانی - عەسام گرت بە دەستەوه
کەوتووم لەپێی بفرموو دە "کامیل" هەلستەوه
هەستانی من برا! بە عەسای زولفی یارمه
گەر بێ بە لارولەنجە، بە دوو چاوی مەستەوه
باری دەکەم ئەگەرچی گرانه بە دەرد و خەم
بەو حاله‌وه بە مووینکی زولفی دەبەستەوه
خۆ گەر پسا دلم، دەکەوئ، دەشکئ، ناسکە
ئەوچەل چ چاره‌کەم بە دلینکی شکەستەوه
"ئاوات" ه قەت نەهاتە جئ ئاواتی "سه‌ییدا"!
هیوام نەماوه کاکه! بە رۆحینکی خەستەوه

نامه‌ی سه‌یید بو ئاوات (۸)

چوممه "قاقلاوا" مالی "ئیمامی"
ده‌رده‌داریک چوو بو ده‌وای زامی
مامۆستای گه‌وره و به‌رپیز و زانا
وینهی کهم ماوه له موکریانا
ئه‌ستیره گه‌شهی به‌ری به‌یانه
به‌جی ماو له رینی شه‌وی ژیانه
هه‌رچه‌ن جینگاکهی چۆل و که‌ناره
مانگ له هه‌رلایه‌ک هه‌لبێ دیاره
ماوه له‌و دێیه ئه‌و زانای نامی
"قاقلاوا" جامه و "ئیمامی" ش جامی
کابه‌ی ناماله ئه‌و باره‌گایه
جینی باز و نیاز له‌گه‌ل خودایه
ده‌نگی ته‌هللیله‌ی سو‌فی شه‌وانه
عه‌رشی خودایان دینا جۆلانه
له‌ خانه‌قادا گه‌لی ده‌رویشان
سه‌ریان شو‌ریده، دلێان په‌ریشان

له وهختی زیکرا دهرویشی دل پِیش
پرچی وهک دلی پهریشان دهرویش
هه رکهس سه ری خوئی هه لگرت و پوئی
دهرویش و سوئی زهوار و خوئی
ئه وهی به وه فا و خاوهن که ره م بوون
هه کۆتره کانی دهوری هه ره م بوون
ئه وانیش فرین روو به ههوا بوون
ئه وانیش وهک من سه ره به ههوا بوون
له دۆسته کانی خودا کهس نه ما
خودا خزی ماوه به تاقی ته نیا
چ جینه ک بچم دل لئی به جی بی
من بچمه کوئی دی بوئی وی لئی بی

وه لامي شيعري ناغا سه يد قادري سه ياد هت

بو وه لام هونه ده لئى: من قامه تى يارم ده وئ
يارى زانا و شوخ و شەنگ، خوش کار و رهفتارم ده وئ
نامه وئ وهك بووكى شانان خو برازينته وه
بئ بهر و بهرموور و بازن، يارى ساكارم ده وئ
ههروه كوو لاولاو نه پشكووتوو، وه كوو بووكى بهخت
دل بهرى بالابلند، شيرين و عه ييارم ده وئ
زولفه كه ي گه ستوومى وهك دوو پشكى رهش، بهو حاله وه
بهژن و بالا و لار و له نجه و زولفى ره شمارم ده وئ
گه نه خوش بم بيته لام پيم خوشه، با هه ره كه وتبم
رؤژ و شهو داوا ده كه م من: گيانى بيمارم ده وئ
گيان به عه شقى يار نه سووتئ، سه ره له رينى وى دا نه چئ
هه ره دوو ده فروشم به پوولئك و خه ريدارم ده وئ
كاكى "ئاوات"! هه لگره ده ستت له شيعر و به نديو باو
تو كه پير بووى هه ره بلئى: من ره حمى دادارم ده وئ

وه لآمی سواره ئیلخاننی زاده بو تاوات*

نامه که ی نامی که حاکی لوتفی سهرشار بوو گه یی
شیعری رینکت مهره می قهلبی بریندار بوو گه یی
داری پر بهرگ و لقی دل زهرد و زار و وشک و پروت
شیعری ئاوداری جه نابت ئاوی جو بار بوو گه یی
بو منی به دبهخت و بن چاره و زهلیل و پر له غم
نامه که ت ده سکینک گولی بو نخوش و بن خار بوو گه یی
واسیته ی قاسید له وهختی فکر و نه ندیشه و خه یال
کاغزت بو من چه کیده ی فکری نه حرار بوو گه یی
لوتفی بی حهدد و حیسابت قووه تی ئیخلاسمه
شیعره کانت باعیسی فرمیسکی خوینبار بوو گه یی
من وه کوو حه زره ت له شیعرا "کامیل" و بن عیب نیم
شیعری بن عه بیت که مایه ی عوجبی حوززار بوو گه یی

* نیمای له کاتی نه خوشی کاک سواره دا نامه که یی لئ پر سینی به شیعر بوو ده نووسی
که به داخوه ده فکه یی نه ماوه و وه ده ستیش نه که وتووه.

وه لامي ناوات بو مستهفا ئيلخاني زاده

چلون سارپيژ دهبي زامى نهويندار
علاجى نايه خاوون يار و دلدار
كه سينيكي مفته لاي دهردي نهوين بي
دهبي بهو دهردهوه بـ پرواته كو سار
به جاري شيت و پيت بي نهو كه سي بوو
گرفتاري بهر و خال و خه تي يار
عشق خوئي دهسته چيله ي ئاوري مهرگه
چووه ههر مالى، ههر هاواره، هاوار
كه سينيكي كه وته داوي گولعو زاران
دهبي ويلى بكن خه لكى به ناچار
له مه كته بخانه يي شـ يعر و نه ده بـ دا
نه تو نووسراي به زاناييكي وشيار
به شاگرديت قهـ بوول ناكـا "تيمامى"
نه تو خوـت هـونه ري، كاكي هـونه ردار

نامہی ئاوات بۆ نووری*

نووری! ئەی مایەیی ژین و گوپ و تینی ئاوات!
ئەی وتەئە شیرن و جوانت ھەموو وەک نوقل و نەبات
من بە ئاواتی دلی خۆم نەگەیشتم، پیر بووم
چاکە بێ میننەتی پی ھاتمە رینی ھات و نەھات
زۆر لە مێژە وتووینژت کە لە گەل من نەبوو
گێژووینژم، کەر و کاس، غەم لە دلەم بۆتە قەلات
مەلی دل ئیستە لە لای تۆ نییە، لیت تۆراو
بە دوو سنی شیعیری بلاوینەو، با بێتەو
دەلی ماوینکە ھەوائینکی نەپرسیوہ لە من
چاکە ئاوارە بېم، بچمە کەژ و کینوی ولات

* محەمەدی نووری، شاعیری ھەست ناسکی "بستوی زیان".

وهلامی نووری بۆ ئاوات (۱)

ئەي به سه بهرزهري ژياوي له هه موو كاتي حهيات!
ئەي نه وه ستاوي له ههنگاوي به ره وه بهرزي ولات!
ئەي له گولزاري نه ده بدا گولي تيراوي بهيان!
ئەي له ئاسماني هونهردا ده شه كئي نيو و نهوات!
هيممه تي پيره ده پيوئي هه موو مه ودايي زه مان
پئي چيه بئيت و نه بئي، ريگه چيه هات و نه هات؟
به خودا مه ستي هه واته ئه وي هه ستيكي هه يه
سه ره پي بازه له بهر پييت و دلّه پر له هه وات
ويشكه رو ماوه ده روون و كپه مه لبه ندي وتار
قورغي قالاوه هه ريم چينه له چي كا عه نقات
ئهو دلّه ي كانگه يي هيو بوو به ئاوات ده ژيا
له تكه خويتيكه له خوي دا ده ته پئي كات و سه عات
شه مي بي «نووري» كوژاوه ي شه وي تاريك و ته مم
وه ره روونم كه وه نه مجاره به نه نفاس و دو عات

نامہی ئاوات بو نووری (۲)

تہیری دل بی پەرپو، تہ پکە شکاویکی بەسە
چاوەرینی تۆیە کە بیی، گەرمەسلاویکی بەسە
مەلئ زستانە، جلی پیر و فەقیر پارە بوو
رۆژی رپوت دەرخە، هەتیو تۆزە هەتاویکی بەسە
پایزە، فەرموو تەماشایکە لانەوخوارم
پیرە کەرویشکی لە گور کەوتبی، راویکی بەسە
ئەو هەموو زولفە بە زەنجیری مە کە بو ملی من
تەیرئ وا بی پەرپو بە کەوتبی، داویکی بەسە
سەید و پیر و فەقیرم، وەرە لیم قەوماو
بو منە ئەو مەسەلە: «باوەلئ باویکی بەسە»
وا بە سەررپوتی و پینخاوسی هاتۆتەو لات
"کامیل" ت جوتە کلاشیک و کلاویکی بەسە
هیندە هەر هاتم و چووم، خۆزگە بە دووم دەخووم
پیرە دویمیکی هەزار جاوہ دراویکی بەسە

وه‌لامی نووری بۆ ئاوات

ههستی نێژراوی ده‌ریناوه له ناو گورپی سکوت
مه‌سه‌له‌ی کۆنی ده‌لێن «باوه‌لنی باوینکی به‌سه»
باوه‌لنی، دیاره که شه‌مزاوی به باوی گه‌ردوون!
خۆ ده‌نا زوقمه‌ حه‌ریف خۆی بزه‌تاوینکی به‌سه
باوه‌لنی، باده‌وه سه‌ر باو و گورپی کاتی کورپی!
شیر هه‌تا کۆن بی ده‌لێن هه‌ر له‌په‌ساوینکی به‌سه
گێژێ گێژاوی به‌لا بی ئه‌وی ده‌شکیننی دلت
لای خودا ده‌ستی دو‌عا قه‌لبی شکاوینکی به‌سه
به‌چه‌کی شیرێ برۆ و تیری بژانگ هه‌لمه‌که‌ که‌ دل
شیر و تیر بۆچی ده‌سووی سیله‌یی چاوینکی به‌سه
نه‌ته‌وی بۆچی بزانی به‌ هه‌موو هه‌ستی ده‌روون
دل به‌ دل رپی بی هه‌رای بۆچیه‌ قاوینکی به‌سه

نامەى ئاوات بۆ نوورى (۳)

بۆ نەھاتى گىانەكەم، دەعوەت كراى
خۆ لەگەل "ئاوات" لەمىژە تۆ براى
هيندە شيرين بىرام! خۆت و وتەت
هەروەكوو قەند، هەرىنا رۆژنىك خوراي
زوو بە تەنیا شاعىرىك بووى و بەلام
ئىستە مامۇستايەكى داستان سوراى
بەو هەموو تەبەع و قەرىحە جوانەو
كاكە! بۆچت كردوو، بى دەنگ كراى؟
خۆ لە ناو كۆرى ئەدىبانى زەمان
زۆر بە زانا وو بلىمەت ناسراى
"نوورى"! تۆ وەك نوورى رۆژى رۆشنى
سەد چەلىش خۆ ون بكەى، هەر ئاشكراى
بۆ شەوى شىعەرىش ئەگەر نارديان، بچۆ
چونكە بۆ ئەو مەجلىسە تۆ شەوچراى

وہلامی نووری بۆ ئاوات

سەرورەم وا ھەلکەوت ئەورۆژە وا دەعوەت کرام!
لەش بەباری باری خستەم بۆ نەخۆشخانە ی برام
کۆرپی گەرمی ھۆنەرانی رپی نەدام جەوری زەمان
بەختی نوستوو کاری خۆی کرد وا لە «ئاوات» ھەلبرام
داری ویشکی بی بەروبارم لە کتۆپارە ی ژیان
بۆ مەلی رپیواری شەو بی جی وەبەر بیوران درام
ھەوری غەم تاریک دەکا رۆژی کە «نووری» دەرکەوی
کە ی لە نیو تەیمان و تانە ی رپیگراندا ئاشکرام؟
تۆی لە مەیدانی ئەدەبدا شاسواری بی نەزیر
بۆ شنە ی شەوگاری شیعریش تۆ چرای، من پاچرام
دەست و پینان لیک دەدەم بۆوہی کە "ئاوات" سەرکەوی
رۆژی رەش مەودای نەدامی ھەر بە زیندووی مرام
دەرکی داوام داخراوہ گۆنچکە یی گەردوون کەرہ
خۆ دەنا ئاسانہ بیہ ئاسمان دەنگ و ھەرام

نامہی ناوات بو خالہ مینی بہرزہنجی (۱)

ہہروہ کوو ماسی لہ نیو گولاوی لینلاوم ئەمن
ہہلدہ سوورپیم بی دەس و پی، تازہ شیواوم ئەمن
تو ببہ غہوواس، دہرمیننہ لہ ئاو توخوا، کہسم!
خالہ گیان فریاکہوہ، تاکوو نہخنکاوم ئەمن!
ہہمقہتار بووم خو لہ گہل یاران لہ مزلیکی ژیان
کاروان رویشت و نہمزانسی، بہجی ماوم ئەمن
من کہ پیر بووم و لہ قیس چووم، خو بہلام بہو حالہوہ
جاری واشہ دیمہ ریزی جوان دەلیم لاوم ئەمن
خالہ گیان! چاویک لہ ئەندامی لہ بہریہک چووم بکہ
ہہروہ کوو لانکہ شکاویکم کہ چہرژاوم ئەمن
دار و پەردووی لەش دەس و پینہ، ئەویشم چوو لہ دەست
لانکہ نا، ئەمجارہ ہہروہک مالہ رووخاوم ئەمن
نایہتہ جی تازہ خالہ ئارہزووی "ناوات"ی پیر!
ہہر دەبی بانگ کا، بلئی خو تازہ فہوتاوم ئەمن

نامه‌ی خاله‌مین بۆ ئاوات

هه‌سته ناقیس! بنووسه بۆ "کامیل"
شیعری تازه و تهر و به‌تام و خوی
دوای سلاو و ده‌سی له سهر سینگت
بلی بۆ زیاره‌تیکی بیمه کوی؟
دلی من رۆژ و شه‌و له بی‌ری نه‌وا
دل و گیانم به یادی تۆ ده‌دوی
هه‌ر منم دل ده‌داوی تۆ که‌وتوو
هه‌ر نه‌تۆی راگری منی به موی
دلی ویران و شیعره‌کانی تۆش
هه‌روه‌کوو جه‌رگی خو‌مه، تۆی به‌تۆی
باشه چیدی سه‌رت نه‌ینشیم
هه‌ر بۆی به‌و زوو له‌شت نه‌پۆی
"خاله" بۆ دۆستیت هه‌تا ماوه
وه‌کوو کی‌وه، له جیی خو‌ نابزوی

وہلامی ئاوات بو خالہمین

ہہستہ کامیل! کہ خالہمین دەدوی
جوان دواوہ، لە رۆحی ئەمنی کہوی
بیر و ھۆشت وەکوو کہ بشزانە
خالە داخۆ سەری لە چی دەسوئی
خالەگیان! پیش ئەوہی کہ نامەت بی
پاکی جەرگ و دلەم بیوو توئی توئی
ھۆنراوہت بە رینک و پینکی گەشت
مردبووم من، ژیا مەوہ لە نوئی
یا خودا ھەر بژی بە بیروپا
پیت لە رینگەیی خەباتی گەل نەسوئی
ھەر بژی تا دەگەیی بە ئاواتت
بەرھەڵستت نەبی ھەتا سەر سوئی
خەم نەبی خالی من بە خەم ھەرگیز!
بەژنە بەرز و بەریزە کەت نەسوئی
تو دەفەر مووی کەسی بچی بو نوێژ
چی بەچی خو بە گوللە یەک دەنگوئی

خۆ ئه‌وی ناچته ده‌ر له مالى خۆى
به خهم و ده‌ردى وان‌ه‌وه ده‌پوئى
مردنه، كوشتنه به‌شى كوردان
تەرمه‌كەش توور دەدا و بۆى ده‌لوئى
كه‌ژ و كىوى مه‌ بوته قه‌برستان
گولى هيووا به‌ خوئى گه‌ل ده‌روئى

قائلاوا، ۱۳۶۰ى هه‌تاوى

نامه‌ی ئاوات بو خاله‌مین (۲)

هاوین بوو، گهرم بوو، سالی شه‌ست و سن بوو
نامه‌ی گولی دل گه‌یشت، ده‌زانی کن بوو؟
خالیکی عه‌زیز بوو، ناردی هونراوه‌ی جوان
جوان بوومه‌وه به‌و نامه، ژیانی پی بوو
یا خوا قه‌لم و ده‌ست و دلی باقی بی
خال بوو له‌ دلم خه‌یالی نیشته‌جی بوو
پیش هاتنی شیعره‌کانی رینک‌وپینکت
جه‌رگ و دلی "کامیل" ت هموو توئ توئ بوو
ئه‌و نامه که قووتی رۇحی من بوو خاله!
زور خوش بوو له‌ لام، چونکی به‌ تام‌وخوی بوو
فه‌رمووته له‌ کویی که بیمه‌ لات تاوینکی
بو هاتنی تو دلم سه‌ری له‌ سوئ بوو
هه‌رچه‌نده که خوینتمان هه‌لاله‌ لای وان
هه‌رلایه‌ ده‌چووی تهرمی جوانی لی بوو

بـِـرِوانه به لـِـام شـِـو کـِـور به ئـِـازادی ده بهن
نـِـوی گـِـلی کـِـورد له شـِـاری یا لـِـادی بـِـوو
هـِـه رـِـوا نه به زیـِـوه قـِـاره مـِـانی گـِـلی کـِـورد
به و باسه ژیا کـِـوردی نه گـِـه گـِـویی لـِـی بـِـوو
تـِـوی خـِـاله! که بـِـوویه هـِـوی و تـِـاری "کـِـامیل"
تـِـبع و غـِـه زـِـهل و فـِـکـِـری ده نا له کـِـوی بـِـوو؟

قافلاوا، هاوینی ۱۳۶۳ی ههتاوی

نامه‌ی سه‌لاحددین ناشتی بو ناوات*

سه‌ییدی پیروزی ئازیز! یادی تو ده‌مدا دنه
دل وه‌کوو پولوویه قوربان! توش که لیم بوویه شنه
رینی ئه‌وین ئاورینگه، دیت و زیره‌شانی لئ ده‌کا
خوشه‌ویستی ئاره‌زوویه بی‌سنوور و گولچنه
من شه‌وم دایم به‌دووی خورشیدی خاوه‌ردا ده‌رۆم
ئهی هه‌تاوا! راوه‌سته تاوی، شه‌و خه‌ریکی سووتنه
هه‌ر به‌دووتا دیم هه‌زاران جار به‌جیم‌بیلی و برۆی
شه‌م په‌پوله‌ی چون نه‌وی. ئه‌و وا مه‌به‌ستی دیتنه
پال وه‌لاشیپانی ده‌رگاکه‌ت ده‌دم ئه‌وسا ده‌لیم
پیک‌گه‌یشتمان به‌مه‌رگیشم ته‌واو بی شیرنه
ئه‌و وته‌ی لیوتی به‌نیوی نیشتمانی کرده‌وه
زه‌رده‌یی رووناکیه، موژده‌ی له‌که‌ل سه‌رکه‌وتنه
قه‌فه‌فی کیو و چیا کوا به‌رگری بیرم ده‌کا
ئاخری هه‌ر پی‌ده‌گه‌م رۆژیکی، ئاسو ئی منه

* نامه‌ی "سه‌لاحددین ناشتی". خوشه‌ویستی ناوات له‌کاتی سه‌ربازی‌دا که له‌ شاری بووشیهرده‌وه‌ نه‌و شیعرا‌نه‌ی نه‌گه‌ل نامه‌یه‌کی چهند لاپه‌ره‌یی بو "ئیمامی" نووسیه‌وه.
۱۳۶۵/۱۰/۱۰ شمسی

وهلامی ئاوات بۆ ناشتی

هۆنه‌ری زانا و به‌ریزم! یادی تو یاری منه
گەرچی وینه جوانه کهت ئیستا، له به‌رچاوم ونه
وا په‌ریشان و هه‌راسانم، به‌مه‌رگی تو سه‌لاح!
با بزانی مه‌رگی من گیانه له تو دوور کهوتنه
تو که نووسیوته ئەوا لی‌ره به‌هاره و خوشییه
بای شه‌مال ده‌شنی له مه‌لبه‌ندی هه‌لاله و سویسنه
هه‌روه‌کوو فه‌رمووته دیاره شین بووه سه‌حرا له‌وی
رۆژی سه‌یرانه و پیاسه، کاتی گول پشکووتنه
شاد و خوشحالم که موژده‌ی خاکه‌لیوه‌ت دا به‌من
به‌وه‌واله بولبولی ته‌بعم ئەوا که‌وته قسنه
بۆچی ناشو‌کری نه‌بی، لی‌ره هه‌وا سارد و سه‌ره
بای شه‌مال سارده، کوژه‌ی مندال و سه‌د پیاو و ژنه
زوو، که من ئاورم به‌تین بوو، عاله‌می سووتاندبوو
ئیس‌ته ئاگردانه‌که‌م هیند سارده جیی لی نووستنه
تا ته‌نوورم گه‌رم و‌گور بوو، نانی گه‌رمم هه‌ر نه‌دی
ئه‌و ئەوا دام‌ردوو، خوشم ئەوا بوومه پسنه
کاکی "ئاوات"ه له سه‌رمان هه‌لده‌له‌رزیت و ده‌لی:
بۆچی خوری گه‌رمی گه‌ل هه‌روا له سووج و قوژبنه‌؟

نامه‌ی هندی* به آوات

به کویت آیم و گریانم و روی تو می‌جویم
تو را گم کرده‌ام، دیوانه‌ام، خاک تو می‌بویم
جوانمردا! بیا، قربان بازوی توانایت!
در این ماتم مرا دریاب و خود برگیر بازویم
بمیرم گر ز هجرانت، ازین شادی به رقص آیم
که بعد از مرگ، چون لاله به بالین تو می‌رویم
قلم زان رنج بی‌حاصل فغان سر داده، می‌نالد
چو من اوراق گویایش به آب دیده می‌شویم
ملامت‌گوی پندم می‌دهد، لیکن نمی‌داند
که من خود بی‌خبر از خویشم و از آنچه می‌گویم
نه چون پروانه‌ام بوسه ز روی شمع بردارم
غریق‌ی هستم و بهر نجاتم در تکاپویم
بسوزم در تبت، اما جز این جرمی نمی‌دانم
چرا پیدا نه‌ای، آخر ترا خواهم، ترا جویم
بیا جان "حسامی" باد قربانت! کجا رفتی؟
که با دست تو خواهم پاک کردن، اشک از رویم

مهاباد، ۱۳۴۰ شمسی

* خالد حیسامی (هندی)، شاعیری هست‌نامسکی "کاروانی خه‌یال" ه.

جواب آوات به هیدی

رسید آن نامه‌ی پر مهر تو من نیز می‌گویم:
خدایا شاد کن از فیض خود آن یار خوش‌خویم
چنان در قلب من هستی که بیرون رفتنت "خالد!"
محال است از دل تنگم، تو می‌خواهم، تو می‌جویم
ز بخت بد چه حاصل مردن از غم زانکه می‌دانم
چو لاله نیز بر بالین یار خود نمی‌رویم
به باغ داغداران محبت بنگری دانی
که من یک چوب خشک و کهنه و بی‌برگ و خودرویم
چو مجنون در بیابان جنون در جستجوی او
چو او بنشسته رنگ مرگ بر جان و سر و رویم
ز هجر دلبرم از جان خود چندان هراسانم
که مرگم نیز نتواند نشیند یک‌دمی سویم
بیا جان "امامی" باد قربان وفای تو!
که از آب شراب مهر تو چرک جفا شویم

زه ماوهندی به هار*

وهرن سوڤی! وه کوو دهر ویش بکه ونه گاله گال نه وشو
وهره نیو باغی عیشرهت، نهی نه مامی چارده سال! نه وشو
بده جام و مهزه ی ماچت له کولم و لئوی ئال نه وشو
به سروهت پین ده لیم چاوم! کزه ی دئ بای شه مال نه وشو
چزه ی دئ جهرگی برزاوم به بئ پؤلوو و زوخال نه وشو
دهری پیری موغان ناوایه، قایی مه یکه ده وازن
جحنیل و پیر و مندال مه یگوسار و باده پهر دازن
سوراحی که یل و موتریب مه ست و ساقی ساده وو سازن
کوروکال ده مه به خه ندهن، کیژوکال پر عیشوه وو نازن
بزه ی دئ غه مزه وو ره مز و ئیشاره ی چاوی کال نه وشو
زه ماوهندی به هاره، کاتی سه یران و شق و گو یه
سه با به ربووکه، زاوا عه نده لیب، په رده که نار جو یه
ده سا بولبول له پیشوازا بخویننه، داوه تی تو یه!
سه راسه ر فه ر شه چیمه ن، بز قودوومی بووکی گول، بو یه
زمانی گرتووه هه ر چه شنی تووتی، کونده لال نه وشو

* پینج خسته کی خوالیخوشبوو "قازی کاکه حه مه ی قزلجی" له سه ر غه زه لی "ناوات".

له خه لوه تخانه یی خال و به له کدا خاسه که و جووتن
له سه سفره ی چه مه ن، شه ونم مه یه، گول جامی یاقووتن
شنه و سروه ی به یان تیکه ل هه ناسه م بوون و نهنگووتن
به ته شریفی نه سیم، شه و بو و نیرگس پاکی پشکووتن
له خووشیان بولبول و قومری ده که ونه قیل و قال نه وشو
وه نه وشه لاره مل، دامال له مه ی دانا به ته نیایی
نهوا نه سرین سه ری بو پرده باز روئا، به ته نیایی
نهوا روژی له قیس چوو عاشقی شه یدا به ته نیایی
نهوا هه ر چاوه رییه نیرگسی شه هلا به ته نیایی
به جارئی بوو سپی چاوی به نوممیدی و یسال نه وشو
شکو فیه پیکه نی رووی کرده سوینن یانیها بگری
نه ما نه هریمه نی زستان، وه لاچوو شیدده ت و قه هری
هه زار قه وس و قه زه ح رابوو به رهنگی تاووس و چه تری
به دهنگی بولبول و قومری، ته ماشا دل چلون ده گری!
ده لئی بگرن به دل قه دری، جه مالی کیژوکال نه وشو

چنار گه ییه چنوو، پنچرا سنه و بهر په رچهم و سونبول
ئهو ی نهختی له کارا بوو گه یشته مه قسه د و مه نزل
به تهنیا هر "قزلجی" که و ته دووی خیل و نه گه ییه دل
"ئیمامی" ش هر وه کوو بولبول به هیوای پیکه نینی گول
ده نالینن له سهر هر چل، به یادی خه ت و خال ئه وشو^۱

بۆکان، ۱۳۳۶ شمسی

^۱ خوالنخو شبوو ناوات له دهفته ره که ی و له ژنر غه زه له که ی خوی دا نووسیویه تی: ویک
شعر تخمیس نشده. (جه عفر ئیمام زه نیلی)

شيوهن

بۆ كۆچى دوايى ناوات

شىنى ئاۋات

حەقىقى

تەم بە سەر چاۋم كشاۋە، يا نە رۇژ ئاۋا بوۋە؟
شەۋ بە بەژنى رۇژ براۋە يا قىامەت رابوۋە؟
مانگى خەرمانانە بولبول بۇ نەئالى پىشەكى؟
باغى گول خالى دەبىنى بۇيە ۋا شەيدا بوۋە
خاسەكەۋ چىدىكە ناخوتىنى لە كوئىستانى ۋالات
خالى سوور ۋ رەش لە كوى ۋەك شىئىرى تۇ ئىنشا بوۋە
داخەكەم بۇ شۇرەسۋارىكى لە مەيدانى شەرەف
دارى تەقلەى روۋى لە پىشتى قەيسەر ۋ دارا بوۋە
تۇى كە زىندووت كردهۋە نىوبانگى ئالى بەرمەكى
ئەۋ شەنەۋتوومانە، تۇمان دىۋە، ئەى كەى ۋابوۋە؟
شاعىر ۋ دەنگخۇش ۋ تىرئەنداز ۋ سۋارچاك ۋ سەخى
چى رەۋشتى چاكى ئىنسانىن، لە بال تۇدا بوۋە
شا نەبوۋى ۋ لافى شايىت لىنەدا، ۋەك شا ژىاي
بۇيە نىوبانگى شىاۋ، شىيانى "كامىل شا" بوۋە

گەرچی زۆر پارامه‌وه مه‌رگم وه‌پیش مه‌رگت که‌وی
 تو که "ئاوات"ی بلی ئاواتی کی ئیجرا بووه
 شینست و حه‌وت ساله ره‌فیکی گیانی گیانین پینکه‌وه
 خوشه‌ویستیمان له‌لای یه‌ک ئیسته هه‌ر ساوا بووه
 "خانه‌قای زه‌مبیل" و ده‌رسی مه‌دره‌سه‌ی "باخچه‌ی گولان"
 نه‌وده‌می خوش بوون که حال‌وقالی تو‌ی تیدا بووه
 بولبولی باغی نه‌ده‌ب رۆیی له نیو باغی گولان
 گول وه‌ری ئیستا، له جینگه‌ی سووری، شین به‌رپا بووه
 بو مه‌گه‌ر پاش تو چه‌لنکی دی قیامه‌ت راده‌بی؟
 بو مه‌گه‌ر نه‌و مه‌حشه‌ره جارنکی دیکه‌ش رابووه؟
 بو مه‌گه‌ر رۆژنکی دی وه‌ک تو‌ی ده‌بی دایکی وه‌ته‌ن؟
 یا یه‌کی وه‌ک تو له خاکی نیشتمان په‌یدا بووه؟
 بو مه‌گه‌ر رۆژنکی دی هه‌لدئ له مه‌لبندی ولات؟
 تا بلیم رۆژنکی دیش رۆژنکی دی ئاوا بووه!
 غه‌یری تو نه‌ی بولبولی باغی گولستانی نه‌ده‌ب!
 که‌ی له رۆژاوا‌ی مه‌دا رۆژنکی وا ئاوا بووه؟
 وا "حه‌قیقی" شینی مه‌رگی تو ده‌گیرئ "کامیلا!"
 داخه‌که‌م خانووی ژبانی تا بووه شینگا بووه

بؤ وہ فاتی ناوات

حہ قیقی

کامیل! ئاورِ دہوہ، بروانہ دلّم
تاووتینی دل و جہرگی لہ کولّم
شہست و حہوت سالی رہ قیقی یہک بووین
ہاودہم و دؤستی حہ قیقی یہک بووین
نیشی دورر بوونہوہ ئیشی زورہ
تہ شہنی کوردوہ ئہو ناسورہ
لہ خہمت جہرگ و دلی لالہ، رہ شہ
کام گولئیکی گہ شہ، بؤت سہر بہ ہہ شہ
خونچہ گول نایہ تہ سہر لئوی بزہ
بؤیہ بولبول وہ کوو من مات و کزہ
خاسہ کہو تازہ لہ کوئ دہ خویتی
بہ دلی پر لہ پہزارہ و خویتی؟
دل لہ دل دہ یگوت و نالی و گریا
کوچی من بالہ بری تو، بریا
بہ گری ئاوری خہمت دل دہ کولئی
چاوہ کان ژینہوہ ئاو ہلہ دہ قولئی

کینو و کهژ مات و کز و بئ هوشه
 شه و سیاپوشه، کهوی خاموشه
 پاییزه و کساتی گه لار پیزانه
 سه فهره و دهس له میل ئاویزانه
 سه ری کینوان به ته مه و ههور و هه لا
 ده وهریتنی کره ببا، زهرده گه لا
 شه وه فهرموتسه قه لای میردانه
 له نه دینت سل و سه رگهردانه
 نهی چ داخینکی گران بوو کۆچت
 چ برینتکی به ژان بوو کۆچت
 داخه کهم بو دله کهی گهرم و گورپ
 ئاخ له دهستی گله کهی مهیل برت
 گول چ قهوماوه کهوا بئ پرهنگه
 بولبولی باغی نه ده ب بئ دهنگه
 دهردی دووریت سهر و سامانی نییه
 کولی نهو ژیر گله ئامانی نییه
 گهر له پاش تو هه موو رۆژ ئاوا بوون
 کاکه! نهی چونه قیامت رابوون؟
 خه م دلی گرتم و چاو بئ نووره
 چاو و دل زیز و کزن بمبووره

كۆپى شىئىرانە ۋەرە نىئو ياران
دۇستان جەمەن ۋ نە ياران تاران
لە خەۋى ھەستە بىرۇ راۋەكەۋى
ۋەختى خەۋتن نىيە ھەستە لە خەۋى
تۇ بە نىۋبانگى بە ميواندارى
لاكەۋە، لامەدە، تۇۋ حاشىارى؟
ئەسپى بەخت ئەۋدەمە ھاتى تۇ بوو
شا بە خۇ ۋ فىلەۋە ماتى تۇ بوو
كەس لە پشت ئەسپى ئەمەل دانەبەزى
تا بىننى لە ئەجەل دا نەبەزى
گيانە گەر فانىيە دىئاي دىمان
ژىنى ھەرمانەيە دىئاي دىمان
رۇحى پاكىت كە لە نىئو چاكانە
بۇ منىش رەنگە بكا پاكەنە
كاتى مردن كە ھەمۋو دەيچىژن
لە پەنا تۇۋو دەئىم بمتىژن
تا بلن ھەر كەسى بۇ فاتىحە ھات
پىكەۋەن گۆرى "حەقىقى" ۋ "ئاۋات"

بۆ چلهی ئاوات

سەیدەبدولقادر سەیادەت "سەید"

کاکە لە دوای تۆ نەما تین و گەر و هاناوێ کەم!
هیندەم ئەسرین رشتووێ سۆمای نەماوێ چاوە کەم
سارد و گەرمی پۆژگارم من کە زۆر دیوێ بەلام
قەت نەبوو وەک ئاهی سەرد و جەرگە هەلقەرچاوە کەم
من ئەوەندەم ژین دەوی بێ تۆ کە بۆ تۆ شین بکەم
گەرنە ژینم ژانە بێ تۆ مردنە ژیناوە کەم
پۆژ بە پۆژ زیاتر دەبێ ئەسرینی چاوە گەرچی دەبوو
ئاوی کانیووی وشک بێ چون نەما سەرچاوە کەم
بۆ چلەت چل سال ئەگەر ماوەم بێ شینۆن بکەم
ئێستە هەر دەرد و پەژارەم زۆرترە تا ماوە کەم
باسی دل ئەمڕۆ کە چاوە بە زمانی ئەسرین پێم دەئێ
بوونە ئاویتە دەروون چاوە و دل و زاراوە کەم
"کامیل" ئەی شاسواری مەیدانی ئەدەب! کێ بێ بلی
گۆ لە مەیدان دەردە کەم ئەمنیش ئەگەر بێ باوە کەم
کەس نییە ئەمڕۆ لە دوای تۆ لێم پێرسێ داخودا
چی بە سەر هات یارە لێقە و ماوە دل سووتاوە کەم؟
نارەزووی دیداری تۆ کەوتە قیامەت "کامیلا"
زوو بە "ئاوات" ی دەگا "سەید" دلێ سووتاوە کەم

دهردی گران

عهبدوللا نهفراز*

مه‌یگیر بگه‌یه دهردم گـرانه
سه‌رم شیواوه دلـم پرژانه
مه‌یگیر ده‌زانی چه‌ند مال‌و‌یزانم
ده‌روون پر خه‌م و جگه‌ر بریانم
به‌مه‌ی تو نه‌بئی عیلاجی نایه
نه‌و ژانه‌ی نه‌م‌رو له‌ جه‌رگم‌دایه
ساقیا! نوقمی ده‌ریای مه‌ینه‌تم
مه‌رگی "تیمامی" بری‌تاقه‌تم
سه‌بر و ئارام و هیزم لئ‌بر
جه‌رگم له‌ دووری "تیمامی" بر
ئه‌سرین له‌ چاوم پرژا وه‌ک باران
ماته‌مم گئیرا له‌ کووری یاران
کاتی "سه‌یاده‌ت" هه‌والی پندام
"کامیل" به‌ مه‌رگت بو مه‌رگت گریام

* خوالیخوشبوو مه‌لا عه‌بدوللای نه‌فراز، رۆشندل بووه و خه‌لکی شنۆ.

فرمیسکی چاوم به خورِ هاته خوار
 له کوری شهوی شیعیری "پیرانشار"
 راسته نه مدیووی، به لام یارم بووی
 مهره می دلی بریندارم بووی
 ئیستی له دنیا که تو چوویه دهر
 به جیت هیشت کویری مات و قه لهندهر
 نه ولادی عه لی نه وهی پیغه مـبـهـر
 له بو تو زوو بوو بچی بو سه فهر
 "کامیل!" وه فاتت پشتی شکاندم
 دل و دهر وون و میسکی تاساندم
 ره شه بای مهرگ توی پیچایه وه
 بردی له گهل خوی، گلی دایه وه
 هر ده لینی گهر دوون قینه تی لیمان
 هر رۆژ زانایی ناهیلی پیمان
 بو "هینمن" چاوم وشک نه بووه
 شینی نه توشم بو تازه بووه
 خوزگه "نه فزار" یش نوره ی هاتبا
 تا به کاروانی سهروه ران گه بیا

شین بۆ ئاوات

نافیع عدلایی

بەرەو وەرزی خەزانە و ھەوری ماتەم
پژانی دەم بە دەم بە فری تەم و خەم
زەرەیی خستە جیھان، زەنگینکی ناخۆش
ھەزاران عاشقی بەستە سیاپۆش
پەپوولەیی شەمعی شیعی خۆشی کوردی
دریغای خاکی رەش ئەستاندی، بردی
دە بولبول شیوەنت لایە لە سەر چل
بەرەو گل بی، بەرەو گل بی، بەرەو گل
لە گەل ئیمە دە ھەلکە ئاھ و نالە
بە شیوەن زوو بە تۆش، زوو بێرە گالە
ئەدا کول مەنجەلی دل بۆ پەری گول
لە ژیری دا وەجاخە، سکلە یا کل؟
ئەسەف بۆ باخەوانیکی بە ئەزموون
ئەسەف بۆ بابی نوکتە و شیعر و مەزموون
ئەمن ئیمپرۆکە شینم سوورە، گەش گەش
لە چاوم دادەباری قەترە بێ غەش

ئەگەر بىن گوى بدهن بو ئاھ و نالەم
 نە سەنتوورە، نە نەى سازى سكالەم
 لەگەل مندا دەگرىنى چەرخى گەردوون
 لەگرى_____انە ئەگەر بەرزە، ئەگەر دوون
 گولنى ئىمەى بىن پى مەست و سەرخوش
 مەگەر سەرپوش بىن، بىكەىن فەراموش
 بەرۆكت بىدەرە ھەى گول، خو بنى گل!
 ۋەكوو خونچە ببە پرخوین و خور، دل!
 چەمەن لاكولمى رووشاۋە، بزانە
 كە جىنى نىنۆكى پرژانى خەزانە
 كە بىستم مەرگى چىمەن، كەوتمە نالین
 گەبىوو، ئىمە ھەروا كرچوكالین
 پسا بەندى دلى ھۆنەر، ھەوالە
 ۋەكوو خوړاكى ژارە، تورت و تالە
 نەسىم! دەستت بىرە چۆك و ئەژنۆت
 بە دەمىا دە ئەگەر گول پىكەنى بۆت
 فەلك! رەش پۆشە، پر شىن و خوړۆشە
 كورەى خوړشىدە ۋەك دل من لەجۆشە
 لە خەرمانان بەجى ما غەم بە خەرمان
 بە مەرگى "كامىل"ى ئابىن و ئىمان

ئەسەف تۆبىرى بەرزت بىردە ژىر خاك
منى غەمبارى سىنە و دل لەت و چاك
بە شىئەرى نزمى خۆم شىنت دەگىرەم
ھەممو نارىنكە رىستە و بەند و دىرەم
دەلىم بگىرەم بە ھاوار و بىرەزم
بە دەريا خويىنى دل، خۇى لى بىنەزم
خوداىا بەزمى گولشەن بۇ خەمۇشە!
چىيە ساقى! دەروونت وا لەجۇشە؟
ئەرى مۇتريب! مەگەر دەستت شكاۋە؟
كە سازى بەزم و شادىت نايە لاۋە
ئەۋىستى كۆرى ماتەم وا لە گۆرى
دىارە دەنگى سازى مەش دەگۆرى
تەۋاۋى رەگ رەگى جەستەم بە ئەستەم
دەسى لى دەى دەگىرە شىنى ماتەم
لە داخى ھەلۋەرىنى گول لەجۇشم
ۋەكوو بولبول لە نالىن و خرۇشم
شەرارەى غەم دەكا ئەنجن دلى من
دلم دەريايەكە پرخوين و بىبن
تەنى خاكى نە جىگەى رۇخى تۇبوو
بەرەو بەرزى، بەرەو ئاسۇ دەچوو، چوو

درینغ ئه‌ی دل! له بن گل دایه ئاوات
 به مهرگی شاهی شادی بوو کش و مات
 شیعر رهش پوشه، یه کسه‌ر به حری شینه
 غه‌زل شیواوه، دل ناخوشی ژینه
 له تاوا قافیله خوی کرد به دارا
 ره‌دیف ئیستاکه بی نه‌زمه و مودارا
 له‌ف و نه‌شری موره‌تته‌ب بوو موشه‌وو‌ه‌ش
 که بیستی ئیستیعاره، کردی زوو غه‌ش
 جیناس نه‌جناسی خوی گشت دا به تالان
 ئه‌دی خو ناکریتو بووی به سالان
 "وه‌فایی" هاته پینشواز، که‌وته‌رینگه
 که "نالی" بیستی، نالی ده‌س‌به‌جینگه
 ئه‌لی "هینن" به "مه‌حوی": کاکه! وا هات
 چرای پرووناکی کوری ئیمه، "ئاوات"
 به "تاهیربه‌گ" ده‌لی "ناری": هه‌لینه
 سه‌رت، ده‌ی‌ده‌ی، ده‌ په‌ی‌په‌ی مه‌ی به‌ینه
 که بیستی "مه‌وله‌وی" ته‌بعی خوروشی
 له مه‌یخانه‌ی غه‌یب، جامینکی نوشی
 که "حاجی‌قادی کوی" به به‌سته
 ده‌کا خیره‌هاتی ئه‌و پیره‌خه‌سته

ده لئى "قانىع": قه ناعهت به سیه ئىدى
له تهنیایی به دهر بئى، به سیه چى دى
به كوردى كاكى "كوردى" دىته ئاواز
"حه رىق" و "سالم" ن پيشهنگى رىياز
ده لئىن خووش هاته ئىو ئهم به زمى ئىمه
له بو نهنگوشتهرى ئىمه نقىمه
ئه رى ئىله سامى شىعرى تهر به مه ولا!
له تو شىواوه جىگه ژوان له مه ولا
كه وهك "كامىل" گلاوه تاكه سوارى
له خامه كىوه تكتك دىته خواری
غه مىكت "نافىعا" وت له هه زاران
ئه وى دىكهى بلئى بو غه مگوساران

بۆ وه فاتنی ئاوات

حاجی سهیدجه میل هاشمی

بۆ خوداناسی گهلی پیر و جهوان، با بگریم
بۆ سکا لای دله که ی نیوه شهوان، با بگریم
هۆنه ران بوونه په پووله ی شه مه که ی دیوانی
بۆ وته ی خاوه نی نهو تهبعی رهوان، با بگریم
خواری کرد تووله نه مامی موژه که م نه سرینم
تا کوو تیر ده شکنی له نیو مالی کهوان، با بگریم
رهش بووه چه شنی گلینه م له خه می، رۆژی من
چاکه نه ستیره له عاسمان و جهوان، با بگریم
پیشکه شت شینی دلم، حاته مه که ی کوردستان!
چییه بۆ هۆنه ره که ی خاسه کهوان، با بگریم
بۆچمه ژینی له مه ولا، که نه ما "ئاوات" م
تا ده میننی له له شم تین و تهوان، با بگریم
"هاشمی" ههروه کوو تو خه لکی هه موو بۆی ده گرین
مافیه، جینه تی بۆ خووم و نهوان با بگریم

بۇ مەرگى ئاۋات

مامۇستا مەلا كەرىم راۋچى

فەلەك نە يەيشتەۋە بۇمان پشۋوۋىەك
لە دل دە چىزىنى ھەر سالى چىزۋوۋىەك
گۈلۋوۋىكى گۈلشەنى ھىمىن و ھەزاران
بە ساۋاۋى لە پاى دە خىرى درۋوۋىەك
بىزەى سەر لىۋى خۈنچەى پىنگە يىشتۋو
دە خاتە ژىر پەلامارى كەروۋىەك
سىتىرەى رۇشنى كوردىم بىۋىژن
ئەۋانىش روو لە رۇچۋوونن بە دوۋىەك
نە "ھىمىن" مالا ئارادا، نە "ئاۋات"
خودا! بۇ كوردى بى ئارا دەروۋىەك!
شەمى شانازى كۈمەل بوو شەنى ئەو
ئەۋىشت كوردە قوربانى بە فوۋىەك
بە كۈچى ئەو ھونەرمەندە، گەلى كورد
دەلىنى بوونە مەكۋى شىن و گروۋىەك

پریشکی شیوهنی خه لکسی، ده ترسم
بسووتینی هموو خوار و سهروویهک
به ره و بابا و شیخ مهحموده کوچت
لهمهولا بۆت نییه ترس و تهزوویهک
به شیخ مهحمودی خۆت بیژه: ههله بجهی
به بی هۆ چۆته نیو زاری زهروویهک
که لاویکه سکهی «داری کهلی» نهو
به عس بردوویه هه ر بوون و نه بوویهک
له بهرزایی ژبانی تو "تیمامی"!
نه بینراوه خه ل و خهوش و گولوویهک
قوبوول نه کراوه "راوچی" بو به لاگنیر
دهنا باریکتره گهردن له موویهک

تۆزی خەمی

محەمەد سەعید نەجاری (ئاسۆ)

تۆزی خەمی لەم گەلە وا نیشـتـووه
چاوی خەم و دەردی بە جـووت رـشـتـووه
شاعیر و نووسەر هەموو چاو پـر نەمن
عارف و عامی هەموو دل پـر خەمن
دەشت و دەمەن هاتنە گریان هەموو
ورد و درشت خاکی موکریان هەموو
بۆ چیه وا خەندە لە لێو مردووه؟
دەستی ئەجەل کێهه کەسی بردووه؟
ئەو دلی ئاواته کە قەت نەسـرەوت
بەو هەموو ئیحساسه لە لێدان کەوت؟
دەک نەفەست تاسی بە تاسەم ئەجەل!
بێتە ملت دەینی هەناسەم ئەجەل!
خۆ ئەوه کامیلە لەمەت سـانـدـهـوه
نەزم و نـیـزـامـی کەلـیـمە هەر بەوه
نایەتە سەر زاری شـیـعـر یەک نەفەس
چەشنی بزەهی لێوی هەموو قەوم و کەس
من چ بلیم ئیستە لە شـهـرحی فـیـراق
لاله زمـانی قەلەمی ئیشـتیـاق

من له خه مت چؤن به دوو چاوم چه من
 چاری ده کا سوزی دهر وونم که من
 شاهمی، ئاواتمی، شه مسی منی
 تازہ به یه کجاری له ئاسؤ ونی
 جا مه گه من بیمه گه دای مه وله وی
 تیکه لی نهی که م گری شیعرئ له وی:
 «جان جهان دوش کجا بوده ای؟
 نی غلطم در دل ما بوده ای»
 مدفن تو تک تک دل های ماست
 کی تو بمردی که نمردن تراست
 کوا دهرئ نهو که سه بو گل ژیا؟
 دستی نه جهل با له گه لی کا جیا
 من غه می تو کاکه به چی دهر پرم!
 هینده له بهر کوچی نه تو دل پرم
 ههروه کوو زه نیلی نه تو مالی دل
 تیکچووه، رووخواوه، که چی دیته کول
 هیند له کوله وه ک دلی "جه عفر" * له بوت
 گوینگره ئاسؤ که ته، شاگردی خوت
 دیدهنی دیداری مه رۆزی حه شر
 شاد بی روح شاعیری پیری نه مر!

* جه عفر کوری بچوکی "ناوات" ه..

وینہ کان

سالی ۱۳۱۲ ای هه تاوی

سالی ۱۳۰۳ ای هه تاوی

سالی ۱۳۳۵ ای هه تاوی

سالی ۱۳۵۳ ای هه تاوی

سالی ۱۳۵۰ ای هه تاوی

له راستهوه: ۱. ناوات ۲. سەید عبدالقادر گەیلانی زاده ۳. حاجی سەید
عەبدوللا گەیلانی زاده ۴. حاجی محەمدەرەسوول کەبوودی
سالی ۱۳۳۰ی هەتاوی - مەهاباد، مالی کەبوودی

له راستهوه: ۱. ناغا سەید عەزیزی سەیادەت ۲. ناوات ۳. مەلا حەسەنی
نەبووبەکری شیلاناوی ۴. حەبیبوللاخانێ بوداقتی ۵. ؟
سالی ۱۳۲۴ی هەتاوی - گوندی تورجان

له راسته‌وه: ۱. سەید محەمەد تەهازادە ۲. ناوات
۱۳۲۶ی هەتاوی - زیندانی ورمی

له راسته‌وه: ۱. عەزیز سەدیقی ۲. ناوات ۳. سەید مستەفا سەیدی
سالی ۱۳۲۶ی هەتاوی - زیندانی قەزوین

له راسته وه: ۱. حاجی به حمان ناغا موهته دی ۲. ناوات
سالی ۱۳۴۴ ای هه تاوی - بوکان

ناوات (سالی ۱۳۵۵ ای هه تاوی - قاقلاوا)

له راسته‌وه: ۱. ناوات ۲. کاک همه‌ساله‌ی خاله‌مینه
سالی ۱۳۵۷ی هه‌تاوی - بوکان

له راسته‌وه: ۱. حه‌قیقی ۲. ناوات ۳. خاله‌مین به‌رزنجی
سالی ۱۳۵۸ی هه‌تاوی - مه‌باد

له راسته‌وه: ۱. همزه‌ئاغا حهمیدی ۲. حه‌قیقی ۳. ناوات ۴. هه‌زار
۵. سه‌ید تاهیر نیمام‌زه‌نبیلی سالی (۱۳۶۴ی هه‌تاوی - بۆکان)

له راسته‌وه: ۱. حه‌قیقی ۲. ناوات ۳. هه‌زار
سالی ۱۳۶۴ی هه‌تاوی - بۆکان

له راسته‌وه: ۱. حه‌سه‌ن‌ناغا حه‌سام‌قازی ۲. حاجی سه‌ید عومه‌ر هاشمی ۳. حاجی سه‌ید نه‌نوه هاشمی ۴. مه‌نسور هاشمی ۵. قاسم‌ناغا موهته‌دی ۶. ناوات ۷. محمه‌د نووری ۸. ماموستا سه‌ید نه‌حمه‌د شه‌می ۹. سه‌ید جه‌مید نیمام‌زه‌نبیلی (سالی ۱۳۶۸ی هه‌تاوی - قاقلاوا)

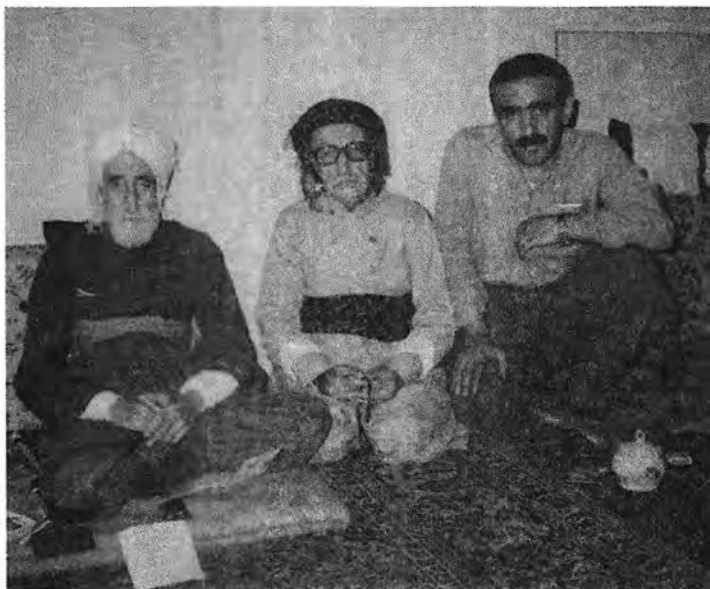
له راسته‌وه: ۱. نه‌حمه‌د مه‌ولانی ۲. سه‌لاحه‌ددین ناشتی ۳. حه‌قیقی ۴. ناوات سالی ۱۳۶۸ی هه‌تاوی - سه‌قز

له راسته‌وه: ۱. مسته‌فا ئیلخانی‌زاده ۲. نه‌حمده مه‌ولانی ۳. حه‌قیقی ۴. ناوات
۵. سه‌ید تاهیر نیمام‌زه‌نیلی (سالی ۱۳۶۸ی هه‌تاوی - سه‌قز)

له راسته‌وه: ۱. حه‌قیقی ۲. ناوات ۳. سه‌لاحه‌ددین ناشتی
سالی ۱۳۶۸ی هه‌تاوی - سه‌قز

له راسته‌وه: ۱. نه‌حمه‌د مه‌ولانی ۲. حه‌قیقی ۳. ناوات
سالی ۱۳۶۸ ی هه‌تاوی - سه‌قز

له راسته‌وه: ۱. حه‌قیقی ۲. ناوات
سالی ۱۳۶۸ ی هه‌تاوی - سه‌قز

بۆدابه‌زاندنی جۆره‌ها کتیب: سه‌ردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

برای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرأ الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (کوردی ، عربی ، فارسی)